ISSN 1725-2504

Europeiska unionens officiella tidning

C 236 E

femtiofjärde årgången
12 augusti 2011

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2010–2011

Sammanträdena den 15–17 och 23 juni 2010

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 257 E, 24.9.2010.

De texter som antogs den 16 juni 2010 beträffande ansvarsfrihet för budgetåret 2008 har offentliggjorts i EUT L 252, 25.9.2010, s. 24.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 15 juni 2010

2011/C 236 E/01 Öppenhet och finansiering inom regionalpolitiken

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om öppenhet och finansiering inom regionalpolitiken (2009/2232(INI)) 1

2011/C 236 E/02 Mandat för trepartsmötet om förslaget till budget för 2011

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2011 (2010/2002(BUD)) 6

2011/C 236 E/03 Derivatmarknader: förestående initiativ

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 över derivatmarknader: förestående initiativ (2010/2008(INI)) 17

2011/C 236 E/04 Sakernas Internet

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om sakernas Internet (2009/2224(INI)) 24

2011/C 236 E/05 Förvaltning av Internet – framtida åtgärder

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förvaltning av Internet – framtida åtgärder (2009/2229(INI)) 33

SV

(forts. på nästa sida)

2011/C 236 E/06 Gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring (2009/2227(INI)) 41

2011/C 236 E/07 Framsteg i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: halvtidsöversyn inför FN:s högnivåmöte i september 2010

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om framstegen i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: halvtidsöversyn inför FN:s högnivåmöte i september 2010 (22037(INI)) 48

Onsdagen den 16 juni 2010

2011/C 236 E/08 EU 2020

Europaparlamentets resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 57

2011/C 236 E/09 Ekonomisk styrning

Europaparlamentets resolution av den 16 juni 2010 om ekonomisk styrning 65

Torsdagen den 17 juni 2010

2011/C 236 E/10 EU:s politik till stöd för människorättsförsvarare

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om EU:s politik till stöd för människorättsförsvarare (2009/2199(INI)) 69

2011/C 236 E/11 Kvaliteten på statistiken i EU och utökade granskningsbefogenheter för kommissionen (Eurostat)

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om kvaliteten på statistiken i EU och utökade granskningsbefogenheter för kommissionen (Eurostat) 76

2011/C 236 E/12 Jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen (2009/2204(INI)) 79

2011/C 236 E/13 Bedömning av resultaten av färdplanen för jämställdhet 2006-2010 och rekommendationer för framtiden

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om utvärderingen av resultaten från färdplanen för jämställdhet 2006–2010 och rekommendationer för framtiden (2009/2242(INI)) 87

2011/C 236 E/14 Idrott, särskilt frågan om spelaragenter

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om spelaragenter inom idrott 99

2011/C 236 E/15 Slutsatser från toppmötet mellan EU/Ryssland (31 maj – 1 juni)

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om slutsatserna från toppmötet mellan EU och Ryssland den 31 maj – 1 juni 2010 101

2011/C 236 E/16 Den israeliska militärinsatsen mot den humanitära konvojen samt Gazablockaden

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om Israels militära operation mot den humanitära konvojen och blockad av Gaza 105

SV

(forts. på sidan 239)

Tisdagen den 15 juni 2010

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Öppenhet och finansiering inom regionalpolitiken

P7_TA(2010)0201

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om öppenhet och finansiering inom regionalpolitiken (2009/2232(INI))

(2011/C 236 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i synnerhet artiklarna 174–178,

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ([1]),

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 av den 8 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden ([2]),

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 284/2009 av den 7 april 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 397/2009 av den 6 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets beslut av den 22 april 2008 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2006, avsnitt III –kommissionen ([5]),

([1]) EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.
([2]) EUT L 371, 27.12.2006, s. 1.
([3]) EUT L 94, 8.4.2009, s. 10.
([4]) EUT L 126, 21.5.2009, s. 3.
([5]) EUT L 88, 31.3.2009, s. 23.

Tisdagen den 15 juni 2010

— med beaktande av Europaparlamentets beslut av den 23 april 2009 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, avsnitt III – kommissionen ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2008 om öppenhet i ekonomiska frågor ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets undersökning med titeln ”Initiativet om öppenhet i fråga om uppgifter och konsekvenserna för sammanhållningspolitiken”,

— med beaktande av kommissionens grönbok av den 3 maj 2006 om Europeiska öppenhetsinitiativet (KOM(2006)0194),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 december 2009 med titeln ”Tjugonde årsrapporten om genomförandet av strukturfonderna (2008)” (KOM(2009)0617),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0139/2010), och av följande skäl:

A. Europeiska öppenhetsinitiativet antogs av kommissionen 2005, vilket resulterade i offentliggörandet av grönboken 2006 med syftet att öka insynen, öppenheten och ansvarigheten i alla styrelseformer i EU. Offentliggörandet av information om mottagare av EU-medel är en hörnsten i öppenhetsinitiativet.

B. Enligt systemet för delad förvaltning hanteras informationen om mottagare av EU-medel på medlemsstatsnivå, men i frånvaro av en särskild skyldighet inom EU och en stark ”styrning” från kommissionens sida skiljer sig graden av offentligt tillhandahållande av sådan information avsevärt åt mellan medlemsstaterna, vilket gör det svårt att göra jämförelser inom EU.

C. Informationen om mottagarna av EU-finansiering gör det möjligt för allmänheten att delta i en meningsfull debatt om hur offentliga medel används, vilket är nödvändigt för fungerande demokratier.

D. Det har inte upprättats någon koppling mellan öppenhetsinitiativet och de mer reglerade och tvingande ekonomiska kontrollerna och revisionerna.

([1]) EUT L 255, 26.9.2009, s. 24.
([2]) EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 1.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2008)0492.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2009)0165.

E. Öppenhetsinitiativet bör spela en betydande roll för att garantera öppna partnerskap i alla faser av programplaneringen inom sammanhållningspolitiken. I förordningarna klargörs det dock inte uttryckligen i vilken utsträckning partnerna bör delta i de olika programplaneringsförfarandena, och inte heller klargörs arrangemangen för ett sådant deltagande.

F. Informationen om vad som legat till grund för kommissionens beslut om finansiering av större projekt är otillräcklig. Det föreligger sålunda en brist på öppenhet, vilken bör åtgärdas.

G. Tanken om insyn måste gå hand i hand med förenklingen av tilldelningsförfarandet för strukturfonderna.

1. Europaparlamentet anser att insyn i sammanhållningspolitiken och dess programplaneringsperiod, fördelning av kostnader och tillgång till information för möjliga mottagare av medel från strukturfonderna är nödvändiga villkor för att man ska kunna uppfylla sammanhållningspolitikens övergripande mål, och att insyn därför bör införas som en sektorsövergripande princip inom sammanhållningspolitikens programplaneringsförfaranden och i beslutsprocessen.

Information om mottagare av sammanhållningsfinansiering

2. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att interaktiva kartor med länkar till förteckningarna över mottagare av medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden, som finns tillgängliga på både nationella och regionala webbplatser, har offentliggjorts på webbplatsen för kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik, i enlighet med öppenhetskraven. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att med lämpliga medel främja direktoratets webbplats, i syfte att underlätta största möjliga tillgång till databasen. Parlamentet konstaterar emellertid att det fortfarande är oerhört svårt för de berörda parterna att kontrollera hur offentliga medel används och uppmanar kommissionen att i stor utsträckning samråda med dessa parter om tänkbara lösningar.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra dessa medlemsstatsdatabaser fullständigt sökbara och kompatibla, i syfte att möjliggöra en EU-omfattande överblick över de aktuella uppgifterna, samtidigt som man bevarar deras lokala relevans. Parlamentet anser i detta sammanhang att det finns ett akut behov av tvåspråkiga versioner (lokala språk/något av kommissionens arbetsspråk).

4. Europaparlamentet betonar att användbarheten av uppgifterna om mottagarna måste förbättras, både vad gäller innehåll och presentation. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fastställa ett mer detaljerat och normativt format för att specificera den tillhandahållna informationens struktur, form och innehåll. Parlamentet anser att tillhandahållandet av den nödvändiga informationen också bör underlätta den kriteriebaserade sökningen, så att man kan få en omedelbar bild av sökresultatet.

5. Europaparlamentet anser att man, när man offentliggör förteckningen över mottagare, bör tillhandahålla kompletterande, nödvändig information och vid behov förteckningar över berörda aktörer. Parlamentet rekommenderar därför att man utöver de rådande minimikraven beaktar om man ska inkludera uppgifter om lokalisering, sammanfattningar av godkända projekt, stödtyper och en beskrivning av de partner som deltar i projektet som en del av informationen om mottagarna. Parlamentet framhåller att de insamlade uppgifterna bör hanteras och presenteras på ett strukturerat och jämförbart sätt för att garantera att de är användbara och för att främja god insyn. Detta kan enligt parlamentet göras utan att ytterligare kostnader uppstår.

6. Vad beträffar programmen inom ramen för det europeiska territoriella samarbetet vill Europaparlamentet att alla mottagare och inte bara de viktigaste förtecknas.

7. Europaparlamentet understryker att en fullständig efterlevnad av öppenhetskraven är nödvändig och att detta bör uppnås genom lämpliga bestämmelser, bättre vägledning, en varningsmekanism och sanktioner, som en sista utväg i fall då kraven inte efterlevs.

Tisdagen den 15 juni 2010

Insyn och delad förvaltning

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra hur öppenhetsprinciperna bör genomföras i samband med de operativa programmen och deras kommunikationsplaner. Parlamentet betonar därför att tydligare regler måste införas för tillhandahållandet av information om stödmottagare inom systemet för delad förvaltning.

9. Europaparlamentet understryker behovet av att formulera förordningar och genomförandebestämmelser på ett sådant sätt att förfarandena blir öppna, ger bättre tillgång till strukturfonderna för möjliga mottagare och minskar de administrativa bördorna för deltagarna, i synnerhet genom ett antal centrala åtgärder, t.ex. genom att offentliggöra de vägledande meddelanden om genomförande som kommissionen och medlemsstaterna kommit överens om. Parlamentet uppmanar förvaltningsmyndigheterna i medlemsstaterna att på ett öppet sätt redogöra för alla stadier i projekt som finansieras av strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin åsikt att öppna och tydliga förfaranden är en del av god förvaltning och välkomnar i detta sammanhang de insatser som görs av kommissionen när det gäller att lägga fram förslag om förenklingar.

10. Europaparlamentet konstaterar att gränsöverskridande och transnationella program står inför särskilda svårigheter på grund av de olika förvaltningskulturer, nationella bestämmelser och språk som används i medlemsstaterna och som inte enbart påverkar de kvantitativa, utan även de kvalitativa aspekterna av sådana initiativ. Det är därför enligt parlamentet ytterst viktigt att man utarbetar specifika regler om insyn i samordningen och samarbetet mellan olika förvaltningsmyndigheter.

11. Europaparlamentet understryker att Europaparlamentets undersökning av öppenhetsinitiativet och dess inverkan på sammanhållningspolitiken visar att den bristande efterlevnaden av öppenhetsinitiativets minimikrav beror på förvaltningsmyndigheternas bristande administrativa förmåga snarare än ovilja att tillhandahålla sådana uppgifter. Mot denna bakgrund poängterar parlamentet behovet av att se till att tillhandahållandet av kompletterande uppgifter och information inte medför ökade administrativa bördor för eventuella mottagare, särskilt inte för dem som redan har svårt att uppfylla de befintliga administrativa och finansiella kraven för bidrag och offentliga kontrakt.

12. Europaparlamentet påpekar att kommissionen måste uppfylla kravet på kompletterande information och uppgifter genom att tillhandahålla ytterligare tekniskt stöd (seminarier med medverkan av tjänstemän från kommissionen och lokala/regionala tjänstemän med ansvar för förvaltningen av strukturfonderna, utbyte av bästa praxis mellan förvaltningsmyndigheter och offentliggörande av konkreta riktlinjer) till potentiella stödmottagare som inte har den tekniska kapacitet som krävs. Endast på detta sätt kommer man att kunna se till att deltagarnas strävan efter att uppfylla de kompletterande kraven om tillhandahållande av uppgifter och information inte medför att medlen snedvrids i samband med projektets genomförande.

13. Europaparlamentet betonar vikten av att informationen är korrekt och lämnas i rätt tid av medlemsstaterna inom ramen för kontrollsystemet, och därmed behovet av att upprätta en koppling mellan öppenhetsinitiativet och de ekonomiska kontrollerna och revisionen. Parlamentet upprepar sin åsikt att systemet för tidig varning också bör fungera i nära samverkan med den centrala databasen för uteslutning av anbud.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska användningen av de ökade förskottsbetalningar som medlemsstaterna mottagit i enlighet med förenklingarna från 2009, som infördes genom förordning (EG) nr 1083/2006.

15. Europaparlamentet upprepar sin begäran att man ska tillhandahålla information om indrivningar och uttag enligt öppenhetsinitiativet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut tillhandahålla denna information samt kommissionen att göra den tillgänglig för budgetmyndigheten och allmänheten tillsammans med information om ändrade tilldelningar efter ett konstaterat bedrägeri, för att på så sätt garantera höga trovärdighets- och ansvarsstandarder gentemot EU-medborgarna.

16. Europaparlamentet uppmanar revisorerna att anta ett strängare förhållningssätt avseende kommunikations- och informationskrav, inbegripet ”uthängning” – i synnerhet om en statlig aktör är inblandad – och användandet av finansiella justeringar vid konstaterade bedrägerifall.

17. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och revisionsrättens insatser för att samordna sina revisionsmetoder.

Insyn och partnerskap

18. Europaparlamentet betonar att miniminormerna för samråd är en del av öppenhetsinitiativet och välkomnar att dessa normer har främjats och tillämpats av kommissionen med hänsyn till sammanhållningspolitiken. Parlamentet uppmanar dock kommissionen att låta intressenter ge lämplig återkoppling om kvaliteten på själva samrådsprocessen. Vidare uppmanar parlamentet regionerna och medlemsstaterna att dra lärdomar av befintliga EU-erfarenheter när det gäller samråd med berörda parter.

19. Europaparlamentet upprepar sin åsikt att partnerskap är en förutsättning för insyn, lyhördhet, effektivitet och legitimitet i alla faser av programplaneringen och genomförandet av sammanhållningspolitiken, och kan öka engagemanget för och det offentliga ägandet av programmens resultat. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och de förvaltande myndigheterna att låta regionala och lokala partner och andra berörda partner delta fullt ut i alla faser av programplaneringen och genomförandet av sammanhållningspolitiken på ett tidigt stadium, bland annat genom att skapa en Internetplattform på nationell nivå där man kan få en översikt över de befintliga fonderna och de operativa programmen och genom att främja god praxis på andra sätt, samt att ge partnerna fullständig tillgång till alla projektdokument i syfte att dra större nytta av deras erfarenheter, kunskaper och bästa praxis.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge mer vägledning om hur partnerskapsklausulen ska tillämpas i de rådande programmen och efterlyser tillräckligt tvingande bestämmelser om partnerskap i framtida lagtexter, i synnerhet när det gäller regionala och lokala myndigheters delaktighet, dvs. valda organ som är oumbärliga partner i hela den här processen.

21. Europaparlamentet anser att bättre riktad, regelbunden och läglig information bör tillhandahållas partnerorganisationerna, särskilt de som är en del av förvaltningsstrukturerna, och att användningen av teknisk hjälp för att stödja partnerskap bör utökas, bl.a. genom att ge partnerorganisationerna möjlighet att delta i utbildningsevenemang för utfärdandeorgan. Parlamentet kräver också att dessa utbildningsevenemang ska finnas tillgängliga i multimediaupplaga för att en större målgrupp ska kunna nås och för att partnerorganisationer ska kunna ta del av dem i efterhand. Parlamentet understryker att en sådan åtgärd är av intresse för partnerna i de mest avlägsna regionerna i unionen, t.ex. i de yttersta randområdena.

Förbättring av insynen i samband med EU-finansiering av större projekt

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i god tid offentliggöra information på Internet och att garantera direkt tillgång till projektdokumentation, inbegripet Jaspers-projekt (ansökan, genomförbarhetsstudie, kostnads–nyttoanalys, miljökonsekvensbedömning etc.) om större projekt så snart som möjligt efter det att kommissionen har mottagit en ansökan om finansiering från en medlemsstat och innan den fattar beslut om finansiering. Man bör kunna lämna kommentarer om dessa projekt på denna kommissionswebbplats.

23. Europaparlamentet kräver att information om stora projekt som godkänts eller inlämnats för godkännande under programperioden 2007–2013 ska offentliggöras retroaktivt på Internet.

24. Europaparlamentet föreslår att det ska fastslås under vilka omständigheter oanvända medel får återanvändas och vilket ansvar den institution som beslutar om omfördelning av sådana medel har.

*

* *

25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 15 juni 2010

Mandat för trepartsmötet om förslaget till budget för 2011

P7_TA(2010)0205

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2011 (2010/2002(BUD))

(2011/C 236 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till budget för budgetåret 2011 som kommissionen antog den 27 april 2010 (SEK(2010)0473),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]),

— med beaktande av det gemensamma uttalandet som antogs vid budgetmedlingen den 18 november 2009 om övergångsbestämmelser för budgetförfarandet efter Lissabonfördragets ikraftträdande ([2]),

— med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om prioriteringar för budgeten 2011, avsnitt III – kommissionen ([3]),

— med beaktande av rådets slutsatser av den 16 mars 2010 om riktlinjerna för budgetförfarandet för 2011,

— med beaktande av artikel 7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0183/2010), och av följande skäl:

A. Budgetförfarandet för 2011 är det första i sitt slag inom ramen för Lissabonfördraget och förfarandet med en enda behandling innebär att samarbetet och samordningen med budgetmyndighetens andra part måste öka för att en överenskommelse ska nås om samtliga utgifter under medlingsförfarandet.

B. Syftet med trepartsmötet som ska hållas i juli är att undanröja hinder innan rådet antar sin ståndpunkt om förslaget till budget, och att i förväg fastställa de punkter som det råder enighet om.

Förslaget till budget för 2011

Allmänt

1. Europaparlamentet konstaterar att förslaget till budget för 2011 totalt uppgår till 142 576,4 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden (ÅB) och 130 147,2 miljoner EUR i betalningsbemyndiganden (BB), vilket innebär att det återstår en marginal på 1 224,4 miljoner EUR i ÅB och 4 417,8 miljoner EUR i BB. Parlamentet konstaterar att dessa totalbelopp motsvarar 1,15 procent respektive 1,05 procent av EU:s förväntade BNI för 2011.

2. Europaparlamentet är bekymrat över att ökningen i ÅB endast är 0,77 procent jämfört med den antagna budgeten för 2010, en skillnad som inte ligger i linje med de förväntningar som allmänt kommit till uttryck, nämligen att EU:s budget ska spela en avgörande roll för att ge stöd till Europas ekonomier efter krisen. Parlamentet noterar ökningen av BB med 5,85 procent, men påminner om att den extremt låga nivån på BB 2010 matematiskt förklarar denna ökning. Parlamentet påminner om att i enlighet med den fleråriga budgetramen är taken 142 965 miljoner EUR för ÅB och 134 280 miljoner EUR för BB, i löpande priser.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Se antagna texter av den 17.12.2009, P7_TA(2009)0115.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2010)0086.

Tisdagen den 15 juni 2010

3. Europaparlamentet erkänner att skillnaden mellan ÅB och BB har minskat jämfört med budgeten för 2010 (12 429 miljoner EUR jämfört med 18 535 miljoner EUR), vilket visar att genomförandet av EU:s budget har förbättrats, men parlamentet påpekar samtidigt att den fleråriga budgetramen medger en skillnad på endast 8 366 miljoner EUR mellan ÅB och BB för 2011. Parlamentet påminner om att dessa avvikelser skapar underskott på lång sikt och därför bör undvikas för att budgeten ska vara hållbar och hanterlig.

4. Europaparlamentet påpekar att den stora delen (70 procent) av den totala marginalen på 1 224,4 miljoner EUR i förslaget till budget kommer från marginalen under rubrik 2 om bevarande och förvaltning av naturresurser, och att de övriga rubrikerna – särskilt rubrikerna 1a, 3b och 4 – har mycket begränsade marginaler och därmed proportionellt minskar EU:s förmåga att reagera på politiska förändringar och oförutsedda behov samtidigt som dess prioriteringar upprätthålls.

5. Europaparlamentet betonar dessutom att marginalen i rubrik 2 faktiskt kan vara mindre eftersom marknadsvillkoren kan förändras.

6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens rapport om hur det interinstitutionella avtalet (IIA) har fungerat (KOM(2010)0185) och påminner i detta avseende om att ett förslag om en omfattande översyn är på gång och att de svårigheter som har uppstått under tidigare budgetförfaranden när det gäller att reagera på rätt och lämpligt sätt på olika utmaningar som har uppkommit, medför att en översyn av den nuvarande fleråriga budgetramen blir oundviklig. Parlamentet påminner om att det förväntar sig att kommissionen ska lägga fram konkreta förslag om en revidering att den fleråriga budgetramen före utgången av första halvåret 2010.

7. Europaparlamentet uppmärksammar det stora antal pågående ärenden med omfattande budgetkonsekvenser som måste avslutas av budgetmyndighetens båda parter 2011 (översyn av budgeten, inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, ändringsbudgetar, översyn av det interinstitutionella avtalet, översyn av budgetförordningen, osv.).

8. Europaparlamentet noterar de prioriteringar som kommissionen fastställt (nämligen stöd till EU:s ekonomier efter krisen och anpassning till nya krav, dvs. genomförandet av Lissabonfördraget, nya myndigheter för finansiell tillsyn, finansiering av initiativet global övervakning av miljö och säkerhet (GMES), genomförandet av Stockholmsprogrammet, osv.) och ifrågasätter om den blygsamma ökningen av ÅB jämfört med budgeten för 2010 är tillräcklig för att ta itu med dessa prioriteringar.

9. Europaparlamentet understryker vikten av en kraftig reaktion på krisen och instabiliteten på finansmarknaderna, som bör inbegripa större finansiell kapacitet och flexibilitet för EU-budgeten. Parlamentet begär i detta hänseende ytterligare och detaljerad information från rådet och kommissionen om vilka konsekvenser som EU-mekanismen för finansiell stabilisering, vilken beslutades vid Ekofinrådets extra sammanträde den 9–10 maj 2010, kan få för EU:s budget. För att undvika framtida kriser begär parlamentet dessutom att det inrättas ett effektivt övervakningssystem och att parlamentet direkt får information.

10. Sett ur budgetsynvinkel beklagar Europaparlamentet djupt att det är omöjligt att i budgetförslaget för 2011 se de finansiella effekterna av EU 2020-strategins flaggskeppsinitiativ, såsom Innovationsunionen, Unga på väg, Ett resurseffektivt Europa, Ny kompetens och nya arbetstillfällen, Industripolitik för en globaliserad tid, och uttrycker starka tvivel på att man inom den nuvarande budgetramen kan garantera adekvat finansiering för dessa nyckelinitiativ.

11. Europaparlamentet påminner, i enlighet med sin resolution av den 25 mars 2010 om prioriteringar för 2011 års budget, om att ungdomen är en av de viktigaste prioriteringarna för 2011 års budget och att denna prioritering bör främjas som ett övergripande tema, samt att synergier bör utvecklas mellan olika politikområden som berör ungdomen, särskilt utbildning, sysselsättning, företagande och hälsa, samtidigt som man underlättar och uppmuntrar social delaktighet, möjlighet till inflytande, kompetensutveckling och rörlighet för unga människor. Parlamentet påpekar att ungdom bör ses som ett brett koncept som inbegriper människors förmåga att byta befattningar och status flera gånger under sina liv och att utan begränsningar växla mellan situationer såsom lärlingsutbildning, akademiska eller yrkesmässiga miljöer och yrkesutbildning, och att ett av målen därför bör vara att underlätta övergången från utbildningssystem till arbetsmarknaden.

Tisdagen den 15 juni 2010

12. Europaparlamentet beklagar att trots en ytterst hög profil och en mycket hög genomförandegrad, som har uppgått till 95–100 procent varje år under perioden 2007–2009, är den anslagsökning som föreslås i förslaget till budget för de viktigaste ungdomsinstrumenten och -programmen, såsom Livslångt lärande, Aktiv ungdom och Erasmus Mundus ganska symbolisk. Parlamentet anser att denna ökning inte gör det möjligt för EU att på ett tillräckligt sätt ta itu med denna prioritering och har därför för avsikt att ge ytterligare stöd till dessa program. Parlamentet påminner i detta avseende om att dessa program har ett obestridligt europeiskt mervärde och i hög grad bidrar till skapandet av ett starkt europeiskt civilt samhälle, trots de blygsamma ekonomiska resurser som de får.

13. Europaparlamentet kräver ett ytterligare klargörande av uppdelningen mellan driftsutgifter och administrativa utgifter, men erkänner samtidigt de ansträngningar som gjorts när det gäller redogörelsen för de administrativa utgifterna utanför rubrik 5. Parlamentet noterar att ett redan betydande belopp av vad som i själva verket är administrativa utgifter finansieras från driftsanslag.

14. Europaparlamentet är fast beslutet att ta itu med förhandlingarna om budgeten för budgetåret 2011 på ett konstruktivt sätt och med en öppen attityd, och att ta hänsyn till de två målen effektivitet och ett europeiskt mervärde. Parlamentet förväntar sig i gengäld att budgetmyndighetens andra part kommer att vara inriktad på samarbete och se till att föra en verklig politisk dialog och avstå från en ”redovisningsövning”, som innebär att besparingar och bidrag från medlemsstaterna ges en alltför viktig roll i förhandlingarna. Parlamentet påminner om att fördraget inte bara har ändrat budgetförfarandets rättsliga ram, det även har infört en ny metod och nya tidsfrister för att förhandla och nå fram till kompromisser.

15. Europaparlamentet understryker att EU-budgeten är mycket begränsad jämfört med nationella budgetar och påminner därför om att det är nödvändigt att skapa synergieffekter mellan EU-budgeten och de nationella budgetarna för att kunna genomföra gemensamma EU-strategier. Sammanhållning ger EU-politiken ett större genomslag och skapar ett verkligt europeiskt mervärde samtidigt som det stödjer de långsiktiga politiska målen. Parlamentet är övertygat om att EU-budgeten inom olika nyckelområden kan bidra till att stödja långsiktiga investeringar och arbetstillfällen. Parlamentet förväntar sig att rådet, när det beslutar om EU-budgeten, tar vederbörlig hänsyn till detta och avstår från nedskärningar enligt ”osthyvelsprincipen” trots att de nationella offentliga finanserna är extremt ansträngda.

16. Europaparlamentet påminner om sina prioriteringar i enlighet med den ovannämnda resolutionen av den 25 mars 2010.

Rubrik 1a

17. Europaparlamentet noterar en ökning med 4,4 procent i ÅB (till 13 437 miljoner EUR) och med 7 procent i BB (till 11 035 miljoner EUR ([1]), och en marginal på 50,1 miljoner EUR (jämfört med 37 miljoner EUR i budgetplaneringen), som härrör från minskningar i anslagen för utgifter för administrativt och tekniskt stöd (de tidigare BA-posterna) och för decentraliserade organisationer och exekutiva byråer, och från minskningar i anslag för ett antal program, såsom Tull 2013 och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation – programmet för entreprenörskap och innovation.

18. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som små och medelstora företag spelat för återhämtningen och den ekonomiska uppgången i EU. Alla program och instrument som är inriktade på att främja små och medelstora företag bör få ökat stöd och parlamentet är i detta hänseende oroat över den föreslagna minskningen av betalningsbemyndigandena för ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation – programmet för entreprenörskap och innovation.

19. Europaparlamentet påminner om att ingen hänsyn tagits till de nya behov som ska finansieras under denna rubrik (programmet för avveckling av kärnkraftverket Kozloduj, europeiska myndigheter för finansiell tillsyn, ITER och GMES, och även parlamentets begäran om ökade anslag till den operativa fasen) när den nuvarande fleråriga budgetramen antogs. Parlamentet påminner om att finansieringen av dessa behov inte får ske på bekostnad av finansieringen av andra program och åtgärder under rubrik 1a, som är av avgörande betydelse för de europeiska återhämtningsansträngningarna efter krisen.

20. Europaparlamentet påminner om att den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa delvis finansieras under denna rubrik, liksom ett stort antal fleråriga program (ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, sjunde ramprogrammet, de transeuropeiska näten, Galileo/Egnos, Marco Polo II och programmet Progress), som kommer att ha slutförts 2011. Parlamentet upprepar därför sin begäran till kommissionen att lägga fram uppföljningsrapporten om genomförandet av den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, inbegripet åtgärder som anförtrotts EIB.

([1]) Exklusive energiprojekten i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa.

21. Europaparlamentet välkomnar de ökade anslagen till de viktigaste programmen (sjunde ramprogrammet: 13,8 procent, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation: 4.4 %, livslångt lärande: 2,6 procent, de transeuropeiska näten: 16,8 procent), och betonar att dessa program ger viktiga hävstångseffekter i EU:s strategi för att bekämpa den ekonomiska krisen.

22. Europaparlamentet betonar att rubrik 1a inbegriper många flaggskeppsinitiativ från EU 2020-strategin, såsom Innovationsunionen, Unga på väg, Ett resurseffektivt Europa, Ny kompetens och nya arbetstillfällen och Industripolitik för en globaliserad tid. Parlamentet beklagar att de är omöjligt att ur budgetsynpunkt tydligt fastställa de ekonomiska konsekvenserna av EU 2020-strategin och betvivlar att det är möjligt att garantera tillräckliga medel till dessa initiativ inom ramen för den nuvarande fleråriga budgetramen.

23. Europaparlamentet påminner om att prioriteringarna för 2011, med hänsyn tagen till EU 2020-strategin, i huvudsak kommer att finansieras från denna rubrik, och att EU:s behörigheter till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande sannolikt kommer att få budgetkonsekvenser. Parlamentet betonar att rymdpolitik, som är ett konkret exempel på europeisk industripolitik som främjar europeiska vetenskapliga, tekniska och miljömässiga framsteg samtidigt som den stärker den industriella konkurrenskraften, kräver att både EU och medlemsstaterna gör ytterligare en ekonomisk ansträngning när det gäller GMES.

24. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ Unga på väg som syftar till att öka prestandan och den internationella dragningskraften hos Europas institutioner för högre utbildning, och höja den allmänna utbildningsstandarden i EU. Parlamentet stöder helhjärtat främjandet av lika möjligheter för alla ungdomar, oavsett utbildningsbakgrund. Parlamentet vill betona vikten av att garantera tillräckliga medel till en ambitiös politik på utbildningsområdet, inbegripet yrkesutbildningen, som spelar en avgörande roll i EU 2020-strategin. Parlamentet betonar att EU kommer att anslå alla nödvändiga resurser för att klara av denna ambitiösa utmaning, som skapar en aldrig förut skådad slagkraft för utvecklingen av en allomfattande EU-politik för ungdomen. Parlamentet betonar dock att lanseringen av ett sådant övergripande flaggskeppsinitiativ, som omfattar ett antal tydligt märkbara och väletablerade EU-program på det här området, inte bör dämpa de enskilda programmens profil.

25. Europaparlamentet betonar att de budgetresurser som i framtiden avsätts för instrument såsom programmet livslångt lärande och övergripande kompetenser såsom e-kompetens, internationell kompetens, entreprenörsförmåga och flerspråkighet, bör återspegla det stora europeiskt mervärde som dessa program medför, och bör således prioriteras i budgeten för 2011.

26. Europaparlamentet är besviket över att turismen, som indirekt genererar mer än 10 procent av EU:s BNP och som med Lissabonfördragets ratificering har blivit ett område där EU har full behörighet, inte tydligt framstår i budgetförslaget för 2011.

27. Europaparlamentet konstaterar att för första gången har betalningsbemyndiganden tagits med för Europeiska globaliseringsfonden, och anser att detta är ett viktigt inslag i den övergripande diskussionen om fondens förvaltning och synlighet. Parlamentet anser dock att dessa betalningsbemyndiganden kanske inte är tillräckliga för att täcka de belopp som är nödvändiga för ansökningarna om bidrag från EGF under 2011. Parlamentet upprepar därför sitt krav på att EGF-ansökningarna inte ska finansieras endast genom överföringar från Europeiska socialfondens budgetposter, och uppmanar kommissionen att snarast identifiera och utnyttja andra budgetposter för detta syfte. Parlamentet betonar behovet av ett enklare och snabbare förfarande för att ta fonden i anspråk ([1]).

28. Europaparlamentet noterar den synnerligen blygsamma ökningen, eller stagnationen (jämfört med budgeten för 2010), av åtagandebemyndiganden för Eures och de tre budgetposterna för stöd till relationer mellan arbetsmarknadens parter och den sociala dialogen. Parlamentet anser att man bör förstärka dessa budgetposter i ljuset av de aktuella massuppsägningarna och strukturomvandlingarna p.g.a. krisen.

Rubrik 1b

29. Europaparlamentet noterar att förslaget till budget för 2011 innebär en ökning av ÅB med 3,2 procent till ett totalt belopp på 50 970 miljoner EUR, varav ett belopp på 39 891,5 miljoner EUR är avsett för strukturfonderna (ERUF och ESF) – ett belopp som är ungefär lika stort som motsvarande belopp 2010 – och 11 078,6 miljoner EUR för Sammanhållningsfonden.

([1]) Vilket påtalades i kommissionens rapport om hur det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning har fungerat (KOM(2010)0185.

Tisdagen den 15 juni 2010

30. Europaparlamentet konstaterar att detta förslag är i linje med anslagen i den fleråriga budgetramen, med hänsyn tagen till den tekniska justeringen av budgetramen för 2011 ([1]) (en ökning med 336 miljoner EUR), i enlighet med punkt 17 i det interinstitutionella avtalet. Parlamentet förstår mot denna bakgrund marginalen på 16,9 miljoner EUR, som i huvudsak härrör från anslaget för tekniskt stöd och motsvarar 0,03 procent av rubriken.

31. Europaparlamentet välkomnar ökningen med 16,9 procent i BB till 42 541 miljoner EUR som föreslås för 2011, men är ändå bekymrat över att betalningsbehovet har beräknats på grundval av tidigare förhållanden mellan betalningar och åtaganden, dvs. jämförelser mellan ett givet års andel av de samlade åtagandena respektive de samlade betalningarna under programplaneringsperioden 2000–2006, även om genomförandet av programmen var mycket långsammare i början av perioden 2007–2013 och kommer därför att behöva komma igen med kraft, särskilt under 2011.

32. Europaparlamentet tvivlar på att de anpassningar som gjorts, särskilt genom tilldelning av uppskjutna betalningar som en andel av förväntade betalningar under kommande år, är helt tillräckliga för att ta itu med alla behov av ytterligare betalningar som särskilt härrör från följande:

— Förändringar av lagstiftning som nyligen gjorts, och som särskilt syftar till att underlätta förvaltningen av EU:s medel och att påskynda investeringar.

— 2011 kommer att vara det första hela året då alla förvaltnings- och kontrollsystem kommer att vara godkända, vilket är en förutsättning för interimsbetalningar, vilket betyder att genomförandet av program kommer att nå marschfart, med redan utvalda projekt för mer än 93 miljarder EUR eller 27 procent av den totala finansiella volymen för perioden, per slutet av mars 2010.

— Avslutandet av programmen för perioden 2000–2006 förväntas fortsätta 2011 och kräver därmed slutliga betalningar, men även att en del resurser frigörs för att ytterligare påskynda genomförandet av programmen för 2007–2013.

33. Europaparlamentet anser dessutom att det är av avgörande betydelse att anslå tillräckliga resurser för sammanhållningspolitiken för att påskynda den europeiska ekonomins återhämtning och bidra till Europa 2020-strategin för regionerna. Parlamentet framhåller synergieffekterna av EU:s makroregionala samarbete när det gäller att uppnå målen i Europa 2020-strategin, och understryker att man måste anslå tillräckliga resurser för att genomföra nuvarande makroregionala strategier. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att utan dröjsmål lägga fram och anta en ändringsbudget om betalningsbemyndigandena inte skulle vara tillräckliga för att täcka behoven.

34. Europaparlamentet begär att kommissionen ska fortsätta sitt nära samarbete med de medlemsstater som har en låg utnyttjandegrad för att förbättra situationen ytterligare när det gäller utnyttjandet på fältet. Parlamentet är medvetet om att en låg utnyttjandegrad kan äventyra ett fortlöpande genomförande av EU:s politik.

35. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att fortsätta diskutera hur det komplexa system med regler och krav som införts av kommissionen och/eller medlemsstaterna kan ändras för att fokusera mer på att uppnå mål och mindre på laglighet och korrekthet, utan att man avviker från den viktiga principen om en sund ekonomisk förvaltning. Parlamentet betonar att en sådan diskussion även bör bidra till ett bättre utarbetande av nästa programplaneringsperiods grundförordning. Parlamentet påminner i detta sammanhang om det gemensamma uttalandet från november 2009 om förenkling och mer riktad användning av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden i samband med den ekonomiska krisen.

Rubrik 2

36. Europaparlamentet påminner om att en av de viktigaste förändringarna som infördes genom EUF-fördraget är avskaffandet av åtskillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter i budgetförfarandet, så att budgetmyndighetens två parter till slut kan förhandla på lika villkor om alla årliga anslag, och påminner om att de obligatoriska utgifterna omfattade nästan 34 procent av den totala budgeten, och att den största delen återfanns under rubrik 2.

([1]) KOM(2010)0160, 16.4.2010.

37. Europaparlamentet betonar emellertid att under de senaste åren har budgetmyndigheten utnyttjat denna rubrik för att nå en övergripande överenskommelse om de årliga budgeterna, genom att använda marginalen eller genom att omfördela anslag till andra program och åtgärder.

38. Europaparlamentet konstaterar att trots påståendet att anslagen förblir stabila har inkomster som ska avsättas för särskilda ändamål minskat med mer än 25 procent 2011, att marknadsstödet har minskat med nästan 22 procent (till 3 491 miljoner EUR), och att anslag till åtgärder inom det veterinära och fytosanitära området har minskat med 7,8 procent. Parlamentet uttrycker sin oro över kommissionens optimistiska antaganden (med tanke på den ökande prisvolatiliteten på marknaderna och jordbrukets sårbarhet för hälsorisker) avseende utvecklingen på jordbruksmarknaderna under 2011, som medför en minskning på ungefär 900 miljoner EUR för de marknadsrelaterade utgifterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att noggrant övervaka utvecklingen på jordbruksmarknaderna och att vara beredd att reagera snabbt och effektivt med de säkerhetsnätsåtgärder som behövs för att motverka en negativ marknadsutveckling och volatiliteten i marknadspriserna. Europaparlamentet uttrycker också sin oro över den planerade minskningen av anslagen för veterinära och fytosanitära åtgärder, med tanke på behovet av fortsatt beredskap när det gäller utrotning av djursjukdomar.

39. Europaparlamentet välkomnar de ökade anslagen till frikopplat direktstöd (9,7 procent), programmet för frukt och grönsaker i skolan (ökning med 50 procent till 90 miljoner EUR), och skolmjölk (5,3 procent) samt anslagen öronmärkta för programmet ”stöd till de sämst ställda”. Parlamentet noterar med tillfredsställelse den stadiga minskningen av exportbidrag sedan 2007 (till 166 miljoner EUR i förslaget till budget för 2011).

40. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att omfördela anslag som flera medlemsstater inte har utnyttjat till andra medlemsstater som med framgång tillämpar programmet.

41. Europaparlamentet noterar att klimatåtgärder är en prioritering, i enlighet med Europa 2020-strategin, och noterar ändringen i rubriken för avdelning 07 till ”Miljö- och klimatåtgärder”. Parlamentet noterar ökningen av anslagen som föreslagits för genomförandet av EU:s politik och lagstiftning om klimatåtgärder och en ny förberedande åtgärd om att införliva klimatåtgärder och klimatanpassning i all verksamhet.

42. Europaparlamentet välkomnar ökningen av ÅB för Life+ till 333,5 miljoner EUR (en ökning med 8,7 procent), och välkomnar den markanta ökningen av BB (24,3 procent till 268,2 miljoner EUR) i linje med förbättrade genomförandegrader, inte minst med tanke på uppföljningsåtgärderna till strategin för biologisk mångfald planerad till 2010. Parlamentet pekar på de enorma miljöutmaningar som EU står inför, inbegripet vattenföroreningar, kräver att en extra ekonomisk insats görs under detta program.

43. Europaparlamentet påminner om att den särskilda åtgärd för att stödja marknaden inom mejerisektorn som antogs inom ramen för budgeten för 2010 för att mildra konsekvenserna av krisen inom mejerisektorn var avsedd att vara en engångsåtgärd. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur medlemsstaterna använder det extra anslaget på 300 miljoner EUR till mejerisektorn och att vidarebefordra sin utvärdering av denna åtgärd tillsammans med förslag till en permanent strategi och konkreta förslag för att ta itu med prisvolatiliteten i denna sektor.

44. Europaparlamentet är oroat över att den gemensamma fiskeripolitikens politiska betydelse inte återspeglas tillräckligt i förslaget till budget för 2011. Parlamentet påpekar att de föreslagna medlen för utveckling av en integrerad havspolitik inte är tillräckliga för att täcka de allra viktigaste delarna för lanseringen av detta nya politikområde. En ny europeisk havspolitik kan komma att utvecklas till nackdel för de befintliga prioriterade områdena inom den gemensamma fiskeripolitiken när det gäller respektive områdes finansiering via budgeten. Detta område kommer att kräva finansiering via mer än en budgetpost.

Rubrik 3a

45. Europaparlamentet noterar att den totala ökningen av anslagen under denna rubrik (+12,8 procent) verkar praktiskt omsätta ambitionerna på det här området i enlighet med Lissabonfördraget och Stockholmsprogrammet.

46. Europaparlamentet betonar behovet av att öka anslagen för att förbättra fängelsevillkoren. Det är nödvändigt, vilket påpekas i Stockholmsprogrammet, att man planerar för åtgärder för social integrering och program för social omplacering samt för att stödja antidroginitiativ (med bland annat förebyggande verksamhet, rehabilitering och minskning av skadeverkningar).

Tisdagen den 15 juni 2010

47. Europaparlamentet noterar i detta avseende kommissionens meddelande om en handlingsplan för genomförandet av Stockholmsprogrammet, och välkomnar, på området invandringspolitik och stöd till integrationen av invandrare, den föreslagna ökningen av ÅB till fonden för de yttre gränserna (254 miljoner EUR, +22 procent) och Europeiska återvändandefonden (114 miljoner EUR, +29 procent) samt Europeiska flyktingfonden (94 miljoner EUR, +1,3 %).

48. Europaparlamentet erkänner att den föreslagna minskningen av anslagen till Frontex 2011, trots byråns växande arbetsbörda, härrör från en uppdaterad utvärdering av byråns outnyttjade anslag och årliga överskott.

49. Europaparlamentet välkomnar antagandet av förordningen om inrättande av en europeisk byrå för samarbete i asylfrågor, och uppmanar kommissionen att se till att byrån inleder sin verksamhet i god tid före 2011 samt att tillräckligt med finansiella resurser ställs till förfogande för att byrån ska kunna inleda sitt uppdrag.

50. Europaparlamentet beklagar att i väntan på förslaget till förordning om Europol (enligt planeringen 2013), en EU-byrå som finansierats genom EU-budgeten sedan 2010, förblir anslagsvolymen för 2011 (82,9 miljoner EUR) nästan oförändrad jämfört med 2010 (79,7 miljoner EUR), trots att Europol enligt Stockholmsprogrammet bör förstärkas.

51. Europaparlamentet noterar att trots att tidsplanen för utvecklingen och ikraftträdandet av Schengens informationssystem II (SIS II) är osäker, föreslås det endast en liten minskning av ÅB från 35 miljoner EUR till 30 miljoner EUR, medan betalningsbemyndigandena ökar från 19,5 miljoner EUR till 21 miljoner EUR. Parlamentet påminner om att kommissionen hade räknat med 27,91 miljoner fram till det datum då SIS II inleder sin verksamhet under det fjärde kvartalet 2011. Parlamentet påpekar att utvecklandet av SIS II redan ligger efter tidsplanen och med största sannolikhet inte kommer att slutföras till slutet av 2011. Eftersom utsikterna för en övergång till SIS II ter sig allt mindre sannolik, och ett ersättningsalternativ håller på att utarbetas, anser parlamentet att det är nödvändigt att placera en del av dessa anslag i reserven, i avvaktan på ytterligare analyser.

52. Europaparlamentet betonar att finansieringen av den planerade byrån för den operativa förvaltningen av stora IT-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa inte får leda till att det utvecklas ytterligare IT-system innan SIS II eller en alternativ lösning och VIS tagits i drift. Parlamentet begär att kostnaderna för byrån och dess projekt tydligt specificeras.

Rubrik 3b

53. Europaparlamentet påminner om att rubrik 3b omfattar frågor som är mycket viktiga för Europas medborgare, såsom ungdoms-, utbildnings- och kulturprogram, folkhälsa, konsumentskydd, instrumentet för civilskydd och kommunikationspolitik. Parlamentet konstaterar därför med stor oro att de totala anslagen minskar för andra året i följd, närmare bestämt minskar ÅB med 0,03 procent (till 667,8 miljoner EUR) och BB med 3,1 procent (till 638,9 miljoner EUR) jämfört med budgeten för 2010, vilket innebär en marginal på 15,2 miljoner EUR.

54. Europaparlamentet noterar att den föreslagna ökningen för vissa program (Media 2007, Kultur 2007, Folkhälsa, osv.) har möjliggjorts genom att det saknas ÅB för åtskilliga pilotprojekt och förberedande åtgärder. Parlamentet beklagar därför att den lilla marginalen kommer att ge ett begränsat handlingsutrymme när beslut fattas om att förstärka finansieringen av prioriteringar, som är till direkt nytta för medborgarna, och om att anta förslag till projekt och åtgärder.

55. Europaparlamentet påpekar på nytt att samordnade och ämnesövergripande investeringar i ungdomen måste inledas omedelbart som ett tvärpolitiskt tema, och att en ökning av medlen till instrumenten för ungdomspolitiken därför bör föreslås. Parlamentet beklagar den brist på ambition som kommissionen visat genom att inte ta itu med denna prioritering ordentligt, och bekräftar sin avsikt att ändra förslaget till budget i syfte att se till att det finns tillräckliga medel för denna prioritering.

56. Europaparlamentet påminner om att uppmuntrande och främjande av samarbete på området ungdom och sport är en prioritering för 2011 års budget, och betonar att ekonomiskt stöd till särskilda årliga arrangemang är ett viktigt verktyg i detta avseende. Parlamentet beklagar att inga ÅB har införts i budgetförslaget för 2011 (symboliska anslag i ÅB och endast 2,9 miljoner EUR i BB), jämfört med 9,8 miljoner EUR respektive 10,25 miljoner EUR i budgeten för 2010.

57. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av Europeiska året för volontärarbete 2011, som bygger på den förberedande åtgärd som infördes i budgeten för 2010, och påminner om parlamentets och rådets beslut att öka de totala anslagen i enlighet med den relevanta rättsakten till 8 miljoner EUR.

58. Europaparlamentet är oroat över den låga anslagsnivån – vilken till och med har sänkts i vissa fall jämfört med 2010 – för program som främjar europeiskt medborgarskap samt kommunikation och information för medierna. Dessa program utgör en viktig del när det gäller att utforma en europeisk identitet och informera EU-medborgarna om europeiska projekt.

59. Europaparlamentet beklagar den sänkta åtagandenivån för Daphneprogrammet och pekar på de eventuella negativa konsekvenserna av detta för kampen mot våldet. Parlamentet efterlyser en fortsatt finansiering av nuvarande och nya effektiva åtgärder för att bekämpa alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor.

Rubrik 4

60. Europaparlamentet påminner ännu en gång om den mycket snäva tillgängliga marginalen under rubrik 4, som inte gör det möjligt för EU att ordentligt reagera på återkommande och nya kriser och katastrofsituationer. Den ökande och ohållbara skillnaden mellan denna underfinansierade rubrik 4 och rådets nya politiska åtaganden i världen kan bara åtgärdas genom en revidering av taket under den befintliga fleråriga budgetramen ([1]).

61. Europaparlamentet välkomnar den föreslagna ökningen av anslagen till grannskapspolitiken i söder och öster, och mer specifikt till den östra partnerskapsdimensionen av den sistnämnda. Parlamentet noterar med tillfredsställelse förslaget att tömma den budgetpost som är avsedd för EU:s Östersjöstrategi, men beklagar att ett motsvarande belopp inte anslås för denna strategi under grannskapspolitiken i öster.

62. Europaparlamentet uppmanar Europeiska kommissionen att, i syfte att uppfylla målen och garantera ett effektivt genomförande av det östliga partnerskapet, se till att ytterligare finansiellt stöd avsätts för de nya fleråriga vägledande programmen och nationella vägledande program inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet för perioden 2011–2013 som omfattar länder inom det östliga partnerskapet.

63. Europaparlamentet är ytterst bekymrat över den föreslagna minskningen med över 32 procent i ÅB för det ekonomiska stödet till Palestina, fredsprocessen och UNRWA, med tanke på de återkommande behoven av extra medel. Parlamentet anser att kommissionens uttalande om att de exceptionellt höga anslagen tidigare år inte kan bibehållas utan att äventyra finansieringen till andra länder i regionen understryker det brådskande behovet att göra en omfattande översyn av finansieringsmöjligheterna under rubrik 4, och inte bör leda till en minskning av det ekonomiska stödet, som är mycket viktigt för det palestinska folket, den palestinska myndigheten och UNRWA. Parlamentet upprepar sitt stöd till den palestinska myndigheten när det gäller att utöka den institutionella kapaciteten. Parlamentet påpekar att även om EU skulle vara berett att utöka sitt stödpaket till palestinierna, är detta åtagande inte förutsättningslöst, och betonar att medan humanitärt bistånd måste förbli ovillkorligt, måste EU spela en politisk roll som ger påtagliga resultat i form av framsteg i riktning mot inrättandet av en palestinsk stat, i överensstämmelse med unionens betydande finansiella stöd och ekonomiska inflytande i regionen.

64. Europaparlamentet påpekar i detta avseende att även om hela marginalen under rubrik 4 användes helt och hållet till ekonomiskt stöd till Palestina, skulle detta inte vara tillräckligt för att nå upp till nivån för ÅB 2010 (295 miljoner EUR 2010, jämfört med ett hypotetiskt belopp på 270 miljoner EUR 2011).

65. Europaparlamentet noterar den avsevärda ökningen av anslagen (13,2 procent) för utvidgningsprocessen, som förväntas gå framåt 2011 (pågående och potentiella förhandlingar med Kroatien, Island, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Turkiet och länderna i västra Balkan).

([1]) Vilket påtalades i kommissionens rapport om hur det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning har fungerat (KOM(2010)0185.

Tisdagen den 15 juni 2010

66. Europaparlamentet anser att den föreslagna ökningen av anslagen till finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete (DCI) är lämplig, men beklagar kommissionens vilseledande presentation, som pekar på en ökning med 65 miljoner EUR för miljön och en hållbar förvaltning av naturresurser som en uppföljning av Köpenhamnsavtalet, medan denna ökning i själva verket bygger på budgetplaneringen och inte på budgeten för 2010 (i budgeten för 2011 är det faktiskt fråga om en minskning med 1,2 miljoner EUR under denna budgetpost jämfört med 2010 års budget, vilket är en källa till oro). Parlamentet insisterar på att paketet för snabbt igångsättande av klimatfinansieringen måste komma utöver och inte på bekostnad av befintliga program för utvecklingssamarbete. Parlamentet uttrycker oro över samstämdheten och synligheten i EU:s bidrag för snabbt igångsättande av finansieringen, och uppmanar medlemsstaterna att snabbt göra information tillgänglig för kommissionen för att tillse att EU:s bidrag är fullständigt transparent och ges utöver andra bidrag.

67. Europaparlamentet trycker på behovet av att öka unionens budget för att finansiera åtgärder för att hantera migrationen, i syfte att förbättra hanteringen av den lagliga migrationen, dämpa det illegala migrationsflödet och optimera migrationens effekter på utvecklingen.

68. Europaparlamentet påminner om sitt stöd till principen om ekonomiskt stöd till de viktigaste bananexporterande AVS-länderna, men upprepar sitt starka motstånd mot finansiering av kompletterande åtgärder för bananSektorn genom utnyttjande av marginalen. Parlamentet påminner om att den begränsade marginalen under rubriken inte medger finansiering av sådana åtgärder som inte beaktades när den fleråriga budgetramen antogs 2006. Parlamentet motsätter sig också bestämt varje omfördelning från nuvarande instrument under rubrik 4, som skulle äventyra nuvarande prioriteringar. Parlamentet motsätter sig därför att man enligt förslaget till budget i detta syfte omfördelar 13 miljoner EUR från instrumentet för utvecklingssamarbete och 5 miljoner EUR från det finansiella instrumentet för civilskydd.

69. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att ändra förordningen om inrättande av ett instrument för industriländer, men motsätter sig bestämt att instrumentet finansieras med anslag som varit tänkta att användas inom ramen för instrumentet för utvecklingssamarbete. Parlamentet framhåller att medel som öronmärkts för utvecklingssamarbete måste vara inriktade på lindring av fattigdom. Parlamentet är mycket missnöjt med att man av det totala anslag på 70,6 miljoner EUR som öronmärkts för detta nya instrument i förslaget till budget har tagit 45 miljoner EUR från instrumentet för utvecklingssamarbete.

70. Europaparlamentet upprepar sin avsikt att tillhandahålla den europeiska avdelningen för yttre åtgärder de nödvändiga administrativa medlen för att den ska kunna fullgöra sitt uppdrag. Parlamentet betonar emellertid att tilldelning av nya resurser för att integrera personer från medlemsstaternas diplomattjänster och kostnaderna för nödvändig infrastruktur bör kopplas till en lämplig ökning av EU-budgeten för yttre åtgärder.

71. Europaparlamentet välkomnar att anslagen till Gusp har ökat till 327,4 miljoner EUR (ÅB) i enlighet med budgetplaneringen och i linje med den allt mer ambitiösa roll som EU vill spela i områden som genomgår en stabiliseringsprocess eller som är drabbade av konflikter och kriser. Parlamentet noterar att budgetposten för särskilda representanter för Europeiska unionen har tömts, i enlighet med vad som beslutades vid inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, och påminner om att de särskilda bestämmelserna om Gusp i det interinstitutionella avtalet måste omprövas grundligt inom ramen för förhandlingarna om ett reviderat interinstitutionellt avtal och antagandet av ett förslag om den europeiska avdelningen för yttre åtgärder.

72. Europaparlamentet noterar den föreslagna ökningen inom budgetposten för makroekonomiskt stöd (01 03 02) i förslaget till budget för 2011 jämfört med budgeten för 2010. Parlamentet påminner om att utnyttjandet av detta instrument för varje tredjeland omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet och uppmanar kommissionen att närmare förklara sitt förslag till ökning.

73. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en förberedande åtgärd om en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd, med anledning av ikraftträdandet av EUF-fördraget (artikel 214), och i linje med Europeiska året för volontärarbete 2011.

Rubrik 5

74. Europaparlamentet noterar att de totala administrativa utgifterna för samtliga institutioner beräknas uppgå till 8 266,6 miljoner EUR, dvs. en ökning med 4,5 procent, vilket ger en marginal på 149 miljoner EUR.

75. Europaparlamentet betonar att förslagen till budgetberäkning för varje institution tillsammans med de ändringsbudgetar som lagts fram under 2010 bör ta hänsyn till alla ytterligare behov i samband med ikraftträdandet av Lissabonfördraget, särskilt när det gäller parlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Parlamentet påminner i detta sammanhang om det gemensamma uttalandet i november 2009 om rubrik 5, i vilket institutionerna uppmanades göra allt för att finansiera de administrativa behov som rör personalkostnader inom de budgeterade anslagen i respektive avsnitt i budgeten för 2010.

76. Europaparlamentet noterar ökningen på 2,9 procent i kommissionens del av den administrativa budgeten. Parlamentet noterar dock att inte alla kostnader som är förenade med driften och inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder har tagits med på detta stadium. Parlamentet anser att eventuella ytterligare behov i detta avseende inte får inverka negativt på institutionernas nuvarande verksamhet. Parlamentet betonar därför med kraft behovet att uppnå en effektiv struktur med en tydlig definition av ansvar för att undvika överlappande uppgifter och onödiga (administrativa) kostnader som belastar budgeten, vilket i annat fall skulle kunna förvärra den ekonomiska situationen under denna rubrik ytterligare.

77. Europaparlamentet ställer sig bakom kommissionens tillvägagångssätt att som en försiktighetsåtgärd budgetera för den löneanpassning på 3,7 procent som föreslagits 2009, och som kan komma att betalas ut om domstolen skulle döma till förmån för kommissionen. Parlamentet noterar att även om denna höga nivå utgör grunden för framtiden, beräknas löneanpassningen för slutet av 2010 fortfarande uppgå till 2,2 procent, mot bakgrund av den ekonomiska och sociala krisen, och sedan gå ned till 1,3 procent för slutet av 2011. Parlamentet uppmanar kommissionen att motivera dessa beräkningar.

78. Europaparlamentet erkänner kommissionens ansträngningar att inte begära några ytterligare tjänster, men ser skeptiskt på dess åtagande att klara av alla sina behov, även de som avser nya prioriteringar och ikraftträdandet av EUF-fördraget, genom att enbart göra interna omplaceringar av nuvarande personalresurser.

79. Europaparlamentet är djupt oroat över att kommissionens tendens att lägga ut verksamhet på entreprenad, i kombination med omvandlingen av tjänster till anslag för kontraktsanställda, har lett till att allt fler personer som sysselsätts av EU varken syns i institutionernas tjänsteförteckningar, såsom de antagits av budgetmyndigheten, eller avlönas under rubrik 5. Parlamentet anser därför att ändringar i kommissionens personalstyrka inte uteslutande bör övervägas på grundval av tjänster i tjänsteförteckningen, utan även när det gäller annan personal, även personal vid genomförandeorganen och de decentraliserade organen, i de fall då denna personals uppgifter har överförts från kommissionen. Parlamentet anser att även om omvandlingen av tjänster i tjänsteförteckningen till extern personal ger lönebesparingar, får denna omvandling sannolikt konsekvenser för EU:s offentliga förvaltnings kvalitet och oberoende.

80. Europaparlamentet noterar minskningen på 13 procent i Epsos budget, som beror på lägre utgifter för uttagningsproven till följd av det nya system som föreslås i Epsos utvecklingsprogram, men hävdar åter att denna minskning inte bör ske på bekostnad av kvaliteten, insynen, rättvisan, opartiskheten och den flerspråkiga karaktären i samband med alla EU:s urvalsförfaranden. Parlamentet påminner Epso om att kandidaterna enligt förordning (EG) nr 45/2001 har en omistlig rätt att få tillgång till sina personuppgifter, inbegripet frågor och svar, och uppmanar Epso att garantera denna rättighet. Parlamentet förväntar sig ordentliga garantier från kommissionen i detta avseende.

81. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen har uppnått sina övergripande mål när det gäller rekrytering av medborgare från de nya medlemsstaterna och dess åtagande att noggrant och regelbundet övervaka rekryteringen från EU-12 för att se till att rekryteringsmålen iakttas och att medborgare från EU-2 och EU-10 representeras på ett balanserat sätt i varje tjänstegrupp.

82. Europaparlamentet noterar de ökade utgifterna för pensioner och Europaskolorna med anledning av generationsskiftet i EU:s institutioner till följd av vågen av pensioneringar av tjänstemän födda på 1950-talet och rekryteringen av ny personal. Parlamentet förväntar sig att kommissionen gör en mer djupgående analys av de budgetmässiga konsekvenserna av denna process.

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i anmärkningarna till berörda budgetposter specificera de belopp som budgeterats för alla byggprojekt som kan få betydande ekonomiska konsekvenser för budgeten och som budgetmyndigheten har rätt att yttra sig om enligt artikel 179.3 i budgetförordningen.

Tisdagen den 15 juni 2010

Pilotprojekt och förberedande åtgärder

84. Europaparlamentet påminner om att i enlighet med punkt 46 a i det interinstitutionella avtalet bör kommissionen lämna fleråriga beräkningar och ange de marginaler som lämnats under de tillåtna utgiftstaken.

85. Europaparlamentet betonar hur viktiga pilotprojekt och förberedande åtgärder är i egenskap av centrala verktyg för utformningen av politiska prioriteringar och för att bana väg för nya initiativ som kan komma att förvandlas till EU-verksamhet och -program som syftar till att förbättra EU-medborgarnas levnadsvillkor. Parlamentet bekräftar därför redan i detta stadium av förfarandet att det är fast beslutet att använda alla medel som står till dess förfogande för att se till att förslagen om pilotprojekt och förberedande åtgärder för 2011 års budget antas.

86. Europaparlamentet påminner om att de pilotprojekt och förberedande åtgärder som antogs inom ramen för budgeten för 2010 uppgick till totalt 103,25 miljoner EUR i ÅB för samtliga rubriker. Parlamentet betonar att om budgetmyndigheten skulle anta pilotprojekt och förberedande åtgärder för 2011 på en liknande nivå och med en liknande fördelning över budgetposterna skulle 56 procent av marginalen under rubrik 1a (och 33 procent av marginalen under rubrik 1b, 59 procent under rubrik 3b och 37 procent under rubrik 4) redan ha utnyttjats, trots att det totala belopp som öronmärktes för detta syfte i budgeten för 2010 inte ens nådde upp till det högsta tillåtna beloppet enligt det interinstitutionella avtalet (103,25 miljoner EUR jämfört med 140 miljoner EUR).

87. Europaparlamentet har för avsikt att i enlighet med del D i bilaga II till det interinstitutionella avtalet överlämna en första preliminär förteckning över potentiella pilotprojekt och förberedande åtgärder för 2011 års budget, så att kommissionen kan bidra till parlamentets fastställande av ett övergripande och balanserat slutligt paket på detta område. Parlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram en välgrundad analys av Europaparlamentets vägledande förslag. Parlamentet betonar att denna första preliminära förteckning inte ersätter det formella framläggandet och antagandet av ändringsförslag om pilotprojekt och förberedande åtgärder under parlamentets behandling av budgeten.

Byråer

88. Europaparlamentet välkomnar att EU:s totala budgetutgifter för decentraliserade byråer har stabiliserats till 679,2 miljoner EUR. Parlamentet är medvetet om att inrättandet av nya byråer kräver lämplig finansiering, i enlighet med vad som föreslås för de fem nya ([1]) och de tre byråer som håller på att fasas in ([2]). Parlamentet betonar att om arbetsuppgifterna för några decentraliserade byråer (inbegripet myndigheterna för finansiell tillsyns) skulle utökas utöver vad som ursprungligen föreslogs, bör anslagsfördelningen till dessa ändras i enlighet härmed. När det gäller avgiftsberoende byråers avsatta inkomster för särskilda ändamål, motsätter sig parlamentet kommissionens tillvägagångssätt att utöka marginalerna artificiellt.

89. Europaparlamentet noterar att av de 258 nya tjänsterna i tjänsteförteckningarna för byråerna kommer 231 att tilldelas nya byråer eller byråer som håller på att inleda sin verksamhet.

90. Europaparlamentet undrar varför inga inkomster alls som ska avsättas för särskilda ändamål förväntas härröra från vissa byråers överskott, och uppmanar kommissionen att uppdatera det föreslagna bidraget från EU:s budget när ytterligare information föreligger, särskilt när byråernas slutliga räkenskaper antas. Parlamentet är samtidigt bekymrat över att vissa byråer ständigt har överskott i slutet av året, vilket visar på en dålig budget- och likviditetshantering, och strider mot bestämmelserna i rambudgetförordningen.

91. Europaparlamentet är övertygat om att budgetplaneringen 2011–2013 för kemikaliemyndigheten är alltför optimistisk och anser att det är extremt orealistiskt att räkna med att denna byrå ska vara självfinansierad 2011. Parlamentet påpekar att de förväntade avgiftsbaserade inkomsterna för 2011 bygger på bedömningar som gjordes 2006. Parlamentet begär att det planeras för åtgärder som kan vidtas vid behov.

*

* *

([1]) Byrå för den operativa förvaltningen av stora IT-system inom området för frihet, säkerhet och rättvisa, Europeiska byrån för stöd till samarbete i asylfrågor, Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA).

([2]) Europeiska byrån för samarbete mellan nationella energitillsynsmyndigheter, Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation, Europeiska jämställdhetsinstitutet.

92. Vad beträffar förlikningskommitténs förfarandemässiga aspekter, påminner Europaparlamentet om att de involverade institutionerna förväntas nå enighet vid det trepartsmöte som ska hållas i juli. Parlamentet insisterar på att det kommande ordförandeskapet för Ekofinrådet, som kommer att anta budgeten, deltar i detta trepartsmöte. Europaparlamentet anser följande punkter vara av särskilt intresse inför det trepartsmöte som ska äga rum den 30 juni 2010:

— budgetkonsekvenserna av EU-mekanismen för finansiell stabilisering,

— budgetkonsekvenserna av EU2020-strategin,

— ungdomsrelaterade program,

— finansiell hållbarhet och hanterlighet för rubrik 1a, inklusive förändringarna till följd av Lissabonavtalet,

— rubrik 4, inklusive inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder,

— de begränsade marginalerna i förslaget till budget för 2011 och behovet av en revidering av den nuvarande fleråriga budgetramen.

93. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Derivatmarknader: förestående initiativ

P7_TA(2010)0206

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 över derivatmarknader: förestående initiativ (2010/2008(INI))

(2011/C 236 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande med titeln ”Effektiva, säkra och solida derivatmarknader: förestående initiativ” (KOM(2009)0563 och KOM(2009)0332),

— med beaktande av kommissionens meddelande med titeln ”Den finansiella tillsynen i Europa” (KOM(2009)0252),

— med beaktande av kommissionens förslag till förordning om makroprudentiell tillsyn över det finansiella systemet på gemenskapsnivå och om inrättande av ett Europeiskt systemriskråd (KOM(2009)0499),

— med beaktande av kommissionens förslag om ändring av kapitalkravsdirektiven (2006/48/EG och 2006/49/EG),

— med beaktande av kommissionens meddelande och rekommendation om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn (KOM(2009)0211),

— med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ([1]),

— med beaktande av besluten som fattades vid G20-mötet i Pittsburgh den 24 och 25 september 2009, då det angavs att all handel med standardiserade OTC-derivatkontrakt bör ske på börser eller elektroniska handelsplattformar och den utveckling av nationell lagstiftning om derivat som pågår i Europa, USA och Asien,

([1]) EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

Tisdagen den 15 juni 2010

— med beaktande av arbetet av OTC Derivatives Regulators Forum för att upprätta globalt konsekventa redovisningsstandarder för transaktionsregister,

— med beaktande av rekommendationen från CESR och ERGEG till Europeiska kommissionen om det tredje energipaketet för den inre marknaden (Ref.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0187/2010), och av följande skäl:

A. Även om derivat kan spela en mycket viktig roll när det gäller överföring av finansiella risker i en ekonomi skiljer de sig väsentligt åt när det gäller risker, funktionssätt och marknadsaktörer. Bristen på insyn och reglering av derivatmarknaden spelade en roll genom att det förvärrade finanskrisen.

B. Det är nödvändigt att företagen även i fortsättningen själva kan ta ansvar för att på ett målinriktat sätt och till kontrollerbara priser hantera de risker som är förenade med deras affärsverksamhet, och företagen bör, med hänsyn till de särskilda kännetecknen hos små och medelstora företag, vara ansvariga för risken när det gäller bilaterala derivat.

C. De derivatvolymer som det handlats med globalt har mångdubblats det senaste årtiondet och därmed har frikopplingen av ekonomisk verksamhet från finansmarknadsprodukter genomgått en avsevärd utveckling.

D. Grunden för ett internationellt samarbete bör upprättas för att hantera derivat som är föremål för internationell handel, för att minst uppnå internationella standarder och informationsdelningsarrangemang mellan centrala motparter.

E. Det nominella värdet på alla typer av OTC-avtal uppgick i slutet av juni 2009 globalt till 605 biljoner USD, bruttomarknadsvärdena, som ger ett mått på marknadsrisken, till 25 biljoner USD, och bruttokreditexponeringen, som tar hänsyn till bilaterala nettningsavtal, till 3,7 biljoner USD. I samband med alltför stora hävstångseffekter, underkapitaliserade banksystem och förlusterna till följd av strukturerade finansiella tillgångar har OTC-derivaten bidragit till beroendeförhållanden mellan stora aktörer på marknaden, även när de är reglerade enheter.

F. Den under tidigare år omfattande tillväxten i handelsvolymerna har lett till ett högre risktagande utan faktiska investeringar i det underliggande instrumentet och därmed till betydande hävstångseffekter.

G. Vissa OTC-derivat har blivit allt mer komplicerade och motpartsrisken har inte alltid bedömts och prissatts på ett korrekt sätt. Derivatmarknadernas organisation uppvisar avsevärda brister och bristande insyn, vilket kräver ytterligare standardisering av instrumentens juridiska villkor och ekonomiska syfte.

H. Regleringen av clearingen genom centrala motparter måste garantera en icke-diskriminerande åtkomst för handelsplatser för att säkerställa att marknaderna fungerar på ett rättvist och effektivt sätt.

I. I OTC-transaktionerna klargörs inte identiteten hos de inblandade aktörerna/parterna och storleken på deras exponering.

J. Många OTC-derivatmarknader, framför allt kreditswappmarknaden, är föremål för mycket höga koncentrationsnivåer med ett fåtal stora företag som dominerar marknaden.

Tisdagen den 15 juni 2010

K. De händelser nyligen som involverade statskreditswappar som användes av finansiella spekulanter ledde till omotiverat höga nivåer av flera nationella spreadar. Dessa händelser och rutiner visade på behovet av ytterligare öppenhet på marknaden, och förbättrad EU-reglering av handeln med kreditswappar, särskilt de som hör samman med statsskulder.

L. För att transaktionsregister ska kunna spela en central roll i säkerställandet av öppenhet för derivatmarknadens tillsynsorgan måste dessa ha oinskränkt åtkomst till relevanta registeruppgifter och registren måste konsolidera uppgifter om position och handel globalt per tillgångsklass.

M. Europaparlamentet välkomnar kommissionens paradigmskifte mot en skärpt reglering av OTC-derivatmarknaderna, och att man överger den allmänt gällande bedömningen att derivat inte behöver regleras ytterligare, framför allt eftersom de hanteras av fackmän och specialister. Parlamentet efterlyser därför ytterligare lagstiftning för att garantera inte bara insyn i derivatmarknaderna utan också sund reglering.

N. Europa måste upprätta en omfattande strategi för ställande av säkerhet för derivatmarknaden, vilken måste ta hänsyn till den unika situationen för slutanvändare i affärsledet i kontrast till större marknadsaktörer och finansinstitut.

O. De flesta av de derivat som icke-finansiella enheter använder sig av innebär inte någon systemrisk. Icke-finansiella enheter är företag som inte faller inom tillämpningsområdet för MiFID-direktivet (icke-MiFID-företag), såsom t.ex. luftfartsföretag, biltillverkare och varuhandlare, som inte har orsakat någon systemrisk för finansmarknaden och inte heller direkt har påverkats negativt genom krisen på finansmarknaden i någon betydande utsträckning.

P. Tåliga derivatmarknader kräver en omfattande politik för ställande av säkerhet som omfattar både central och bilateral clearing.

Q. Icke-finansiella små och stora företag som enbart använder derivatinstrument vid risksäkring när de bedriver sin huvudsakliga affärsverksamhet bör få undantag från clearing och säkring av kapitalkrav, under förutsättning att omfattningen av användningen av vissa derivat inte skapar systematisk risk (omfattas av kravet att kommissionen ska kontrollera detta undantag regelbundet) och att volymen och transaktionernas volym står i proportion till, och lämpar sig för, de reala risker som slutanvändarna står inför. Minimistandarderna måste också garanteras som skräddarsydda avtal, särskilt när det gäller säkring av derivat och kapitalkrav.

R. OTC-derivatprodukter måste omfattas av proportionerlig reglering när de används av icke-finansiella slutanvändare, och ett minimikrav är att nödvändiga detaljerade transaktionsuppgifter lämnas till transaktionsregistren.

S. Kreditswappar, som är finansiella försäkringsprodukter, är för närvarande föremål för handel utan någon egentlig reglering.

T. I rekommendationen från CESR och ERGEG till Europeiska kommissionen beträffande det tredje energipaketet för den inre marknaden (Ref.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04) förordas införandet av ett skräddarsytt system för marknadsintegritet och insyn för el- och gasmarknaderna.

U. Alla de åtgärder som meddelats kommer att innebära nära och omfattande samarbete med G20-länderna och de amerikanska myndigheterna för att förhindra tillsynsrättsliga möjligheter till arbitrage mellan länderna och främja informationsutbytet.

V. Systematisk risk som är kopplad till avvecklingsorganisationer kräver stadiga reglerings- och övervakningsstandarder och obehindrad fri tillgång i realtid till information om transaktioner för tillsynsmyndigheterna.

W. Priserna på derivaten måste återspegla risken på ett tillbörligt sätt. Kostnaderna för den framtida infrastrukturen ska bäras av marknadsaktörerna.

Tisdagen den 15 juni 2010

X. De senaste dramatiska ökningarna av ränteskillnaderna mellan i vissa länder i euroområdet till ohållbara nivåer har visat på de problematiska ekonomiska incitamenten med kreditswappkontrakt som baseras på statspapper, och visar tydligt behovet av att stärka den finansiella stabiliteten och insynen på marknaden genom krav på full redovisning till tillsynsorgan och förbud mot spekulativ kreditswapphandel i statspapper.

Y. Samtliga transaktioner i derivatprodukter som anges i en EU-valuta, är kopplade till ett underliggande EU-organ och där ett europeiskt finansinstitut är part bör avslutas, när det är möjligt, och anmälas till avvecklingsorgan och register som ligger i, är auktoriserade av och reglerade i EU och som omfattas av europeisk lagstiftning och uppgiftsskydd. Den kommande nya lagstiftningen bör innehålla tydliga kriterier för bedömning av motsvarigheten till centrala motparter och register som ligger i tredje land för den handel som inte avvecklas eller anmäls i EU.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att för bättre reglering av derivat, särskilt OTC-derivat, för att minska riskerna på marknaderna för OTC-derivat och stabiliteten på finansmarknaderna i sin helhet och stöder kraven på juridisk standardisering av derivatavtal (bl.a. genom rättsliga incitament i kapitalkravsdirektivet när det gäller operativ risk), användning av handelsregister och central lagring av uppgifter, användning och förstärkning av centrala clearingsorganisationer och användning av centrala handelsplatser.

2. Europaparlamentet välkomnar det arbete som nyligen utförts av OTC Regulators Forum (ORF), som svar på kravet från G20 om ytterligare åtgärder för att öka öppenheten och robustheten på OTC-derivatmarknaden.

3. Europaparlamentet kräver större öppenhet om transaktioner före handeln för alla instrument som är kvalificerade för en omfattande användning av organiserade handelsplatser samt ökad handelsöppenhet efter handeln genom redovisning av alla transaktioner till register, till förmån för både myndigheter och investerare.

4. Europaparlamentet ställer sig bakom kravet att i framtiden införa en obligatorisk oberoende clearing mellan finansinstitut för samtliga standardiserade derivat, för att uppnå en bättre bedömning av motpartsriskerna, och stöder målet att i framtiden handla så många standardiserade derivat som möjligt på organiserade marknader. Parlamentet efterlyser incitament som främjar handel med derivatprodukter på handelsplatser som är reglerade enligt direktivet om marknader för finansiella instrument, dvs. på reglerade marknader och multilaterala handelsplattformar. Parlamentet konstaterar att likviditet måste vara ett kriterium för rätt till clearing.

5. Europaparlamentet insisterar på att derivatens priser i framtiden bättre ska återspegla risken och att kostnaderna för den framtida marknadsinfrastrukturen ska bäras av marknadsaktörerna och inte av skattebetalarna.

6. Europaparlamentet anser att individuellt utformade derivat är nödvändiga för att säkra särskilda risker och avvisar därför ett eventuellt krav på standardisering av samtliga derivat.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda en differentierad syn på de många typer av derivatprodukter som är tillgängliga, med hänsyn till olika riskprofiler, omfattningen av användningen för legitima säkringssyften och rollen i finanskrisen.

8. Europaparlamentet konstaterar att när det gäller lagstiftning måste en åtskillnad göras mellan derivat som används som ett riskhanteringsredskap i syfte att säkra en reell underliggande risk som användaren är exponerad för och derivat som används för spekulation och menar att denna åtskillnad försvåras av bristen på data och specifika siffror om OTC-transaktioner.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på olika sätt minska den totala volymen derivat väsentligt så att volymen står i proportion till de bakomliggande värdepappren, för att undvika en snedvridning av prissignaler och minska risken för marknadens integritet och minska systemrisken.

10. Europaparlamentet anser att det är viktigt att vara särskilt uppmärksam på företagsderivat för vilka ett finansinstitut är motpart för att undvika att missbruka sådana kontrakt, inte som en företagsrisk utan som finansmarknadsinstrument.

11. Europaparlamentet begär att riskhantering och transparens i större utsträckning används som avgörande instrument för ökad säkerhet på finansmarknaderna, utan att det enskilda ansvaret för risktagning åsidosätts.

12. Europaparlamentet konstaterar att det för säkrandet av företagsspecifika risker är nödvändigt med skräddarsydda derivat, då dessa kan användas som effektiva instrument för riskhantering som är anpassade till individuella krav.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra standarderna för hantering av bilaterala risker som en del av den kommande lagstiftningen om central clearing.

14. Europaparlamentet anser att motpartsrisken kan minskas genom clearing och anpassning av kapitalkraven och genom andra regleringsinstrument. Parlamentet stöder kommissionens förslag att ställa högre kapitalkrav på finansinstitut när det gäller bilaterala kontrakt, om någon central clearing inte sker utifrån ett riskproportionerligt synsätt, och med hänsyn till effekterna av nettning, hanteringstekniker för risker med säkerheter och andra bilaterala motpartsrisker i sänkningen av motpartsriskerna.

15. Europaparlamentet kräver att derivat som inte motsvarar kraven i IFRS 39 och därmed inte granskas av en revisor, från ett tröskelvärde som ska fastställas av kommissionen ska underkastas en central clearing genom en central motpart. Parlamentet kräver vidare att man för en bättre avgränsning ska undersöka om dessutom ett icke-finansiellt företag genom att presentera en oberoende revisorsgranskning av ett OTC-derivatkontrakt därefter kan sluta bilaterala avtal.

16. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA) ska ges starka befogenheter att granska clearingorganisationer i EU och menar att det vore bra om de kontrolleras av samma myndighet eftersom de bl.a. skulle samla tillsynsexpertis i ett organ och eftersom risk kopplande till centrala motparter i EU kommer att vara gränsöverskridande.

17. Europaparlamentet anser att centrala motparters åtkomst till centralbankspengar på ett effektivt sätt bidrar till clearingens säkerhet och integritet.

18. Europaparlamentet insisterar på att centrala motparter och deras riskhanteringssystem inte får finansieras av användarna och inte heller konkurrera med varandra och att tillsynsrättslig reglering av clearingkostnaderna måste beaktas. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till detta i sitt lagförslag och att fastställa regler för styrning och ägande av clearingsorganisationer, bl.a. när det gäller ledningens oberoende, medlemskap och nära granskning av tillsynsmyndigheter.

19. Europaparlamentet konstaterar att gemensamma tekniska standarder för frågor som marginalberäkning och protokoll för informationsutbyte kommer att utgöra en viktig del av säkerställandet av rättvis och icke-diskriminerande åtkomst för godkända handelsplatser till centrala motparter. Parlamentet konstaterar vidare att kommissionen måste vara mycket uppmärksam på den möjliga utvecklingen av tekniska skillnader, diskriminerande bruk och hinder mot arbetsflödet som är till skada för konkurrensen.

20. Europaparlamentet kräver uppförandekoder och åtkomstregler för centrala motparter för att säkerställa en icke-diskriminerande åtkomst av handelsplatser. De frågor som ska tas upp är bland annat diskriminerande prissättningsbruk.

21. Europaparlamentet stöder införandet av register för alla transaktioner och positioner som inte genomförs på en börs, och begär att det ska vara ESMA:s ansvar att reglera och utöva tillsyn över transaktionsregistren. Parlamentet kräver fastställande av bindande förfarandebestämmelser i syfte att undvika att konkurrensen snedvrids och för att åstadkomma en enhetlig tolkning i medlemsstaterna och dessutom att ESMA ska ha den slutliga beslutanderätten vid tvister. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att de nationella tillsynsorganen har tillgång i realtid till detaljerade uppgifter i register som hör samman med marknadsaktörer med bas i deras rättsområde och till uppgifter som rör potentiella systemrisker som kan byggas upp i deras rättsområde och tillgång till samlade uppgifter från samtliga register inklusive de som förvaras i register baserade i tredje land. Parlamentet konstaterar att den tjänst som tillhandahålls av registren bör prissättas öppet med tanke på dess allmännyttiga funktion.

Tisdagen den 15 juni 2010

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta rapporteringsstandarder för samtliga derivat i linje med standarder som utarbetas på internationell nivå och se till att dessa vidarebefordras centrala motparter, börser och finansinstitut och att göra uppgifterna tillgängliga för ESMA och de nationella tillsynsmyndigheterna samt Europeiska systemrisknämnden när så krävs.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla åtgärder så att tillsynsmyndigheterna får fastställa positionsbegräsningar för att motverka orimliga prissvängningar och spekulationsbubblor.

24. Europaparlamentet ber särskilt kommissionen att se till att värderingen av alla derivat som inte är föremål för handel på en börs sker på ett oberoende och öppet sätt, där intressekonflikter undviks.

25. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att noggrant klargöra alla tekniska detaljer, särskilt när det gäller normerna och åtskillnaden mellan finansmarknadsprodukter och produkter utanför finansmarknaden och välkomnar att kommissionen redan har tagit itu med denna uppgift. Parlamentet kräver att kommissionen på ett tidigt stadium samarbetar med rådet och parlamentet.

26. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att inrätta centrala motparter enligt avtalade EU-standarder, under ESMA:s överinseende. Parlamentet kräver att viktiga marknadsaktörer inte ska ha något kontrollerande inflytande över styrningen och riskhanteringen i centrala motparter men bör sitta med i riskförvaltningsstyrelsen. Parlamentet menar också att mekanismer som innebär användbara bidrag till riskhanteringsprocessen bör föreslås.

27. Europaparlamentet insisterar på behovet av att ha myndighetsstandarder för att säkerställa att centrala motparter behåller sin tålighet för en bredare uppsättning risker, däribland fel av flera deltagare, plötsliga försäljningar av finansiella resurser och en snabb minskning av marknadslikviditeten.

28. Europaparlamentet anser att man bör sörja för definitionen av derivatklasserna, inrättandet av centrala motparter, registret för insyn, kapitalunderbyggnaden, inrättandet av oberoende handelsplatser samt utnyttjandet av befintliga börser, undantagsbestämmelserna för små och medelstora företag och de tekniska detaljerna i nära samordning mellan nationella tillsynsmyndigheter, internationella institutioner och den framtida europeiska tillsynsmyndigheten ESMA.

29. Europaparlamentet kräver därför tydliga uppföranderegler och nödvändiga förpliktigande normer för utvecklingen (användardeltagande), beslutsprocessen och riskhanteringssystemet för centrala motparter. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att lägga fram en förordning om reglering av clearingorganisationer.

30. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att införa undantag och lägre kapitalkrav för små och medelstora företags bilaterala derivat. när en bakomliggande affärsrisk säkras, så länge derivaten inte är betydande i dessa små och medelstora företags balansräkningar och positionen inte skapar någon systemrisk.

31. Europaparlamentet kräver att i första hand kreditswappar ska omfattas av en oberoende central clearing och att så många derivattyper som möjligt behandlas centralt genom clearing genom centrala motparter. Parlamentet anser att enskilda typer av derivat med kumulativa risker om nödvändigt endast bör tillåtas på vissa villkor eller i enstaka fall till och med förbjudas. Parlamentet menar att särskilt tillräckligt kapital och tillräckliga reserver bör krävas för att täcka kreditswapparna vid en kredithändelse.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt och grundligt undersöka koncentrationsnivåerna på OTC-derivatmarknaderna, och särskilt i kreditswappar, för att se till att det inte finns någon risk för manipulation av marknaden eller en intressekonflikt.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag för att reglera de finansiella transaktioner som innebär försäljning av derivat för att säkerställa den finansiella stabiliteten och en öppen prissättning. Parlamentet anser att kreditswapparna i väntan på detta bör behandlas genom en europeisk central motpart för att mildra motpartsriskerna, öka öppenheten och minska den övergripande risken.

34. Europaparlamentet kräver att skydd ska betalas för kreditswappar vid framställning och bevis för en bakomliggande obligationsexponering och begränsas till storleken på denna exponering.

35. Europaparlamentet anser att alla finansiella derivat som rör de offentliga finanserna i EU (inklusive medlemsstaternas statsskulder och de lokala administrationernas balansräkningar) måste standardiseras och vara föremål för handel på en börs eller andra reglerade handelsplattformar, för att främja derivatmarknadernas öppenhet mot allmänheten.

36. Europaparlamentet kräver ett förbud av handel med kreditswappar som inte grundas på krediter utan innebär rena spekulationsaffärer, där man satsar på kreditförluster, vilka leder till en konstgjord fördyring av försäkringar mot kreditförluster och följaktligen genom faktiska kreditförluster kan leda till en större systemrisk. Parlamentet kräver allra minst att man fastställer en längre tid för innehav vid blankning av värdepapper och derivat. Kommissionen uppmanas att undersöka riskrelaterade övre gränser för derivat, särskilt för kreditswappar, och att samordna dessa med de internationella partnerna.

37. Europaparlamentet anser att kommissionen bör undersöka användningen av positionsgränser för att bekämpa manipulationer av marknaden, framför allt när ett kontrakt närmar sig sin utgång (”squeezes” och ”corners”). Parlamentet konstaterar att positionsgränser bör betraktas som dynamiska lagstiftningsverktyg i stället för något absolut, och att de bör tillämpas vid behov av nationella tillsynsmyndigheter enligt riktlinjer från ESMA.

38. Europaparlamentet kräver att varje derivatposition, oavsett om den härrör från ett finansiellt eller ett icke-finansiellt institut, över en viss tröskel (som ska anges av Esma) ska clearas centralt av en central motpart.

39. Europaparlamentet kräver att den meddelade regleringen av derivat förhindrar den rent spekulativa handeln med råvaror och jordbruksprodukter och att det införs strikta begränsningar, särskilt när det gäller deras eventuella inverkan på priserna på baslivsmedel i utvecklingsländerna och tillstånd för utsläpp av växthusgaser. Europaparlamentet kräver att ESMA och de behöriga myndigheterna ska få befogenhet att hantera dysfunktioner på derivatmarknaderna på ett effektivt sätt, exempelvis ett tillfälligt förbud mot ren försäljning av kreditswappar eller krav på fysisk betalning för derivat och uppställande av positionsgränser för att undvika olämpliga koncentrationer av personer som handlar med kreditswappar i vissa marknadssegment.

40. Europaparlamentet kräver att varje framtida lagstiftningsförslag om derivatmarknaderna ska följa ett funktionellt synsätt, genom vilket liknande aktiviteter är föremål för samma eller likartade regler.

41. Europaparlamentet understryker nödvändigheten av en europeisk reglering av derivat och uppmanar kommissionen att så långt som möjligt samordna förfarandet med EU:s partner, för att uppnå en så konsekvent och internationellt samstämmig lagstiftning som möjligt och understryker vikten av att undvika godtyckligt myndighetsutövande genom otillräcklig samordning.

42. Europaparlamentet kräver stöd för branschinitiativ och bekräftar deras värde eftersom de i vissa fall kan vara lika lämpliga som och kompletterande till lagstiftning.

43. Europaparlamentet uppmanar till ett sammanhängande synsätt inom EU för att utnyttja varje finanscentrums styrka och ta tillfället i akt under denna kris att gå ett steg vidare i integreringen och utvecklingen av en effektiv europeisk finansmarknad.

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att redan i mitten av 2010 lägga fram förslag till lagstiftning om clearingorganisationer och transaktionsregister, och att i ett tidigt skede diskutera de tekniska detaljerna med samtliga institutioner på nationell nivå och EU-nivå, och särskilt med lagstiftarna rådet och parlamentet.

45. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lämna in lagstiftningsförslag om kreditswappar.

Tisdagen den 15 juni 2010

46. Europaparlamentet framhåller vikten av att regelbundet se över den framtida lagstiftningens effektivitet i samråd med alla aktörer på marknaden och om så krävs anpassa lagbestämmelserna.

47. Europaparlamentet kräver ett påskyndande av denna resolution så snart som möjligt.

48. Europaparlamentet konstaterar att inte endast handeln med råvaror och jordbruksprodukter utan även handeln med utsläppsrätter måste garanteras att denna marknad fungerar på ett insynsvänligt sätt och att spekulationer motverkas. Parlamentet kräver i detta sammanhang att den riskrelaterade övre gränsen för enskilda produkter undersöks.

49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, de nationella regleringsmyndigheterna och ECB.

Sakernas Internet

P7_TA(2010)0207

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om sakernas Internet (2009/2224(INI))

(2011/C 236 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 18 juni 2009 ”Sakernas Internet – En handlingsplan för Europa” (KOM(2009)0278),

— med beaktande av det arbetsprogram som det spanska EU-ordförandeskapet lade fram den 27 november 2009, särskilt målsättningen att utveckla framtidens Internet,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2009 ”Investera nu i morgondagens Europa” (KOM(2009)0036),

— med beaktande av kommissionens rekommendation om genomförandet av principerna om integritets- och dataskydd i tillämpningar som stöds av radiofrekvensidentifiering (RFID) (K(2009)3200),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation,

— med beaktande av den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa (KOM(2008)0800),

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi om fastställandet av en ny digital agenda för Europa: 2015.eu ([1]),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

([1]) 2009/2225(INI), betänkande av Del Castillo, A7-0066/2010.

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för rättsliga frågor (A7-0154/2010), och av följande skäl:

A. Internet har utvecklats snabbt under de senaste 25 åren, och denna utveckling väntas fortsätta, vilket kommer att medföra att Internet sprids ytterligare – genom utbyggnaden av bredbandsnätet – och att nya tillämpningar skapas.

B. Sakernas Internet kan leva upp till samhällets och medborgarnas förväntningar, men det krävs forskning för att klargöra hur dessa förväntningar ser ut och för att ringa in de områden där hänsynen till och oron över skyddet av den personliga integriteten och personuppgifterna kan leda till att tillämpningar blockeras.

C. Informations- och kommunikationstekniken (IKT) är viktig för att främja social utveckling och ekonomisk tillväxt och stimulera forskning, innovation och kreativitet inom offentliga och privata organ i EU.

D. Unionen bör ta fram en gemensam referensram för att kunna utforma och skärpa reglerna när det gäller förvaltningen av systemet, sekretessen, informationssäkerheten, hanteringen av etikfrågor, skyddet av privatlivet, insamlingen och lagringen av personuppgifter samt konsumentupplysningen.

E. Med begreppet sakernas Internet avses den övergripande tanken om föremål (både elektroniska föremål och vardagsföremål) som kan läsas, uppfattas, sändas, nås och/eller styras på distans via Internet.

F. Sakernas Internet kommer förmodligen att utvecklas snabbt under de närmaste åren. Det är därför nödvändigt att ha ett säkert, väl genomlyst och multilateralt förvaltningssystem.

G. Framtidens Internet kommer att överskrida de nuvarande traditionella gränserna för den virtuella världen genom att vara kopplat till de fysiska föremålens värld.

H. Jämfört med streckkoder och magnetband har RFID-tekniken och annan teknik i samband med sakernas Internet en rad fördelar och betydligt fler tillämpningar som kan förbindas med andra nätverk, t.ex. mobiltelefoninät, och utvecklas ytterligare när de förbinds med sensorer som mäter aspekter såsom geografisk positionering (t.ex. satellitnavigeringssystemet Galileo), temperatur, ljus, tryck och G-kraft. Dessutom är det troligt att en stor ökning av antalet RFID-chip kommer att leda till en kraftig minskning såväl av deras styckepris som av kostnaden för tillhörande läsare.

I. RFID-tekniken kan betraktas som en katalysator och en accelerator för den ekonomiska utvecklingen inom informations- och kommunikationssektorn.

J. Det finns tillämpningar av RFID-teknik och annan teknik i samband med sakernas Internet som redan används inom produktions-, logistik- och försörjningssektorerna. Tekniken underlättar identifiering och spårbarhet av produkter och har en spännande utvecklingspotential inom flera olika områden, bl.a. när det gäller hälsovård, transporter, energieffektivitet, miljö, detaljhandel och bekämpning av varumärkesförfalskningar.

K. Som i alla e-hälsovårdssystem krävs det att hälso- och sjukvårdspersonal, patienter och relevanta nämnder (t.ex. uppgiftsskydds- och etiknämnder) deltar aktivt i arbetet med att utforma, utveckla och genomföra system med RFID-teknik.

L. RFID kan bidra till att öka energieffektiviteten, minska utsläppen av växthusgaser och möjliggöra koldioxidredovisning på produktnivå.

M. RFID-tekniken och annan teknik i samband med sakernas Internet kan ge medborgarna fördelar i form av ökad livskvalitet, trygghet, säkerhet och välfärd, förutsatt att man på rätt sätt hanterar frågorna om skyddet av privatlivet och personuppgifterna.

Tisdagen den 15 juni 2010

N. Det behövs hållbara, energieffektiva kommunikationsstandarder som är inriktade på säkerhet och integritet och använder kompatibla eller identiska protokoll på olika frekvenser.

O. Alla vardagsföremål (periodkort, kläder, mobiltelefoner, bilar etc.) kan förr eller senare komma att förses med RFID-chip. Detta kommer mycket snabbt att bli en viktig ekonomisk faktor med tanke på chippets många olika användningsmöjligheter.

P. Sakernas Internet kommer att göra det möjligt att skapa nätverk mellan miljardtals maskiner, som kommer att kunna samverka och interagera sinsemellan genom trådlös teknik i kombination med logiska och fysiska adresseringsprotokoll. Sakernas Internet bör, via elektroniska identifieringssystem och trådlös mobil utrustning, möjliggöra en direkt och entydig identifiering av digitala enheter och fysiska föremål, så att man kan samla in, lagra, överföra och kontinuerligt bearbeta de därmed sammanhängande uppgifterna.

Q. Arbetet med att skapa miniatyrprodukter för sakernas Internet innebär tekniska utmaningar, t.ex. när det gäller att integrera elektronik, sensorer och system för inmatning och överföring av RFID-uppgifter i ett chip som inte är större än några millimeter.

R. RFID-chip kommer förvisso att användas i ännu fler tillämpningar i framtiden, men denna teknik ger upphov till nya problem i samband med skyddet av personuppgifter. Det största av dessa problem är att RFID-chippen är osynliga eller så gott som osynliga.

S. Industristandarder är mycket viktiga. RFID-standardiseringen måste fortsätta att utvecklas och det mandat i samband med RFID-standarder som gemensamt tilldelades de europeiska standardiseringsorganisationerna CEN och ETSI 2009 kommer därför att bidra till mer innovativa produkter och tjänster som använder RFID-teknik.

T. Det är viktigt att göra EU-medborgarna mer medvetna om ny teknik och därtill hörande tillämpningar, bl.a. om konsekvenserna för samhället och miljön, och att främja konsumenternas digitala kompetens och e-kompetens.

U. Utvecklingen av sakernas Internet bör vara öppen och tillgänglig för alla EU-medborgare samt stödjas genom effektiv politik som syftar till att överbrygga den digitala klyftan i EU och att ge fler medborgare e-kompetens och kunskap om sin digitala omgivning.

V. Fördelarna med tekniken för sakernas Internet måste stärkas genom en effektiv säkerhet, som behövs inom all utveckling som riskerar att äventyra datasäkerheten och allmänhetens förtroende för dem som förvaltar personuppgifterna.

W. Det är inte känt hur utvecklingen av sakernas Internet kommer att påverka samhället. Det kan hända att den nuvarande digitala klyftan vidgas, eller så kan en ny digital klyfta skapas.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och ställer sig i princip bakom riktlinjerna i handlingsplanen, som syftar till att främja sakernas Internet.

2. Europaparlamentet anser att spridningen av sakernas Internet kommer att göra det möjligt att skapa en bättre interaktion mellan personer och saker och mellan själva sakerna, vilket kan ge EU-medborgarna enorma fördelar, förutsatt att säkerheten, dataskyddet och den personliga integriteten respekteras.

3. Europaparlamentet anser att kommissionen gör rätt i att fästa vikt vid tryggheten, säkerheten, personuppgiftsskyddet och skyddet av den personliga integriteten samt vid förvaltningen av sakernas Internet, eftersom man endast genom att respektera den personliga integriteten, skydda personuppgifter och verka för öppenhet och driftskompatibilitet kan ge sakernas Internet en bred samhällsförankring. Kommissionen uppmanas att uppmuntra alla europeiska och internationella aktörer att ta itu med hot som rör it-säkerheten. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att uppmuntra medlemsstaterna att genomföra alla gällande internationella bestämmelser om it-säkerhet, bl.a. Europarådets konvention om it-brottslighet.

4. Europaparlamentet är övertygat om att skyddet av den personliga integriteten är ett centralt värde och att alla användare bör ha kontroll över sina personuppgifter. Dataskyddsdirektivet bör därför anpassas till den nuvarande digitala miljön.

5. Europaparlamentet uppskattar det faktum att kommissionen reagerar i god tid på den nya utvecklingen inom denna sektor så att det politiska systemet kan fastställa regler innan det är för sent.

6. Europaparlamentet betonar att en förutsättning för främjandet av tekniken är att införa bestämmelser som stärker respekten för grundläggande värderingar, skydd av personuppgifter och integritetsskydd.

7. Europaparlamentet betonar att säkerhets- och integritetsfrågor måste ingå i de standarder som ska utarbetas. I dessa standarder är det dessutom nödvändigt att ange olika säkerhetsfunktioner som garanterar sekretess, integritet och tillgång till tjänster.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna sitt arbete med sakernas Internet och sitt övergripande arbete med den digitala agendan.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en analys av konsekvenserna av att använda den nuvarande Internet-infrastrukturen till tillämpningar av och maskinvara för sakernas Internet, när det gäller överbelastning av nätverk och dataskydd, för att fastställa kompatibiliteten och ändamålsenligheten hos tillämpningar av och maskinvara för sakernas Internet.

10. Europaparlamentet anser att de kommande årens utveckling av sakernas Internet och därtill hörande tillämpningar kommer att få avgörande konsekvenser för EU-medborgarnas vardag och vanor, vilket kommer att medföra en lång rad ekonomiska och sociala förändringar.

11. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att bygga upp ett sakernas Internet som är öppet, så att man från första början undviker risken – på både medlemsstatsnivå och regional nivå – för en ojämlik utveckling, spridning och användning av tekniken för sakernas Internet. Parlamentet konstaterar att kommissionen i sitt meddelande inte i tillräcklig omfattning behandlar dessa problem, som helst bör lösas innan sakernas Internet utvecklas ytterligare.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till unionens mindre utvecklade regioner när det gäller planerna för IKT och sakernas Internet. Medlemsstaterna uppmanas att samfinansiera genomförandet av denna teknik och andra IKT-projekt i dessa regioner, för att säkra deras delaktighet och förhindra att de utestängs från gemensamma EU-projekt.

13. Europaparlamentet understryker att det kan vara effektivt att använda RFID-chip för att bekämpa varumärkesförfalskning, förhindra bortföranden av spädbarn från BB och identifiera djur samt i en rad andra fall. Användningen kan dock även vara farlig och skapa etiska problem för medborgarna och samhället. Det är nödvändigt att ta fram ett lämpligt skydd mot dessa problem.

14. Europaparlamentet betonar vikten av att undersöka de sociala, etiska och kulturella följderna av sakernas Internet, med tanke på de genomgripande samhällsomvälvningar som denna teknik kan medföra. Därför är det viktigt att den socioekonomiska forskningen och den politiska debatten om sakernas Internet går hand i hand med den tekniska forskningen och dess framsteg. Kommissionen uppmanas att inrätta en expertgrupp som ska göra en ingående bedömning av dessa aspekter och föreslå etiska ramar för utvecklingen av tekniken och tillämpningarna i samband med detta.

15. Europaparlamentet påpekar att den RFID-teknik och annan teknik i samband med sakernas Internet som används för att på ett intelligent sätt märka produkter och konsumtionsvaror samt för kommunikation mellan saker och personer kan användas överallt och att den är praktiskt taget ljudlös och osynlig. Kommissionen bör därför genomföra fler och mer utförliga undersökningar av denna teknik. Framför allt bör man titta närmare på

— hälsoeffekterna av radiovågorna och av andra sätt att möjliggöra identifieringsteknik,

— miljökonsekvenserna och återvinningen av chippen,

Tisdagen den 15 juni 2010

— användarnas personliga integritet och förtroende,

— de ökade it-säkerhetsriskerna,

— förekomsten av smarta chip i vissa produkter,

— rätten till ”chippens tystnad”, som innebär delaktighet och kontrollmöjligheter för användarna,

— medborgarnas garantier när det gäller skydd vid insamling och bearbetning av personuppgifter,

— behovet av att utveckla ytterligare en nätstruktur och infrastruktur för tillämpningar av och maskinvara för sakernas Internet,

— garantierna för bästa möjliga skydd mot alla slags it-angrepp för medborgarna och företagen i EU,

— de elektromagnetiska fältens inverkan på djur, särskilt på fåglar i städerna,

— harmoniseringen av regionala standarder,

— utvecklingen av öppna tekniska standarder och driftskompabilitet mellan olika system.

Vid behov bör tekniken också bli föremål för särskilda regler på europeisk nivå.

16. Europaparlamentet betonar att konsumenten har rätt att skydda sin personliga integritet genom tillval och/eller genom inbyggda skyddsmekanismer, särskilt enligt en modell där etiketterna automatiskt avaktiveras vid säljtillfället, såvida inte konsumenten uttryckligen samtycker till annat. Parlamentet noterar i detta sammanhang yttrandet från Europeiska datatillsynsmannen. Hänsyn måste tas till den personliga integriteten och säkerheten i ett så tidigt skede som möjligt av utvecklingen och användningen av all teknik för sakernas Internet. RFID-tillämpningar måste hanteras i enlighet med bestämmelserna om personlig integritet och dataskydd i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Kommissionen uppmanas att överväga frågan om medborgarnas rätt att välja produkter som inte är utrustade med sakernas Internet eller att när som helst koppla från nätverket.

17. Europaparlamentet konstaterar att passiva RFID-etiketter har begränsad räckvidd, medan aktiva RFID-etiketter kan sända data på mycket längre avstånd. Det krävs tydliga riktlinjer för varje typ av RFID när det gäller detta.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra frågan om vem de automatiskt insamlade och tolkade uppgifterna tillhör och vem som har rätt att förfoga över dessa.

19. Europaparlamentet uppmanar tillverkarna att garantera rätten till ”chippens tystnad” genom RFID-etiketter som konsumenten kan avlägsna eller på annat sätt enkelt avaktivera efter köpet. Konsumenterna måste informeras om förekomsten av antingen passiva eller aktiva RFID-etiketter, avläsningsavstånd, vilken typ av data som utrustningen mottar eller vidarebefordrar samt användningen av dessa data. Denna information måste klart och tydligt märkas på all paketering och närmare beskrivas i all dokumentation.

20. Europaparlamentet uppmanar operatörerna av RFID-tillämpningar att vidta alla rimliga åtgärder för att se till att uppgifterna i fråga inte kan knytas till en identifierad eller identifierbar fysisk person genom något medel som sannolikt kan användas av antingen operatören av RFID-tillämpningar eller någon annan person, såvida dessa uppgifter inte behandlas i enlighet med de tillämpliga principerna och rättsliga dataskyddsbestämmelserna.

21. Europaparlamentet betonar att ett chip som installerats i en detaljhandelsprodukt inte är avsett att användas utanför försäljningsstället. Produkten bör därför redan vid tillverkningen kunna utrustas med en teknisk anordning som neutraliserar chippet och därmed begränsar lagringen av uppgifter.

22. Europaparlamentet anser att konsumenterna bör få möjlighet att aktivt välja eller välja bort sakernas Internet. Det måste även vara möjligt att välja bort vissa delar av tekniken för sakernas Internet utan att andra tillämpningar eller en anordning som helhet slutar fungera.

23. Europaparlamentet betonar behovet av att högsta möjliga utrustningssäkerhet och säkerhet i överföringssystemen måste ingå i all teknik för sakernas Internet, så att man förhindrar bedrägerier och möjliggör korrekt autentisering och godkännande av utrustningens identitet. Identifiering och produktförfalskning kan ske genom kloning av etiketter för sakernas Internet eller otillåten upptagning av de data som utbyts. Kommissionen uppmanas därför att säkerställa utvecklingen av ett transparent system för sakernas Internet som framför allt tar hänsyn till följande aspekter:

— De sätt som finns att möjliggöra identifiering och spårbarhet ska nämnas uttryckligen.

— Säkerhetsåtgärder ska vidtas som garanti för att endast behöriga användare får tillgång till data.

— Konsumenterna och de myndigheter som ansvarar för tilldelningen ska få möjlighet att kontrollera uppgifternas läsbarhet och systemets funktioner.

24. Europaparlamentet anser att det bör vara en prioriterad målsättning att säkerställa en övergripande lagstiftningsram och en fast tidtabell på europeisk nivå, så att man främjar och underlättar offentliga och privata investeringar i sakernas Internet och i de smarta nätverk som behövs som stöd i utvecklingen av ny teknik.

25. Europaparlamentet konstaterar att RFID-tekniken visserligen är viktig men att det även ingår annan teknik i sakernas Internet. Forskning om finansierings- och förvaltningsfrågor bör även bedrivas när det gäller denna teknik.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att använda tillämpningar av sakernas Internet för att göra framsteg i flera pågående EU-initiativ, såsom IKT för energieffektivitet, smart mätning, energimärkning, byggnaders energiprestanda samt skydd mot förfalskade läkemedel och andra produkter.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka tänkbara nya hot som uppkommer på grund av sårbarheten hos starkt integrerade system.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i högre grad verka för att se till att tekniken i samband med sakernas Internet uppfyller användarnas önskemål (t.ex. möjligheten att avaktivera spårbarhet) och respekterar enskilda personers fri- och rättigheter. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (ENISA) spelar en avgörande roll för nätsäkerheten och informationssäkerheten och följaktligen för säkerheten i samband med sakernas Internet, vilket kommer att bidra till att skapa en högre grad av acceptans och förtroende från konsumenternas sida.

29. Europaparlamentet anser att utvecklingen av nya tillämpningar och själva funktionen av och affärspotentialen för sakernas Internet kommer att vara beroende av hur stort förtroende de europeiska konsumenterna har för systemet. Förtroende kommer att skapas när man rätat ut frågetecknen kring möjliga hot mot den personliga integriteten och mot hälsan.

30. Europaparlamentet betonar att förtroendet måste bygga på ett tydligt regelverk, bl.a. bestämmelser om kontroll, insamling, bearbetning och användning av de data som insamlas och överförs via sakernas Internet samt det samtycke som krävs från konsumenternas sida.

31. Europaparlamentet anser att sakernas Internet innebär många fördelar för personer med funktionsnedsättning och att det kan vara ett medel för att tillgodose behoven hos en allt äldre befolkning och erbjuda effektiva vårdtjänster. Denna teknik kan hjälpa blinda och personer med nedsatt synförmåga att genom elektroniska hjälpmedel förnimma sin miljö bättre. Åtgärder måste dock vidtas för att garantera skyddet av den personliga integriteten och se till att installation och drift underlättas samt att konsumenterna får information om tjänsterna.

32. Europaparlamentet betonar att följdkostnaderna, till exempel när det gäller strömförbrukning vid inkoppling och användning av sakerna, måste vara transparenta för konsumenten.

Tisdagen den 15 juni 2010

33. Europaparlamentet anser att det i samband med sakernas Internet och IKT-projekt i allmänhet krävs heltäckande informationskampanjer för att förklara för medborgarna vad genomförandet syftar till. Att informera och utbilda samhällsmedborgarna om de potentiella användningsområdena för och de klara fördelarna med t.ex. RFID är avgörande för att förhindra att projektet missuppfattas och inte vinner gehör hos medborgarna. Om sakernas Internet ska kunna användas i full utsträckning, så att både den enskilde och allmänheten gagnas, måste användarna få den e-kompetens som krävs för att de ska förstå den nya tekniken och känna sig motiverade och kapabla att använda den på rätt sätt.

34. Europaparlamentet konstaterar att sakernas Internet kommer att medföra insamling av stora mängder data. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att lägga fram ett förslag om anpassning av det europeiska dataskyddsdirektivet när det gäller hantering av de data som samlas in och överförs via sakernas Internet.

35. Europaparlamentet anser att det bör antas en allmän princip om att tekniken för sakernas Internet bör utformas så att man bara samlar in och använder de data som behövs för ändamålet i fråga och förhindrar att ytterligare data samlas in.

36. Europaparlamentet begär att en stor andel av de data som utbyts av sakernas Internet görs anonyma innan de överförs, så att den personliga integriteten skyddas.

37. Europaparlamentet påpekar för kommissionen att andra delar av värden, särskilt Asien, utvecklas snabbare inom denna sektor och att det är nödvändigt med en proaktiv strategi och ett nära samarbete med omvärlden när det gäller att utarbeta regler för det politiska systemet och fastställa tekniska standarder för sakernas Internet.

38. Europaparlamentet understryker att man för att få fart på den europeiska ekonomin måste investera i ny informations- och kommunikationsteknik, så att man främjar den ekonomiska tillväxten genom att göra det möjligt för allt fler medborgare och företag i EU att få tillgång till nya system och nya tillämpningar. EU bör gå i bräschen för utvecklingen av Internetteknik. EU:s forskningsbudget för IKT bör fördubblas och budgeten för IKT användning bör fyrdubblas i nästa budgetram.

39. Europaparlamentet understryker att forskningen kommer att spela en central roll för att skapa konkurrens mellan leverantörerna om att kunna erbjuda den datorkraft som krävs för att tillämpningar av sakernas Internet ska fungera i realtid.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med och utöka finansieringen av sjunde ramprogrammets forskningsprojekt inom sakernas Internet, så att man stärker den europeiska IKT-sektorn. Parlamentet stöder användningen av ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, för att främja spridningen. I synnerhet bör man utforma pilotprojekt som kan få en omedelbar positiv effekt på EU-medborgarnas vardag på områdena e-hälsovård, e-lärande, e-handel, e-tillgänglighet och energieffektivitet. Parlamentet är dock bekymrat över byråkratin i samband med ramprogrammet och uppmanar kommissionen att minska den genom att omstrukturera ramprogrammets arbetsprocess och inrätta ett användarråd.

41. Europaparlamentet anser att sakernas Internet har en stor potential när det gäller ekonomisk utveckling, produktionsutveckling, förbättring av tjänsternas kvalitet, optimering av företagens logistik- och distributionskedjor och inventering samt skapande av nya arbetstillfällen och affärsmöjligheter.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma de följder som dess föreslagna strategi kan få för de europeiska företagens produktivitet och konkurrenskraft på den internationella marknaden.

43. Europaparlamentet anser att sakernas Internet kan bidra till att främja handelsflödena mellan EU och tredjeländer genom att marknaderna utvidgas och kvalitetsgarantier för handelsvarorna säkerställs.

44. Europaparlamentet understryker att RFID-tekniken å ena sidan gör det möjligt för den europeiska industrin att kontrollera vilken volym varor som sätts i omlopp (genom att bara producera det som är nödvändigt, vilket medför att miljön skyddas) och å andra sidan möjliggör en effektiv bekämpning av pirattillverkning och varumärkesförfalskning, eftersom varorna kan spåras.

45. Europaparlamentet anser att konsumtionsvarorna kommer att bli mer resurseffektiva och konkurrenskraftiga på marknaden om man använder ny teknik i tillverkningsprocessen.

46. Europaparlamentet betonar att det behövs en tät internationell dialog och gemensamma handlingsplaner i fråga om sakernas Internet. Kommissionen uppmanas att undersöka effekterna av sakernas Internet för den internationella handeln.

47. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att fortsätta att övervaka situationen och bedöma om det finns ett behov av ytterligare harmoniserade frekvenser för sakernas Internet, med hänsyn till skillnaderna i egenskaper och kapacitet mellan olika elektromagnetiska frekvensband. Kommissionen uppmanas därför att ta hänsyn till de behov som finns i samband med sakernas Internet vid fastställandet av EU:s samordnings- och harmoniseringsmål i de fleråriga programmen för radiospektrumpolitiken. Sådana spektrum bör även fortsättningsvis vara offentliga och användningen bör regleras på ett sådant sätt att den främjar och bidrar till att finansiera en mer omfattande teknisk forskning och utveckling på området. Genom ett licensfritt spektrum bör det bli möjligt att öka användningen av ny teknik och nya tjänster (trådlöst nätverk) och därmed främja innovation.

48. Europaparlamentet betonar risken för ett oklart rättsläge när det gäller datormoln.

49. Europaparlamentet anser att deltagande av företrädare på alla politiska nivåer (EU-nivå samt nationell och regional nivå) är en grundförutsättning för att sakernas Internet verkligen ska kunna utvecklas och införas. Regionala och lokala myndigheter och städer kommer att ha en mycket viktig roll i samband med utvecklingen av sakernas Internet, eftersom de kan se till att användningen sträcker sig längre än till den rent privata sfären. De lokala myndigheterna kommer också att kunna använda sakernas Internet i stor utsträckning, t.ex. vid organisationen av kollektivtrafiken, sophämtningen, beräkningarna av föroreningsnivån och trafikförvaltningen. Kommissionen uppmanas att i en anda av flernivåstyre samråda på alla politiska nivåer i arbetet med sakernas Internet.

50. Europaparlamentet påpekar att den information som lämnas av tekniken för sakernas Internet måste kunna spåras, kontrolleras och korrigeras i händelse av ett sammanbrott i ett system som bygger på denna teknik. Parlamentet framhåller att felaktig information kan innebära livsfara, eftersom denna teknik ingår i säkerhetssystem, såsom trafikstyrning och temperaturreglering.

51. Europaparlamentet betonar att ny teknik är avgörande för att förenkla transportkedjorna, förbättra transporternas kvalitet och effektivitet, stödja utvecklingen av intelligenta transportsystem och underlätta gröna korridorer. RFID kan dessutom leda till nya affärsmetoder och samtidigt förbättra kundnöjdheten.

52. Europaparlamentet anser att användningen av sakernas Internet i naturen kan bidra till utvecklingen av grön teknik genom att stärka energieffektiviteten och därmed även miljöskyddet. Dessutom kan man härigenom förbättra förbindelsen mellan IKT och naturen.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anstränga sig för att fastställa internationella gemensamma standarder för en standardisering av RFID-tekniken och annan teknik för sakernas Internet samt därtill hörande tillämpningar för att underlätta kompatibilitet och en öppen och teknikneutral infrastruktur som medger insyn. Det krävs tydliga och erkända standarder, såsom TCP5/IP6 för Internet, för att sakernas Internet ska kunna få ett globalt genomslag och inte stanna vid RFID-lösningar.

54. Europaparlamentet stöder förslaget om att så snabbt som möjligt anta version 6 av Internetprotokollet (IPv6) som en grundval för den framtida expansionen och förenklingen av nätet.

Tisdagen den 15 juni 2010

55. Europaparlamentet gläds åt att kommissionen har för avsikt att under 2010 lägga fram ett meddelande om säkerhet, personlig integritet och förtroende i informationssamhället. Parlamentet betonar vikten av detta meddelande och av de föreslagna åtgärderna för att skärpa lagstiftningen om de aspekter som rör informationssäkerheten, den personliga integriteten och skyddet av personuppgifter. Kommissionen uppmanas att aktivt involvera alla berörda aktörer, bl.a. ENISA och Europeiska datatillsynsmannen.

56. Europaparlamentet framhåller vikten av att skydda alla grundläggande rättigheter, inte bara den personliga integriteten, vid utvecklingen av sakernas Internet.

57. Europaparlamentet anser att kommissionen bör ge rekommendationer om vilka uppgifter och vilket ansvar offentliga administrativa, lagstiftande och brottsbekämpande myndigheter ska ha när det gäller sakernas Internet.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka att de redan antagna europeiska lagarna på området tillämpas på rätt sätt och att före årsskiftet lägga fram en tidtabell för de riktlinjer som man har för avsikt att föreslå på EU-nivå för att stärka säkerheten inom sakernas Internet och RFID-tillämpningarna.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en social dialog om sakernas Internet och att ge information om den nya teknikens positiva och negativa effekter i vardagslivet. Kommissionen uppmanas därför att inleda ett proaktivt samråd med den europeiska industrisektorn och verka för att denna sektor ska få en ledande roll när det gäller att utforma och föreslå innovativa, standardiserade och driftskompatibla teknikformer.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra små och medelstora företag tillräckligt delaktiga i handlingsplanen för sakernas Internet.

61. Europaparlamentet uppmanar även kommissionen att regelbundet informera parlamentet om utvecklingen av dialogen med sektorsaktörerna och de berörda parterna samt om de initiativ som den avser att genomföra.

62. Europaparlamentet anser att kommissionen bör undersöka möjligheten att ytterligare minska kostnaderna för dataroaming.

63. Europaparlamentet betonar att byråkratin måste minimeras vid förvaltningen av sakernas Internet och att alla berörda aktörer måste delta i beslutsfattandet. Parlamentet efterlyser därför ett lämpligt och ändamålsenligt regelverk på EU-nivå.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt bidra till att bestämma och fastställa principer och regler för förvaltningen av sakernas Internet med sina handelsparter i internationella forum som t.ex. Världshandelsorganisationen.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra vilka aspekter av förvaltningen av Internet som den för tillfället anser behöver regleras när det gäller sakernas Internet och genom vilket system det allmänna offentliga intresset kan garanteras.

66. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att med hjälp av operatörerna inom sektorn analysera problemen i samband med förvaltningen av sakernas Internet. Det är dessutom mycket viktigt att analysera aspekter som gäller säkerhetssystem för trådlösa nätverk.

67. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 15 juni 2010

Förvaltning av Internet – framtida åtgärder

P7_TA(2010)0208

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förvaltning av Internet – framtida åtgärder (2009/2229(INI))

(2011/C 236 E/05)

Europaparlamentet Utfärdar Denna Resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande: ”Förvaltning av Internet – framtida åtgärder” (KOM(2009)0277),

— med beaktande av kommissionens meddelande: ”Skydd mot storskaliga it-attacker och avbrott: förbättrad beredskap, säkerhet och motståndskraft i Europa” (KOM(2009)0149),

— med beaktande av sin resolution av den 14 oktober 1998 om globaliseringen och informationssamhället: Behovet av stärkt internationell samordning ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2001 om organisation och förvaltning av Internet – Internationella och europeiska politiska frågor 1998–2000 ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 2 april 2001 om nästa generations Internet: nödvändigheten av ett forskningsinitiativ inom EU ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2005 om informationssamhället ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 15 december 2005 om de mänskliga rättigheterna och pressfriheten i Tunisien och om utvärderingen av världstoppmötet i Tunis om informationssamhället ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 om yttrandefrihet på Internet ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2008 om det andra Forumet för förvaltning av Internet som hölls i Rio de Janeiro den 12–15 november 2007 ([7]),

— med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 26 mars 2009 om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet ([8]),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för rättsliga frågor och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0185/2010), och av följande skäl:

([1]) EGT C 104, 14.04.1999, s. 128.
([2]) EGT C 343, 5.12.2001, s. 286.
([3]) EGT C 27 E, 31.01.2002, s. 84.
([4]) EUT C 133 E, 8.6.2006, s. 140.
([5]) EUT C 286 E, 23.11.2006, s. 495.
([6]) EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 879.
([7]) EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 80.
([8]) Antagna texter, P6_TA(2009)0194.

Tisdagen den 15 juni 2010

A. Internet är ett centralt verktyg för kommunikation världen över som har en oerhört stor påverkan på hela samhället.

B. Förvaltningen av Internet omfattar frågor om skyddet och säkerställandet av grundläggande rättigheter och friheter, tillträde till och användning av Internet, Internets sårbarhet för IT-attacker osv.

C. Den IT-relaterade brottsligheten utgör ett allt större hot mot samhällen som förlitar sig på IKT och uppmaningarna till att utföra terroristattacker, liksom hatbrott och barnpornografi, har ökat och utsätter människor, däribland barn, för fara.

D. Skärningspunkterna mellan IT relaterad brottslighet, behörighet i mål som gäller Internet samt datormoln – en växande aspekt av Internetförvaltningen på europeisk nivå – är av stor betydelse.

E. Vissa sidor av Internetförvaltningen handlar om adresstilldelning och andra i huvudsak tekniska frågor där organisationer som ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers), IANA (Internet Assigned Numbers Authority), IETF (Internet Engineering Task Force), regionala Internetregister och andra organisationer är involverade.

F. Hittills har det huvudsakligen varit den privata sektorn som på ett positivt sätt har gått i täten för Internet, men även de offentliga aktörernas roll bör stärkas i samband med utformningen av en övergripande strategi.

G. Regeringarna har en viktig roll att spela när det gäller bredare förvaltningsfrågor för försvar av allmänintresset, framför allt skyddet och säkerställandet av grundläggande rättigheter och friheter samt säkerhet och integritet och Internets motståndskraft, medan den privata sektorn fyller en viktig funktion när det gäller tillhandahållandet av nödvändiga investeringar och entreprenörsinitiativ, samt nödvändig expertis.

H. Forumet för förvaltning av Internet (IGF) och olika nationella och regionala forum är viktiga platser för flerpartsdialoger om Internetpolitiken.

I. Europaparlamentet och de andra EU-institutionerna har sedan länge gått in för att Internet ska vara öppet och till nytta för hela världen.

1. Europaparlamentet anser att Internet ska vara till nytta för hela världen, och förvaltas i kollektivt intresse.

2. Europaparlamentet konstaterar att Internet är nödvändigt för utövandet av yttrandefrihet, kulturell mångfald, mediepluralism och medborgardemokrati samt för folkbildning och tillgång till information. Internet utgör således ett av de viktigaste medlen för att sprida demokratiska värderingar i världen.

3. Europaparlamentet erinrar om att Internet blivit ett oumbärligt redskap för främjandet av demokratiska initiativ, politisk diskussion, digital kompetens samt kunskapsspridning och upprepar att tillgången till Internet både garantera och förutsätter möjligheten att utöva ett antal viktiga grundläggande rättigheter, däribland – men inte enbart – respekten för privatlivet, uppgiftsskyddet, yttrande-, förenings- och pressfriheten, friheten att uttrycka politiska åsikter och att delta i politisk verksamhet, friheten från diskriminering, rätten till utbildning samt rätten till kulturell och språklig mångfald. Parlamentet framhåller att institutioner och aktörer på alla nivåer därför delar ett allmänt ansvar för att se till att alla människor kan utöva rätten att delta i informationssamhället, bland dem också äldre människor som har större problem med att bli hemmastadda i den nya tekniken, samtidigt som det också ankommer på dem att anta den dubbla utmaningen med elektronisk analfabetism och utestängning från demokratisk delaktighet i den digitala tidsåldern.

4. Europaparlamentet påpekar särskilt att utvecklingen av metoder med användarperspektiv och e-demokrati måste påskyndas. Men det är lika viktigt att upprätta garantier mot nya former av övervakning, kontroll och censur från offentliga och privata aktörer, så att den fria tillgången till Internet och skyddet av privatlivet fungerar inte bara i teorin utan också i praktiken.

5. Europaparlamentet betonar behovet av att skydda och främja det europeiska kulturarvet, bl.a. via Internet. Parlamentet anser att Internet spelar en viktig roll för att stimulera innovationer och minska den digitala, sociala och kulturella klyftan i Europa gentemot andra delar av världen. Det gläder Europaparlamentet att kommissionen inser vikten av att "överbrygga IT-klyftan" och av de utvecklingsfrågor som berörs av förvaltningen av Internet. Parlamentet anser dock att man också måste särskilt uppmärksamma de många äldre medborgare i både industriländer och utvecklingsländer som ofta känner sig åsidosatta i den nya, uppkopplade världen och konstaterar att Internet kan vara ett effektivt verktyg för social integrering och de äldre måste göras delaktiga av det. Parlamentet yrkar på stöd till utbildning i användning av de medel som Internet erbjuder och i urvalet av kriterier för hur de ska användas.

6. Europaparlamentet medger att den ökade Internetanvändningen bland medborgare, konsumenter, företag och myndigheter visar att detta kommunikationsredskap har blivit ett av de viktigaste inslagen för att fullborda den inre marknaden inom EU. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det är viktigt att på lämpligt sätt skydda konsumenter och innehavare av immateriella rättigheter på Internet och att garantera Internetanvändarnas medborgerliga fri- och rättigheter. Parlamentet erkänner att Internet är ett viktigt redskap för information om och främjande av konsumenternas rättigheter.

7. Europaparlamentet betonar att förvaltningen av Internet bör förenkla e-handel och gränsöverskridande transaktioner genom att decentralisera de självreglerande rollerna, i synnerhet genom att fastställa tillträdesvillkor för nya konkurrenter.

8. Europaparlamentet efterlyser ökad tillgång till och utveckling av Internet i de nya medlemsstaterna, särskilt på landsbygden, och i utvecklingsländer genom EU-finansierade program. Parlamentet ser även gärna att dessa länder får större inflytande i utformningen av riktlinjer för förvaltningen av Internet.

9. Europaparlamentet anser att förvaltningen av Internet bör bygga på en bred och avvägd offentlig-privat sektorsmodell, där man förhindrar att enskilda organisationer eller grupper av organisationer dominerar och att statliga eller överstatliga myndigheter försöker styra informationsflödet på Internet, för att slå vakt om EU:s intresse att Internet ska fortsätta att vara till nytta för hela världen, samtidigt som det sker en samverkan med flerpartsprocesser för Internetförvaltning, som fortsätter att vara en effektiv mekanism för att främja internationellt samarbete.

10. Parlamentet understryker att de värderingar som ligger till grund för unionen och som beskrivs i artikel 2 i FEU är Europeiska unionens kärnvärderingar och slutmål. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att se till att all verksamhet som hänger samman med förvaltningen av Internet ska utövas i enlighet med dessa värderingar och mål, framför allt på de globala Internetforum där länder med helt annorlunda värderingar än Europa medverkar. Parlamentet anser att man, för att undvika konflikter, bör intensifiera den internationella dialogen om reglering av Internet med dessa länder.

11. Europaparlamentet anser att regeringarna bör koncentrera sig på frågor som rör den globala allmänna Internetpolitiken, eftersom den privata sektorns ledarskap måste vara förenligt med principerna för den offentliga politiken och befintlig lagstiftning, och i övrigt följa principen om att inte ingripa, med undantag för om detta skulle vara påkallat i exceptionella fall, och att rentav dessa ingrepp måste ske med respekt för grundläggande mänskliga rättigheter samt enligt proportionalitetsprincipen.

12. Europaparlamentet anser att regeringarna inte bör lägga sig i den dagliga Internetförvaltningen, avstå från att införa onödig, betungande och restriktiv reglering som skadar innovation och konkurrens och inte försöka kontrollera det som är och bör fortsätta att vara en tillgång för hela världen.

13. Europaparlamentet uppmanar regeringarna att inte begränsa tillträdet till Internet genom censur, blockering av webbplatser, filter eller på andra sätt eller genom att ålägga privata organisationer att göra detta. Parlamentet framhåller vikten av att trygga ett öppet Internet, där användarna kan komma åt och sprida information och använda vilka tillämpningar och tjänster de vill i enlighet med det reviderade regelverket för elektronisk kommunikation.

Tisdagen den 15 juni 2010

14. Europaparlamentet framhåller att alla restriktioner som bedöms vara absolut nödvändiga, till exempel för att skydda underåriga, bör begränsas till ett minimum i ett demokratiskt samhälle, grunda sig på lagstiftning och vara ändamålsenliga och proportionella. Parlamentet framhåller att skyddet av underåriga måste garanteras och uppmanar medlemsstaterna att också vidta åtgärder, exempelvis genom att använda det system om information av allmänintresse som ingår i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG, direktiv 2002/58/EG och förordning (EG) nr 2006/2004 om användares rättigheter (direktivet om medborgares rättigheter) ([1]) för att underåriga ska kunna använda Internet och tjänster på Internet med ansvar och öka medvetandet om vilka eventuella hot de nya tjänsterna innebär.

15. Europaparlamentet efterlyser fler initiativ för att göra Internetanvändningen säkrare för barn, sprida bästa praxis internationellt och stärka det internationella samarbetet i kampen mot skadligt och olagligt Internetinnehåll, särskilt vad gäller sexuellt utnyttjande av barn på Internet.

16. Europaparlamentet upprepar att man vid bekämpning av nätbaserad brottslighet och barnpornografi bör radera otillåtet innehåll vid källan, innan man överväger blockering av vissa webbplatser.

17. Europaparlamentet anser att, utöver de förvaltningsprinciper som kommissionen har fastställt, bör regeringarna också tillämpa följande principer:

i) Öppenhet och insyn, multilateralism, demokrati och skydd av grundläggande rättigheter och friheter genom att uppfylla EU:s normer.

ii) Respekt för en Internetinfrastruktur som präglas av öppenhet, driftskompatibilitet, teknisk neutralitet och obrutenhet.

iii) Skyldighet för de organisationer i den privata sektorn som hanterar Internets resurser på daglig basis att offentligt redovisa för sin verksamhet.

iv) Främjande av en global förvaltning av Internet genom att samverka med och ytterligare uppmuntra flerpartsprocesser och genom att lösa frågan om hur utvecklingsländernas deltagande ska förbättras.

v) Skydd av den globala Internetintegriteten och kommunikationsfriheten genom att det inte vidtas regionala åtgärder som återkallande av IP-adresser eller domännamn i tredjeländer.

18. Europaparlamentet understryker att EU bör utveckla en samsyn på genomförandet av grundläggande principer kring Internetförvaltningen och kraftigt försvara denna i internationella forum och bilaterala förbindelser.

19. Europaparlamentet välkomnar de Internetförvaltningsaspekter som tas upp i det spanska ordförandeskapets Granadastrategi, och åtgärderna i parlamentets betänkande ”Om en ny digital agenda för Europa: 2015.eu” ([2]) om att utforma en europeisk stadga för medborgares och konsumenters rättigheter i den digitala miljön och utvecklandet av en ”femte frihet” som möjliggör en fri spridning av innehåll och kunskap.

20. Europaparlamentet noterar att Förenta staterna presenterade sin nya Internetstrategi ”Internet Policy 3.0” den 24 februari 2010.

21. Europaparlamentet framhåller att EU bör ta sig an tre brådskande frågor av allmänt intresse:

i) Skyddet av Internets infrastruktur för att trygga öppenheten, tillgängligheten, säkerheten och motståndskraften mot IT-attacker.

([1]) EUT L 337, 18.12.2009, s. 11.
([2]) Antagna texter, P7_TA(2010)0133.

ii) Det europeiska beroendet av dominerande marknadslösningar och de därmed sammanhängande riskerna för den allmänna säkerheten.

iii) Uppgiftsskyddet och skyddet av privatliv, särskilt införandet av effektiva internationella mekanismer för tvistlösning. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om hur uppgiftsskyddsdirektivet kan anpassas till dagens digitala miljö.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen säkerställa skyddet av Internets infrastruktur genom en samordnad EU-strategi mot hot och incidenter och genom att slutföra inrättandet av nationella insatsgrupper för stöd vid kriser och samarbetsmekanismer mellan dessa.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sina insatser för att öka säkerheten på Internet inom EU samt att i tillräcklig utsträckning delta i det internationella samarbetet i denna fråga. Parlamentet understryker att det behövs en flerpartsinsats för att skapa ökad insikt och medvetenhet om behörighet i mål som gäller IT-brottslighet och om datormoln, på jämlik basis, och att det måste fastställas tydliga skyldigheter och förpliktelser för alla parter.

24. Europaparlamentet understryker vikten av att elektroniska tjänster, särskilt elektroniska signaturer, är säkra och att det behövs en offentlig infrastruktur för kryptering med öppen nyckel (PKI) på europeisk nivå, och uppmanar kommissionen att inrätta en europeisk nätport för valideringsmyndigheter för att garantera gränsöverskridande driftskompatibilitet för elektroniska signaturer och öka säkerheten i samband med transaktioner som görs via Internet.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erbjuda tydlig vägledning till de medlemsstater som inte har ratificerat och genomfört Europarådets konvention om IT-relaterad brottslighet i syfte att få med alla medlemsstater i en gemensam insats för att bekämpa IT-relaterad brottslighet och skräppost, öka användarnas förtroende och se till att Europeiska unionens cyberrymd skyddas mot alla typer av brott. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att ratificera och genomföra Europarådets konvention om IT-relaterad brottslighet.

26. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att ratificera och genomföra Europarådets konvention om förebyggande av terrorism, vilket skulle möjliggöra utvecklingen av en grund för internationellt samarbete i bekämpningen av terroristers användning av Internet i form av storskaliga attacker mot och genom datorsystem, något som hotar den nationella säkerheten, den allmänna säkerheten eller det ekonomiska välståndet.

27. Europaparlamentet föreslår dessutom att kommissionen och medlemsstaterna ska arbeta för ökad säkerhet och stabilitet på Internet genom att vidta åtgärder för att öka mångfalden av nät och system med hjälp av konkurrenslagstiftningen, EU-standarder och upphandlingspolitik samt genom att

i) stödja ICANN:s arbete för säkerhet och stabilitet inom domännamnssystemet,

ii) stödja arbetet i internationella forum som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), FN och Europarådet för att förbättra regelverken och den nationella samordningen,

28. Europaparlamentet betonar att de sociala nätverkens popularitet tillsammans med Internets tekniska kapacitet (minne och informationshantering) medför problem med bevarandet av uppgifter och utnyttjandet av dessa arkiverade uppgifter. Parlamentet beklagar i detta hänseende att det för närvarande inte finns någon ”rätt att glömmas bort” på Internet.

29. Europaparlamentet understryker att vi måste nå fram till en lämplig balans mellan skyddet av användarnas privatliv och registreringen av personuppgifter.

30. Europaparlamentet beklagar att den ökande användningen av Internet-nätverk ännu inte åtföljs av regler som gör det möjligt för användarna att hantera de personuppgifter som de uppger inom dessa.

Tisdagen den 15 juni 2010

31. Europaparlamentet påpekar att en öppen och ansvarsfull förvaltning av Internet kan spela en viktig roll i övervakningen av hur information hanteras i sökmotorer i hela världen.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om att utvidga tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) ([1]) till att omfatta brott mot uppgiftsskyddet och kränkningar av privatlivet och uppmanar rådet att tillåta förhandlingar med målsättningen att ingå ett internationellt avtal som ska ge privatpersoner i EU möjligheter till effektiv prövning om deras rättigheter enligt EU:s lagstiftning om uppgiftsskydd och integritet kränks.

33. Europaparlamentet stöder främjandet av principen om inbyggda mekanismer till skydd för den personliga integriteten (privacy by design), enligt vilken krav på skydd av privatliv och uppgifter bör införas så tidigt som möjligt vid utvecklingen av ny teknik. Denna princip utgör också en garanti för medborgarnas säkerhet och för en användarvänlig miljö.

34. Europaparlamentet framhåller att säkerhetscertifiering av webbplatser börjar bli nödvändig för att öka konsumenternas förtroende för information och tjänster på Internet.

35. Europaparlamentet framhåller att EU:s institutioner, organ och medlemsstater bör samordna sin strategi för Internetförvaltning i de olika internationella organ som arbetar med frågan, såsom ICANN och dess rådgivande organ, inklusive den mellanstatliga rådgivande kommittén (GAC).

36. Europaparlamentet framhåller den roll som Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) spelar vid inrättandet av ett gemensamt europeiskt informationsområde. Parlamentet noterar att Enisa kan spela en viktig roll för säkerhetsaspekter och välkomnar kommissionens kommande förslag om en modernisering av Enisa.

37. Europaparlamentet understryker att Enisa måste bli ännu mer effektivt, t.ex. när det gäller att

— fastställa prioriterad forskning på europeisk nivå om nätens motståndskraft och nät- och informationssäkerhet och ge potentiella forskningsinstitutioner kunskap om industrins behov,

— fästa beslutsfattarnas uppmärksamhet vid den nya tekniken inom säkerhetsrelaterade områden,

— inrätta forum för informationsutbyte och erbjuda medlemsstaterna stöd.

38. Europaparlamentet betonar att Enisas stöd inriktas på medlemsstater med särskilda behov och föreslår att Enisa fortsätter att utveckla forum för informationsutbyte mellan medlemsstaterna och andra parter.

39. Europaparlamentet anser att kommissionen har en viktig roll att spela när det gäller att initiera och samordna alla aspekter som rör den interna EU-organisationen för att säkerställa en enhetlig strategi inom unionen, även i forumet för förvaltning av Internet.

40. Europaparlamentet föreslår att kommissionen bygger upp kapacitet så att det civila samhället i Europa verkligen kan delta i internationella forum för Internetförvaltning samt i organisationer eller konsortium för Internetstandarder.

41. Europaparlamentet ber kommissionen att verka för att det antas en enhetlig och heltäckande EU-strategi i forumet för förvaltning av Internet (Internet Governance Forum, IGF) och vid andra större Internetförvaltningssammankomster genom att i god tid före sådana sammankomster lägga fram ett förslag till EU:s ståndpunkt inför Europaparlamentet och rådet.

([1]) EUT L 199, 31.7.2007, s. 40.

42. Europaparlamentet stöder en fortsatt utveckling av IGF-modellen på internationell, regional – inbegripet Eurodig – och nationell nivå, som bevarar dess särdrag, den icke-bindande flerpartsprocessen, och att den fortsatt ska vara ett öppen forum för dialog och utbyte av bästa metoder mellan regeringar, det civila samhället och den privata sektorn samt en ny form av deltagandedemokrati.

43. Europaparlamentet understryker vikten av att ta med aktörer från Asien i diskussionerna om förvaltningen av Internet, med tanke på den asiatiska marknadens särdrag.

44. Europaparlamentet understryker behovet av att även involvera slutanvändarna i förfarandet för att skapa en förvaltningsmodell som lägger tonvikten på samarbete mellan universitet och företag på lokal, regional och nationell nivå.

45. Europaparlamentet föreslår följande förbättringar av forumet:

i) Ett ökat deltagande av utvecklingsländerna, och fokus på finansieringen av deras deltagande.

ii) En ökad synlighet i massmedierna.

iii) Effektivare organiserade möten, t.ex. genom att man drar ner på antalet samtidiga möten, inrättar en stabil plattform för att underlätta ett globalt deltagande samt ökad flerspråkighet.

iv) En bättre samordning och ett bättre samarbete mellan internationella, regionala och nationella forum för Internetförvaltning.

v) Ett fördjupat samarbete mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten genom att alla tillgängliga tekniska medel utnyttjas, såsom videokonferenser och IPEX.

46. Europaparlamentet stöder kommissionens och de spanska och belgiska ordförandeskapens arbete när det gäller IGF-mötet i Vilnius i slutet av 2010 och uppmanar till ett större deltagande från Europaparlamentets sida.

47. Europaparlamentet stöder i huvudsak kommissionens positiva inställning till den nuvarande förvaltningsmodellen för ICANN, baserad på den privata sektorns ledarskap.

48. Europaparlamentet anser att ICANN har lyckats garantera stabiliteten hos domännamnssystemet.

49. Europaparlamentet stöder en fortsättning på ICANN:s nyligen påbörjade arbete med att tilldela domännamn på icke-latinska alfabet.

50. Europaparlamentet vill ha en ny generisk toppdomän för kulturområdets organisationer, institutioner, medier och konstnärer, exempelvis ".culture" eller ".art".

51. Europaparlamentet efterlyser ökad ansvarsskyldighet för de privata företag som registrerar och delar ut domännamn och som därmed tillhandahåller en tjänst som samhället i hög grad blivit beroende av. I detta sammanhang anser parlamentet att det finns ett behov av att fastställa gemensamma kriterier som ska följas, så att man ökar öppenheten och säkerställer att de berörda företagen tar på sig ett större ansvar.

52. Europaparlamentet uppmanar.eu-ombudet EURid att genomföra en omfattande medie- och nätkampanj för att marknadsföra.eu-domänen i alla medlemsstater, för att främja utvecklingen av en europeisk online-miljö som grundar sig på Europeiska unionens värderingar, särdrag och politik.

Tisdagen den 15 juni 2010

53. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som den mellanstatliga rådgivande kommittén spelar i ICANN:s beslutsförfaranden, och rekommenderar att dess effektivitet förstärks, t.ex. genom att det inrättas ett sekretariat med tillräcklig stödkapacitet, och anser att det är vikigt att alla medlemsstater deltar aktivt i arbetet i denna kommitté.

54. Europaparlamentet föreslår att ICANN förbättras genom att

i) man, samtidigt som man utvärderar effektiviteten hos de befintliga tvistlösningsmekanismerna (den oberoende granskningspanelen och ICANN:s ombudsman), inför en alternativ extern tvistlösningsmekanism som tillåter intressenterna att i god tid se över ICANN:s beslut, effektivt, neutralt och till ett överkomligt pris,

ii) man successivt inför en diversifierad finansieringsstruktur, med en övre gräns för hur mycket varje enskild organisation eller sektor får bidra med, så att inte ICANN:s verksamhet ska påverkas otillbörligt av någon enskild organisation eller grupp av organisationer,

iii) alla intressenter representeras på ett lämpligt sätt i ICANN,

iv) man ser till att ICANN:s styrelse och högsta ledning speglar olika intressen och regioner,

v) att en rimlig del av reservfonden används för att öka det civila samhällets medverkan i olika forum för Internetförvaltning (framför allt medverkan från utvecklingsländerna sida).

55. Europaparlamentet håller med kommissionen om att IANA-arrangemangen bör omfatta mekanismer för multilateral ansvarsskyldighet och att ingen enskild regering i framtiden bör utöva ett bestämmande inflytande över IANA vars funktion i stället ska bli föremål för en ökad internationalisering som leder till multilateral översyn.

56. Europaparlamentet anser att åtagandeförklaringen från 2009 skulle kunna utgöra en bra grund för fortsatt utveckling av ICANN, samtidigt som det betonar att

i) EU, i huvudsak genom kommissionen, bör spela en aktiv roll i genomförandet, bland annat genom granskningspaneler och genom att se till att deltagarna i sådana paneler är oberoende, inte har några intressekonflikter och företräder olika regioner samt att

ii) efter det att synpunkter från allmänheten inhämtats, bör granskningspanelernas rekommendationer genomföras av ICANN och en motivering lämnas i fall att så inte sker.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om sammankomster rörande Internetförvaltning under det föregående året, och att den första rapporten ska överlämnas senast mars 2011.

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Tisdagen den 15 juni 2010

Gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring

P7_TA(2010)0209

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring (2009/2227(INI))

(2011/C 236 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande ”Översyn av gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring” (KOM(2009)0442),

— med beaktande av kommissionens meddelande ”Förberedelser för framtiden: Att utveckla en gemensam strategi för viktig möjliggörande teknik i EU” (KOM(2009)0512),

— med beaktande av kommissionens meddelande ”Ett nytt partnerskap för modernisering av universiteten: EU-forumet för dialogen mellan universiteten och näringslivet” (KOM(2009)0158) och Europaparlamentets därtill hörande resolution av den 20 maj 2010 ([1]) om dialogen mellan universitet och näringsliv,

— med beaktande av rådets slutsatser av den 4 december 2009 ”Mot ett konkurrenskraftigt, innovativt och eko-effektivt Europa – ett bidrag från konkurrenskraftsrådet till Lissabonagendan efter 2010”,

— med beaktande av kommissionens meddelande ”Nya horisonter för IKT – en strategi för framtida och ny teknik i Europa” (KOM(2009)0184),

— med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om en ”Small Business Act” för Europa ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 ”Översyn av industripolitiken efter halva tiden – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi” ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 av den 11 mars 2008 om inrättande av Europeiska institutet för innovation och teknik ([4]),

— med beaktande av slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 22 maj 2008, om främjande av kreativitet och innovation genom utbildning ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2007 om meddelandet ”Kunskap i praktiken: en brett upplagd innovationsstrategi för EU” ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2006”Genomförandet av gemenskapens Lissabonprogram: forskning och innovation – Att investera i tillväxt och sysselsättning: En gemensam strategi” ([7]),

([1]) Antagna texter, P7_TA(2010)0187.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2009)0100.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2008)0226.
([4]) EUT L 97, 9.4.2008, s. 1.
([5]) EUT C 141, 7.6.2008, s. 17.
([6]) EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 455.
([7]) EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 640.

Tisdagen den 15 juni 2010

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) ([2]),

— med beaktande av kommissionens förslag till rådets förordning om gemenskapspatent (KOM(2000)0412),

— med beaktande av gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling och innovation ([3]),

— med beaktande av kommissionens meddelande ”Iriktning mot en effektivare användning av skattelättnader till förmån för forskning och utveckling” (KOM(2006)0728),

— med beaktande av kommissionens arbetsdokument ”Assessing Community innovation policies in the period 2005–2009” (SEK(2009)1194),

— med beaktande av kommissionens meddelande ”En strategi för europeisk forskning, utveckling och innovation inom området informations- och kommunikationsteknik: Höjda insatser” (KOM(2009)0116),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0143/2010), och av följande skäl:

A. Kommissionen har i sitt meddelande ”Översyn av gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring” aviserat en omarbetad innovationsstrategi i form av en handlingsplan.

B. Denna framtida innovationsstrategi måste vara nära kopplad till EU:s 2020-strategi.

C. I sitt meddelande ”Nya horisonter för IKT – en strategi för framtida och ny teknik i Europa” tillkännagav kommissionen en ny forskningsstrategi inom framtida och ny teknik genom lansering av flaggskeppsinitiativ.

D. Vid utformningen av en europeisk innovationspolitik måste hänsyn tas till kunskapstriangelns alla tre delar – forskning, innovation och utbildning.

E. Företagens innovationsförmåga påverkas i stor utsträckning av tillgången till tillräcklig finansiering, och den kreditåtstramning som orsakats av den ekonomiska krisen hotar att drastiskt hämma innovationsförmågan för företagen, i synnerhet de små och medelstora företagen.

F. Innovation är en central förutsättning för att EU på ett framgångsrikt sätt ska kunna möta dagens stora samhälleliga och miljömässiga utmaningar och förverkliga sina strategiska politiska mål när det gäller företagsamhet, konkurrenskraft, klimatförändringar, sysselsättning, demografiska förändringar och ett samhälle för alla.

G. Europeiska unionen kommer inte att kunna uppnå sina energi- och klimatmål för 2020, i synnerhet inte målet att minska växhusgasutsläppen med 20 procent, att öka energieffektiveteten med 20 procent, samt att producera minst 20 procent av all energi från förnybara energikällor, om man inte påskyndar utvecklingen och den allmänna tillämpningen av ren, hållbar och effektiv energiteknik. Denna dimension bör vara fullständigt integrerad i framtida innovationsstrategier.

([1]) EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.
([2]) EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.
([3]) EUT C 323, 30.12.2006, s. 1.

H. Forskning i framtida och ny teknik (som kvantteknik och IKT baserad på biologi och nanoteknik) är en språngbräda för innovation genom sin inverkan på den långsiktiga konkurrenskraften. Denna forskning skapar helt nya ekonomiska verksamhetsområden och främjar nya industribranscher och högteknologiska små och medelstora företag.

I. Den hållbara tekniken måste främjas och utvecklas, inte enbart för att vi ska kunna uppnå EU:s klimat- och energimål, utan också med tanke på de oerhört stora fördelar som detta kommer att medföra för unionen i form av framtida arbetsplatser och ekonomisk tillväxt.

J. En ojämn fördelning av knapphändiga resurser kan bli ett hinder för innovation. EU:s politik för råmaterial bör ta itu med de viktiga utmaningarna när det gäller att säkerställa en rättvis tillgång.

K. I tider med alltmer knapphändiga resurser minskar kan energiförsörjningssäkerheten i unionen ökas genom att man främjar hållbar och energieffektiv teknik.

L. Den demografiska förändringen blir en av de största framtida utmaningarna och kommer att kräva nya tekniska lösningar.

M. EU måste koncentrera sina krafter och förstärka sina starka sidor inom de industrisektorer där man för närvarande har en stark konkurrensställning samt säkerställa lika villkor på ett globalt plan.

En bred innovationsansats

1. Europaparlamentet anser att det finns möjligheter till tätare kopplingar mellan forskning och innovation i Europa och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta en integrerad strategi för vetenskap och innovation.

2. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionen på att EU:s framtida innovationspolitik måste ha ett brett upplägg och i stort sett omfatta alla former av innovationer, inte bara tekniska (produkt- och processinnovationer) utan även administrativa, organisatoriska, sociala och arbetsrelaterade innovationer, inklusive nya, innovativa affärsmodeller samt innovation på tjänsteområdet. Samtidigt bör politiken även ta hänsyn till de andra två delarna av kunskapstriangeln (forskning och utbildning).

3. Europaparlamentet framhåller att innovation i första hand är nyheter som möter konsumenternas och marknadens behov, och uppmanar därför kommissionen att se till att konsumenternas efterfrågan på ett bättre sätt erkänns som den viktigaste drivkraften för innovation. För att motverka att det uppstår nya sociala orättvisor bör innovationerna i fortsättningen värderas inte enbart utifrån de miljömässiga och ekonomiska vinster de medför, utan också utifrån sitt sociala mervärde.

4. Europaparlamentet understryker att stärkandet av entreprenörer som den drivande kraften bakom innovation i Europa är en nödvändig förutsättning för en effektivt fungerande konkurrenskraftig inre marknad baserad på undanröjandet av handelshinder och en hög nivå av konsumentskydd och social sammanhållning.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sätta upp ambitiösa riktmärken för innovation som fokuserar på de stora samhälleliga utmaningarna och att minska den uppsplittring som för närvarande råder mellan olika EU-initiativ.

6. Europaparlamentet stöder helhjärtat kommissionens konstaterande att viktig möjliggörande teknik och forskning om framtida och ny teknik är en nödvändig förutsättning för att varaktigt stärka EU:s globala konkurrenskraft, och ställer sig bakom kommissionens uppmaning till medlemsstaterna om att enas om betydelsen av att använda viktig möjliggörande teknik i EU. I detta sammanhang betonar parlamentet att i) viktig möjliggörande teknik som mikro- och nanoelektronik, fotonik, bio- och nanoteknik, ii) nya material och iii) ny och framtida teknik kan erbjuda en stor potential för innovation och kan bidra till övergången till en kunskapsbaserad och koldioxidsnål ekonomi.

Tisdagen den 15 juni 2010

7. Europaparlamentet framhåller att innovation måste sätta människan i centrum och välkomnar försöken att stärka dialogen mellan universiteten och näringslivet, en dialog som i hög grad bidrar till att främja forskning och innovation, göra det lättare för den privata sektorn att tillägna sig den kunskap som produceras på universiteten samt berika de akademiska programmen så att de kan tillgodose dagens behov inom samhälle och näringsliv.

8. Europaparlamentet påpekar att den nuvarande viktiga möjliggörande tekniken, liksom ny och framtida teknik, måste identifieras i samarbete med näringslivet på lokal, regional och nationell nivå, bl.a. små och medelstora företag. Regionala ekonomisk-politiska mål måste också beaktas. EU uppmanas att se till att hänsyn tas till den föreslagna högnivåexpertgruppens bidrag till arbetet med att fastställa, anta och genomföra konkreta åtgärder på kort, medellång och lång sikt för att stödja denna teknik.

9. Europaparlamentet välkomnar dessa innovationspolitiska åtgärder som komplement till nationella industristrategier som tas fram på gemenskapsnivå och över branschgränserna. Kommissionen uppmanas att fortsätta på denna väg.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att kombinera genomförandet av nästa generations digitala nät och smarta nät med innovationsåtgärder så att fördelarna med dem utnyttjas fullt ut. Parlamentet betonar i detta sammanhang att tillräcklig finansiering måste tillhandahållas, bl.a. från strukturfonderna.

11. Europaparlamentet understryker att investeringar i höghastighetsinternet och i bredbandsutbyggnad är en grundförutsättning för att förbättra och få optimal spridning på innovationsresultaten och på så vis minska innovationsklyftan mellan EU:s regioner.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka konvergensstrategierna för innovation för att utjämna skillnaderna mellan medlemsstaterna.

13. Europaparlamentet stöder kommissionens pågående förberedelse av en europeisk rättsakt om innovation, som ska underlätta en mer sammanhållen innovationsstrategi.

14. Europaparlamentet framhåller vikten av miljöinnovation och grönt företagande, två företeelser av vital betydelse för att koppla samman innovationspolitiken med nyckelsektorer inom EU, vilket kan ge viktiga komparativa fördelar för den europeiska ekonomin.

15. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som miljövänlig innovation spelar, i synnerhet för att höja resurseffektiviteten.

16. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som innovationskluster spelar för EU:s framtida innovationspolitik, och framför allt de möjligheter som kunskapskluster erbjuder. Parlamentet välkomnar initiativ om att det ska skapas särskilda zoner för innovation och företagande kring universitet, forskningsinstitut samt vetenskaps- och teknikparker. Man bör utforska möjligheterna att skapa en gemensam, förenklad ram för finansiering och drift av sådana nya innovationszoner.

17. Europaparlamentet betonar att de befintliga klustren måste vidareutvecklas med hjälp av samordnade åtgärder från EU:s, medlemsstaternas och regionernas sida så att de kan behålla och utöka sin i vissa fall världsledande ställning.

18. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang att grunden för alla klusterpolitiska åtgärder bör vara att beakta behoven för företagen – även de små och medelstora företagen, och i synnerhet de innovativa små och medelstora företagen – eftersom innovation är en viktig faktor för att stärka företagandet.

19. Europaparlamentet uppmanar alla berörda aktörer på medlemsstats- och EU-nivå att förbättra ramvillkoren för gränsöverskridande klustersamarbete.

20. Europaparlamentet betonar att små och medelstora företag spelar en viktig roll som partner i förädlingskedjor samt som självständiga producenter av innovativa produkter.

Öka och rikta EU-finansieringen för innovation

21. Europaparlamentet uppmanar till en stärkt europeisk ansats för att finansiera innovation och förhindra den uppsplittring och kortsiktighet som för närvarande råder. Tillhandahållandet av tillräckligt kapital är oerhört viktigt för innovationsutvecklingen, och EU:s innovationsbudget bör därför ökas kraftigt. Detta bör beaktas i den kommande översynen av den nuvarande budgetramen och i samband med planeringen av den fleråriga budgetramen 2014–2010. Samtidigt bör man se över reglerna när det gäller berättigande till forsknings- och utvecklingsstöd för preindustriell och/eller experimentell forskning och utveckling. Medlemsstaterna uppmanas att öka sina FoU-anslag i syfte att uppnå det mål som sattes upp i Barcelona år 2002 om att senast år 2010 avsätta 3 procent av BNP till FoU. Parlamentet framhåller hur viktigt det är att det anslås medel till forskning och innovation i ekonomiska kristider eftersom detta skapar fler arbetstillfällen på lång sikt. Det är också viktigt att avsätta mer medel från FoU-programmen till innovation.

22. Europaparlamentet anser att EU måste inrikta sina utgifter inom forskning och innovation bland annat på att skapa incitament för näringslivet att utnyttja forskningens resultat och på att förbättra informationen om olika finansieringskällor och finansieringsmöjligheter. Det är viktigt att bevara insyn och öppenhet samt lika möjligheter i samband med tillgången till finansiering och låta den bygga på öppna anbudsförfaranden för forskningsförslag. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att utnyttja strukturfonderna för att skapa incitament till storskalig innovation. Parlamentet betonar vikten av att utarbeta finansieringssystem för social innovation med en ökad tyngdpunkt på samhälleliga vinster.

23. Europaparlamentet betonar att man förutom att öka kapitalet också måste nå en kritisk massa. Parlamentet rekommenderar att offentlig upphandling används för detta ändamål och betonar framför allt att finansiering först och främst måste sättas in där hävstångseffekten är som starkast, t.ex. inom viktig möjliggörande teknik och flaggskeppsinitiativ för ny och framtida teknik, så att ett mervärde för unionen kan uppnås. Det är viktigt att utnyttja synergieffekterna mellan ramprogrammen för forskning och innovation och strukturfonderna. De olika organ som styr sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation samt strukturfonderna måste bli medvetna om de möjligheter som dessa instrument erbjuder. Parlamentet beklagar att kännedomen om möjligheter till synergieffekter inom finansieringen fortfarande är otillräcklig. Regionerna och medlemsstaterna uppmanas att påskynda arbetet för att förbättra kommunikationen.

24. Europaparlamentet gläds åt inrättandet av Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) som ska stimulera och skapa världsledande innovation genom att samla högre utbildning, forskning och näringsliv kring ett gemensamt mål. Parlamentet betonar de viktiga insatser som EIT kan göra för att skapa incitament för innovationsprogram och den viktiga roll som man kan ha i det avseendet. Kommissionen uppmanas att utforma budgeten för EIT så att de ekonomiska medel som institutet disponerar, kompletterade med medel från andra finansieringskällor, kan växa och nå den resursnivå som krävs för att anta och på ett övergripande sätt granska de grundläggande utmaningar som EU:s samhällen står inför.

25. Europaparlamentet framhåller vikten av att ta fram riktlinjer för att se till att finansieringsmedlen fördelas på ett konkurrenskraftigt sätt och utnyttjas snabbt samt att det instiftas pris för projekt som lyckas nå betydande och snabba ekonomiska resultat.

26. Europaparlamentet understryker att Europa bör ligga i framkanten när det gäller utveckling av Internetteknik och IKT-tillämpningar med låga koldioxidutsläpp och föreslår att EU:s forskningsbudget för IKT fördubblas i nästa budgetram.

Förbättra programmens styrelsestrukturer

27. Europaparlamentet betonar att innovationspolitiken bör samordnas med övrig politik i EU och medlemsstaterna (bland annat industri-, miljö- och konsumentpolitiken) och att man därvid bör hålla i åtanke att de strategier som identifieras bör vara tillräckligt flexibla för att kunna anpassas till olika nationella och regionala förhållanden.

28. Europaparlamentet beklagar att ansträngningarna för att förenkla EU:s forsknings- och innovationsinstrument inte har varit framgångsrika och att förfarandena fortfarande är alldeles för komplexa och tidsödande, vilket särskilt hämmar små och medelstora företags deltagande i dessa program.

Tisdagen den 15 juni 2010

29. Europaparlamentet anser att man för användarvänlighetens och öppenhetens skull måste förhindra de överlappningar och det dubbelarbete mellan stödprogram som orsakas av bristande samordning mellan de olika insatsnivåerna. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheten att i framtiden ge ett generaldirektorat, t.ex. GD Näringsliv, huvudansvaret för EU:s stödinstrument för små och medelstora företag. Detta skulle underlätta kommunikationen utåt och ge potentiella stödmottagare en enda kontaktpunkt.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU:s regelverk stöder innovation och inte hindrar förändringar och att det finns ett effektivt samarbete mellan de berörda interna tjänsteenheterna och generaldirektoraten med hjälp av en struktur som t.ex. den planerade arbetsgruppen för att beakta innovationsfrågor på ett konsekvent och heltäckande sätt. Detta bör resultera i att EU-instrumenten inom ramen för innovationspolitiken blir mindre fragmenterade.

31. Europaparlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att effektivare samordna insatserna av nationella berörda parter.

32. Europaparlamentet konstaterar att målet för de olika EU-aktörernas gemensamma insatser bör vara att överbrygga klyftan mellan forskning och innovation å ena sidan, och de färdiga produkterna och saluföringen av dem å den andra. Det behövs beröringspunkter mellan ramprogrammen eller kopplingar mellan forsknings- och innovationsåtgärder över programgränserna.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram nya innovationsindikatorer som är bättre lämpade för allt mer kunskapsbaserade tjänsteekonomier och att anpassa de befintliga indikatorerna, så att den europeiska resultattavlan för innovation inte endast ger en jämförande analys av medlemsstaternas innovationsförmåga, utan också på ett bättre sätt urskiljer styrkorna och svagheterna i EU:s och medlemsstaternas innovationsåtgärder.

34. Europaparlamentet betonar vikten av att förbättra informationen om lämpliga investeringsformer och investeringskällor och att ge tillförlitlig information om alternativa finansieringsformer, exempelvis licensavtal, för att öka näringslivets investeringsvilja.

Uppmuntra finansiering från den privata sektorn

35. Europaparlamentet understryker att det vid sidan av den offentliga finansieringen måste skapas starkare incitament till finansiering från den privata sektorn.

36. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är för alla deltagare att tillgången till EU-medel samordnas på ett bättre sätt så att man förbättrar de små och medelstora företagens deltagande i styrelsestrukturer och åtgärder för gemensamma teknikinitiativ.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med handlingsplanen för innovation presentera konkreta åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för innovativa företag. I detta sammanhang är det viktigt ta hänsyn till de olika finansieringsbehoven och den varierande innovationsintensiteten hos företagen under deras olika start- och tillväxtfaser.

38. Europaparlamentet understryker vikten av att skapa förutsättningar för en förbättrad tillgång till riskvilligt kapital, också med hänsyn till de små och medelstora företagens behov, liksom att utöka EIB:s finansieringsfacilitet med riskdelning. Kommissionen uppmanas att se över vilka åtgärder som kan vidtas för att uppnå en riskfördelning som accepteras av alla inblandade aktörer, i syfte stimulera privata investeringar i innovation.

39. Europaparlamentet uppmanar de berörda aktörerna på medlemsstats- och EU-nivå att utveckla beprövade finansieringsinstrument för små- och medelstora företag som mikrokrediter, riskkapital för unga som vill investera i innovativa företag, företagsänglar som sponsrar företagsprojekt för t.ex. unga forskare, lån och säkerheter samt att införa incitament (skatte-, finansierings-, företags- och förvaltningsmässiga) för investeringar eftersom detta skulle minska risken att företag flyttar ut på grund av ogynnsamma ramvillkor för statligt stöd och motivera företagen att anställa personal för forskning och innovation, vilket skulle främja utvecklingen av nya produkter och tjänster.

40. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att i de öppna anbudsförfaranden som offentliggörs i enlighet med forsknings- och innovationsinitiativen sörja för en lägsta tilldelning av medel för små och medelstora företag och följa samma åtagande som för sjunde ramprogrammet (15 procent av resurserna i samarbetsprogrammet).

Förbättra ramvillkoren för företagen, i synnerhet små och medelstora företag

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med bestämmelserna för den inre marknaden anpassa den nuvarande EU-lagstiftningen om statligt stöd för att understödja investeringar i ny teknik som det finns ett akut behov av och på så vis trygga EU:s konkurrenskraft på lång sikt och lika villkor på ett globalt plan. Parlamentet uppmanar särskilt rådet och kommissionen att beakta initiativet om möjliggörande teknik och att samtidigt revidera EU:s regler om statsstöd och därmed göra det möjligt för medlemsstaterna att skapa nationella stimulansordningar för att främja viktig möjliggörande teknik.

42. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt med gemensamma teknikinitiativ för att tillgodose vissa kriterier i fråga om storlek och styrelsestrukturer samt att regelbundet genomföra en konsekvensbedömning av gemensamma godkända teknikinitiativ för att se hur de bidrar till den europeiska industrins konkurrenskraft.

43. Europaparlamentet välkomnar den översyn av gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation som ska ske 2010.

44. Europaparlamentet anser att ett förbättrat främjande av innovation alltid måste åtföljas av en minskad administrativ börda för dem som söker stöd. Kommissionen uppmanas att minska byråkratin genom att omstrukturera ramprogrammens arbetsprocesser och genom att inrätta ett användarråd.

45. Europaparlamentet uppmanar de berörda EU-organen att, särskilt med de små och medelstora företagen i åtanke, förbättra ramvillkoren för immateriella rättigheter, särskilt patent, eftersom patentkostnaderna och patentkvaliteten är en central förutsättning för innovation.

46. Europaparlamentet beklagar i detta sammanhang avsaknaden av en verklig inre marknad för innovationer i EU, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samordna sina insatser inom detta område, särskilt när det gäller en skyndsam överenskommelse om ett gemenskapspatent och ett gemensamt system för patentdomstolar, samt betonar vikten av standardisering för utvecklingen av innovativa produkter.

47. Europaparlamentet föreslår att man främjar en modern politik för immateriella rättigheter som uppmuntrar innovation som patentpooler, gemensamma patentplattformar och licenser med fullständiga rättigheter.

48. Europaparlamentet understryker betydelsen för den europeiska ekonomin av att utveckla ett gemenskapspatent som gynnar små och medelstora företag, i överensstämmelse med unionens innovationspolitik.

49. Europaparlamentet konstaterar att det blir allt vanligare att använda patent som säkerhet vid banklån, men att bankerna på grund av otillräckliga tekniska kunskaper ofta inte förmår bedöma patentens värde när de lånar ut pengar. Kommissionen uppmanas därför att undersöka om EU bör ge stöd till utvecklingen av bedömningsstandarder.

50. Europaparlamentet framhåller vikten av program som ska få små och medelstora företag att i högre grad utnyttja teknik och forskningspersonal.

51. Europaparlamentet betonar att kunskapstriangeln – forskning, innovation och utbildning – måste betraktas som en helhet. Det är därför viktigt att man inte drar ned på investeringarna i ut- och fortbildning av kvalificerad personal eftersom dessa investeringar har stor betydelse för innovationsförmågan och därmed EU:s konkurrenskraft. Det är angeläget att skapa så attraktiva förhållanden som möjligt för forskare och högutbildad arbetskraft, också när det gäller rörligheten, för att EU ska kunna hävda sig i den globala konkurrensen. Samtidigt måste man förbättra arbetsförhållandena för kvinnliga forskare.

*

* *

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 15 juni 2010

Framsteg i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: halvtidsöversyn inför FN:s högnivåmöte i september 2010

P7_TA(2010)0210

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om framstegen i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: halvtidsöversyn inför FN:s högnivåmöte i september 2010 (22037(INI))

(2011/C 236 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

— med beaktande av Förenta Nationernas millenniedeklaration av den 8 september 2000,

— med beaktande av Europeiska rådets sammanträde den 17 och 18 juni 2010 med inriktning på millennieutvecklingsmålen,

— med beaktande av åtagandena om biståndsvolym, bistånd till Afrika söder om Sahara och biståndskvalitet som gjordes av G8 vid toppmötet i Gleneagles 2005 och vid alla senare möten med G8 och G20,

— med beaktande av G20-toppmötet i Pittsburgh den 24 och 25 september 2009 och G20-toppmötet i London den 2 april 2009,

— med beaktande av G8-toppmötet i L'Aquila, Italien, den 8–10 juli 2009,

— med beaktande av Europeiskt samförstånd om utveckling ([1]), EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ([2]),

— med beaktande av Monterreysamförståndet, som antogs vid Internationella konferensen om finansiering för utveckling i Monterrey, Mexiko, den 18–22 mars 2002,

— med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet och Accrahandlingsplanen,

— med beaktande av uppmaningen från Addis Abeba om brådskande åtgärder för mödrars hälsa, uppmaningen från Berlin och de strategiska alternativen för icke-statliga organisationer; de två sistnämna dokumenten offentliggjordes till åminnelse av 15-årsdagen för FN:s internationella konferens om befolkning och utveckling (ICPD/15),

— med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i vilken följande föreskrivs: "Unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna",

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2005 om konsekvens i utvecklingspolitiken ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ([4]),

([1]) EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.
([2]) Rådets slutsatser nr 9558/2007 av den 15 maj 2007.
([3]) KOM(2005)0134.
([4]) EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

— med beaktande av artikel 7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Lissabonfördraget) som på nytt bekräftar att EU ska säkerställa konsekvens mellan sin politik och sin verksamhet, med hänsyn till alla sina mål,

— med beaktande av ILO:s agenda för anständigt arbete och ILO:s globala sysselsättningspakt som antogs genom globalt samförstånd den 19 juni 2009 vid Internationella arbetskonferensen,

— med beaktande av rapporten från juli 2009 från FN:s generalsekreterare om genomförandet av millenniedeklarationen,

— med beaktande av rapporten från UNDP med titeln "Beyond the Midpoint – achieving the Millennium Development Goals", som offentliggjordes i januari 2010,

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU:s åtgärdsplan i tolv punkter till stöd för millennieutvecklingsmålen ([1]),

— med beaktande av rådets slutsatser om framstegen med det europeiska handlingsprogrammet mot hiv/aids, malaria och tuberkulos genom yttre åtgärder (2007-2011),

— med beaktande av domstolens dom av den 6 november 2008 om Europeiska investeringsbankens (EIB) externa utlåningsverksamhet ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 6 april 2006 om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 20 juni 2007 om millennieutvecklingsmålen i halvtid ([4]),

— med beaktande av sina resolutioner av den 4 september 2008 om mödradödlighet ([5]), av den 24 mars 2009 om millennieutvecklingsmålavtalen ([6]) och av den 25 mars 2010 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet ([7]),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för internationell handel (A7-0165/2010), och av följande skäl:

A. Minskning och utrotning av fattigdom är EU:s främsta utvecklingspolitiska mål enligt Lissabonfördraget, samt både en moralisk skyldighet och ett mål som ligger i EU:s eget långsiktiga intresse.

B. Som världens största biståndsgivare måste EU, och även dess medlemsstater, spela en ledande roll i sammanträdet i september om millennieutvecklingsmålen och anta en ambitiös, enad ståndpunkt som kan utgöra en drivkraft för uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen i rätt tid.

C. EU är för närvarande cirka 20 miljarder euro från att uppnå sina utgiftsåtaganden avseende millennieutvecklingsmålen.

([1]) KOM(2010)0159.
([2]) Mål C-155/07, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, EUT C 327, 20.12.2008, s. 2.
([3]) EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 316.
([4]) EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 232.
([5]) EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 62.
([6]) EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 15.
([7]) Antagna texter, P7_TA(2010)0089.

Tisdagen den 15 juni 2010

D. Vissa EU-medlemsstater minskar sin biståndsbudget.

E. Värdet på de globala finansiella transaktionerna har uppnått 70 gånger världens BNI.

F. Oförutsägbart bistånd kan vara skadligt för mottagarländerna och bistånd av bättre kvalitet kan frigöra ytterligare 3 miljarder euro per år för EU:s och EU-medlemsstaternas utvecklingsbudgetar ([1]).

G. 82 procent av de nya lånen från IMF har gått till länder i det europeiska området medan de minst utvecklade länderna skulle dra nytta av att få nya lån från IMF till större belopp.

H. Även om G20 är mer representativt än G8 är FN fortfarande det mest inkluderande forumet för att hantera globala styrningsfrågor.

I. Inkonsekvens i EU:s politik får inte undergräva påverkan av utvecklingsfinansieringen.

J. Penningförsändelser bidrar med minst 300 miljarder US-dollar per år till utvecklingsländernas ekonomier ([2]).

K. Trots att det har skett uppmuntrande framsteg inom vissa millennieutvecklingsmål uppnås för närvarande inte något av de åtta millennieutvecklingsmålen och enbart en uttrycklig politisk vilja kommer att göra det möjligt att uppnå millennieutvecklingsmålen inom de fem år som återstår före tidsfristen 2015.

L. Några av de minst utvecklade länderna kommer inte att uppfylla något millennieutvecklingsmål.

M. Livsmedels- och drivmedelskrisen nyligen har, tillsammans med den globala ekonomiska nedgången och klimatförändringarna, lett till bakslag i förhållande till det senaste årtiondets minskning av fattigdomen.

N. Markägande skapar incitament för individer, familjer och samhällen att ta kontroll över sin egen utveckling och att säkra livsmedelstryggheten på lokal nivå.

O. Att mildra klimatförändringarna i utvecklingsländer skulle år 2020 ([3]) kunna kosta omkring 100 miljarder US-dollar per år och den ekonomiska nedgången minst lika mycket till ([4]).

P. Situationen i utvecklingsländer med ”medelinkomst” bör inte förbises vid översynen av millennieutvecklingsmålen, eftersom dessa länder fortsatt behöver stöd för att uppnå sin fulla utvecklingspotential.

Q. Industriländerna bär det största ansvaret för klimatförändringarna och den finansiella och ekonomiska krisen.

R. Antalet arbetande fattiga och personer på utsatta arbeten ökar.

S. Bristande fred, säkerhet och demokrati samt bristande politisk stabilitet förhindrar ofta fattiga länder från att uppnå hela sin utvecklingspotential.

T. Korruption minskar produktiviteten, stabiliteten och utländska investeringar.

([1]) ”Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach”, Europeiska kommissionen, oktober 2009.
([2]) ”Migration and Remittance Trends 2009”, Världsbanken, november 2009.
([3]) Ökade internationella medel för klimatfrågan: ett europeiskt utkast till Köpenhamnsförhandlingarna, KOM(2009)0475.
([4]) Swimming against the Tide: How Developing Countries are Coping with the Global Crisis, Världsbanken, mars 2009.

U. De olagliga kapitalflödena från utvecklingsländerna beräknas uppgå till 641-941 miljarder US-dollar, och dessa kapitalflöden undergräver utvecklingsländernas förmåga att alstra sina egna resurser och tilldela mer medel till fattigdomsminskning ([1]).

V. Även om viktiga framsteg har gjorts i förverkligandet av vissa av de hälsorelaterade millennieutvecklingsmålen, är de tre hälsorelaterade millennieutvecklingsmålen, särskilt minskad mödradödlighet, längst ifrån att uppnås.

W. 13 procent av alla dödsfall bland mödrar i utvecklingsländer beror på osäkra aborter, och denna siffra är mycket högre i Afrika ([2]).

X. Finansieringen för familjeplanering per kvinna har sjunkit kraftigt under det senaste årtiondet.

Y. Även om vi uppnår alla millennieutvecklingsmål kommer det fortfarande att finnas fattigdomsrelaterade utmaningar och lidande i fattiga länder.

Z. Om vi inte uppnår våra åtaganden avseende millennieutvecklingsmålen kommer det att leda till fortsatt lidande för miljontals fattiga människor och allvarligt minska förtroendet mellan nord och syd.

I. Finansiering

1. Europaparlamentet förväntar sig att Europeiska rådet i juni 2010 ska enas om en ambitiös och enad EU-ståndpunkt före september månads FN-möte om millennieutvecklingsmålen, som ska leda till nya, resultatinriktade, ytterligare, öppna och mätbara åtaganden.

2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullgöra sina skyldigheter såsom dessa anges inom ramen för det europeiska samförståndet om utveckling.

3. Europaparlamentet påpekar att uppnåendet av millennieutvecklingsmålen måste förbli ett av EU:s främsta mål, och betonar att minskad fattigdom genom uppnående av millennieutvecklingsmålen entydigt måste vara den övergripande ramen för EU:s utvecklingspolitik. Detta måste klart återspeglas i all relevant utvecklingspolitik, inklusive i handelspolitiken och i förslag till rättsakter. Parlamentet anser att millennieutvecklingsmålen inte får betraktas som tekniska problem som kommer att lösas enbart genom att man beviljar mer pengar eller skapar fler handelsmöjligheter, utan att man även måste identifiera och ta itu med de underliggande orsakerna till fattigdom.

4. Europaparlamentet understryker att de siffror som presenteras i FN:s färska rapport med titeln "Rethinking Poverty" inte bara är oroande utan även en tydlig indikation på att risken för att millennieutvecklingsmålen inte kommer att uppnås är verklig.

5. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att uppfylla sina biståndslöften om 0,7 procent senast till 2015.

6. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att införa strängare regler i fråga om deras åtaganden att ge 0,7 procent av BNI i bistånd före 2015, inbegripet införandet av en inbördes utvärdering av det offentliga utvecklingsbiståndet, som inom ramen för rådet (utrikes frågor) skulle bedöma de framsteg som gjorts mot målet om 0,7 procent före 2015 och utmynna i en rapport till Europeiska rådet och Europaparlamentet.

7. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att vidta åtgärder för utvecklingsbistånd och utfärda fleråriga tidtabeller för att uppnå millennieutvecklingsmålen. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera maximal öppenhet när det gäller offentligt utvecklingsbistånd och begär därför att den offentliggör de belopp som anslås till offentligt utvecklingsbistånd från medlemsstaternas sida.

8. Europaparlamentet uppmanar EU och OECD att inte bredda definitionen av utvecklingsbistånd och att inte räkna efterskänkande av skulder eller andra finansiella flöden som inte är offentligt utvecklingsbistånd som biståndsutgifter.

([1]) Professor Guttorm Schjelderup, utfrågning i Europaparlamentet den 10 november 2009.
([2]) "Facts on Induced Abortion Worldwide", Världshälsoorganisationen och Guttmacher-institutet, 2007.

Tisdagen den 15 juni 2010

9. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att aktivt bekämpa skatteparadis, skatteflykt och olagliga finansiella flöden inom ramen för G20 och FN, och att främja större öppenhet, inbegripet automatisk information om vinster som gjorts och skatter som betalats samt ett system för redovisning land för land för att möjliggöra för utvecklingsländerna att hålla fast vid egna resurser för sin egen utveckling.

10. Europaparlamentet uppmanar EIB att se över sin politik i fråga om offshore-centrum utifrån strängare kriterier än OECD:s förteckning över definitionen av förbjudna och övervakade jurisdiktioner samt att se till att denna politik genomförs och tillhandahålla årliga framstegsrapporter.

11. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och världssamfundet att vidta åtgärder för att göra penningöverföringar billigare.

12. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att stödja FN:s initiativ och vidta åtgärder för att öka ansvaret för långivare och låntagare vid transaktioner med statspapper.

13. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och det internationella samfundet att vidta förnyade åtgärder för att minska skuldbördan för de minst utvecklade länder som har gett prov på ansvarsfullhet, öppenhet och god förvaltning.

14. Europaparlamentet uppmanar EU att tillhandahålla betydande finansiering för att hjälpa fattiga länder att bekämpa effekterna av klimatförändringarna och den ekonomiska krisen. Parlamentet insisterar på att dessa medel verkligen ska ligga utanför de befintliga biståndsåtagandena.

15. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att förplikta sig att avsätta betydligt mer resurser till utvecklingssamarbete och nödbistånd under nästa budgetram och den europeiska utvecklingsfonden.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda sina befintliga instrument för samarbete med utvecklingsländer, inklusive handlingsplaner inom den europeiska grannskapspolitiken, det östra partnerskapet, GSP och GSP+, för att ytterligare fastställa och genomföra praktiska steg som utarbetats för att underlätta uppnåendet av millennieutvecklingsmålen.

17. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att väsentligt öka det bistånd som tillhandahålls genom budgetstöd, särskilt via millennieutvecklingsmålavtal, men insisterar på att demokrati, mänskliga rättigheter, styrning och andra nödvändiga kriterier ska uppfyllas och att det ska genomföras mer och bättre övervakning och revisioner.

18. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att se till att EU fortsätter att arbeta med hjälp av en lång rad befintliga ekonomiska instrument på global och nationell nivå utöver budgetstödet, inklusive den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria, och med hjälp av andra relevanta organisationer och mekanismer, särskilt civilsamhällets organisationer och grupper.

19. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att fortsätta förbättra samordningen av biståndsgivare genom att frigöra allt sitt bistånd, i enlighet med Parisförklaringen och Accraförklaringen, och därmed minska stödbudgetens överfragmentering, vilket är synnerligen viktigt för biståndets sammanhållning och obundenhet. Parlamentet inser att olika medlemsstater kan erbjuda sakkunskap inom olika geografiska områden och utvecklingssektorer.

II. Konsekvent politik för utveckling

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att huvudansvaret för programmet för utvecklingsmedel och uppställningen av prioriteringar ligger kvar hos kommissionsledamoten för utveckling i den nya utformningen av EU:s institutioner.

21. Europaparlamentet uppmanar EU att vidta konkreta åtgärder mot fattigdom genom att anta en sammanhängande politik som omfattar handel, utvecklingssamarbete och den gemensamma jordbruks- och fiskeripolitiken, för att undvika direkta eller indirekta negativa effekter för utvecklingsländernas ekonomi.

22. Europaparlamentet uppmanar EU att upprätthålla principen om livsmedelstrygghet i utvecklingsländerna och att insistera på att denna princip respekteras av alla aktörer inom ramen för de pågående WTO-förhandlingarna.

23. Europaparlamentet anser att uppnåendet av millennieutvecklingsmålen kräver åtgärder för att främja tillgången till mark, vatten och den biologiska mångfaldens resurser samt åtgärder för att främja en politik med lokalt stöd till hållbara småjordbruk.

24. Europaparlamentet uppmanar EU att "utvecklingssäkra" sina fiskeriavtal så att full hänsyn tas i dessa till sociala och ekonomiska effekter på lokalsamhällen, främst genom långsiktigt sektorsstöd från EU och genom en mekanism där fartygsägare står för en skälig del av åtkomstkostnaderna för EU-flottan.

25. Europaparlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att stödja rättsstatsprincipen och en icke-korrupt administration, beredningsindustrin och en diversifiering av produktionen samt en effektiv infrastruktur i utvecklingsländerna, i syfte att öka deras möjligheter att konkurrera rättvist på den globala arenan.

26. Europaparlamentet uppmanar EU att kämpa för ett snabbt, utvecklingsinriktat slutförande av WTO:s Doharunda.

27. Europaparlamentet begär att en riskbedömning beträffande klimatförändringarna systematiskt införlivas i alla aspekter av den politiska planeringen och det politiska beslutsfattandet, inbegripet handel, jordbruk och livsmedelstrygghet. Parlamentet kräver att resultaten av denna bedömning används för att utarbeta tydliga riktlinjer för en hållbar politik för utvecklingssamarbete.

28. Europaparlamentet betonar att det behövs ett effektivt globalt svar på problemet med klimatförändringar, där industrialiserade länder bär ansvaret och går i spetsen i kampen mot växthusgasernas effekter, som kommer att hota millennieutvecklingsmålen om de inte hanteras.

29. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna, som är parter till protokollet om strategiska miljöbedömningar till Esbokonventionen, att helt rätta sig efter protokollets bestämmelser när man medverkar i utvecklingen av program och offentliga projekt i utvecklingsländer.

30. Europaparlamentet anser att handel kan vara en kraftfull motor för ekonomisk tillväxt, även om handel i sig inte kan lösa några utvecklingsproblem, och menar att Doharundans långsamma framåtskridande hindrar det internationella handelssystemets bidrag till millennieutvecklingsmålen. Parlamentet understryker att ett framgångsrikt slutförande av Doharundan skulle kunna bidra till att få till stånd ett stimulanspaket för ekonomin på global nivå. Parlamentet noterar det stora antal undersökningar som genomförts av FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad) och andra institutioner, vilka visar att den omfattande avregleringen av handeln i de minst utvecklade länderna sällan har medfört varaktig och kraftig fattigdomsminskning och att den har bidragit till en försämring av utvecklingsländernas handelsvillkor, i synnerhet i afrikanska länder.

31. Europaparlamentet framhåller betydelsen av de insatser som görs för att underlätta utvecklingsländernas integrering i världsekonomin, och påpekar än en gång att öppenhet för handel och stöd för utbudskapacitet är viktiga inslag i en sammanhängande utvecklingsstrategi och att initiativ för handelrelaterat tekniskt bistånd utgör ett ytterligare verktyg för att bekämpa fattigdom och underutveckling.

32. Europaparlamentet erinrar om att en förbättring av utvecklingsländernas och de minst utvecklade ländernas handelskapacitet kan bidra till att dessa länder får den handelsrelaterade kompetens och infrastruktur som de behöver för att tillämpa och dra nytta av WTO-avtal, utöka sin handel, utnyttja nya och befintliga handelsmöjligheter, genomföra nya avtal och anpassa sig till en föränderlig extern handelsmiljö.

33. Europaparlamentet välkomnar de handelsinitiativ på EU- och WTO-nivå som inletts med utvecklingsländer, särskilt initiativet "Allt utom vapen", det allmänna preferenssystemet (GSP och GSP+), principen om asymmetri och de övergångsperioder som förhandlats fram i samtliga europeiska partnerskapsavtal, och uppmanar kommissionen att befästa denna politiska strategi. Parlamentet framhåller att det allmänna preferenssystemet ger dess användare mer stabilitet och förutsägbarhet samt fler handelsmöjligheter, och konstaterar att det ges ytterligare förmåner (genom det allmänna preferenssystemet) till länder som har undertecknat och verkligen genomfört viktiga internationella konventioner om hållbar utveckling, sociala rättigheter och god förvaltning.

Tisdagen den 15 juni 2010

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge mer utrymme åt utvecklingsfrågorna i de pågående WTO-förhandlingarna och de bilaterala förhandlingarna om frihandelsavtal.

35. Europaparlamentet erinrar om att strategin för handelsrelaterat bistånd ("Aid for Trade") syftar till att hjälpa fattiga och sårbara länder att utveckla de grundläggande ekonomiska infrastrukturer och verktyg som de behöver för att kunna utnyttja handeln som en motor för ekonomisk tillväxt och utveckling. Parlamentet välkomnar kommissionens uttalanden om att EU redan har uppnått sitt mål att till 2010 anslå 2 miljarder euro för handelsrelaterat bistånd, då det totala handelsrelaterade biståndet från EU och dess medlemsstater uppgick till 2,15 miljarder euro 2008 (1,14 miljarder euro från medlemsstaterna och 1,01 miljarder euro från EU). Parlamentet konstaterar att betydande framsteg även har gjorts inom den breddade agendan för handelsrelaterat bistånd, inklusive transport och energi, produktionssektorer och handelsrelaterad anpassning. Kommissionen uppmanas dock att presentera detaljerade uppgifter (inklusive siffror) om de budgetposter som används för att finansiera handelsrelaterat bistånd och strategin för handelsrelaterat bistånd.

36. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att lägga större vikt vid och ge mer stöd till de minst utvecklade länderna, i syfte att öka EU:s sammanlagda handelsrelaterade bistånd, som inte ökats i någon större utsträckning på länge. Med tanke på att regional integrering blir allt viktigare i EU:s agenda för handelsrelaterat bistånd anser parlamentet att insatserna bör intensifieras så att de regionala handelsrelaterade biståndspaketen för AVS-länderna kan fullbordas. Vidare anser parlamentet att biståndseffektiviteten kan förbättras om antalet gemensamma analyser, gemensamma åtgärdsstrategier och gemensamma metoder för utbetalning av handelsrelaterat bistånd ökas.

37. Europaparlamentet anser att syd-syd-dimensionen håller på att utvecklas till en snabbväxande del av världshandeln som kan bli alltmer relevant när det gäller att säkra utvecklingen för de fattigaste länderna och som därför bör uppmuntras och stödjas.

III. Prioriterade millennieutvecklingsmål

38. Europaparlamentet uppmanar EU att upprätthålla en integrerad och heltäckande strategi för millennieutvecklingsmålen, och erkänna att alla enskilda mål och riktmärken är sammankopplade, samt införa minimikrav för uppnåendet av fattigdomsutrotning.

Hälsa och utbildning

39. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och kommissionen att anslå minst 20 procent av alla utvecklingsutgifter till grundläggande hälsa och utbildning, att öka sina bidrag till den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria och till andra program som syftar till att stärka hälso- och sjukvården samt att prioritera mödravård och insatserna för att bekämpa spädbarnsdödlighet.

40. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att lägga minst 15 procent av sina nationella budgetar på hälso- och sjukvård och stärka sina system för hälso- och sjukvård.

41. Europaparlamentet uppmanar EU och utvecklingsländerna att främja en fri tillgång till hälso- och sjukvård samt utbildning.

42. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och kommissionen att vända den oroande nedgången av finansieringen för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i anslutning till denna i utvecklingsländerna och att stödja en politik för frivillig familjeplanering, säker abort, behandling av sexuellt överförbara infektionssjukdomar och tillhandahållande av produkter för reproduktiv hälsa såsom livräddande läkemedel och preventivmedel, inklusive kondomer.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och utvecklingsländerna att ta itu med millennieutvecklingsmål 5 (om att förbättra mödravården), millennieutvecklingsmål 4 (om att minska barnadödligheten) och millennieutvecklingsmål 6 (om hiv/aids, malaria och tuberkulos) på ett enhetligt och holistiskt sätt, tillsammans med millennieutvecklingsmål 3 (om jämställdhet och kvinnors egenmakt).

44. Europaparlamentet begär att man i land- och regionstrategidokumenten betonar behovet av lagstiftning som syftar till att bekämpa våld mot och diskriminering av kvinnor, främjar kvinnors deltagande i beslutsfattandet och ytterligare understryker behovet av strategier som beaktar jämställdhet mellan könen.

45. Europaparlamentet upprepar att EU bör stödja de utvecklingsländer som använder sig av de så kallade flexibilitetsbestämmelserna i Trips-avtalet för att kunna erbjuda läkemedel till överkomliga priser inom ramen för sina nationella folkhälsoprogram. Parlamentet understryker att dessa avtal, som garanterar tillgång till generiska läkemedel, inte får urholkas i frihandelsavtal.

Sårbara grupper

46. Europaparlamentet uppmanar EU att rikta minst hälften av sitt bistånd till de minst utvecklade länderna och att särskilt inrikta sig på de grupper som har störst behov i dessa länder, främst kvinnor, barn och funktionshindrade, och att integrera sårbara gruppers intressen mer effektivt i sina utvecklingsstrategier.

47. Europaparlamentet stöder i detta sammanhang kommissionens förslag att, inom ramen för halvtidsöversynen 2010 av AVS-programmen, omfördela medel till de länder som halkat långt efter i genomförandet av millennieutvecklingsmålen.

48. Europaparlamentet uppmanar EU och utvecklingsländerna att fästa särskild uppmärksamhet vid minoriteters rättigheter och insisterar på att EU ska föra in icke förhandlingsbara klausuler om mänskliga rättigheter och förbud mot diskriminering i sina internationella avtal, bland annat när det gäller diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller trosuppfattning, funktionshinder, ålder, sexuell läggning och diskriminering av personer som lever med hiv/aids.

Frihet från svält

49. Europaparlamentet uppmanar EU och partnerregeringarna att öka sina investeringar i jordbruk och livsmedelstrygghet till nivåer som garanterar frihet från svält för alla, med särskild inriktning på brådskande behov, småskaliga jordbruk och sociala skyddsprogram.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja markägande som ett verktyg för fattigdomsminskning och säkrandet av livsmedelstrygghet genom att stärka äganderättigheterna och underlätta tillgången till kredit för jordbrukare, småföretag och lokalsamhällen.

Anständigt arbete

51. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det aktuella beslagtagandet av jordbruksmark (särskilt i Afrika) från regeringsstödda utländska investerares sida, vilket hotar att undergräva den lokala livsmedelstryggheten och leda till allvarliga och långtgående konsekvenser i utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar med kraft FN och EU att ta itu med de negativa följderna av beslagtagandet av jordbruksmark (inbegripet expropriering av småjordbrukare och ohållbar användning av mark och vatten), genom att erkänna befolkningens rätt att kontrollera jordbruksmarken och andra centrala naturresurser.

52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att trappa upp sina insatser i kampen mot barnarbete, både genom att stödja specifika program och genom riktlinjerna för utvecklingspolitiken och internationell handel.

53. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och utvecklingsländernas regeringar att stödja ILO:s globala sysselsättningspakt och att på ett effektivt sätt tillämpa alla aspekter av agendan för anständigt arbete.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka arbetstagarnas sociala skydd, den sociala dialogen och de viktigaste arbetsstandarderna i utvecklingsländerna och när så är nödvändigt erbjuda incitament och tillämpa sanktioner genom handelsavtal och alla andra tillgängliga instrument.

IV. Styrning

55. Europaparlamentet uppmanar Världsbanken och IMF att tilldela de underrepresenterade länderna en rättvisare andel av rösträtterna och samtidigt säkra att låntagare och långivare har lika stora andelar av rösterna på kort sikt och att utlåning inte undergräver de principer om äganderätt som fastställts i Paris och Accra.

Tisdagen den 15 juni 2010

56. Europaparlamentet uppmanar IMF att öka låginkomstländernas grad av tillgång till IMF:s förmånliga villkor och öka tilldelningen av särskilda dragningsrätter till låginkomstländer utifrån deras behov.

57. Europaparlamentet avser att vid gemensamma beslut om den kommande översynen av EIB:s yttre mandat säkra att EIB fullgör sina utvecklingsskyldigheter och bättre anpassa EIB:s medel till utvecklingsländernas behov, även när det gäller ömsesidigt effektiva lånearrangemang för fattiga länder.

58. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och det internationella samfundet att se till att FN fortsätter att vara det viktigaste forumet för att hantera frågor som rör global styrning och fattigdomsrelaterade frågor.

59. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i EU och AU att investera förnyad politisk vilja i det strategiska partnerskapet mellan Afrika och EU och att avsätta specifika resurser som gör det möjligt för det att uppnå hela sin potential.

60. Europaparlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att främja och stödja demokrati, fred, rättsstatliga principer och en korruptionsfri administration i utvecklingsländerna.

61. Europaparlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att göra ett extraordinärt åtagande om stöd till offentliga myndigheter i utvecklingsländerna med det särskilda syftet att bekämpa korruption och utveckla en öppen, opartisk och rättvis administration och även erkänna den centrala roll som icke-statliga aktörer och civilsamhällets aktörer spelar.

62. Europaparlamentet uppmanar alla utvecklingsländer att snarast underteckna FN-konventionen mot korruption och genomföra dess bestämmelser konkret och effektivt samt fastställa former för övervakning av framstegen.

63. Europaparlamentet inser utvecklingsländernas behov av att förbättra internationella redovisningsstandarder för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt, och därmed uppnå en bättre global skatteförvaltning.

64. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att involvera parlament, lokala myndigheter, det civila samhället, och andra icke-statliga aktörer, i alla skeden i utformandet och genomförandet av politik.

65. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna, särskilt de som gagnas mest av EU:s bistånd, att stärka sina goda styrelseformer inom alla offentliga områden, framför allt i samband med förvaltningen av det bistånd som de erhåller, och uppmanar kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra ett insynsvänligt och effektivt genomförande av biståndet.

66. Europaparlamentet inser den avgörande kopplingen mellan säkerhet och utveckling och noterar med oro bristen på framsteg när det gäller uppnåendet av fredliga lösningar i låsta konflikter i EU:s grannländer och i andra länder, och uppmanar EU att se över sina insatser på detta område.

67. Europaparlamentet uppmanar EU att inleda en ambitiös och konstruktiv dialog med alla traditionella och nya biståndsgivare för att se till att millennieutvecklingsmålen uppfylls och att minskningen av fattigdomen fortsätter att ligga högst på den globala dagordningen.

*

* *

68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Förenta Nationernas generalsekreterare.

Onsdagen den 16 juni 2010

EU 2020

P7_TA(2010)0223

Europaparlamentets resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020

(2011/C 236 E/08)

Europaparlamentet Utfärdar Denna Resolution

— med beaktande av Europeiska rådets informella möte den 11 februari 2010,

— med beaktande av det offentliga samrådet om EU 2020 som kommissionen anordnade samt resultatet av detta (SEK(2010)0116),

— med beaktande av kommissionens utvärdering av Lissabonstrategin (SEK(2010)0114),

— med beaktande av Europeiska rådets dokument ”Sju steg mot en framgångsrik europeisk strategi för tillväxt och sysselsättning”,

— med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2010 om EU 2020 ([1]),

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den pågående finansiella, ekonomiska och sociala krisen är fortfarande allvarlig och förväntningarna på att Europeiska rådet ska godkänna EU 2020-strategin i juni 2010 är mycket höga.

B. I många medlemsstater stiger fortfarande arbetslösheten och kan till slut komma att påverka så många som 28 miljoner människor i EU, vilket kan skapa stora sociala och mänskliga problem om inga lämpliga politiska åtgärder vidtas på medellång sikt. Krisen har utplånat miljontals arbetstillfällen och ökat antalet otrygga anställningsformer.

C. Ett mer hållbart produktions-, distributions- och konsumtionsmönster är ett grundläggande krav med tanke på klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och slöseriet med naturresurser.

D. Kommissionens meddelande och rådets uttalanden om innehållet i Europa 2020-strategin, till exempel de övergripande målen, huvudförslagen, flaskhalsarna och indikatorerna, har varit mycket allmänt hållna och kommissionen måste därför snarast lägga fram mer detaljerade planer för att förklara hur dessa program ska genomföras på ett framgångsrikt sätt, och presentera planerna för Europaparlamentet.

E. För att åstadkomma resultat måste Europas åligganden och skyldigheter på ett väl avstämt sätt delas mellan de europeiska, nationella, regionala och lokala nivåerna i den europeiska förvaltningen, som alla måste visa prov på högsta kvalitet och redovisningsskyldighet, och de verkliga förändringskrafterna – näringsliv och universitet i samarbete med lokala och regionala myndigheter och det civila samhället – bör spela nyckelroller i denna nya resultatmekanism.

F. Den demografiska krisen och dess konsekvenser måste beaktas och kommande generationer bör inte offras för att tidigare generationers etablerade förmåner ska kunna bevaras.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2010)0053.

Onsdagen den 16 juni 2010

Allmänna synpunkter

1. Europaparlamentet uttrycker sin djupa besvikelse över huvudpunkterna i den nya EU 2020-strategi som Europeiska rådet antog den 26 mars 2010. Europeiska rådet uppmanas att dra lärdom av den nuvarande krisen och utarbeta en verkligt långsiktig, ambitiös och samordnad strategi.

2. Europaparlamentet begär därför att EU 2020-strategin ska ha ett bredare politiskt synsätt på framtiden med EU som en konkurrenskraftig, social och hållbar union som sätter människan och skyddet av miljön i centrum för politiken.

3. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör höja sin ekonomiska prestanda genom att inleda strukturella reformer för att optimera de offentliga utgifterna, minska byråkratin, höja medborgarnas egna ansvarstagande, främja företagsamhet och innovation, göra lagstiftningen mer gynnsam för små och medelstora företag och ge människor en chans att göra så mycket som möjligt av sin potential.

4. Europaparlamentet menar att för att förhindra att reaktionerna på eurokrisen resulterar i en lång period av ekonomisk stagnation, bör unionen samtidigt genomföra en strategi för att påskynda hållbar ekonomisk tillväxt tillsammans med reformer för att återuppbygga och förbättra konkurrenskraften.

5. Europaparlamentet beklagar att Europeiska rådets slutsatser inte beaktar att den bräckliga återhämtningsprocess som nu är igång helt måste återspeglas i en ny 2020-strategi genom att formulera en sammanhängande politisk dagordning som till fullo integrerar den makroekonomiska politiken i denna strategi på ett sätt som säkerställer att den nödvändiga budgetkonsolideringen inte underminerar strategin.

6. Europaparlamentet beklagar att parlamentet i egenskap av den institution som företräder medborgarna i Europa inte hörs om de indikatorer som ligger till grund för de nationella reformprogrammen i EU 2020. Parlamentet uppmanar rådet att vid sitt sammanträde i juni ge sitt stöd till nyckelfaktorerna i EU 2020-strategin, men betonar att rådet inte ska fatta slutliga beslut om de viktigaste instrumenten, målen och indikatorerna i strategin utan att så snabbt som möjligt ha hört parlamentet på ett korrekt sätt. I samma anda bör regioner, kommuner, arbetsmarknadens parter och frivilligorganisationer aktivt medverka i fastställandet och genomförandet av strategin.

Flaskhalsar och övergripande mål

7. Europaparlamentet noterar de fem överordnade mål som Europeiska rådet fastställt om sysselsättningsgrad, forskning och utveckling, minskning av utsläppen av växthusgaser, utbildningsnivå och främjande av social integration. Parlamentet betonar att dessa mål bör fastställas inom ramen för en konsekvent och sammanhållen strategi för hållbar utveckling som förenar de ekonomiska, sociala och miljömässiga politiska dagordningarna.

Nystart för den inre marknaden

8. Europaparlamentet betonar att den inre marknaden är en av de främsta drivkrafterna för europeisk tillväxt och att den ännu inte fullständigt genomförts. Parlamentet påpekar att vissa hinder kvarstår för den fria rörligheten för personer, varor, tjänster och kapital, och att det därför krävs ytterligare ansträngningar av samtliga EU-institutioner för att skapa en rättvis, bättre, mer konkurrenskraftig och mer effektiv inre marknad.

9. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att behålla frihandel och tillträde till den globala marknaden i centrum för politiken och undvika alla former av protektionistiska åtgärder, så att nyskapande entreprenörer och företag kan blomstra på en fri och global marknad.

10. Europaparlamentet betonar att det behövs djärvare initiativ för att fullborda den inre marknaden och göra den mer accepterad bland allmänheten. Parlamentet välkomnar därför Mario Montis förslag till betänkande, som liksom parlamentets resolution av den 20 maj 2010 ([1]) innehåller intressanta förslag om hur man kan bygga samförstånd och skapa en starkare inre marknad.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2010)0186.

11. Europaparlamentet anser att kommissionen, för att åstadkomma en effektiv inre marknad, måste ta fram tydliga politiska prioriteringar genom att anta en ”inremarknadslag” som bör omfatta både lagstiftningsinitiativ och andra initiativ som syftar till att skapa en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft.

Små och medelstora företag i en social marknadsekonomi

12. Europaparlamentet betonar att EU måste stimulera och uppmuntra små och medelstora företag och företagande, som är av avgörande betydelse för att behålla och skapa arbetstillfällen. EU bör minska de administrativa och regleringsinriktade bördorna och förenkla bestämmelserna så att de små och medelstora företagen kan växa snabbare och fritt kunna saluföra sina produkter och tjänster till de 500 miljoner konsumenter som utgör EU:s inre marknad. Byråkratin måste minskas ytterligare. Parlamentet betonar även vikten av att man genom politiska ansträngningar på alla nivåer genomför Small Business Act fullt ut.

13. Europaparlamentet understryker att de små och medelstora företagen är ryggraden i vår sociala marknadsekonomi, att de skapar arbetstillfällen och spelar en nyckelroll i arbetet med att få ny fart på den ekonomiska och hållbara tillväxten. Därför bör man prioritera ytterligare reformer, såsom att införa en lagstiftning som är till gagn för de små och medelstora företagen, skapa en dynamisk omgivning för företagsgrundande, uppmuntra till företagande och göra finansieringen mera lättåtkomlig. Parlamentet anser dessutom att EU 20-strategin bör omfatta mål och initiativ för att uppmuntra ökade nivåer avseende aktie- och riskkapital i företagen.

14. Europaparlamentet påpekar att mikroföretag ofta kan hjälpa till när det gäller att bekämpa arbetslösheten, och att starta ett företag är ofta ett sätt att lyckas trots social tröghet. Den första förutsättningen för att de små och medelstora företagen ska utvecklas är deras förmåga att få ihop tillräckligt med pengar för verksamheten. Att bibehålla garantimekanismer för små och medelstora företag och att det finns dynamiska andramarknader och en banksektor som främjar ekonomisk verksamhet i Europa är därför villkor för de små och medelstora företagens utveckling.

Sysselsättningsmål

15. Europaparlamentet upprepar att sysselsättning av bra kvalitet bör högprioriteras inom EU 2020-strategin och att en starkare inriktning på välfungerande arbetsmarknader och på sociala villkor är absolut nödvändig för att resultaten på sysselsättningens område ska bli bättre. Parlamentet efterlyser därför en ny agenda för att främja arbete under anständiga villkor, garantera arbetstagares rättigheter runt om i Europa och förbättra arbetsförhållanden.

16. Europaparlamentet menar att den nya strategin i högre grad måste betona anständiga arbetstillfällen och bekämpande av svartjobb, och försöka se till att människor som i dagsläget är utestängda från arbetsmarknaden kan komma in på den.

17. Europaparlamentet anser att den nya strategin bör uppmuntra arbetsmarknader som förbättrar incitamenten och villkoren för dem som arbetar, samtidigt som de ökar incitamenten för arbetsgivarna att rekrytera och behålla personal.

Forskningsmål

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ha kvar det övergripande målet att 3 % av BNP ska gå till forskning och utveckling. Medlemsstaterna uppmanas att bättre utnyttja möjligheterna till samverkansvinster mellan anslagen till sammanhållningspolitiken och anslagen till forskning och utveckling och att se till att dessa instrument tar sig konkreta uttryck i form av nyskapande som ger verkliga fördelar till samhället.

19. Europaparlamentet betonar att det krävs ett solitt, trovärdigt och hållbart ekonomiskt stöd till större forsknings- och utvecklingsprojekt, avgörande infrastrukturinvesteringar i energisektorn, EU:s nya ansvarsområden inom rymdpolitiken samt EU:s innovationspolitik, om unionens centrala mål för 2020 ska kunna uppfyllas.

20. Europaparlamentet påpekar att EU måste stärka sin potential i fråga om utbildad arbetskraft, vetenskap, forskning och teknik, och därmed sin förmåga att vara innovativ, som nyckelaspekter för konkurrenskraften, och att kunskapstriangeln måste förbli ett centralt begrepp inom EU 2020-strategin.

Onsdagen den 16 juni 2010

21. Europaparlamentet anser att nuvarande strukturer ofrånkomligen måste göras smidigare för att forskningen i Europa ska bli mer effektiv, och man måste få till stånd ett mera forsknings- och innovationsvänligt investeringsklimat i både den offentliga och den privata sektorn. Kommissionen uppmanas att föreslå praktiska åtgärder för att finansieringen ska bli mer lättillgänglig, framför allt i form av bättre tillgång till riskkapital.

Klimat- och energimål

22. Europaparlamentet beklagar att Europeiska rådets övergripande mål om växthusgasutsläpp, förnybar energi och energieffektivitet saknar ambitioner och i det hänseendet inte är anpassade för ledarskap i en värld som står inför klimatförändringar och där naturresurserna håller på att sina och de globala ekosystemen är på randen till kollaps. Parlamentet önskar därför att man omedelbart och samtidigt ska anta följande bindande mål för EU:

a) Ett inhemskt mål om att minska växthusgaserna med 30 % senast 2020 och göra ytterligare minskningar på lång sikt under förutsättning att även andra länder är beredda att utfästa sig att vidta de åtgärder som behövs.

b) Ett mål om förbättrad resurseffektivitet.

c) Ett mål om minskad energikonsumtion med åtminstone 20 % och ökad andel förnybar energi till åtminstone 25 % senast 2020, samtidigt som man tar bort tekniska och andra hinder för ytterligare utveckling av hållbar förnybar energi, som ett första steg mot att senast 2050 ha skapat en högeffektiv ekonomi utan koldioxidutsläpp som till största delen bygger på förnybara energikällor.

d) Mätbara mål som inriktas mot att hejda förlusten av biologisk mångfald och ekosystemtjänster och att om möjligt ha återställt dem senast 2020.

Utbildningsmål

23. Europaparlamentet noterar det övergripande målet om att förbättra utbildningen. Det är beklagligt att det saknas målsättningar i siffror, och parlamentet uppmanar Europeiska rådet att sätta upp ett 100-procentsmål för gymnasieutbildningen samt tydliga kvalitetsmål och indikatorer för grundskole- och gymnasieutbildningen.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att godkänna de ambitiösa mål som fastställs i kommissionens meddelande om ”EU 2020”, det vill säga att andelen elever per åldersgrupp som avbryter sin skolgång bör utgöra mindre än 10 % och att minst 40 % av befolkningen bör ha slutfört högre utbildning eller motsvarande.

25. Europaparlamentet betonar behovet av en politik för livslångt lärande som uppmuntrar utbildningsmöjligheter och som finns tillgänglig för enskilda personer genom hela deras yrkesliv. Antalet yrkesaktiva på arbetsmarknaden måste finnas kvar och den sociala integrationen måste stärkas.

Fattigdomsmål

26. Europaparlamentet insisterar på att ett mål om att minska fattigdomen i EU med hälften införs i EU 2020-strategin. En majoritet av de EU-invånare som för närvarande är fattiga eller löper risken att bli det är kvinnor, särskilt äldre kvinnor, invandrade kvinnor, ensamstående mödrar och anhörigvårdare.

27. Europaparlamentet välkomnar Europeiska rådets förslag om social integration, särskilt och som en prioritet genom fattigdomsminskning, och betonar behovet av tydliga mål och initiativ. Parlamentet anser att detta är ett av huvudmålen i en EU 2020-strategi och efterlyser en ambitiös långsiktig strategi mot fattigdomen med vittgående mål för fattigdomsminskning, social integration –även avseende kvinnor, barn och gamla – och för bekämpande av fattigdom bland arbetande. Parlamentet betonar att man måste ha som mål att minska antalet hushåll där ingen förvärvsarbetar.

Jämställdhet

28. Europaparlamentet beklagar att jämställdhet inte finns med bland de övergripande mål som Europeiska rådet fastställt. Parlamentet efterlyser ett program för jämställdhet för att undanröja de befintliga löneklyftorna mellan kvinnor och män och för att garantera kvinnors möjlighet att fullt ut delta på arbetsmarknaden och samtidigt främja deras karriärmöjligheter. Parlamentet betonar att det behövs bättre förutsättningar att förena familjeliv med arbetsliv.

Huvudinitiativ

Huvudinitiativet "Innovationsunionen"

29. Europaparlamentet anser att ett framgångsrikt genomförande av det nya huvudinitiativet "Innovationsunionen" är av avgörande betydelse för att ge den kunskapsbaserade ekonomin ett uppsving. Parlamentet uppmanar kommissionen att höja det totala rambeloppet avsett för forskning och innovation i gemenskapens budget.

30. Europaparlamentet betonar vikten av att förenkla finansieringen av forskning och utveckling och minska byråkratin, så att den kunskapsbaserade affärsverksamheten kan bli så effektiv som möjligt och nya arbetstillfällen uppmuntras.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra villkoren för nyskapande, t.ex. genom att införa det särskilda EU-patentet. Parlamentet anser att välmenande program som syftar till att främja konkurrensen och skapa en hållbar ekonomi inte fungerar ordentligt, och parlamentet tror att små och medelstora företag, universitet och multinationella företag bör uppmuntras att delta i europeiska program.

32. Europaparlamentet anser att uttryckliga målsättningar bör fastställas för att finansieringsinstrumenten för små och medelstora företag ska garantera digital driftskompabilitet och tillgänglighet, och de ska uttryckligen omfatta EU-mål för miljöinnovationer.

33. Europaparlamentet anser att värdet av offentliga upphandlingar när det gäller att främja innovationer har stor outnyttjad potential. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför med kraft att betona vikten av innovativa offentliga upphandlingar för att hjälpa till att klara mål för forskning och utveckling liksom upphandlingarnas roll för att stimulera forskningsbaserade små och medelstora företag och deras potential för att leverera offentliga tjänster av hög kvalitet och klara klimatförändringsmålen.

Huvudinitiativet "Unga på väg"

34. I detta sammanhang betonar Europaparlamentet att det har fastställt ungdomar som en av sina huvudprioriteringar för 2011 års budget och klart uttryckt sin avsikt att ge ytterligare stöd åt alla större program på det området genom ekonomiska bidrag.

35. Europaparlamentet understryker att man, för att tackla den stora ungdomsarbetslösheten bör fästa större vikt vid att garantera att varje ung person erbjuds utbildning eller ett arbete, göra det lättare för ungdomar att få tillträde till en första anställning och inrätta EU-program som främjar företagsamhet bland unga människor på alla utbildningsnivåer.

36. Europaparlamentet anser att högra utbildning är en viktig faktor för ekonomisk och social utveckling, innovation och tillväxt, och att större vikt därför måste läggas vid att följa upp Bolognaprocessen och medlemsstaternas genomförande av de principer som man kommit överens om inom Europeiska området för högre utbildning.

Huvudinitiativet "En digital agenda for Europa"

37. Europaparlamentet välkomnar kommissionen senaste ambitiösa förslag om den digitala agendan och uppmanar medlemsstaterna att genomföra dessa initiativ fullt ut.

Onsdagen den 16 juni 2010

38. Europaparlamentet betonar den enorma sysselsättningspotentialen inom IKT-sektorn och dess viktiga roll för att göra Europa till en mer resurseffektiv och energieffektiv ekonomi. Parlamentet påpekar att konkurrensen inom sektorn främjar innovation och betonar behovet av konkurrenskraftiga marknader, som är öppna för nya aktörer, för att främja utvecklingen av ny, innovativ teknik. Parlamentet betonar vikten av fortsatta insatser för att erbjuda alla medborgare och konsumenter höghastighetsanslutning till Internet genom fast och mobil bredbandsanslutning på rättvisa villkor och till konkurrenskraftiga priser överallt, oberoende av ort. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja alla tillgängliga politiska instrument för att kunna erbjuda alla europeiska medborgare bredband, uppnå de nationella målen för utbredningen av bredbands- och höghastighetsinternet och genomföra specifika program för att öka barnens datakunskaper genom användning av datorer i skolorna.

39. Europaparlamentet konstaterar att Europas digitala agenda kommer att ha en väsentlig inverkan på kulturens, mediernas och utbildningens område. Detta ställer krav på ett integrerat synsätt, snarare än ett synsätt som utgår från indelning i kategorier. Det är av avgörande betydelse att man uppmärksammar nya mediers inflytande, som i åtagandet om att främja e-färdigheter, liksom online-innehåll, samtidigt som man beaktar faktorer i samband med den inre marknaden, ekonomi och teknik i alla politiska initiativ som hänför sig till den digitala agendan.

40. Europaparlamentet noterar dock att den fria rörligheten för digitala tjänster i dagsläget hindras av oenhetliga bestämmelser på nationell nivå.

41. Europaparlamentet anser att den kreativa industrin också spelar en viktig roll inom den digitala miljön för att främja kulturell mångfald i EU.

Huvudinitiativet "Ett resurseffektivt EU"

42. Europaparlamentet anser att miljöaspekterna i EU 2020-strategin allmänt sett är för vaga och behöver förstärkas. Tydliga och mätbara miljömål bör byggas in i strategins huvudmål, med tonvikt på att hejda förlusten av biologisk mångfald.

43. Europaparlamentet anser att EU 2020-strategin bör inriktas på att EU:s långsiktiga mål att minska växthusgasutsläppen med 80 procent före 2050 ska uppnås, särskilt genom ökad energieffektivitet och minskade avfallsmängder i syfte att stärka EU:s konkurrenskraft och reducera kostnader.

44. Europaparlamentet anser att ökad resurseffektivitet genomgående bör prioriteras i EU 2020-strategin. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid konsekvenserna av de hela tiden stigande oljepriserna och den begränsade tillgången till ädelmetaller som är nödvändiga för elektronik i allmänhet och för tillverkning av batterier till elbilar i synnerhet.

45. Europaparlamentet framhåller att innovationerna måste drivas framåt för att uppnå de mål som gäller miljöförbättring, resursanvändningseffektivitet och kostnadsminskningar, och att de mest effektiva sätten att främja innovation av det här slaget är att man ställer upp mål i lagstiftningen och inför regleringsåtgärder.

46. Europaparlamentet anser att reglerna för hur medlen i EU:s strukturfonder fördelas bör anpassas så att de beaktar behovet av att främja innovation som minskar kostnader och förbättrar resursanvändningen.

Huvudinitiativet "Ren och effektiv energi"

47. Europaparlamentet understryker att hållbara produktionsprocesser, tillsammans med en effektiv resursanvändning och en integrerad energipolitik, samt vidareutveckling av förnybara energikällor kommer att ge EU möjlighet att uppfylla sina klimat- och energimål men också att ha kvar en stark bas för industrin i Europa och att öka konkurrenskraften, tillväxten och sysselsättningen.

48. Europaparlamentet beklagar bristen på ambitioner i EU 2020-strategin när det gäller att utveckla en verkligt gemensam europeisk energipolitik. En fungerande inre marknad är visserligen ett viktigt mål för EU, och det tredje energipaketet bör genomföras snarast, men en överbetoning av denna del av EU:s energipolitik skulle ske på bekostnad av de två andra målen om en hållbar utveckling och en tryggad energiförsörjning. Parlamentet påminner om att den inre marknaden inte kan hanteras separat från den externa dimensionen och att Europa behöver en gemensam europeisk energipolitik för att mer effektivt kunna påverka försörjningstryggheten för energi, klimatförändringarna och energi till rimliga priser.

49. Europaparlamentet betonar att energieffektivitet inte bara är det mest kostnadseffektiva sättet att minska utsläppen av växthusgaser och trygga energiförsörjningen, utan det skulle också kunna skapa ett stort antal arbetstillfällen fram till 2020. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att sätta energieffektiviteten högst på EU:s dagordning, även i fråga om EU-budgeten. Närmare bestämt vill parlamentet se ett snabbare genomförande av den befintliga lagstiftningen, liksom ett lämpligt och långtgående förslag till EU:s nya handlingsplan för energieffektivitet, som omfattar en översyn av direktivet om energitjänster och införandet av ett bindande energieffektivitetsmål.

50. Europaparlamentet noterar att det kommer att behövas avsevärda investeringar i energiinfrastruktur fram till 2020 och även efteråt om man ska kunna anta klimatutmaningen, liksom investeringar för moderniseringen av Europas energinät, ett verkligt europeiskt supernät och intelligent nät för energi, gröna korridorer, sammankopplingar, ett slutförande av Galileo-projektet, grön teknik, e-hälsa, programmet för det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) samt fri och rättvis tillgång till informations- och kommunikationsteknik och bredband. Parlamentet påpekar vidare att det är viktigt att fullborda den inre marknaden för energi och att uppmuntra medlemsstaterna att snabbt genomföra det tredje energipaketet i syfte att stimulera ekonomisk tillväxt, öppnandet av marknaderna och en förstärkning av konsumenternas rättigheter och att öka EU:s energiförsörkjningstrygghet. Parlamentet anser att det är viktigt att fullfölja dessa initiativ i syfte att stimulera den inre marknaden för energi och integrera en ökande andel av förnybara energikällor, liksom för vidareutvecklingen av större infrastrukturprojekt i tredjeländer, särskilt i Medelhavsområdet och i den eurasiska regionen. Parlamentet noterar att förnybara energikällor är de bästa inhemska energiresurserna i Europa, och efterlyser därför ett målmedvetet genomförande av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller förnybar energi.

51. Europaparlamentet påpekar att EU måste göra mer effektiva investeringar i befintlig infrastruktur på transportområdet, som exempelvis TEN-T, för att skapa arbetstillfällen, förbättra den sociala och territoriella sammanhållningen och inrätta ett hållbart och driftskompatibelt transportsystem. Parlamentet manar till interaktion mellan olika transportslag och ett smart logistikutnyttjande, eftersom det kommer att krävas nya uppfinningar, ny teknologi och ekonomiska resurser om det ska bli möjligt att minska koldioxidutsläppen och öka hållbarheten på transportområdet.

Huvudinitiativet "En industripolitik för en globaliserad tid"

52. Europaparlamentet stöder kraftfullt en industripolitik som syftar till att skapa de bästa förutsättningarna för att upprätthålla och utveckla en stark, konkurrenskraftig och mångfaldig industribas i Europa. Parlamentet välkomnar och understryker det faktum att en sådan politik omfattar hela industrisektorn och att dess främsta mål är att skapa lämpliga ramvillkor.

53. Europaparlamentet efterlyser en omställning av Europas industri med hjälp av en europeisk hållbar industripolitik som är inriktad på att skapa varaktiga jobb och förbättra resurseffektiviteten och resursanvändningen. Parlamentet tror att det behövs en intensiv dialog med tjänstemän och arbetare om man ska kunna uppnå en hållbar utveckling för Europas industrier. Parlamentet upprepar att denna omställning också kommer att kräva åtgärder för att främja arbetstagarnas övergång till en ny miljömässigt hållbar ekonomi.

54. Europaparlamentet anser att man inom EU 2020-strategin bör ange kostnaderna och fördelarna med omställningen till en hållbar, energieffektiv ekonomi, och noterar att underlättandet av industrianpassningen till de strukturella förändringarna är ett mål för EU och medlemsstaterna.

55. Europaparlamentet påminner om sin begäran om garantier för en tillräcklig finansiering av främjandet av ren, hållbar och effektiv energiteknik med låga koldioxidutsläpp. Finansieringen ska totalt uppgå till minst 2 miljarder euro årligen av EU:s budget och anslås utöver medlen från det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation från och med 2010. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att snarast upprätta en tidsplan för finansiering av de resurser som de kommer att avsätta för att medlen ska kunna börja användas från 2010 för de olika initiativen inom den strategiska EU-planen för energiteknik, liksom för kompletterande initiativ.

Huvudinitiativet "En agenda för nya färdigheter och arbetstillfällen"

56. Europaparlamentet anser att det är viktigt att man ser på Europas minskande konkurrenskraft ur ett globalt perspektiv och att det, med tanke på den arbetskraftsbrist som förutses på längre sikt, också är viktigt att man ser bortom krisen och undersöker möjliga EU-program för att underlätta invandring av högkvalificerad arbetskraft och avvärja en kompetensflykt från Europa.

Onsdagen den 16 juni 2010

57. Europaparlamentet anser att bekämpningen av ungdomsarbetslösheten och en effektiv matchning av kompetens och arbetsmarknadens behov bör stå i fokus. Vi måste därför underlätta studerandes och forskares rörlighet över gränserna inom utbyten och främja praktikprogram för att öka attraktionskraften för EU:s högskolor och universitet på ett internationellt plan. EU:s engagemang för utbildning bör konkretiseras i EU 2020-strategin och välkomnar kommissionens initiativ att ange målsättningar i siffror på utbildningsområdet i strategin.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, rådet, kommissionen och parlamentet att senast vid utgången av året anta en ambitiös strategi för miljövänliga arbetstillfällen och uppställa villkor för hur man kan dra nytta av sysselsättningspotentialen inom en mer hållbar ekonomi som bygger på färdigheter och innovationer, samt se till att omställningen till en sådan ekonomi stöds av utbildning, livslångt lärande och social trygghet för alla.

Huvudinitiativet "Europeisk plattform mot fattigdom"

59. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om en plattform mot fattigdom, men understryker att kampen mot fattigdom måste trappas upp. Parlamentet anser i detta avseende att EU 2020-strategin uttryckligen bör omfatta högt satta mål om att minska ojämlikheter, närmare bestämt klyftan mellan rika och fattiga. Parlamentet anser att fattigdomen därför måste mätas som "relativ fattigdom" för att hjälpa till att identifiera de människor som riskerar utslagning.

60. Europaparlamentet tror att valet av indikatorer för fattigdom och social integration bör spegla behovet av att minska fattigdomen genom att integrera människor, särskilt kvinnor, på arbetsmarknaden. Parlamentet kräver därför att nya instrument utvecklas för att mäta kopplingen mellan utestängning från arbetsmarknaden och fattigdom på individnivå. Parlamentet betonar att sociala tjänster är av största vikt för fullföljandet av den sociala integrationen.

Sammanhållningspolitiken

61. Europaparlamentet anser att en stark och välfinansierad sammanhållningspolitik, som omfattar alla Europas regioner, bör vara helt i linje med EU 2020-strategin, och att en sådan politik med sitt övergripande synsätt är en förutsättning för att uppfylla EU 2020-målen och för att uppnå social, ekonomisk och territoriell sammanhållning. Parlamentet kräver därför att bestämmelserna för genomförandet av sammanhållningspolitiken ytterligare förenklas för att främja användarvänlighet, ansvarighet och en mer aktiv strategi inför framtida utmaningar och risken för ekonomiska kriser.

62. Europaparlamentet anser att den globala krisen bör utnyttjas för att omdana vår europeiska sociala marknadsekonomi till en samhällsmodell grundad på hållbarhet, solidaritet, kunskap, en avsevärd minskning av fattigdomen och skapande av sysselsättning, och att EU 2020-strategin bör utveckla sysselsättningspotentialen i samband med övergången till en hållbar ekonomi.

Den gemensamma jordbrukspolitiken

63. Europaparlamentet påpekar att reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och en hållbar skogsbruksstrategi bör beaktas inom ramen för EU 2020-strategin. Parlamentet är övertygat om att jord- och skogsbruket, med de rätta politiska ramarna och adekvata budgetresurser, kan spela en viktig roll i en övergripande europeisk strategi för att säkra den ekonomiska återhämtningen och samtidigt bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen både i EU och ute i världen, bevara landsbygden som utgör 90 procent av EU:s territorium, säkra skyddet av sysselsättningen på landsbygden, säkra miljömässiga fördelar och ge ett viktigt bidrag till sökandet efter alternativa energikällor.

Europeiska unionens yttre åtgärder

64. Europaparlamentet betonar att större uppmärksamhet bör riktas mot de externa aspekterna av EU 2020-strategin. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anlägga ett bredare och mer övergripande synsätt i sina yttre åtgärder, i överensstämmelse med EU:s tanke om konsekvens i utvecklingspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att använda sin handelsstrategi för EU 2020 för att främja unionens kärnvärden, såsom främjandet av de mänskliga rättigheterna, demokratin, rättsstatsprincipen och de grundläggande friheterna samt miljöskyddet.

65. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör utforma sin ”handelsstrategi för Europa 2020” för att omvandla EU:s handelspolitik till ett verkligt redskap för jobbskapande och en hållbar utveckling i hela världen, och att kommissionen på ett tidigt stadium bör planera för en öppen dialog med Europaparlamentet och det civila samhället om EU:s prioriteringar för tiden efter Doha-avtalet, i synnerhet när det gäller standarder på det sociala området och miljöområdet samt WTO-reformer.

*

* *

66. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet och kommissionen.

Ekonomisk styrning

P7_TA(2010)0224

Europaparlamentets resolution av den 16 juni 2010 om ekonomisk styrning

(2011/C 236 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Europeiska rådets informella möte den 11 februari 2010,

— med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2010 om EU 2020 ([1]),

— med beaktande av mötet mellan stats- och regeringscheferna i euroområdet och Ekofinrådets möte om en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 maj 2010 om förstärkt samordning av den ekonomiska politiken (KOM(2010)0250),

— med beaktande av de sex betänkanden som antogs i utskottet för ekonomi och valutafrågor den 10 maj 2010,

— med beaktande av arbetet i det särskilda utskottet för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen,

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen visar att det behövs en starkare ekonomisk och monetär styrning.

B. EU 2020-strategin bör främja ekonomisk tillväxt och skapa sysselsättning. Det faktum att BNP har sjunkit med 4 procent, att industriproduktionen går tillbaka och att mer än 23 miljoner kvinnor och män går arbetslösa är en stor social och ekonomisk utmaning.

En europeisk finansiell stabiliseringsmekanism som garant för eurons stabilitet en viktig första åtgärd

1. Europaparlamentet anser att den överenskommelse som träffades den 9 maj 2010 om att inrätta en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism för att hjälpa länder både inom och utanför euroområdet som befinner sig i ekonomiska svårigheter var ett avgörande ögonblick i Europas historia. Det är beklagligt att de europeiska politikerna inte vidtog beslutsamma åtgärder tidigare, trots den allt djupare finansiella krisen.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2010)0053.

Onsdagen den 16 juni 2010

2. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att parlamentet först måste ge sitt godkännande om kommissionen och rådet önskar tillämpa den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen på de internationella kapitalmarknaderna.

3. Europaparlamentet anser att överenskommelsen är en viktig första åtgärd för att förse Europeiska unionen med en mer stabil och hållbar ram för den ekonomiska och monetära politiken.

4. Europaparlamentet framhåller att händelserna under den senaste tiden visar att euroområdet behöver en djärvare ekonomiskt styrning och att en monetär pelare utan en social och ekonomisk pelare är dömd att misslyckas.

EU behöver reformera sitt system för ekonomisk styrning för att bli bättre förberett för framtida kriser

5. Europaparlamentet understryker att man, för att återfå sunda tillväxttal och uppnå en hållbar ekonomisk utveckling och social sammanhållning, bör gå in för att ta itu med de långvariga och väsentliga makroekonomiska obalanserna och skillnaderna i konkurrenskraft. Parlamentet ser positivt på att kommissionen erkänner hur nödvändigt detta är i sitt meddelande om samordning av den ekonomiska politiken.

6. Europaparlamentet uppmanar den arbetsgrupp som inrättades av Europeiska rådet i mars 2010 att skynda på sitt arbete och att före september 2010 lägga fram konkreta förslag, baserade på gemenskapsmetoden, för djupare och bredare ekonomisk samordning.

7. Europaparlamentet påpekar att de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet är av avgörande betydelse för stabilitet och tillväxt. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om att stärka förvaltningen av euroområdet på medellång och lång sikt, vilka ska förhindra att den nuvarande valutakrisen upprepar sig, och delar kommissionens uppfattning att stabilitets- och tillväxtpakten behöver effektivare stimulans- och sanktionsmekanismer.

8. Europaparlamentet beklagar emellertid djupt att kommissionen i sina förslag om europeisk ekonomisk styrning inte har kommit med några lösningar för en mer målinriktad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på en gemensam budgetstrategi, inom ramen för en övergripande EU 2020-strategi, så att en långsiktig tillväxttakt återställs och bevaras.

9. Europaparlamentet betonar att hållbara offentliga finanser inte bara förutsätter en ansvarsfull utgiftspolitik utan också en adekvat och rättvis beskattning, en effektivare skatteuppbörd av de nationella skattemyndigheterna samt en ihärdigare bekämpning av skatteflykt. I detta hänseende uppmanar parlamentet kommissionen att föreslå en rad åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna att återskapa balansen i de offentliga finanserna och att finansiera offentliga investeringar genom att utnyttja innovativa finansieringskällor.

10. Europaparlamentet framhåller att de finansiella tillsynsmyndigheterna i EU behöver samarbeta nära på såväl mikro- som makronivå för att säkerställa en effektiv övervakning.

11. Europaparlamentet anser att Eurostats befogenheter bör utökas, bland annat genom att Eurostat får utredningsbefogenheter. Parlamentet anser att öppen och insynsvänlig statistik bör vara en förutsättning för att erhålla stöd från strukturfonderna. Kommissionen måste ta ansvaret för att utvärdera den statistik som medlemsstaterna levererar.

12. Europaparlamentet efterlyser en ”europeisk valutafond”(EMF) till vilken länderna i euroområdet skulle bidra i proportion till BNP och genom böter om deras skulder och underskott är för stora. Alla medlemsstater skulle kunna lyfta medel ur EMF, upp till ett belopp som motsvarar dess tidigare deposition. Ett land i behov av ytterligare resurser eller garantier skulle dock vara tvunget att acceptera ett skräddarsytt reformprogram vars genomförande kommissionen skulle övervaka.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en makroekonomisk konsekvensbedömning av åtgärdspaketet i syfte att skydda den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen och att offentliggöra ett meddelande om möjligheten att utfärda euroobligationer samt de risker och fördelar detta skulle medföra.

EU behöver reformera sitt system för ekonomisk styrning om den framtida EU 2020-strategin ska lyckas

14. Europaparlamentet anser att styrningsstrukturen för EU 2020-strategin behöver stärkas om den, till skillnad från Lissabonstrategin, ska kunna uppnå sina mål. Det är därför djupt beklagligt att kommissionen och rådet inte har lagt fram några förslag i detta hänseende, trots att parlamentet kraftfullt krävde detta i sin resolution av den 10 mars 2010 om EU 2020.

15. Parlamentet understryker vikten av att skapa en starkare koppling mellan stabilitets- och tillväxtpaktens instrument, de makroekonomiska instrumenten och de nationella reformprogrammen inom EU 2020, något som kan uppnås genom att de läggs fram på ett sammanhållet sätt, vilket innebär bättre möjligheter att jämföra nationella budgetar när det gäller olika utgiftskategorier. Medlemsstaterna bör inte betrakta den egna ekonomiska politiken som en fråga av enbart nationellt intresse, utan också som en fråga av gemensamt intresse, och de bör utforma politiken utifrån denna princip. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken har fått en större roll.

16. Europaparlamentet anser att man, i stället för att fortsatt förlita sig på den öppna samordningsmetoden på den ekonomiska politikens område, i större utsträckning behöver använda sig av bindande åtgärder om den nya strategin ska kunna lyckas.

17. Europaparlamentet anser att EU 2020-strategin inte är tillräckligt inriktad på de centrala frågor som medlemsstaterna måste ta itu med och framhåller att det finns stora problem vad gäller innehållet i och förvaltningen av huvudinitiativen och målen.

18. Europaparlamentet upprepar sina tidigare krav på en enhetlig och integrerad utvecklingsstrategi för EU där långsiktiga riktlinjer för ekonomisk tillväxt fastställs, i syfte att bygga en bättre, rättvisare och hållbarare ekonomi där alla får del av välståndet.

19. Europaparlamentet upprepar sitt krav på en integrering av de delvis överlappande strategierna, som EU 2020-strategin, strategin för hållbar utveckling samt stabilitets- och tillväxtpakten. Parlamentet beklagar djupt att Europeiska rådet har förkastat detta tillvägagångssätt och därmed lämnat problemet med den inkonsekventa politiken olöst.

20. Europaparlamentet anser att en ändamålsenlig ekonomisk styrning förutsätter att kommissionen ges ett ordentligt, större förvaltningsansvar som ger den möjlighet att använda både befintliga verktyg och de nya verktyg som Lissabonfördraget innebär, till exempel artiklarna 121, 122, 136, 172, 173 och 194, vilka ger kommissionen i uppdrag att samordna reformplaner och åtgärder samt fastställa en gemensam strategi.

21. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att tillämpa en taktik enligt principen om ”morot och piska” och att använda sig av efterlevnadsmekanismerna i artikel 136 i fördraget, till exempel ekonomiska incitament (t.ex. extra EU-medel) och påföljder, i syfte att stödja en starkare ekonomisk styrning på EU-nivå, och i synnerhet en förstärkt styrning inom ramen för EU 2020-strategin.

22. Europaparlamentet anser att en stärkt ekonomisk styrning måste åtföljas av en större demokratisk legitimitet för EU:s styrning, vilket måste uppnås genom att Europaparlamentet och de nationella parlamenten i högre grad och i ett tidigare skede involveras under hela processen. I synnerhet uppmanas rådet och kommissionen att på ett korrekt sätt utnyttja bestämmelserna i Lissabonfördraget vad gäller parlamentets aktiva medverkan i frågor som rör den ekonomiska politiken, i enlighet med artikel 121.5 och 121.6. Dessutom uppmanas kommissionen att lägga fram utförliga förslag om upprättandet av en regelbunden politisk dialog och interinstitutionell lagstiftningsdialog kring denna viktiga politik.

Onsdagen den 16 juni 2010

EU-budgeten och de nationella reformplanerna bör stämma överens med EU 2020-strategins mål om att främja hållbar tillväxt och utveckling

23. Om EU 2020-strategin ska framstå som trovärdig måste de nationella budgetarna i EU:s 27 medlemsstater och EU:s budget stämma bättre överens och komplettera varandra på ett bättre sätt. Europaparlamentet framhåller att EU:s budget bör få en större betydelse genom samordning av resurser.

24. Europaparlamentet betonar vikten av långsiktiga offentliga eller privata investeringar för finansieringen av den infrastruktur som behövs när de huvudinitiativen som föreslås i EU 2020-strategin ska genomföras och uppmanar kommissionen att föreslå åtgärder för en anpassning av EU-regelverket i syfte att främja samarbete mellan långsiktiga investerare.

25. EU 2020-strategin kan bli trovärdig bara om den får tillräckligt med resurser, och Europaparlamentet vill se ett mer ambitiöst förslag till budget för 2011, så att EU 2020-strategin kan förverkligas med framgång. Parlamentet beklagar djupt att huvudprogrammen i EU 2020-strategin inte finansieras tillräckligt i budgetförslaget 2011. Ett större deltagande av Europeiska investeringsbanken (EIB) och ett större utnyttjande av offentlig-privata partnerskap kan vara effektiva metoder, även om de inte erbjuder någon universallösning. Parlamentet beklagar djupt att varken Europeiska rådet eller kommissionen har tagit upp denna fråga.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra förhållandet mellan EU:s budgetposter och de relevanta målen för EU 2020-strategin. Parlamentet insisterar på att kommissionen före utgången av första halvåret 2010 bör lägga fram ett förslag om en översyn av den nuvarande fleråriga budgetramen för 2007–2013 i syfte att hitta extra budgetresurser för uppnåendet av målen i EU 2020-strategin.

27. Europaparlamentet begär ytterligare information om konsekvenserna för EU:s budget av den europeiska finansiella stabiliseringsmekanism som antogs vid Ekofinrådets extra sammanträde den 9–10 maj 2010.

28. Europaparlamentet understryker vikten av en översyn av den nuvarande fleråriga budgetramen så att den ligger i linje med Europeiska rådets slutsatser av den 15-16 december 2005 och bringas i överensstämmelse med kraven i Lissabonfördraget, i syfte att säkra finansieringen av initiativen i EU 2020-strategin samt olika initiativ och politiska åtaganden i den nuvarande och i kommande fleråriga budgetramar.

29. Europaparlamentet betonar att EU:s budget måste ge utrymme för behovet att finansiera omställningen till en miljömässigt hållbar ekonomi.

Europaparlamentet kräver större delaktighet i utarbetandet av de detaljerade förslagen inom EU 2020-strategin

30. Europaparlamentet betonar att det kommer att fatta sitt beslut om riktlinjerna för sysselsättningen när det väl har fått ett tillfredsställande svar angående styrningsstrukturen och budgetramen för EU 2020-strategin.

31. Europaparlamentet betonar att kommissionens årliga politiska rekommendationer och varningar om hur medlemsstaterna uppfyller målsättningarna för EU 2020-strategin bör ligga till grund för Europeiska rådets beslut. Dessa rapporter bör debatteras i parlamentet före överläggningarna i Europeiska rådet.

*

* *

32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet och kommissionen.

Torsdagen den 17 juni 2010

EU:s politik till stöd för människorättsförsvarare

P7_TA(2010)0226

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om EU:s politik till stöd för människorättsförsvarare (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av FN-stadgan, den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, de internationella konventionerna om mänskliga rättigheter, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter samt den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,

— med beaktande av FN:s deklaration om människorättsförsvarare samt den verksamhet som bedrivs av FN:s särskilde rapportör om människorättsförsvararnas situation,

— med beaktande av Lissabonfördraget, särskilt artiklarna 3 och 21, samt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter, och i synnerhet EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, som antogs i juni 2004 och ändrades 2008, samt av riktlinjerna för dialoger om mänskliga rättigheter, som antogs i december 2001 och ändrades 2009,

— med beaktande av sin resolution av den 6 september 2007 om hur dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter fungerar med tredjeländer ([1]),

— med beaktande av människorättsklausuler i EU:s externa avtal,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 april 2002 om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om Europeiska unionens roll i arbetet för att främja mänskliga rättigheter och demokratisering i tredje land ([3]),

— med beaktande av sina särskilda riktlinjer för Europaparlamentets ledamöters åtgärder för mänskliga rättigheter och demokrati vid besök i tredjeländer,

— med beaktande av stadgarna för Sacharovpriset för tankefrihet, som antogs av Europaparlamentets talmanskonferens den 15 maj 2003 och ändrades den 14 juni 2006,

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen för de mänskliga rättigheterna i världen, och särskilt bilagorna om enskilda fall,

— med beaktande av sina återkommande debatter och brådskande resolutioner om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen,

— med beaktande av ministerkommitténs förklaring om Europarådets åtgärder för att förbättra stödet till människorättsförsvarare och främja deras verksamhet, som antogs den 6 februari 2008,

([1]) EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 214.
([2]) EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.
([3]) EUT C 131 E, 5.6.2003, s. 147.

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av den resolution som antogs den 24 februari 2009 av Europarådets parlamentariska församling om situationen för människorättsförsvarare i Europarådets medlemsstater ([1]),

— med beaktande av den rekommendation om den rättsliga ställningen för icke-statliga organisationer i Europa ([2]) som antogs av Europarådets ministerkommitté den 10 oktober 2007,

— med beaktande av regionala människorättsinstrument, däribland särskilt den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter, de resolutioner om människorättsförsvarare som antagits av Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter, den amerikanska konventionen om de mänskliga rättigheterna samt av Arabiska stadgan om mänskliga rättigheter,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ([3]),

— med beaktande av de program för skydd och mottagande av människorättsförsvarare som befinner sig under hot, vilka håller på att genomföras i några medlemsstater,

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0157/2010), och av följande skäl:

A. Enligt FN-stadgan har varje medlemsstat ansvar för att främja allmän respekt för mänskliga fri- och rättigheter och se till att de iakttas.

B. Enligt FN:s deklaration från 1998 betecknar ordet ”människorättsförsvarare” en person som, på egen hand eller tillsammans med andra, agerar för att med fredliga medel främja eller värna de mänskliga rättigheterna.

C. Över hela världen spelar människorättsförsvararna en avgörande roll för att värna och främja grundläggande mänskliga rättigheter, ofta med sina egna liv på spel. De är också viktiga aktörer för befästandet av demokratiska principer i sina respektive länder, värnar om opartiskhet och öppenhet i sitt arbete och uppnår trovärdighet genom korrekt rapportering, och utgör på så sätt den mänskliga länken mellan demokratin och respekten för de mänskliga rättigheterna.

D. Stöd till människorättsförsvarare är sedan länge en etablerad del av EU:s utrikespolitik på människorättsområdet, men EU:s stöd varierar beroende på vilka länder det är fråga om.

E. EU anser det särskilt angeläget att i enlighet med Lissabonfördraget stärka skyddet av de mänskliga rättigheterna genom att ansluta sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

F. Europaparlamentet spelar en viktig roll för att främja mänskliga rättigheter och demokrati, inklusive skydd av dem som försvarar dessa, genom delegationer till tredjeländer, utfrågningar, resolutioner, skrivelser och inte minst Sacharovpriset, liksom sina rapporter om de mänskliga rättigheterna i hela världen.

G. EU samordnar också i allt större utsträckning sina insatser med andra regionala och internationella aktörer som är etablerade i Afrika, Europa samt Nord- och Sydamerika, i syfte att noga följa situationen för människorättsförsvarare och uppmana staterna att se till att de kan verka utan hinder, i överensstämmelse med internationella och regionala förpliktelser på människorättsområdet.

H. EU:s trovärdighet som beskyddare av världens människorättsförsvarare är nära knuten till unionens egna respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

([1]) RES/1660(2009).
([2]) CM/Rec(2007)14.
([3]) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

I. I sitt arbete drabbas människorättsförsvarare själva av kränkningar av de mänskliga rättigheterna, vilket tar sig uttryck i bland annat mord, dödshot, bortföranden och människorov, godtyckligt fängslande och frihetsberövande samt andra trakasserier och hotelser, exempelvis förtalskampanjer. Alla dessa kränkningar riktas ibland också mot människorättsförsvararnas nära familjemedlemmar (inklusive deras barn) och andra släktingar, i syfte att hindra dem att fortsätta med sitt arbete. Kampanjer för mänskliga rättigheter drabbas i många regioner av verksamhetsbegränsningar och leder till förföljelse av människorättsförsvarare.

J. Skyddet av enskilda människorättsförsvarare kräver att EU:s människorättspolitik genomgående stärks.

K. Kvinnliga människorättsförsvarare löper en särskild risk, och bland andra kategorier av människorättsförsvarare som är särskilt utsatta för angrepp och människorättskränkningar till följd av sitt arbete finns de som verkar för medborgerliga och politiska rättigheter – inte minst yttrandefrihet och tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, inklusive religiösa minoriteters rättigheter – och ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, särskilt kollektiva rättigheter som rätten till mat och tillgång till naturresurser (däribland fackföreningsmedlemmar), liksom de som verkar för minoriteters och folkgruppers rättigheter, barns rättigheter, ursprungsbefolkningars rättigheter samt hbt-personers rättigheter och personer som kämpar mot korruption.

L. Med hjälp av ny teknik används allt förslagnare metoder för att förfölja människorättsförsvarare, men också genom inskränkande lagar för icke-statliga organisationer och administrativa hinder som allvarligt begränsar utrymmet och handlingsfriheten för ett oberoende civilt samhälle. Vissa regeringar hindrar människorättsförsvarare från att officiellt registrera organisationer och åtalar dem sedan på ett lagstridigt sätt för att de har utövat sin rätt till föreningsfrihet.

M. Dessa handlingar utgör en klar kränkning av internationell människorättslagstiftning och en rad allmänt erkända grundläggande friheter.

N. Människorättsförsvarare hindras också av – och blir ibland en direkt måltavla för – politik, lagstiftning och förfaranden som beskrivs som ”säkerhetsåtgärder”, ofta i kombination med stigmatisering och anklagelser om terrorism.

O. Beslagtagande av möbler, stängning av lokaler, höga bötesstraff samt en minutiös och subjektiv granskning av bankkonton utgör särskilda svårigheter för människorättsförsvararnas sammanslutningar och föreningar.

P. Om handelsavtal innehåller en människorättsklausul ger det mer kraft bakom orden när EU kräver att de mänskliga rättigheterna ska respekteras som ett villkor för handeln.

1. Europaparlamentet hyllar människorättsförsvararnas ovärderliga bidrag till försvaret och främjandet av mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, demokratin och till det konfliktförebyggande arbetet, som de lämnar med risk för sin egen personliga säkerhet, liksom sina familjers och släktingars. Parlamentet välkomnar att FN:s deklaration från 1998 inte ger någon strikt definition av människorättsförsvarare, och rådet och kommissionen uppmanas att starkt stödja detta förhållningssätt.

2. Europaparlamentet uppmanar EU att prioritera ett effektivare genomförande av befintliga verktyg och mekanismer för ett sammanhängande och systematiskt skydd av människorättsförsvarare inom EU. Parlamentet rekommenderar att unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik utvecklar åtgärder och tar fram en mer verkningsfull och resultatinriktad strategi som innehåller utvärderingar av befintlig politik och dialog på människorättsområdet.

3. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att uttrycka sin politiska vilja att stödja människorättsförsvararnas insatser, och att i det syftet bättre utnyttja alla befintliga verktyg och utveckla nya kompletterande mekanismer som stödjer och främjar deras verksamhet genom en strategi präglad av verkligt deltagande, som bör bidra till en positiv miljö för dem där de kan utföra sitt uppdrag och få skydd. Parlamentet understryker att detta måste åtföljas av en politik som siktar på förebyggande av och skydd mot angrepp och hot mot människorättsförsvarare, genom såväl akuta som långsiktiga åtgärder.

Torsdagen den 17 juni 2010

Förstärkning av institutionerna och nyheter enligt Lissabonfördraget

4. Europaparlamentet påminner om att Lissabonfördraget, enligt dess artiklar 3 och 21, sätter främjandet och skyddet av mänskliga rättigheter i främsta rummet när det gäller unionens yttre åtgärder. Som första prioritet måste man se till att främjandet av mänskliga rättigheter, både som ett grundläggande värde och ett mål för unionens utrikespolitik, återspeglas på vederbörligt sätt under inrättandet av och i strukturen för den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, bland annat genom tilldelning av tillräckliga personalresurser. Därför begär parlamentet att det inrättas en central kontaktpunkt med särskilt ansvar för människorättsförsvarare inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder.

5. Europaparlamentet understryker att riktlinjerna om människorättsförsvarare hittills inte genomförts på ett tillfredsställande sätt inom EU:s uppdrag och uppmanar kommissionen att genomföra en grundlig analys och se till att denna fråga tas upp. Till följd av antagandet av Lissabonfördraget är kommissionens delegationer i tredjeländer nu skyldiga att till fullo utnyttja de nya möjligheterna, men får också ytterligare ansvar för att ta itu med frågan på ett bättre sätt, eftersom de omvandlas till unionsdelegationer och får en allt viktigare roll när det gäller EU:s representation och genomförandet av människorättspolitiken. Därför upprepar parlamentet sin begäran om att en högkvalificerad politisk tjänsteman, med särskilt ansvar för mänskliga rättigheter och demokrati, ska utses systematiskt för varje land och att riktlinjerna om mänskliga rättigheter och genomförandet av dem samt utvecklandet av bästa praxis ska integreras i utbildningsprogram för personal i EU-uppdrag, arbetsbeskrivningar och bedömningsprocesser.

6. Europaparlamentet betonar vikten av människorättsklausuler inom handelspolitik, partnerskap och handelsavtal mellan EU och tredjeländer. Europaparlamentet föreslår en ”människorättsbedömning” av tredjeländer som inleder handelsförbindelser med EU.

7. Europaparlamentet förväntar sig att utnämningen av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (som samtidigt är vice ordförande för kommissionen), liksom inrättandet av en gemensam avdelning för yttre åtgärder, kommer att göra EU:s arbete på detta område väsentligt mer konsekvent och effektivt. Parlamentet rekommenderar starkt att den höga representanten/vice ordföranden institutionaliserar utarbetandet av lokala strategier i nära samarbete med det lokala oberoende civila samhället, inklusive regelbundna utvärderingar av dem, så att de skyddsåtgärder som föreskrivs i EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare verkligen genomförs.

8. Det är nödvändigt att kontakterna med det oberoende civila samhället förbättras och följs upp på ett systematiskt sätt, liksom att människorättsförsvarare får större tillgång till EU:s delegationer och uppdrag på fältet. I detta sammanhang välkomnar Europaparlamentet det spanska ordförandeskapets begäran om att en gemensam lokal sambandsman ska utses från personalen för EU:s uppdrag för människorättsförsvarare, vilken får ansvaret för att samordna EU:s verksamhet genom att förbättra tillgången till information om människorättskränkningar och samarbetet med det civila samhället, något som samtidigt kommer att säkra insyn i hur uppdragen fullgör sina skyldigheter och ge möjlighet till akuta ingripanden på ett flexibelt sätt i brådskande lägen. Parlamentet kräver att få information om dessa utnämningar.

Mot en mer samordnad och systematisk strategi för EU:s människorättspolitik

9. Europaparlamentet oroas av det bristfälliga genomförandet av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare. Parlamentet vidhåller att dessa riktlinjer måste genomföras på ett korrekt och fullständigt sätt av alla EU-delegationer, och ytterligare ansträngningar måste göras för att se till att samtliga tar fram lokala genomförandestrategier före utgången av 2010, eller, om sådana strategier redan finns, att de ses över till dess. Parlamentet kräver att en förteckning över dessa lokala strategier görs tillgänglig för parlamentet och offentliggörs i EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna.

10. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och EU:s delegationer att aktivt involvera människorättsförsvarare och deras organisationer när de tar fram, följer upp och ser över lokala strategier, eftersom detta kommer att påverka strategiernas verkliga värde.

11. Europaparlamentet anser möten minst en gång om året mellan människorättsförsvarare och diplomater, så som föreskrivs i EU:s riktlinjer, på ett uppenbart sätt kan bidra att sådana processer inleds och uppmuntrar till mer regelbundna och systematiska möten i framtiden. Parlamentet begär att man ser till att de olika typer av människorättsförsvarare som är verksamma i landet deltar i dessa möten samt att människorättsförsvarare från regionerna deltar.

12. Europaparlamentet uppmanar därför den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik att överväga möjligheten att arrangera ett internationellt möte för människorättsförsvarare med deltagande av de berörda FN-organen, de regionala sekretariaten för konventionerna om de mänskliga rättigheterna samt internationella och regionala icke-statliga organisationer, i syfte att förbättra skyddet av människorättsförsvararna och främja de mänskliga rättigheterna i hela världen.

13. Europaparlamentet betonar behovet av ett genusperspektiv i genomförandet av riktlinjerna, med målinriktade insatser till förmån för kvinnliga människorättsförsvarare och andra särskilt utsatta grupper, till exempel journalister och människorättsförsvarare som verkar för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt barns rättigheter, liksom dem som verkar för minoriteters rättigheter, i synnerhet rättigheter för religiösa och språkliga minoriteter, ursprungsbefolkningars rättigheter samt hbt-personers rättigheter.

14. Europaparlamentet betonar vikten av yttrandefrihet och mediernas roll – såväl Internetmedier som övriga medier – att skapa möjligheter för människorättsförsvarare.

15. Europaparlamentet anser att utvecklingen av ny teknik och dess konsekvenser för människorättsförsvarare behöver bedömas och resultaten integreras i befintliga EU-program om mänskliga rättigheter och människorättsförsvarare.

16. Europaparlamentet anser att viktiga aspekter av de lokala strategierna för genomförandet av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare bör återspeglas i landstrategidokument/nationella vägledande program, handlingsplaner för den europeiska grannskapspolitiken, årliga handlingsprogram för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter samt stabilitetsinstrumentet.

17. Europaparlamentet upprepar att främjandet och skyddet av människorättsförsvarare samt deras säkerhet i och med Lissabonfördraget måste behandlas som en prioriterad fråga i EU:s förbindelser med tredjeländer och integreras på alla nivåer och i alla delar och instrument vad gäller unionens utrikespolitik, så att EU:s stöd till människorättsförsvarare blir mer konsekvent, verkningsfullt och trovärdigt. Parlamentet anser att ett utarbetande, effektivt genomförande och regelbunden uppföljning av specifika landstrategier om mänskliga rättigheter och demokrati skulle kunna bidra till uppnåendet av denna målsättning på ett väsentligt sätt.

18. Europaparlamentet anser att människorättsförsvarare i tredjeländer får ett bättre skydd om EU:s dialoger om mänskliga rättigheter blir mer effektiva. Situationen för människorättsförsvarare måste tas upp systematiskt i alla politiska dialoger och dialoger om mänskliga rättigheter samt i handelsförhandlingar med tredjeländer, liksom mer allmänt situationen och framstegen när det gäller rätten till föreningsfrihet i nationella lagar, föreskrifter och rutiner, och parterna måste påminnas om att staterna har ett ansvar för att se till att alla förpliktelser och rättigheter som anges i FN:s deklaration om människorättsförsvarare införlivas i den nationella lagstiftningen, inbegripet rätten till föreningsfrihet och mötesfrihet samt deras rätt att ta emot inhemsk och utländsk finansiering under fullständig öppenhet och respekt för självständigheten i beslutsfattandet, liksom yttrandefriheten, som är en avgörande rättighet för människorättsförsvararnas arbete. Parlamentet understryker att partnerstater också bör påminnas om förpliktelsen och ansvaret att skydda och främja respekten för människorättsförsvarare och deras arbete genom att skapa förutsättningar som till fullo gör det möjligt att försvara, bevaka och rapportera om mänskliga rättigheter.

19. Europaparlamentet anser att specifika kriterier, som håller balansen mellan lämplig insyn och nödvändig sekretess, måste antas när det gäller mottagande av inhemsk och utländsk finansiering. Parlamentet efterlyser åtgärder som säkrar att hänsyn tas till alla andra kriterier som kan komma att anföras av människorättsförsvarare om de anses vara väsentliga för deras arbete.

20. Europaparlamentet upprepar att dess delegationer, i egenskap av organ med ansvar för Europaparlamentets förbindelser med tredjeländer, skulle kunna spela en ännu viktigare roll för att hjälpa människorättsförsvarare, i enlighet med de särskilda riktlinjerna för Europaparlamentets ledamöters åtgärder för mänskliga rättigheter och demokrati vid besök i tredjeländer.

21. Europaparlamentet kräver att få en större roll i EU:s dialoger om mänskliga rättigheter med tredjeländer.

22. Europaparlamentet vill se att näringslivet inkluderas i människorättsdialoger.

23. Europaparlamentet anser att det finns ett behov av såväl en sammanhängande och samordnad EU-strategi som utrymme för kompletterande roller för medlemsstaterna i skyddet av människorättsförsvarare,

Torsdagen den 17 juni 2010

24. Europaparlamentet fördömer det klimat av straffrihet för kränkningar mot människorättsförsvarare som råder i många länder i världen. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta upp denna fråga i sina bilaterala kontakter och då vädja till alla stater att se till att förövare ställs inför rätta, oavsett samhällsställning eller befattning, i oberoende och effektiva disciplinära och straffrättsliga förfaranden. Parlamentet påminner om att det alltid finns möjlighet att till sist gå vidare till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna efter att statens alla inhemska överklagandemöjligheter har uttömts.

25. Europaparlamentet betonar att man måste se till att nationell och allmän säkerhet, inklusive terrorbekämpning, inte godtyckligt används som föreändning för åtgärder riktade mot människorättsförsvarare.

26. Europaparlamentet påpekar att även parlamentariker har en viktig roll att spela för att se till att nationell lagstiftning som skulle kunna påverka människorättsförsvarare och deras verksamhet uppfyller internationellt erkända människorättsnormer. Därför understryker parlamentet vikten av att dessa frågor systematiskt tas upp av Europaparlamentets ledamöter under bi- och multilaterala möten med såväl experter på plats som andra parlamentariker, i linje med de särskilda riktlinjerna för Europaparlamentets ledamöters åtgärder för mänskliga rättigheter och demokrati vid besök i tredjeländer.

27. Europaparlamentet understryker vikten av att det oberoende civila samhället till fullo deltar i förberedelserna av alla dialoger om mänskliga rättigheter, antingen genom seminarier för det civila samhället eller på andra sätt. Parlamentet anser att kopplingen mellan seminarier för det civila samhället och den formella dialogen behöver stärkas, genom att de resulterande rekommendationerna offentliggörs och genom bättre uppföljning och återkoppling till det civila samhället när en dialog har ägt rum. Parlamentet framhåller betydelsen av att enskilda fall fortsatt tas upp under dialogerna och anser att ett offentliggörande av namnförteckningar skulle göra EU:s insatser mer slagkraftiga och öka allmänhetens uppmärksamhet kring dessa fall, förutsatt att det inte medför att människorättsförsvarare utsätts för fara. Parlamentet betonar vikten av att samarbeta med andra människorättsförsvarare och det civila samhället vid bedömningen av sådana risker.

28. Europaparlamentet anser att det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, som redan har visat sig ha kapacitet att stödja och främja respekten för mänskliga rättigheter och stärkandet av rättsstatsprincipen, bör fortsätta att ytterligare förbättra det direkta stödet till människorättsförsvarare, så att både deras kortsiktiga och långsiktiga behov tillgodoses, samtidigt som man ser till att instrumentet också når ut till särskilt utsatta grupper och människorättsförsvarare som bor i avlägsna och mindre uppmärksammade områden.

29. Europaparlamentet uppmanar rådet och den höga representanten att systematiskt fördöma och tillrättavisa internationella företag om dessa levererar övervakningsteknik till förtryckande regimer och därmed underlättar förföljelse och gripanden av människorättsförsvarare.

Större öppenhet och synlighet som en skyddsåtgärd

30. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att med hjälp av riktade insatser öka medvetenheten om riktlinjernas existens bland människorättsförsvarare, i den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, på EU-ambassaderna och på EU:s utrikesministerier, så att riktlinjerna anammas och tillämpas fullt ut. Parlamentet anser att de årliga möten som föreskrivs i riktlinjerna skulle ge ett avsevärt stöd till människorättsförsvarare och även öka trovärdigheten och synligheten för EU:s insatser, och därmed visar man tydligt hur viktigt skyddet av mänskliga rättigheter är för EU.

31. Europaparlamentet framhåller att ett erkännande av människorättsförsvararnas arbete och ett intresse för dem från allmänhetens sida också kan bidra till att skydda dem under svåra förhållanden, eftersom presumtiva gärningsmän kanske låter bli att sätta sina planer i verket om deras brott skulle väcka uppmärksamhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-delegationerna att där så är möjligt offentliggöra demarscher och andra initiativ i specifika fall, dock alltid i samförstånd med människorättsförsvararna och deras familjer. Parlamentet uppmanar EU-uppdragen att ge människorättsförsvararna och deras familjer, liksom icke-statliga organisationer som uppmärksammat EU på något särskilt fall, systematisk information om alla insatser som utförs å deras vägnar, oavsett i vilken form de sker, så som anges i riktlinjerna.

32. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt alla kommissionens ledamöter med ansvar på området yttre förbindelser att regelbundet träffa människorättsförsvarare på tjänsteresor i tredjeländer. Parlamentet understryker att stödet till människorättsförsvarare också ovillkorligen bör ingå i uppdraget för EU:s särskilda representanter. Parlamentet understryker att det kommer att hålla både den höga representanten och de särskilda representanterna ansvariga för sina handlingar i detta avseende.

33. Europaparlamentet understryker behovet att aktivt stödja och ta fram förslag på hur Sacharovnätverket, som lanserades i december 2008 med anledning av Sacharovprisets tjugoårsjubileum, skulle kunna utnyttjas som en del av ett kontinuerligt stöd till människorättsförsvarare, liksom för att man ska dra större nytta av pristagarnas eventuella bidrag till olika insatser i Europaparlamentets regi, i syfte att uppfylla prisets ändamål. Parlamentet upprepar sin oro över kränkningarna av vissa Sacharovpristagares mänskliga rättigheter.

Mot mer samordnade och resultatinriktade insatser till förmån för människorättsförsvarare

34. Europaparlamentet anser att EU behöver ta ett helhetsgrepp på frågan om människorättsförsvararna, så att trovärdigheten och effektiviteten för EU:s politik ökar bland EU:s medlemsstater och i förhållande till tredjeländer, och vidta stödåtgärder som tryggar deras verksamhet samt förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder, samtidigt som man tar hänsyn till såväl de kortsiktiga som långsiktiga behoven för människorättsförsvararna. Parlamentet understryker att den reviderade strategin för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter samt EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare bör återspegla detta helhetsgrepp.

35. Europaparlamentet anser att EU tydligt bör ange vilka lämpliga sanktioner som kan komma i fråga mot tredjeländer som begår allvarliga människorättskränkningar och införa dem. Parlamentet upprepar återigen sitt krav på att kommissionen och rådet, och i synnerhet den höga representanten/vice ordföranden, ska se till att människorättsklausulen i internationella avtal får effekt och i detta syfte inrätta en verklig verkställighetsmekanism för klausulen, i överensstämmelse med andan i artiklarna 8, 9 och 96 i Cotonouavtalen.

36. Europaparlamentet anser att unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik i syfte att ta fram mer resultatinriktade insatser regelbundet bör utvärdera hur varje EU-delegation i tredjeländer genomfört EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare samt prioritera och noga följa upp detta arbete, och ge rekommendationer till de uppdrag för förstärkta insatser där genomförandet har gett märkbart dåligt resultat.

37. Europaparlamentet uppmanar rådet att göra EU mer tillgängligt för människorättsförsvarare som inte har möjlighet att stanna i sina hemländer. Rådet och kommissionen uppmanas att utarbeta och verkställa särskilda åtgärder som underlättar tillträdet till EU för sådana människorättsförsvarare.

38. Europaparlamentet påminner om behovet att åtgärda bristen på en sammanhängande strategi för skydd och asyl genom ett systematiskt genomförande av nödåtgärder och initiativ på kort och lång sikt. Parlamentet begär att den höga representanten i slutet av 2010 rapporterar till Europaparlamentet om de åtgärder som vidtagits i detta syfte.

39. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att medlemsstaterna snarast ska ta fram en samordnad policy för utfärdande av nödvisum till människorättsförsvarare och deras familjemedlemmar, där de särskilda systemen i Spanien och Irland kan tjäna som förebild. Parlamentet anser bestämt att det skulle vara ett stort framsteg för EU:s människorättspolitik om de nya EU-delegationerna fick befogenhet att ge rekommendationer till medlemsstaterna om utfärdande av nödvisum. Parlamentet anser att en tydlig hänvisning till denna möjlighet i utkastet till handledning för behandling av visumansökningar och modifiering av utfärdade visum skulle vara till stor hjälp för att förverkliga denna gemensamma policy, något som parlamentet redan har uttryckt under den rättsliga granskningen av ovannämnda åtgärd.

40. Europaparlamentet begär att de 27 medlemsstaterna intar samma hållning i fråga om utfärdandet av visum till människorättsförsvarare.

41. Europaparlamentet betonar att dessa nödvisum behöver åtföljas av åtgärder för temporärt skydd och en tillfällig fristad i EU för människorättsförsvarare, eventuellt med tillhandahållande av ekonomiska resurser och inkvartering för att ge människorättsförsvarare logi, liksom åtföljande program (människorättsarbete, undervisning vid europeiska universitet, språkkurser osv.). Parlamentet välkomnar det initiativ om fristäder som fördes fram av det tjeckiska ordförandeskapet och det program för skydd och mottagande som genomförts av Spaniens regering sedan 2008, och den höga representanten/vice ordföranden uppmanas att senast vid utgången av 2010 inom avdelningen för yttre åtgärder färdigställa ett EU-program för skydd och mottagande som ska genomföras under 2011, dock utan att därmed frånta övriga städer deras ansvar. Därför uppmanas den höga representanten att för Europaparlamentet lägga fram en handledning om hur fristäder ska skapas samt ett ramförslag som stöder nätverk mellan sådana fristäder. Parlamentet efterlyser ett fortsatt stöd till andra befintliga initiativ på området.

Torsdagen den 17 juni 2010

42. Europaparlamentet betonar vidare att medlemsstaterna och EU:s delegationer även bör stödja och utveckla andra skyddsverktyg och snabba svarsmekanismer för situationer där människorättsförsvarares liv eller fysiska och mentala hälsa kan vara i fara. Detta bör göras i nära samarbete med lokala människorättsförsvarare och det civila samhället.

43. Europaparlamentet välkomnar det pågående samarbetet mellan de befintliga skyddsmekanismerna på europeisk och internationell nivå, vilket skulle kunna stärkas ytterligare genom ett systematiskt utbyte av information och strategier, så att man säkerställer större komplementaritet mellan samtliga, både när det gäller informationsutbyte i akuta fall och samordning av långsiktiga stödinsatser, till exempel med hjälp av ett säkert webbforum som är tillgängligt för alla officiella intressenter. I detta sammanhang välkomnar parlamentet de årliga möten som anordnas av Europarådet, liksom de årliga möten mellan mekanismer som anordnas av övervakningsorganet till skydd för människorättsförsvarare (Observatory for the Protection of Human Rights Defenders), ett gemensamt program från Internationella federationen för mänskliga rättigheter (FIDH) och Världsorganisationen mot tortyr (OMCT) med målet att stärka samverkan mellan internationella och regionala mekanismer och institutioner till skydd för människorättsförsvarare. Parlamentet uppmanar de befintliga insatsgrupperna för människorättsförsvarare i Europa att, inom ramen för rådets arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna och Europarådet, ett initiativ av Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, utforska möjligheter till närmare samarbete.

44. Europaparlamentet kräver att EU:s institutioner i samband med genomförandet av Lissabonfördraget inrättar en interinstitutionell mekanism för samarbete om människorättsförsvarare. Parlamentet inser att det skulle gå lättare att inrätta denna mekanism om det i alla EU:s institutioner och organ inrättades kontaktpunkter för människorättsförsvarare som nära samarbetar med dem som ansvarar för mänskliga rättigheter och demokrati i EU:s uppdrag och delegationer.

45. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utforska möjligheterna att skapa ett varningssystem som är gemensamt för EU:s institutioner och alla övriga skyddsmekanismer.

46. Europaparlamentet menar att informationsutbytet också skulle underlättas om man skapade specifika databaser eller ”loggböcker”, så att man kan hålla reda på insatser som inletts, särskilt i fråga om enskilda personer, samtidigt som man garanterar att konfidentialiteten respekteras till fullo.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa och regelbundet övervaka genomförandet av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare på kort och lång sikt och rapportera om detta till Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter.

*

* *

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Kvaliteten på statistiken i EU och utökade granskningsbefogenheter för kommissionen (Eurostat)

P7_TA(2010)0230

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om kvaliteten på statistiken i EU och utökade granskningsbefogenheter för kommissionen (Eurostat)

(2011/C 236 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2010)0053),

— med beaktande av kommissionens förslag (KOM(2005)0071 – 2005/0013(CNS)),

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 31 mars 2010 (CON/2010/28),

— med beaktande av kommissionens rapport om statistiken över det grekiska budgetunderskottet och landets statsskuld (KOM(2010)0001),

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0227/2009),

— med beaktande av frågan av den 4 juni 2010 till kommissionen om kvaliteten på statistiken i EU och utökade granskningsbefogenheter för kommissionen (Eurostat) (O-0080/2010 – B7-0314/2010),

— med beaktande av artikel 115.5 och artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Kommissionen (Eurostat) har hittills saknat de undersökningsbefogenheter som krävs för att kvaliteten på statistik i EU ska kunna förbättras.

B. Den senaste utvecklingen har visat att ett välfungerande statistiskt system är en förutsättning för tillförlitliga uppgifter. Den politiska viljan att efterleva gemensamma bestämmelser och göra verkliga framsteg mot en stärkt statistisk reglering har saknats.

C. Fallet med Grekland är ett tydligt tecken på avsaknaden av högkvalitativ finansstatistik i EU. Det är tydligt att de framsteg som gjorts sedan 2005 inte har varit tillräckliga för att kvaliteten på Greklands finansstatistik ska nå den nivå som uppnåtts i andra medlemsstater.

D. Redan i kommissionens förslag från 2005 efterlystes i högre grad granskningsrelaterade befogenheter för kommissionen (Eurostat), tillsammans med gemensamma miniminormer för statistiken.

E. År 2005 motsatte sig ett antal viktiga medlemsstater stärkta befogenheter för Eurostat trots att det redan då framgick tydligt att gällande bestämmelser och deras tillämpning inte utgjorde någon ändamålsenlig ram.

F. Det är allmänt känt att den nuvarande situationen måste förbättras och att kommissionen (Eurostat) måste ges ökade undersökningsbefogenheter. Inte minst i rådet tycks man sakna den politiska viljan att vidta de åtgärder som krävs för att stärka befogenheterna för kommissionen (Eurostat).

G. De mänskliga resurser som krävs för att en omfattande och detaljerad bild av nationell statistik ska kunna tillhandahållas saknas uppenbarligen, och detta problem behöver diskuteras både nationellt och på Europanivå.

H. Det har visat sig att det är mycket viktigt med tillförlitliga uppgifter om sociala skyddsfonder, innestående fordringar på hälso- och sjukvårdsområdet och transaktioner mellan stat och offentliga företag.

1. Europaparlamentet uppmanar rådet att se till att de politiska åtagandena på det statistiska området fullgörs och att till fullo ställa sig bakom kommissionens förslag (KOM(2010)0053) och de i detta sammanhang relevanta ändringsförslag som antagits av ECB och parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar rådet att stärka funktionen och oberoendet för kommissionen (Eurostat).

3. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att acceptera att kommissionen (Eurostat) ges mandat att utan förhandsvarning utföra inspektioner i medlemsstaterna för att kontrollera statistiska uppgifter.

Torsdagen den 17 juni 2010

4. Europaparlamentet anser att kommissionens förslag är ett absolut minimum mot bakgrund av det som inträffat i Grekland, och betonar att skyldigheten att inkomma med rapporter måste upprätthållas i samtliga medlemsstater, varvid dessa rapporter bör omfatta ingående uppgifter om eventuell tidigare verksamhet utanför balansräkningen.

5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att upphöra med alla slags skuldkonstruktioner utanför balansräkningen, och uppmanar kommissionen att föreslå bindande lagstiftning som ålägger medlemsstaterna att upphöra med alla slags skuldkonstruktioner utanför balansräkningen.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppge vilka befogenheter och vilken typ av personal den behöver för att kunna utföra verkliga, ändamålsenliga kontroller av nationell statistik på medellång och lång sikt.

7. Europaparlamentet påpekar att det finns en tendens hos medlemsstaterna att hålla vissa skuldförbindelser utanför balansräkningarna, särskilt vad avser framtida kostnader till följd av pensionsutbetalningar i den offentliga sektorn och långa kontrakt med den privata sektorn för uthyrning eller annat tillhandahållande av allmänna lokaler och byggnader. Parlamentet efterlyser en lösning som innebär att sådana skuldförbindelser anges i den nationella statistiken på ett konsekvent och öppet sätt.

8. Europaparlamentet uppmanar ECB att inleda ett nära samarbete med kommissionen (Eurostat) för att se till att medlemsstaternas statistik förs på ett konsekvent sätt.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen (Eurostat) att göra sitt yttersta för att förhindra att metodrelaterade misslyckanden och otillfredsställande administrativa problem – som i fallet med Grekland – förekommer igen i någon av unionens medlemsstater.

10. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att förse kommissionen (Eurostat) med uppgifter om de offentliga finanserna baserat på en standardiserad, internationellt erkänd redovisningsmetod.

11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge kommissionen (Eurostat) och de nationella organen med ansvar för statistik det tillträde och de resurser som krävs för att en verklig kontroll av de underliggande uppgifterna ska möjliggöras.

12. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som redan ingår i eller ansöker om medlemskap i euroområdet att godkänna att ECB deltar i inspektioner som inte aviseras på förhand och att ge dess personal tillgång till all sin statistik.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta tydliga ansvarsområden vad avser framställningen och insamlandet av statistiska uppgifter. Tydliga nationella ansvarsområden, inklusive ett personligt ansvar, är en nödvändig förutsättning för det arbete som kommissionen (Eurostat) uträttar.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att strama upp genomförandet av uppförandekoden för europeisk statistik, som stärker oberoendet, integriteten och ansvaret för de nationella statistiska instituten och för kommissionen (Eurostat) i syfte att främja en tillämpning av de bästa internationella statistiska principerna och metoderna hos alla aktörer som framställer europeisk statistik, för att optimera kvaliteten på statistiken.

15. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att till fullo erkänna behovet av regelbundna möten med kommissionen (Eurostat) för dialog och ingående kontroller, så att kontrollen av de inrapporterade uppgifterna kan stärkas och kvaliteten på uppgifterna hela tiden kan upprätthållas.

16. Europaparlamentet uppmanar rådet att stärka stödet för Olafs arbete, som enligt parlamentet spelar en mycket viktig roll när det gäller inte bara att skydda Europeiska unionens finansiella intressen och därigenom även EU-medborgarna, utan även att i hög grad bidra till att upprätthålla EU-institutionernas rykte. Parlamentet anser därför att en personalstrategi bör utarbetas som medför en personalökning och garanterar att den nuvarande höga kvaliteten på personalen består.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att göra Europeiska rådgivande organet för statistikstyrning mera delaktigt som oberoende rådgivare. Detta rådgivande organ skulle kunna bistå kommissionen (Eurostat) under besöken i medlemsstaterna.

18. Europaparlamentet betonar att korrekt statistik och förbättrad kontroll av tillförlitligheten hos de uppgifter som skickas in till Eurostat är en nödvändig förutsättning för att en förbättrad övervakning ska kunna bli ändamålsenlig.

19. Europaparlamentet betonar att Eurostats befogenheter bör stärkas.

20. Parlamentet anser att öppen och transparent statistisk information bör vara en förutsättning för att få tillgång till stöd från strukturfonderna.

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska rådet, Eurogruppens ordförande och Europeiska centralbanken.

Jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen

P7_TA(2010)0231

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen (2009/2204(INI))

(2011/C 236 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2008 ”Bättre balans i livet: ökat stöd för att göra det lättare att kombinera arbete och familj” (KOM(2008)0635),

— med beaktande av kommissions meddelande av den 26 november 2008 om en ekonomisk återhämtningsplan för Europa (KOM(2008)0800),

— med beaktande av kommissionens meddelande inför Europeiska rådets vårmöte – Främja återhämtning i Europa av den 4 mars 2009 (KOM(2009)0114),

— med beaktande av kommissionens arbetsdokument – Samråd om framtidsstrategin ”EU 2020” av den 24 november 2009 (KOM(2009)0647),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 3 oktober 2008 – Förverkligande av Barcelonamålen avseende barnomsorg före den obligatoriska skolåldern (KOM(2008)0638),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 27 februari 2009 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009 (KOM(2009)0077),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 18 december 2009 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2010 (KOM(2009)0694),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juni 2000 ”På väg mot en gemenskapens ramstrategi för jämställdhet” (2001-2005) (KOM(2000)0335) och kommissionens årliga rapporter om jämställdhet i Europeiska unionen 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007 och 2008 (KOM(2001)0179, KOM(2002)0258, KOM(2003)0098, KOM(2004)0115, KOM(2005)0044, KOM(2006)0071, KOM(2007)0049 och KOM(2008)0010),

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) ([1]),

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av direktiv 86/613/EEG (KOM(2008)0636), framlagt av kommissionen den 3 oktober 2008,

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (KOM(2008)0637), framlagt av kommissionen den 3 oktober 2008,

— med beaktande av läget i fråga om ratificeringen av Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel (CETS nr 197),

— med beaktande av den åtgärdsram för jämställdhet mellan kvinnor och män som EU:s arbetsmarknadsparter antog den 22 mars 2005,

— med beaktande av förslaget till Europarådets rekommendation om den ekonomiska och finansiella krisens effekter på kvinnor, dok 11891, av den 4 maj 2009,

— med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten, som Europeiska rådet antog den 23-24 mars 2006,

— med beaktande av yttrandet från rådgivande kommittén för lika möjligheter för kvinnor och män om könsbetingade löneskillnader, som antogs den 22 mars 2007,

— med beaktande av sin resolution av den 24 oktober 2006 om kvinnors invandring: invandrarkvinnors roll och ställning i EU ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2007 om en färdplan för jämställdhet 2006–2010) ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 3 september 2008 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2008 ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 med rekommendationer till kommissionen om tillämpningen av principen om likalön för kvinnor och män ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2009 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet ([7]),

— med beaktande av Eurostat, Statistics in focus 53/2009, ”Sharp increase in unemployment in the EU”,

([1]) EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.
([2]) EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 118.
([3]) EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 56.
([4]) EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 35.
([5]) EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 21.
([6]) Antagna texter, P6_TA(2009)0371.
([7]) Antagna texter, P7_TA(2009)0029.

— med beaktande av Eurostat, Statistics in focus 97/2009, ”Recession in the EU-27: length and depth of the downturn varies across activities and countries”,

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0155/2010), och av följande skäl:

A. Världsekonomin har drabbats av den värsta recessionen sedan den stora depressionen, vilket har medfört sociala konsekvenser i och utanför EU. Den ekonomiska och finansiella krisen i Europa har framför allt drabbat kvinnor, som har otryggare anställningsvillkor, i större utsträckning riskerar uppsägning och i mindre utsträckning omfattas av de sociala trygghetssystemen, vilket hittills inte har uppmärksammats i tillräckligt stor utsträckning av rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

B. Den första krisvågen drabbade främst den mansdominerade finanssektorn och byggnads- och anläggningsindustrin samt bilindustrin, och fick på så vis större uppmärksamhet, medan den andra krisvågen i lika stor utsträckning drabbade den huvudsakligen kvinnodominerade detaljhandels-, tjänste- och turismsektorn. Därför är det nödvändigt att i nationella och europeiska återhämtningsplaner ta itu med jämställdhetsaspekterna av följderna av och lösningarna på den ekonomiska och sociala krisen.

C. Ledande ekonomer har påpekat att lånekrisen – som inledde recessionen – bokstavligen talat orsakades av män. Det var även huvudsakligen män som beslutade om åtgärderna på statsnivå samt på internationell nivå – och inga av dessa åtgärder var tillräckligt jämställdhetsintegrerade. Det är viktigt att kvinnor, som generellt sett är bättre kvalificerade än män, är delaktiga fullt ut i de politiska, ekonomiska och finansiella beslutsprocesserna, men även när det gäller avtal mellan arbetsmarknadens parter.

D. Nya undersökningar visar att kvinnor utgör knappt fem procent av beslutsfattarna inom EU:s finansiella institutioner och att alla riksbankschefer i de 27 medlemsstaterna är män. Genusforskarna betonar att kvinnor har ett annat sätt att styra än män eftersom de undviker risker och i större utsträckning fokuserar på ett långsiktigt perspektiv.

E. Kvinnors deltagande i beslutsfattande är en viktig faktor för jämställdhet. Andelen kvinnor i ledande ställning i företag och på universitet är liten och även om andelen kvinnor inom politik eller forskning ökar så sker ökningen långsamt.

F. År 2006 utgjorde kvinnor 59 % av alla personer med den lägsta universitetsexamen, medan deras andel av fil.dr-examina uppgick till 43 %. Lägst andel kvinnor återfanns på nivån av ordinarie professor, med endast 15 % professorer av den högsta graden.

G. Det finns fler kvinnor än män vid fakulteter för handels-, förvaltnings- och juridikstudier, medan kvinnor är i minoritet i ansvarsfulla befattningar inom näringsliv och politik. Endast få kvinnor har en IT-, ingenjörs- eller fysikexamen, och kvinnor är följaktligen underrepresenterade i den privata sektorn, som är av vital betydelse för den ekonomiska återhämtningen.

H. Kvinnor kommer sannolikt att drabbas mer än män av den ekonomiska nedgången. Det finns en risk att den pågående recessionen fördröjer eller till och med vänder utvecklingen, vilket skulle få långsiktiga konsekvenser för de sociala trygghetssystemen liksom för den sociala inkluderingen och befolkningsutvecklingen.

I. Vissa jämställdhetsåtgärder har ställts in eller fördröjts och möjliga budgetnedskärningar i framtiden kan inverka på kvinnors sysselsättning och på jämställdhetsarbetet. Ett korrekt genomförande av ovannämnda direktiv 2006/54/EG blir allt viktigare.

J. Jämställdhet har en positiv effekt på produktiviteten och den ekonomiska tillväxten och kvinnors deltagande på arbetsmarknaden har många sociala och ekonomiska fördelar.

Torsdagen den 17 juni 2010

K. Löneskillnaderna mellan könen i EU-27 har varit fortsatt stora under de senaste 35 åren sedan direktiv 75/117/EEG ([1]) genomfördes, och uppgår 2010 till i genomsnitt 18 % i hela EU och till 30 % i vissa medlemsstater. Skillnaderna är större i den privata sektorn än i den offentliga, vilket speglar den rådande ojämlikheten på arbetsmarknaden, som i första hand drabbar kvinnor.

L. Den ekonomiska nedgången bör inte användas som ett skäl för att fördröja politiska åtgärder vars syfte är att göra det lättare att kombinera arbete och familj och minska medlen till omsorg och villkor för ledighet, eftersom detta särskilt påverkar kvinnors tillträde till arbetsmarknaden. Särskild hänsyn bör tas till behovet av att kombinera familje- och yrkesmässiga plikter i familjer med endast en förälder och i flerbarnsfamiljer.

M. Enligt Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor ägnar kvinnor tre gånger mer tid än män åt barnpassning, hushållsbestyr och vård av äldre släktingar, när ett delat ansvar för familj och hem mellan män och kvinnor, inte minst genom att utnyttja möjligheten till föräldra- och pappaledighet, är ett oundgängligt villkor för att jämställdhet ska kunna främjas och åstadkommas. Att mamma- och föräldraledighet inte tillgodoräknas vid beräkningen av den sammanlagda arbetstiden är diskriminerande och missgynnar kvinnor på arbetsmarknaden.

N. I rådets slutsatser av den 30 november 2009 ([2]) under det svenska ordförandeskapet uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att förstärka jämställdhetsperspektivet i strategin "Europa 2020-strategin". Kommissionen har inte tagit hänsyn till detta i sitt dokument om samråd kring Europa 2020-strategin, eftersom integrering av ett jämställdhetsperspektiv inte nämns en enda gång. Det är dock mycket viktigt att integrera ett jämställdhetsperspektiv i en ny finansiell och ekonomisk struktur och politik och se till att återhämtningsplaner och strukturanpassningsprogram genomgår en konsekvensanalys ur ett jämställdhetsperspektiv och att ett jämställdhetsperspektiv integreras i dem.

O. Ansträngningarna för att integrera jämställdhetsperspektivet i den offentliga politiken måste öka.

P. Vid ekonomisk recession är de människor som redan riskerar att bli fattiga, av vilka majoriteten är kvinnor, särskilt utsatta, särskilt kvinnliga migrerande arbetstagare och de som tillhör en minoritetsgrupp. I dagsläget är det mycket brådskande att genomföra de insatser och kompletta lösningar för att utrota fattigdomen som Europeiska rådet i Lissabon enades om redan år 2000. Man bör framför allt sträva efter att skydda grupper som är drabbade av flera olika problem, särskilt romer, och se till att de inkluderas i samhället.

Q. Ett bra heltidsarbete med dithörande rättigheter är ett skydd mot fattigdom och social utestängning, men även ett avstamp mot ekonomisk och psykologisk självständighet. Det krävs politiska åtgärder – bland annat allmän tillgång till offentliga tjänster av hög kvalitet – som tillgodoser både kvinnors och mäns behov, däribland tillgång till vårdtjänster av god kvalitet och till rimligt pris för barn, äldre och andra anhöriga.

R. Genom att utarbeta en politik som, inte bara genom att respektera skillnader och kulturell mångfald, gör det lättare för kvinnor som tillhör vissa kulturer eller minoritetsgrupper att komma in på arbetsmarknaden minskar man den sociala utestängningen till förmån för social sammanhållning, vilket i sin tur är en hävstång för ekonomisk tillväxt.

S. Våld i hemmet, vilket främst drabbar kvinnor, är ett utbrett problem i varje land och i alla socialgrupper. Studier visar att våldet mot kvinnor ökar när män känner sig undanträngda och maktlösa på grund av den ekonomiska krisen. Ekonomisk oro leder ofta till att misshandeln förekommer oftare samt att den blir våldsammare och farligare. Kostnaden för EU för våld i hemmet ligger kring 16 miljoner EUR årligen.

T. Sysselsättning är en nyckelfaktor för social integration. Det måste göras riktade och omfattande insatser för att utrota fattigdomen mot bakgrund av de ökande inkomstskillnaderna, fattigdomen och den ekonomiska och finansiella krisen.

([1]) Rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män (EGT L 45, 19.2.1975, s. 19).

([2]) Rådets slutsatser om jämställdhet: främjande av tillväxt och sysselsättning – bidrag till Lissabonstrategin efter 2010, möte i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Bryssel den 30 november 2009.

Torsdagen den 17 juni 2010

1. Europaparlamentet påpekar att likabehandling mellan kvinnor och män är ett av EU:s mål, och därmed en av de viktigaste principerna i alla politiska åtgärder mot den ekonomiska och finansiella krisen samt i övergången till perioden efter krisen.

2. Europaparlamentet understryker kommissionens slutsatser om att den ekonomiska krisen har lett till oro för att resultaten av jämställdhetsarbetet riskerar att omintetgöras och att effekterna av recessionen framför allt kan komma att drabba kvinnor.

3. Europaparlamentet vidhåller att man måste se till att den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen och framtida ekonomiska förslag inte äventyrar de landvinningar som gjorts på jämställdhetens område och att recessionen inte, vilket redan skett i vissa medlemsstater, används som skäl för att minska jämställdhetsåtgärderna.

4. Europaparlamentet betonar att jämställdhetspolitiken bör ses som en del av lösningen för att komma ur krisen, för att ta tillvara alla talanger och all kompetens i befolkningen och för att skapa en mer konkurrenskraftig ekonomi i framtiden.

5. Europaparlamentet betonar att kvinnors integration på arbetsplatsen under de senaste årtiondena inte bara innebär att krisen kommer att ha en mer direkt inverkan på kvinnorna själva utan också på hushållen, eftersom inkomsterna kommer att påverkas avsevärt av att kvinnorna förlorar sina arbeten. Parlamentet uppmanar Europeiska unionens institutioner och medlemsstater att ta med krisens dolda kostnader i beräkningen, inklusive de olika könsrelaterade konsekvenser som ofta förbises.

6. Europaparlamentet påpekar att erfarenheten av tidigare kriser visar att mäns sysselsättning generellt brukar återhämta sig snabbare än kvinnors.

7. Europaparlamentet påpekar att den makroekonomiska politiken främst leder till att könssegregeringen på arbetsmarknaden ökar, att kvinnors anställningar blir mer otrygga på grund av att arbete läggs ut på underleverantörer, att de könsbetingade löneskillnaderna ökar, att kvinnors tillgång till hälso- och sjukvård och utbildning minskar, att den bristande jämställdheten förvärras när det gäller tillgången till lån, mark och egendom samt att fattigdomen alltmer blir en kvinnofråga.

8. Europaparlamentet erinrar om att löneskillnaderna mellan kvinnor och män består och riskerar att skärpas av den ekonomiska och finansiella krisen. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att ställa upp tydliga mål och att föreslå bindande åtgärder för att bekämpa löneskillnaderna.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om översyn av den befintliga lagstiftningen om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män – det ovannämnda direktiv 75/117/EEG – vilket parlamentet krävde redan 2008. Parlamentet välkomnar kommissionens färska initiativ om att förbättra bestämmelserna om påföljder vid överträdelser av rätten till lika lön, så att de är avskräckande och proportionerliga (exempelvis strängare påföljder vid upprepade förseelser).

10. Europaparlamentet påpekar att de offentliga utgifterna på hälsoområdet är medlemsstaternas och deras nationella parlaments och/eller lokala myndigheters ansvar.

11. Europaparlamentet beklagar att många kvinnor redan har förlorat eller förväntas förlora sina arbeten, framför allt de som arbetar inom detaljhandels-, tjänste- eller turismsektorn samt kvinnor som arbetar deltid eller under otrygga anställningsformer. Parlamentet understryker att en sämre tillgång till mikrolån samtidigt förväntas leda till lägre inkomster för de kvinnor som är egenföretagare, särskilt i jordbruks- och landsbygdssektorerna. Parlamentet betonar att den kvinnliga arbetslösheten förväntas stiga oproportionerligt mycket när budgetnedskärningarna inom den offentliga sektorn tillkännages eftersom oproportionerligt många kvinnor arbetar inom utbildning, hälso- och sjukvård samt inom socialtjänsten.

12. Europaparlamentet betonar den positiva effekt som jämställdheten har på ökad ekonomisk tillväxt. Enligt undersökningar som gjorts skulle BNP öka med 30 % om kvinnors sysselsättningsgrad, deltidsarbete och produktivitet var på samma nivå som männens.

Torsdagen den 17 juni 2010

13. Europaparlamentet konstaterar att förlusten av arbetstillfällen under senare tid inneburit en möjlighet för många kvinnor att starta eget. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lagstiftning särskilt riktad mot små och medelstora företag för att uppfylla målet att minska företagens administrativa bördor med 25 % fram till 2012 och på så vis hjälpa till att främja denna företagaranda.

14. Europaparlamentet välkomnar Eurostats könsuppdelade statistik men anser att man i större utsträckning bör uppmärksamma deltidsarbetslöshet (ett område som ofta undantas från arbetslöshetsstatistiken). Parlamentet påpekar att långtidsarbetslöshet, lägre löner och färre arbetstimmar i snitt sannolikt kommer att få stora konsekvenser, framför allt för kvinnors inkomster och på längre sikt även för deras pensioner.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en undersökning på EU-nivå om sambandet mellan antalet kvinnor i bolagsstyrelserna och företagens ekonomiska utveckling, med beaktande av den undersökning som gjordes 2007 av Catalyst Inc, som kom fram till att företag med tre eller fler kvinnor i styrelsen visade en vinst per aktie som var 83 procent högre och en vinst på försäljningen som var 73 procent högre.

16. Europaparlamentet betonar att krisen hårdast kommer att drabba den utsatta gruppen kvinnor, dvs. funktionshindrade, invandrare, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, lågutbildade, långtidsarbetslösa, ensamstående medellösa kvinnor och kvinnor med ansvar för anhöriga.

17. Europaparlamentet understryker att migrerande arbetstagare också drabbas av krisen, liksom deras familjer hemma. Parlamentet påpekar att den kvinnliga migrationen ofta är underrapporterad och därmed också krisens konsekvenser för familjer som är beroende av de migrerande arbetstagarnas löner för sin överlevnad. Detta kan leda till att kvinnor hamnar i en ännu mer utsatt position när de kommer tillbaka hem, och förskjuts av såväl samhället som av sin familj.

18. Europaparlamentet betonar och välkomnar det faktum att det krävs en förståelse av krisen i dess sammanhang för att genomföra insatser och lösningar och att man måste erkänna att det krävs olika sorters åtgärder. Parlamentet betonar att recessionen samtidigt kan användas som en unik möjlighet att göra den ekonomiska och den sociala politiken mer medveten om jämställdhetsaspekterna och att skapa ett mer jämställt samhälle.

19. Europaparlamentet betonar behovet av att bekämpa stereotyper på alla områden och i alla skeden av livet, eftersom dessa stereotyper är ett av de mest ihållande skälen till ojämställdhet genom att de har ett stort inflytande på val av utbildning och sysselsättning, uppdelning av ansvaret för hem och familj, deltagande i det offentliga livet, deltagande och representation på beslutsfattande poster och val i arbetslivet.

20. Europaparlamentet måste tyvärr konstatera att man i sina politiska åtgärder inte har förstått, analyserat och korrigerat jämställdhetsaspekterna av krisen, däribland återhämtningspaketen. Parlamentet beklagar att jämställdhetsperspektivet i stort sett inte alls har integrerats i den nya Lissabonstrategin och uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att införa jämställdhet med specifika mål i riktlinjerna för sysselsättning, i de makroekonomiska riktlinjerna och i ”Europa 2020-strategin” samt att integrera ett jämställdhetsperspektiv i budgetarbetet i all politik.

21. Europaparlamentet anser att även om man har lyckats få kvinnors sysselsättningsgrad i EU att närma sig målet 60 % 2010, måste man fastställa ett ambitiösare mål för att nå 75 % 2020. Löneskillnaderna måste också minskas.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att integrera jämställdhetsperspektivet i all EU-politik och att se över gällande lagstiftning för att jämställdheten ska kunna tillämpas korrekt och för att göra det möjligt att vidta åtgärder för positiv särbehandling där så är nödvändigt.

23. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen, medlemsstaterna och framför allt parlamentets särskilda utskott för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen (CRIS) att se till att en konsekvensanalys ur ett jämställdhetsperspektiv genomförs (i efterhand om den inte har genomförts på förhand) av återhämtningsplanerna och strukturanpassningsprogrammen och att ett jämställdhetsperspektiv integreras i dem samt att uppgifter och statistik delas upp efter kön.

24. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet, kommissionen och medlemsstaterna att se till att regression och ekonomiska nedskärningar inte drabbar de strategier och strukturer som syftar till att uppnå jämställdhet mellan kvinnor och män på alla nivåer inom den offentliga och privata sektorn. Parlamentet beklagar att sådana ekonomiska nedskärningar redan har genomförts i vissa länder.

25. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att analysera och motverka de negativa effekterna av nedskärningar av de offentliga utgifterna och de sociala förmånerna, framför allt när det gäller nedskärningar av de offentliga utgifterna på lokal nivå, för att se till att kvinnor inte får en orimlig börda vad gäller omsorg (barn, äldre och vårdbehövande personer).

26. Europaparlamentet påpekar att bristen på politik och infrastruktur i fråga om omsorg har lett till att fler kvinnliga migrerande arbetstagare fyller detta tomrum i privata hem utan att ha tillgång till socialt och arbetsrelaterat skydd och förmåner. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart bekämpa olagligt arbete och ge lagliga migrerande arbetstagare tillgång till de sociala trygghets- och sjukvårdssystemen.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa tillgång till bra barnomsorg och omsorg för vårdbehövande personer till rimlig kostnad enligt EU-målen, samt att se till att tillgängligheten till dessa tjänster är förenlig med kvinnors och mäns heltidsarbeten. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att till fullo utnyttja potentialen hos strukturfonderna och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och att göra det lättare att få tillgång till finansiering av tjänster av god kvalitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett direktiv om pappaledighet, adoptionsledighet och ledighet för vård av anhörig.

28. Europaparlamentet påpekar att våldet mot kvinnor och män ökar under ekonomiska kriser och uppmuntrar därför medlemsstaterna att använda sig av nationell lagstiftning för att ta tag i alla former av könsrelaterat våld och välkomnar det spanska ordförandeskapets initiativ att inrätta ett observationsorgan för våld mot kvinnor och initiativet från en grupp medlemsstater om ett övergripande instrument för skydd av offer (europeisk skyddsorder).

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att framför allt genom upplysningskampanjer skapa en allmän medvetenhet om våld mot kvinnor. Att utbilda och medvetandegöra ungdomar är avgörande för att bekämpa denna företeelse.

30. Europaparlamentet uppmanar de europeiska institutionerna, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att framför allt lagstiftningsvägen vidta effektiva åtgärder för att uppmuntra till en jämn könsfördelning på högre befattningar inom näringsliv och politik, inklusive i bolagsstyrelser, samt i lokala, regionala, nationella och europeiska offentliga institutioner, myndigheter och organisationer, vilka bör föregå med gott exempel. Parlamentet efterlyser därför bindande mål om en jämn könsfördelning.

31. Europaparlamentet påpekar att kvinnor är underrepresenterade i det ekonomiska beslutsfattandet och att kvinnor i själva verket är en av de grupper som i dag är utestängda från det ekonomiska beslutsfattandet och som påverkas negativt av ekonomiska risker. Parlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att öka det kvinnliga deltagandet inom alla nivåer av beslutsfattande, framför allt i fråga om budgetering och styrning av europeiska ekonomiska system, inklusive Europeiska centralbanken. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet av att främja finansiella kunskaper bland flickor och kvinnor.

32. Europaparlamentet välkomnar den norska regeringens beslut att öka antalet kvinnor i styrelserna för privata och offentliga aktiebolag till minst 40 procent och finner det glädjande att man lyckats öka antalet kvinnor i bolagsstyrelserna till nuvarande 41 procent. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se det norska initiativet som en positiv förebild och följa dess exempel för börsnoterade företag.

33. Europaparlamentet håller med om behovet av att öka antalet kvinnliga styrelseledamöter i publika aktiebolag, men betonar att de nationella regeringarna bör vidta åtgärder som passar deras egna behov.

Torsdagen den 17 juni 2010

34. Europaparlamentet påpekar att investeringar i social infrastruktur är en möjlighet att modernisera Europa och främja jämställdhet mellan kvinnor och män. Att modernisera den fysiska infrastrukturen kan ses som en parallell strategi till investering i miljövänlig teknik. Därför anser parlamentet att jämställdhet mellan kvinnor och män bör vara en politisk prioritering och ett viktigt verktyg.

35. Europaparlamentet noterar, i ljuset av Europa 2020-strategin, att den miljövänliga ekonomin är avgörande och understryker att miljövänliga arbetstillfällen i framtiden kan bli ett viktigt tillväxtsegment på EU:s arbetsmarknader, att över 20 miljoner arbetstillfällen i EU redan i dag kan betraktas som miljövänliga och att aktuella uppgifter visar att sysselsättningen enbart inom sektorn för förnybar energi kan fördubblas till 2,8 miljoner under perioden fram till 2020.

36. Europaparlamentet påpekar att den ekologiska omställningen av ekonomin och övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp kommer att leda till en enorm efterfrågan på välutbildad arbetskraft. Parlamentet betonar att kvinnliga arbetstagare är kraftigt underrepresenterade inom sektorn för förnybar energi och framför allt i naturvetenskapliga och teknikintensiva yrken. Parlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att se till att kvinnliga arbetstagare i högre grad involveras i utbildningsprojekt och program för ekologisk omställning (dvs. i sektorn för förnybar energi) och i naturvetenskapliga och teknikintensiva yrken. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra kvinnor i lokala företagarinitiativ på dessa områden genom att underlätta tillgången till de europeiska strukturfonderna via informationsspridning och utbildningsseminarier.

37. Europaparlamentet uppmuntrar arbetsgivare i medlemsstaterna att skapa större möjligheter för kvinnliga arbetstagare inom den nya tekniken för att stärka den högteknologiska sektorn i enlighet med målen i Europa 2020-strategin.

38. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att verka för att de europeiska strukturfonderna genomförs fullt ut på nationell nivå så att man kan ta itu med effekterna av recessionen genom omskolning och fortbildning mot bakgrund av artikel 16 i den allmänna strukturfondsförordningen ([1]) och artikel 6 i förordningen om Europeiska socialfonden ([2]) och förordningen om Europeiska regionala utvecklingsfonden ([3]).

39. Europaparlamentet efterlyser en ändring av EJFLU-förordningen för att möjliggöra positiva åtgärder som gynnar kvinnor under den kommande programperioden 2014–2020, vilket var möjligt tidigare men inte nu längre. En sådan åtgärd skulle ha mycket positiva effekter för kvinnors sysselsättning på landsbygden.

40. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla en jämställd förvaltning genom att anlita jämställdhetsexperter inom regeringsdepartement och andra organ som genomför åtgärder enligt Sammanhållningsfonden och de övriga strukturfonderna och stöder kvinnliga organisationer och nätverk.

41. Europaparlamentet uppmuntrar Europeiska jämställdhetsinstitutet att genomföra en jämställdhetskonsekvensbedömning av hur jämställdheten påverkats av den ekonomiska och finansiella krisen. Parlamentet anser att denna konsekvensbedömning bör genomföras med hjälp av exakta indikatorer som tar hänsyn till krisens specifika villkor. Parlamentet uppmanar de andra EU-institutionerna, t.ex. Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, att föreslå sätt att möta jämställdhetsfrågor i sitt pågående arbete.

42. Europaparlamentet framhåller vikten av att ta fram program och finansiella incitament för att uppmuntra och främja kvinnors deltagande i små och medelstora företag.

43. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att erkänna det bidrag som det civila samhället kan ge när det gäller den ekonomiska och finansiella krisen och att stödja detta, framför allt mot bakgrund av Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning.

44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar, arbetsmarknadens parter och berörda icke-statliga organisationer.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska socialfonden (EUT L 210, 31.7.2006, s. 12).

([3]) Europaparlaments och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden (EUT L 210, 31.7.2006, s. 1).

Torsdagen den 17 juni 2010

Bedömning av resultaten av färdplanen för jämställdhet 2006-2010 och rekommendationer för framtiden

P7_TA(2010)0232

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om utvärderingen av resultaten från färdplanen för jämställdhet 2006–2010 och rekommendationer för framtiden (2009/2242(INI))

(2011/C 236 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra stycket i EU-fördraget och artikel 157 i EUF-fördraget,

— med beaktande av artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av kommissionens meddelande ”En färdplan för jämställdhet 2006–2010” (KOM(2006)0092),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2008 ”Halvtidsrapport om genomförandet av färdplanen för jämställdhet (2006–2010)” (KOM(2008)0760),

— med beaktande av rapporten från kommissionen av den 18 december 2009 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2010 (KOM(2009)0694),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juni 2000, ”Förslag till rådets beslut om ett stödprogram avseende gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)” (KOM(2000)0335), och kommissionens årliga rapporter om jämställdhet inom EU 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 och 2009 (KOM(2001)0179, KOM(2002)0258, KOM(2003)0098, KOM(2004)0115, KOM(2005)0044, KOM(2006)0071, KOM(2007)0049, KOM(2008)0010)) samt (KOM(2009)0077),

— med beaktande av FN:s juridiska verktyg inom ramen för mänskliga rättigheter och i synnerhet kvinnors rättigheter, bland annat konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, och FN:s övriga verktyg beträffande våld mot kvinnor, till exempel den deklaration och det åtgärdsprogram som antogs vid världskonferensen om mänskliga rättigheter i Wien, FN:s generalförsamlings resolutioner 48/104 av den 20 december 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor, 58/147 av den 19 februari 2004 om avskaffande av våld mot kvinnor i hemmet, 57/179 av den 30 januari 2003 om arbete för att avskaffa sådana brott mot kvinnor som förövas av hedersskäl samt 52/86 av den 2 februari 1998 om brottsförebyggande och straffrättsliga åtgärder för avskaffande av våld mot kvinnor,

— med beaktande av den handlingsplan som antogs under den fjärde världskvinnokonferensen i Peking den 4–15 september 1995 samt FN:s resolutioner av den 18 maj 2000 om uppföljning av handlingsplanen från Peking ([1]) och av den 10 mars 2005 om uppföljning av handlingsplanen från den fjärde världskvinnokonferensen (Peking+10) ([2]),

— med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare av den 9 oktober 2006 om ”alla former av våld mot kvinnor”,

([1]) EGT C 59, 23.2.2001, s. 258.
([2]) EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av slutrapporten i mars 2005 från det 49:e sammanträdet i FN:s generalförsamlings utskott för kvinnors status,

— med beaktande av protokollet om afrikanska kvinnors rättigheter, även känt som ”Maputo-protokollet”, som trädde i kraft den 26 oktober 2005 och som bland annat tar upp förbud mot alla former av könsstympning,

— med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 av den 31 oktober 2000 om ”kvinnor, fred och säkerhet”, som förordar ett större deltagande av kvinnor för att förhindra väpnade konflikter och bygga upp freden,

— med beaktande av Europarådets arbeten på detta område och särskilt den reviderade europeiska sociala stadgan,

— med beaktande av resolutionen från Europarådets konferens för jämställdhetsministrar om att överbrygga klyftan mellan rättslig och faktisk jämställdhet för att uppnå verklig jämställdhet (2010),

— med beaktande av dokumentet från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter om könsidentitet och mänskliga rättigheter (2009), rekommendation CM/Rec(2010)5 från Europarådets ministerkommitté till medlemsstaterna om åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet samt resolution 1728 (2010) och rekommendation 1915 (2010) från Europarådets parlamentariska församling om diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) ([1]),

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av direktiv 86/613/EEG (KOM(2008)0636), som framlades av kommissionen den 3 oktober 2008,

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (KOM(2008)0637), som framlades av kommissionen den 3 oktober 2008,

— med beaktande av rapporten från kommissionen av den 3 oktober 2008, ”Förverkligande av Barcelonamålen avseende barnomsorg före den obligatoriska skolåldern” (KOM(2008)0638),

— med beaktande av rapporten i maj 2003 från kommissionens rådgivande kommitté för lika möjligheter för kvinnor och män om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i de nationella budgetarna,

— med beaktande av den rådgivande kommittén för lika möjligheter för kvinnor och män och dess yttrande om löneskillnaderna mellan könen, som antogs den 22 mars 2007,

— med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2006 om strategier för förebyggande av handel med kvinnor och barn som riskerar att utsättas för sexuellt utnyttjande ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 24 oktober 2006 om kvinnors invandring: invandrarkvinnors roll och ställning i EU ([3]),

([1]) EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.
([2]) EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 75.
([3]) EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 118.

— med beaktande av den jämställdhetspakt som antogs av Europarådet den 23 och 24 mars 2006,

— med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2007 om en färdplan för jämställdhet 2006–2010 ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2008 om kvinnornas roll i industrin ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2008 ([3]) om jämställdhet och ökat medinflytande för kvinnor i utvecklingssamarbetet,

— med beaktande av sin resolution av den 3 september 2008 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2008 ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 med rekommendationer till kommissionen om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män ([5]),

— med beaktande av sina resolutioner av den 24 februari 1994 ([6]) och av den 13 oktober 2005 ([7]) om kvinnor och fattigdom i Europeiska unionen och sin resolution av den 3 februari 2009 om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer ([8]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ([9]),

— med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ([10]),

— med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2010 om förebyggande av människohandel ([11]),

— med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2010 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2009 ([12]),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0156/2010), och av följande skäl:

A. Jämställdhet är ett nödvändigt krav för att vi till fullo ska kunna åtnjuta våra allmänna mänskliga rättigheter, den är en av Europeiska unionens grundläggande principer och den framhålls sedan länge i fördragen. Trots detta finns avsevärda ojämlikheter i den politiska verkligheten och i kvinnornas liv.

B. Jämställdhetspolitiken är ett verktyg för ekonomisk tillväxt och social sammanhållning.

C. Jämställdhet ska vara ett europeiskt kulturellt och politiskt kännetecken.

([1]) EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 56.
([2]) EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 73.
([3]) EUT C 66 E, 20.3.2009, s. 57.
([4]) EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 35.
([5]) EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 21.
([6]) EGT C 77, 14.3.1994, s. 43.
([7]) EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 130.
([8]) EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 31.
([9]) EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.
([10]) Antagna texter, P7_TA(2009)0098.
([11]) Antagna texter, P7_TA(2010)0018.
([12]) Antagna texter, P7_TA(2010)0021.

Torsdagen den 17 juni 2010

D. Våld mot kvinnor är ett mycket stort hinder för jämställdhet. Det utgör ett av de oftast förekommande brotten mot de mänskliga rättigheterna, och det känner inte några geografiska, ekonomiska eller sociala gränser. Att så många kvinnor drabbas av våld är mycket oroande.

E. Vi kan inte fortsätta vara bundna av ekonomiska modeller som är föråldrade, som inte är miljömässigt hållbara och som grundar sig på en könsuppdelning av arbetet som är förlegad och som har satts ur spel genom kvinnornas inträde på arbetsmarknaden. Vi behöver en ny modell som är baserad på kunskap och innovation, som är socialt hållbar, som tar med kvinnors fulla kapacitet i produktionsmönstret, som ger en balanserad ansvarsfördelning mellan män och kvinnor inom den offentliga och den privata sfären och som gör det möjligt att förena privatliv och arbetsliv.

F. Färdplanen för jämställdhet 2006–2010 lyfter fram brister i arbetet med att åstadkomma fullkomlig jämställdhet och den har i en del fall drivit på dagordningen för jämställdshetsfrågor, men de övergripande framstegen har varit få.

G. Det är nödvändigt att förstärka insatserna för att bygga in genusperspektivet i den offentliga politiken.

H. Trots att det ännu är svårt att bedöma finanskrisens alla följder, är det tydligt att den pågående finans- och samhällskrisen får allvarliga konsekvenser för kvinnorna och för politiska framsteg på längre sikt som syftar till att skapa jämställdhet och att ojämlikheten och diskrimineringen därmed förvärras.

I. Jämställdhet har en positiv inverkan på produktiviteten och den ekonomiska tillväxten. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden medför många sociala och ekonomiska fördelar.

J. I vårt åldrande samhälle kommer kvinnor att vara oumbärliga på arbetsmarknaden, samtidigt som efterfrågan på äldrevård kommer att öka, vilket sannolikt leder till att kvinnor riskerar att få en dubbel arbetsbelastning.

K. Större delen av EU:s över 85 miljoner fattiga är kvinnor. Till detta bidrar arbetslöshet, osäkra anställningar, låga löner, pensioner under existensminimum och svårigheter att utnyttja modern samhällsservice inom många olika områden. Dessutom har antalet fattiga kvinnor ökat oproportionerligt i förhållande till antalet fattiga män de senaste tio åren.

L. De genomsnittliga löneskillnaderna mellan kvinnor och män är nu mer än 17 procent, och leder till pensionsklyftor och fattigdom bland äldre kvinnor. Den indirekta diskrimineringen tenderar att tillta allteftersom arbetslösheten växer, och den drabbar då särskilt kvinnor och unga flickor.

M. Det finns en seglivad könsskillnad i fråga om omvårdnad, där kvinnor ägnar dubbelt så mycket eller tre gånger så mycket tid åt oavlönad vård av barn och andra anhöriga i förhållande till män.

N. Kvinnor utsätts ofta för flerfaldig diskriminering på grund av kön, ålder (gäller särskilt äldre kvinnor), funktionshinder, etnisk bakgrund och ras, religion, nationalitet, invandrarstatus, socioekonomisk ställning, inbegripet kvinnor i ensamhushåll, sexuell läggning eller könsidentitet. Flerfaldig diskriminering skapar mångdubbla hinder för kvinnors ökade medinflytande och sociala framsteg.

O. Det är mycket viktigt att lika tillgång till samhällsresurser, till rättigheter och till makt kan garanteras. Detta kräver strukturella och kulturella förändringar, undanröjande av stereotypa föreställningar och främjande av jämställdhet.

P. De stereotypa föreställningar som fortfarande råder när det gäller kvinnors utbildnings- och yrkesalternativ bidrar till att befästa ojämlikheterna.

Q. Segregeringen mellan kvinnor och män inom olika sektorer och yrken har inte minskat. I vissa länder har den tvärtom ökat.

R. Familjerätt (i synnerhet lagstiftning som reglerar äktenskap och skilsmässa) försätter ofta kvinnor i en juridiskt och ekonomiskt sämre position och ibland bidrar domstolar till ojämlikhet mellan män och kvinnor genom att tillämpa familjerätt som grundar sig på traditionella förebilder i stället för lika rättigheter.

S. Rätten till invändningar av samvetsskäl missbrukas ofta av (religiösa) grupper för att minska kvinnors rättigheter inom områden som sjukvård och familjerätt.

T. Kvinnors medverkan vid beslutsfattande är en avgörande indikator på jämställdheten. Andelen kvinnor på ledande befattningar inom företag och universitet är fortfarande låg. Andelen kvinnor som sysslar med politik eller forskning ökar, men i mycket långsam takt.

U. De utmaningar som finns och de erfarenheter som gjorts visar att frånvaron av en sammanhållen politik mellan olika områden tidigare hindrat att jämställdhet skapats och att vi måste bli bättre på att med tillräckligt stora resurser samordna, informera om och främja kvinnors rättigheter med hänsyn till deras olika levnadsförhållanden.

V. Positiv särbehandling av kvinnor har visat sig mycket viktigt för att de ska bli fullt delaktiga i arbetsmarknaden och i samhället som helhet.

W. Femtonårsdagen av handlingsplanen från Peking har uppmärksammats med ett antal resolutioner, men det är fortfarande långt kvar innan den förverkligas.

X. Könsspecifika data är ett viktigt verktyg för att åstadkomma verkliga framgångar och utvärdera resultat effektivt.

Y. 2010 har utropats till Europeiska året för bekämpning av fattigdom, och det måste återspeglas i initiativ och samfällda politiska åtgärder som bidrar till att i grunden förbättra den nuvarande situationen.

Z. I år firar vi också 100-årsdagen av 8 mars-deklarationen om den internationella kvinnodagen. Det är av största vikt att kvinnorna och deras organisationer involveras för att främja jämställdhet och bekämpa diskriminering och ojämlikhet.

AA. För både kvinnor och män saknas fortfarande en lösning som gör det möjligt att förena yrkesliv, familjeliv och privatliv.

AB. Tillgång till barn- och äldreomsorg och vård för andra anhöriga är mycket viktigt för att män och kvinnor ska kunna delta på lika villkor på arbetsmarknaden och inom undervisning och utbildning.

AC. I de flesta medlemsstater beaktas i trygghetssystemen inte i tillräcklig utsträckning de särskilda villkor som råder för fattiga kvinnor. Risken för fattigdom är större för kvinnor än för män. Ett delat ansvar för familj och hem mellan män och kvinnor, bl.a. genom att båda föräldrarna tar ut lika mycket föräldraledighet, vid sidan av pappaledighet, är ett oundgängligt villkor för att jämställdhet ska kunna främjas och åstadkommas. Att mammaledighet och föräldraledighet inte tillgodoräknas vid beräkningen av den sammanlagda arbetstiden är diskriminerande och missgynnar kvinnor på arbetsmarknaden.

Torsdagen den 17 juni 2010

Utvärdering av färdplanen för jämställdhet 2006–2010

1. Europaparlamentet konstaterar när det gäller lika förutsättningar för ekonomiskt oberoende för kvinnor och män att kvinnors sysselsättningsgrad nästan har nått upp till de 60 procent som anges i Lissabonstrategins sysselsättningsmål. Parlamentet beklagar dock att det inte finns några tvingande åtgärder för att ta itu med de kvarstående löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Parlamentet framhåller också behovet av skyndsamma åtgärder för att förbättra situationen för kvinnor med otrygga anställningsförhållanden, särskilt invandrarkvinnor och kvinnor från etniska minoriteter, som blir ännu mer utsatta under ekonomiska och sociala kriser. Parlamentet efterlyser vidare att den bristande jämställdheten i de offentliga hälsovårdssystemen minskas och att lika tillgång till dem garanteras.

2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens lagförslag i syfte att förbättra möjligheterna att kombinera arbete, privatliv och familj. Parlamentet konstaterar dock att pappa- och adoptionsledighet samt ledighet för vård av anhörig inte har tagits upp. Parlamentet beklagar också att endast en minoritet av medlemsstaterna har uppnått Barcelonamålen om att ge tillgång till bra barnomsorg till rimlig kostnad. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att förnya sitt engagemang för detta mål.

3. Europaparlamentet beklagar att kvinnor fortfarande är underrepresenterade i beslutsfattande positioner inom politik och näringsliv i de flesta medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att gå vidare med ytterligare konkreta åtgärder för att främja att lika många kvinnor och män deltar i beslutsfattandet.

4. Europaparlamentet noterar åtgärderna i Daphne III-programmet för att förhindra och bekämpa våld mot kvinnor. Parlamentet upprepar dock att det behövs lagstiftningsåtgärder på EU-nivå för att få bukt med könsrelaterat våld.

5. Europaparlamentet välkomnar att jämställdhet tas upp som en prioriterad fråga i gemenskapens utbildningsprogram i syfte att minska stereotypa föreställningar i samhället. Parlamentet beklagar dock att ihållande stereotypa föreställningar om kön fortfarande ligger till grund för många ojämlikheter. Parlamentet ber därför kommissionen och medlemsstaterna att starta informationskampanjer för att bryta stereotypa föreställningar och traditionella könsroller, särskilt kampanjer riktade till män där behovet av att dela på familjeansvaret framhålls.

6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens engagemang för principerna i millenniedeklarationen och handlingsplanen från Peking när det gäller främjandet av jämställdhet utanför EU. Parlamentet efterlyser en fortsatt förstärkt integrering av jämställdhetsperspektivet i EU:s yttre utvecklingssamarbete och handelsförbindelser.

På det institutionella planet

7. Europaparlamentet föreslår att EU:s nya jämställdhetsstrategi ska vara ett handlingsprogram och ett politiskt åtagande på grundval av handlingsplanen från Peking och dess framsteg. Kvinnors och flickors mänskliga rättigheter ska vara en oförytterlig, integrerande och oupplöslig del av de allmänna mänskliga rättigheterna.

8. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att fortfarande sträva efter de sex prioriterade handlingsområdena i den nuvarande färdplanen. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa ytterligare konkreta åtgärder för att säkerställa att den nuvarande färdplanens starka sidor utvecklas ännu mer och på så sätt påverka instrumenten på nationell och regional nivå mer märkbart för att skapa jämställdhet och ett ökat medinflytande för kvinnor.

9. Europaparlamentet föreslår att EU-medel anslås till den nya strategin för jämställdhet för att underlätta genomförandet på europeisk nivå.

10. Europaparlamentet framhåller vikten av att rådet antar kommissionens nya förslag till jämställdhetsstrategi i enlighet med parlamentets yttrande, i syfte att ge den en större politisk kraft och ge nya impulser för jämställdhetspolitiken.

11. Europaparlamentet beklagar att Europa 2020-strategin som lagts fram av kommissionen inte på ett tillfredsställande sätt innefattar genusperspektivet och uppmanar därför rådet och kommissionen att se till att jämställdhetsdimensionen framhålls systematiskt i EU 2020-strategin, som ska innehålla ett kapitel om genus, mekanismer för att integrera jämställdhetsperspektiv och mål för kvinnor på arbetsmarknaden med indikatorer för ekonomiskt oberoende och som beaktar både de konsekvenser den nuvarande sociala och ekonomiska krisen har för kvinnor samt kvinnors roll i ett åldrande samhälle.

12. Europaparlamentet föreslår årliga trepartsmöten mellan rådet, kommissionen och parlamentet om hur jämställdhetsstrategin framskrider i EU.

13. Europaparlamentet understryker vikten av en årlig jämställdhetskonferens, med deltagande av kvinnoorganisationer, övriga organisationer som arbetar för jämställdhet, såsom hbt-organisationer, och fackföreningar i de olika medlemsstaterna samt av företrädare för parlamentet, kommissionen, rådet och de nationella parlamenten. Varje år ska ett i förväg bestämt tema uppmärksammas särskilt.

14. Europaparlamentet framhåller behovet av en strukturerad dialog med det civila samhället för att säkerställa jämställdhetsprincipen.

15. Europaparlamentet föreslår att det institutionella samarbetet på detta område inte begränsas till enbart kvinnoorganisationer utan att man aktivt söker samarbete med organisationer som företräder män och kvinnor och som arbetar för jämställdhet.

16. Europaparlamentet kräver att det europeiska jämställdhetsinstitutet omedelbart träder i funktion med full kraft och att det utarbetas indikatorer för uppföljning av jämställdhetsfrågor på alla områden. Parlamentet yrkar på att dessa indikatorer regelbundet aktualiseras för att fastställda mål ska bli förenliga med faktiska resultat.

17. Europaparlamentet anser att politiska förslag från kommissionen och rådet som innehåller en bedömning av sociala effekter också ska innehålla en bedömning av jämställdhetsaspekter.

18. Europaparlamentet står fast vid att kommissionen bör integrera ett jämställdhetsperspektiv vid utarbetandet av alla sina förslag.

19. Europaparlamentet begär att kommissionen regelbundet förbättrar och uppdaterar sin webbsida om jämställdhet, att gruppen för lika möjligheter minst en gång om året helt ägnar ett av sina möten åt jämställdheten och att en informationstjänst för kvinnor inrättas.

20. Europaparlamentet kräver att kommissionens generaldirektorat i sin interna verksamhet inför en förstärkt samordningsmekanism för en permanent uppföljning när det gäller politik för lika rättigheter och möjligheter för män och kvinnor inom alla områden.

21. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant att säkerställa en jämn könsfördelning vid inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder och att upprätta en handlingsplan för att sträva efter en jämn könsfördelning i EU-delegationerna, vilket även inbegriper den högsta nivån. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utse ett EU-sändebud för kvinnors rättigheter, något som Europaparlamentet redan krävde i mars 2008, för att ägna särskild uppmärksamhet åt kvinnors ställning i EU-extern politik och uppmanar till ett strukturellt införlivande av ett genusperspektiv vid den europeiska avdelningen för yttre åtgärder. Parlamentet uppmanar Europeiska kommissionen, rådet och medlemsstaterna att aktivt främja och stödja kvinnor att delta i de bilaterala och multilaterala förbindelserna med stater och organisationer utanför unionen.

22. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant att se till att ett genusperspektiv genomsyrar alla utvecklingspolitiska samarbeten, program och projekt och framhåller betydelsen av att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1325 i unionens yttre åtgärder.

Torsdagen den 17 juni 2010

23. Europaparlamentet understryker vikten av en integrerad jämställdhetspolitik inom olika områden, framför allt ekonomi, finans, handel och socialpolitik, samt av en budgetanalys som tar hänsyn till köns- och jämställdhetsfrågor. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja spridning och utbyte av god praxis så att de i högre grad beaktas vid politikutformningen.

24. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att kommissionen och medlemsstaterna utvecklar utbildnings- och genomförandeverktyg så att alla berörda parter inom sina behörighetsområden kan ta vederbörlig hänsyn till ett perspektiv som grundas på lika möjligheter för kvinnor och män, samt utvärdera den specifika inverkan som politiken har på kvinnor och män.

25. Europaparlamentet anser att det är viktigt att inom ramen för strategierna och planerna för den ekonomiska återhämtningen vidta mönsteråtgärder som stöder utbildningsvägar med specifik inriktning på arbetsmarknaden för flickor och kvinnor, inom strategiska utvecklingssektorer och i uppgifter och befattningar på hög teknisk och vetenskaplig nivå.

26. Europaparlamentet inskärper vikten av att utveckla könsbaserade kvantitativa, kvalitativa och statistiska indikatorer som är tillförlitliga, jämförbara och tillgängliga vid behov, och som kan användas för att följa upp hur jämställdheten tillämpas tvärs över alla politikområden.

27. Europaparlamentet uppmanar Eurostat att utarbeta indikatorer för att mäta kvinnors och mäns engagemang i frivilligt arbete för att på så sätt visa på kvinnors och mäns insatser för den sociala sammanhållningen.

28. Europaparlamentet betonar att en bättre samordning är nödvändig för att jämställdhetspolitikens målsättningar ska kunna utvecklas inom alla institutioner, både i EU och i medlemsstaterna, och att det är nödvändigt med konkreta och homogena integrationsmetoder som till exempel genusbudgetar eller inbyggda genusanalyser vid utformning, planering, genomförande och uppföljning av den offentliga politiken.

29. Parlamentet kräver att kommissionen och medlemsstaterna tillämpar en dubbel strategi med en integrerad jämställdhetspolitik samtidigt som man fortsätter att vidta specifika åtgärder, även i form av lagstiftning, vid budgetutformning och vid uppföljning och kontroller med syfte att förverkliga dem. Parlamentet pekar på att en handlingsplan bör innehålla kortsiktiga och långsiktiga kvalitativa och kvantitativa mål på både europeisk och nationell nivå.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att bygga in genusperspektivet i all gemenskapspolitik och att nuvarande lagstiftning revideras så att man får en korrekt tillämpning av jämställdheten och möjliggör positiva särbehandlingsåtgärder där sådana behövs.

31. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen står fast vid principerna i handlingsplanen från Peking vad gäller att främja könsbudgetering. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att arbeta för att regelbundet granska hur kvinnor får del av offentliga medel, att ändra budgetar för att säkerställa en jämlik tillgång till dessa medel, både för att förbättra produktionskapaciteten och för att tillgodose sociala behov. Parlamentet kräver också att tillräckligt stora resurser görs tillgängliga, bl.a. för att genomföra genuskonsekvensanalyser.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera att medlemsstaterna följer de direktiv och åtgärder som finns mot könsdiskriminering och att vidta aktiva åtgärder, däribland överträdelseförfaranden, om de inte följs.

33. Europaparlamentet begär att förordningen om Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ändras så att det precis som i Europeiska socialfonden (ESF) blir möjligt att genomföra proaktiva åtgärder till förmån för kvinnor under den kommande programperioden 2014–2020. Detta har varit möjligt under tidigare perioder men inte under den innevarande. Sådana åtgärder skulle få mycket positiva effekter för landsbygdskvinnors sysselsättning.

34. Europaparlamentet framhåller nödvändigheten av att även parlamentets egna utskott och delegationer fäster särskild vikt vid jämställdhetsfrågorna och ser till att kvinnor är tillräckligt representerade på ansvarsfulla poster inom dessa utskott och delegationer. Parlamentet framhåller det viktiga arbete som utförs av högnivågruppen för jämställdhet inom parlamentet.

35. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende det pågående arbetet bland ledamöterna i Europaparlamentet som ansvarar för integreringen av ett jämställdhetsperspektiv och som arbetar för att se till att deras enskilda utskott har ett genusperspektiv i utformningen och utvecklingen av alla politikområden.

36. Europaparlamentet uppmanar parlamentets presidium och kommissionen att arbeta mer för att öka antalet kvinnor på högre poster bland sina anställda. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en mekanism för att se till att kommissionärskollegiet är jämlikt under nästa mandatperiod.

37. Europaparlamentet inskärper att man måste förhindra att den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen och de kommande ekonomiska programmen äventyrar de framsteg som gjorts beträffande jämställdheten och att konjukturnedgången, såsom redan sker i vissa medlemsstater, utnyttjas som ett argument för att minska åtgärderna för jämställdhet. Detta skulle på lång sikt bli ett hinder för ökad sysselsättning, ekonomisk tillväxt inom EU, ökade skatteintäkter, höjda födelsetal och förbättrad jämställdhet.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter inleda en översyn av politiken för att förena yrkes- och familjeliv och garantera att kostnaden för föräldraskap inte bärs av företagen utan av samhället för att få bort diskriminerande behandling i företagen och främja den demografiska utvecklingen.

39. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att det är nödvändigt att vidta positiva åtgärder för kvinnor och män, framför allt för att göra det lättare att återvända till arbetsmarknaden efter en period som ägnats åt familjen (vård av barn och/eller anhörig som är sjuk eller funktionshindrad), genom att främja en politik för (åter)anpassning till arbetsmarknaden som gör det möjligt att åter bli ekonomiskt oberoende.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att fullfölja initiativen för att erkänna den informella ekonomiska sektorn och beräkna värdet av ”livets ekonomi” utifrån ett genusperspektiv i enlighet med projektet ”Bortom BNP” som lanserats av kommissionen.

41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera lämpligt socialt skydd för kvinnor och män som tar hand om sjuka, gamla eller funktionshindrade släktingar liksom för äldre kvinnor som har särskilt låg pension.

Temaområden – målsättningar

42. Europaparlamentet framhåller vikten av att man fortsätter med den analys av handlingsplanen från Peking (Peking+15) som utfördes under det svenska ordförandeskapet, och att man med denna som utgångspunkt inte bara utarbetar lämpliga indikatorer utan också fastställer medel och vidtar nödvändiga politiska åtgärder inom de tolv områden som den omfattar.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en bedömning av de konsekvenser, framför allt för budgeten, som uppkommer genom integreringen av jämställdhetsperspektivet, och som gör det möjligt att utvärdera relevansen, effektiviteten, hållbarheten och nyttan av den med avseende på förhållandet mellan kostnader och mervärde, såsom det för övrigt är brukligt för all annan EU-politik.

44. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att förbättra systemen för kvinnoorganisationernas och det civila samhällets samarbete och deltagande i processerna för integreringen av jämställdhetsperspektivet.

Torsdagen den 17 juni 2010

45. Europaparlamentet prioriterar kampen mot fattigdom genom en förändring av de makroekonomiska, penningpolitiska, socialpolitiska och arbetsmarknadspolitiska strukturer som utgör grunden för den, i syfte att garantera ekonomisk och social rättvisa för kvinnor, omarbeta metoderna för bestämning av fattigdomens omfattning, utveckla strategier som gynnar en rättvis fördelning av inkomster, garantera en minimiinkomst och rimliga löner och pensioner, skapa fler fasta arbetstillfällen för kvinnor, skapa fler kvalificerade jobb med tillhörande rättigheter för kvinnor, garantera tillgång till modern samhällsservice för alla kvinnor och unga flickor, förbättra det sociala skyddsnätet och tillhörande samhällstjänster, däribland daghem, förskolor, fritidshem, kommunala fritidssysselsättningar och stödåtgärder till familjer, även över generationsgränserna, som ska vara tillgängliga för alla kvinnor, män, barn och äldre och i synnerhet för äldre ensamstående kvinnor.

46. Europaparlamentet betonar att de fattigaste kvinnorna måste vara de man först tänker på när man utformar, genomför och utvärderar jämställdhetspolitiken. Parlamentet uppmanar därför unionen att ägna särskild uppmärksamhet åt utformningen och genomförandet av Europaåret för bekämpning av fattigdom, Europaåret för volontärarbete och generellt sett åt Europa 2020-strategin i detta hänseende.

47. Europaparlamentet betonar den positiva inverkan som jämställdheten har på den ekonomiska tillväxten. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att vissa studier tyder på att bruttonationalprodukten skulle vara cirka 30 procent högre om kvinnornas sysselsättningsgrad, arbetstid och produktivitet var lika höga som för männen.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att analysera effekterna av krisåtgärderna och de kommande exitstrategierna med avseende på jämställdhet.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undanröja skillnaderna inom de berörda områdena för att säkerställa att rättsskyddet är lika högt för könsdiskriminering som för rasdiskriminering och att förbättra rättsskyddet och tillgången till rättsmedel för offer för flerfaldig diskriminering.

50. Europaparlamentet kräver skyndsamma åtgärder för att bekämpa lönediskriminering. Detta kan ske antingen genom att nuvarande direktiv ändras eller genom att man utarbetar etappvisa planer med preciserade målsättningar för varje sektor, till exempel att löneskillnaden ska vara högst 0–5 procent år 2020, för att komma till rätta med direkt och indirekt diskriminering genom att till exempel uppmuntra till kollektivavtal, utbilda jämställdhetsrådgivare som tar upp den ojämna fördelningen av oavlönat arbete mellan kvinnor och män. Insyn och öppenhet i lönesättningen ska vara en norm för god praxis för att stärka förhandlingspositionen för kvinnliga arbetstagare.

51. Europaparlamentet välkomnar att sysselsättningsgraden för kvinnor i EU närmar sig målsättningen 60 procent för år 2010 men framhåller att det är nödvändigt att ställa upp mer långtgående utmaningar om man ska komma upp till 75 procent år 2020.

52. Europaparlamentet kräver att rådet, kommissionen och EU:s medlemsstater vidtar särskilda åtgärder för att förbättra särskilt sårbara gruppers ställning, såsom oberoende för invandrarkvinnor som utsätts för våld i hemmet, egen rätt till pension och andra förmåner för kvinnor som inte deltagit eller deltagit lite på arbetsmarknaden och en kampanj för att öka kunskapen om transsexuellas diskriminering och att förbättra deras tillgång till rättsmedel.

53. Europaparlamentet understryker vikten av förhandlingar och kollektivavtal i kampen mot diskriminering av kvinnor, framför allt när det gäller tillträde till anställningar, löner, arbetsförhållanden, befordran och yrkesutbildning.

54. Europaparlamentet uppmanar offentliga och privata institutioner att i sina interna föreskrifter införa jämställdhetsplaner, att komplettera dem med tydliga mål på kort, medellång och lång sikt och att årligen utvärdera genomförandet av målen i praktiken.

55. Europaparlamentet beklagar att kvinnor är svagt representerade vid beslutsfattande, både i näringslivet och demokratiska processer. Parlamentet framhäver behovet av mer långtgående åtgärder för att öka andelen kvinnor i företagsstyrelser och offentliga organ på lokal, regional, nationell och europeisk nivå.

56. Europaparlamentet kräver ytterligare åtgärder på arbetsplatserna i form av utbildning och kontroller för att skapa bättre arbetsförhållanden för kvinnor. Det gäller framför allt arbetstidens längd, respekten för föräldraskap och möjligheten att förena arbete och familjeliv. Parlamentet uppmanar till ett större utnyttjande av mammaledighet och till inrättande av föräldraledighet och betald pappaledighet samt betald ledighet av familjeskäl framför allt för att ta hand om vårdberoende anhöriga, åtgärder som ska bekämpa en könsstereotyp fördelning av arbete och omvårdnad och bekämpande av handlingssätt som äventyrar dessa rättigheter.

57. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang vikten av att mäta, certifiera och belöna företagets sociala ansvar. I detta ansvar ingår bland övriga krav en fullt genomförd jämställdhet. Parlamentet vidhåller att jämställdheten bör förverkligas genom att man inför flexibla organisationsmodeller som baseras på arbete med målsättningar som inte är knutna till närvaron och där det för alla anställda, oberoende av kön, ska vara möjligt att utveckla de egna yrkes-, inkomst- och karriärmöjligheterna allt efter förmåga och kompetens. Hänsyn måste tas till de sociala behov som sammanhänger med omsorgen om barn och familj, även med hjälp av en familjevänlig arbets- och samhällsorganisation.

58. Europaparlamentet inskärper behovet av att förena privatliv, familjeliv och arbete genom att införa åtgärder som i lika mån riktar sig till män och kvinnor, som främjar en uppdelning av arbetsuppgifterna på jämställd grundval och som tar hänsyn till att männen hittills har varit mindre angelägna att utnyttja föräldraledigheten.

59. Europaparlamentet inskärper behovet av att uppmuntra initiativ som bidrar till att företagen utvecklar och genomför positiva åtgärder och tillämpar en personalpolitik som främjar jämställdhet och som också värdesätter kommunikations- och utbildningsmetoder som ger möjlighet att främja, överföra och införa väl beprövade arbetsmetoder i organisationer och företag.

60. Europaparlamentet anser att det är viktigt att gå djupare in på frågan om att skapa en metodik för funktionsanalys som kan garantera rättigheterna när det gäller lika lön för kvinnor och män, utvärdera personer och yrken och samtidigt höja värdet på arbetet som ett fundamentalt inslag för att öka företagens produktivitet, konkurrenskraft och kvalitet och för att förbättra de anställdas liv.

61. Europaparlamentet inskärper att det är nödvändigt med ökad tillgänglighet och kvalitet inom barnomsorg och assistans till vårdberoende anhöriga. Tillgången till sådana tjänster måste överensstämma med arbetstiderna för heltidsarbetande kvinnor och män.

62. Europaparlamentet framhåller att dessa vård- och omsorgstjänster för minderåriga och vårdberoende anhöriga utgör en viktig källa till arbetstillfällen som kan utnyttjas av äldre kvinnor, vilka i dag har en mycket låg sysselsättningsgrad.

63. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att säkerställa tillgången till bra barnomsorg till rimlig kostnad för minst 50 procent av barn under 3 år och att erbjuda förskola åt alla barn från 3 år upp till den obligatoriska skolstarten.

64. Europaparlamentet kämpar för politiska åtgärder och handlingsplaner som eliminerar våld mot kvinnor inom alla områden, främjar kvinnors mänskliga rättigheter och bekämpar könsstereotypa föreställningar och alla former av diskriminering i samhället och familjen, inbegripet undervisning, utbildning, massmedia och politik. Parlamentet kräver att en särskild politik tas fram som främjar jämställdhet, ökar kvinnors medinflytande och erbjuder bättre utbildning för den enskilde, bland annat med hjälp av medvetandehöjande kampanjer, och en strategi för livslångt lärande, och särskilda åtgärder till förmån för kvinnor.

65. Europaparlamentet stöder de slutsatser som rådet för sysselsättning och sociala frågor har dragit om eliminering av våld mot kvinnor och framhäver betydelsen av kommissionens åtagande att införa en aktivare politik för att förhindra våld mot kvinnor, inklusive handel med kvinnor och flickor. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett samrådsförfarande för ett direktiv om att bekämpa våld mot kvinnor vari bland annat kommer att anges de åtgärder som medlemsstaterna är förpliktigade att genomföra för att bekämpa våld mot kvinnor.

Torsdagen den 17 juni 2010

66. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av en bred undersökning som berör samtliga EU-länder och där en gemensam metodik används för att utforska problemets verkliga omfattning. Parlamentet framhåller det viktiga arbete som utförs på detta område av Europeiskt centrum mot könsrelaterat våld, som tar fram statistik med hög kvalitet som underlag för politiska åtgärder i kampen mot detta samhällsgissel.

67. Europaparlamentet kräver att stor uppmärksamhet riktas på situationen för kvinnor som arbetar tillsammans med sina män inom jordbruk, hantverk, handel och fiske och i små familjeföretag, där situationen för kvinnorna är mer sårbar än för männen. Nya åtgärder måste vidtas för att skydda moderskapet, eliminera indirekt diskriminering och säkerställa skydd och social trygghet samt övriga rättigheter för kvinnor, även för dem som är egenföretagare. Parlamentet framhåller i detta sammanhang vikten av att utveckla det juridiska begreppet gemensamt ägande, i syfte att fullt ut erkänna kvinnornas rättigheter inom jordbrukssektorn, ge dem tillräckligt skydd inom socialförsäkringssystemet och erkänna deras arbetsinsatser.

68. Europaparlamentet betonar vikten av kampen mot stereotypa föreställningar inom livets alla områden och skeden, eftersom detta är en av de mest svårbemästrade orsakerna till ojämlikhet mellan män och kvinnor. Det påverkar valet av undervisning, utbildning och anställning, ansvarsfördelningen inom familjen, deltagandet i det offentliga livet, deltagandet och representationen i beslutsfattande organ och val som görs inom arbetslivet.

69. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att lägga större vikt vid att bekämpa flerfaldig diskriminering, fattigdom och social utestängning samt ojämlikheter på hälsoområdet.

70. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att se över skatte- och socialförsäkringssystemen i syfte att göra rättigheter individuella, garantera jämställdhet på pensionsområdet och ta bort de negativa incitament som fortfarande finns mot kvinnors deltagande i arbets- och samhällslivet. Det kan gälla sambeskattning, eller att stödåtgärder för omsorg om vårdkrävande familjemedlemmar kopplas till att kvinnor inte ska vara yrkesverksamma.

71. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 10 februari 2010 och framhåller hur viktigt det är för kvinnor att ha kontroll över sina sexuella och reproduktiva rättigheter.

72. Europaparlamentet inskärper vikten av förebyggande åtgärder för att säkerställa kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa

73. Europaparlamentet betonar att förfarandena för könsbyte måste bli tillgängliga för transsexuella och att de ska berättiga till ersättning från de allmänna sjukförsäkringsprogrammen.

74. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att ägna särskild uppmärksamhet åt situationen för kvinnor som tillhör etniska minoriteter, inbegripet invandrarkvinnor, och att införa lämpliga åtgärder för att stödja dem i jämställdhetsfrågor.

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samråda med parlamentet, särskilt med utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män när det gäller utarbetandet av den framtida europeiska stadgan om kvinnors rättigheter.

76. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt att skapa fred och solidaritet för kvinnor i hela världen, framför allt för dem som är offer för orättvisor, diskriminering, svält, fattigdom, trafficking och alla former av våld. Ett fortlöpande samråd med kvinnoorganisationerna och med det civila samhället i allmänhet, och ett samarbete med icke statliga organisationer vad beträffar de strategier som direkt eller indirekt påverkar jämställdheten garanterar ett bredare socialt samförstånd.

77. Europaparlamentet inskärper behovet av att integrera jämställdhetsperspektivet och kampen mot könsrelaterat våld i EU:s utrikespolitik och utvecklingssamarbete.

78. Europaparlamentet framhåller att EU:s nya jämställdhetsstrategi och medföljande institutionella mekanismer måste vara nära knutna till den globala dagordningen för kvinnors rättigheter. Detta inbegriper arbetet med att länka samman och stödja FN:s nya jämställdhetsenhet som ska förena politiska och operationella åtgärder. Parlamentet kräver här att EU ser till att den nya enheten, som leds av FN:s vice generalsekreterare med ansvar för jämställdhet, får goda ekonomiska och personella resurser för att kunna skapa något konkret.

79. Europaparlamentet tillägger att EU:s nya jämställdhetsstrategi och åtföljande institutionella mekanismer uttryckligen bör omfatta könsidentitet och ta upp bekämpningen av diskriminering på grund av könsbyte.

80. Europaparlamentet kräver att man följer parlamentets resolutioner av den 10 februari 2010 om förebyggande av människohandel och om jämställdhet mellan kvinnor och män i EU.

*

* *

81. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att vidarebefordra denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Idrott, särskilt frågan om spelaragenter

P7_TA(2010)0233

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om spelaragenter inom idrott

(2011/C 236 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sin resolution av den 29 mars 2007 om framtiden för professionell fotboll i Europa ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 8 maj 2008 om kommissionens vitbok om idrott ([2]),

— med beaktande av vitboken om idrott (KOM(2007)0391),

— med beaktande av artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av förstainstansrättens dom av den 26 januari 2005 ([3]),

— med beaktande av frågan av den 10 mars 2010 till kommissionen om idrott, särskilt frågan om spelaragenter (O-0032/2010 – B7-0308/2010),

— med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen.

1. Europaparlamentet påminner om att parlamentet i sin resolution av den 29 mars 2007 om framtiden för professionell fotboll i Europa uppmanade kommissionen att stödja de styrande fotbollsorganens ansträngningar att reglera marknaden för spelaragenter, om nödvändigt genom att lägga fram ett förslag till direktiv om spelaragenter.

([1]) EUT C 27 E, 31.1.2008, s. 232.
([2]) EUT C 271 E, 12.11.2009, s. 51.
([3]) Mål T-193/02, Laurent Piau mot Europeiska kommissionen, REG 2005, s. II-00209.

Torsdagen den 17 juni 2010

2. Europaparlamentet välkomnar den studie om idrottsagenter i Europeiska unionen ("Study on sports agents in the European Union") som Europeiska kommissionen beställt och vars resultat nu finns tillgängliga.

3. Europaparlamentet ger uttryck för sin särskilda oro över det man funnit i studien vad gäller kriminell verksamhet i samband med idrott och fall där idrott drabbas av organiserad brottslighet med kopplingar till spelaragenters verksamhet. Denna utveckling är av ondo för idrottens image, dess integritet och i slutändan dess roll i samhället.

4. Europaparlamentet noterar att man i studien kommit fram till att idrottsagenter spelar en central roll i samband med de finansiella transaktionerna och att insyn sällan medges vid dessa transaktioner, vilket även medför att agenterna blir benägna att delta i olaglig verksamhet. Parlamentet välkomnar initiativen hos vissa klubbar och styrande organ att öka insynen i samband med finansiella transaktioner.

5. Europaparlamentet noterar att man inom ramen för studien framhåller den bristfälliga insynen i transfersystemen som en inneboende egenskap, särskilt inom lagidrotterna, som är en gynnsam miljö för olaglig verksamhet där inte bara agenter, utan även klubbar och spelar är delaktiga.

6. Europaparlamentet understryker unga spelares särskilt stora sårbarhet och risken för dem att falla offer för människohandel.

7. Europaparlamentet understryker spelaragenternas och klubbarnas särskilda ansvar, särskilt gentemot unga spelare, och uppmanar därför båda parter att ta detta ansvar, i synnerhet vad avser möjligheterna till utbildning och yrkesutbildning för unga spelare.

8. Europaparlamentet framhåller särskilt att man inom ramen för studien kommit fram till att de bestämmelser som gäller för agenter och som fastställts av olika idrottsförbund i grund och botten syftar till att kontrollera tillträdet till detta yrke, å ena sidan, och reglera agenternas verksamhet, å andra sidan, medan ovannämnda organ bara har begränsade befogenheter när det gäller kontroll och sanktioner eftersom de saknar verktyg för kontroll och direkta åtgärder gentemot idrottsagenter som inte är registrerade hos dem. Organen i fråga har inte heller rätt att utdöma civil- eller straffrättsliga påföljder.

9. Europaparlamentet håller med de styrande idrottsorganen och övriga berörda parter inom idrotten om att åtgärder krävs för att man ska kunna komma till rätta med dessa problem rörande idrottens och de aktivas integritet och trovärdighet.

10. Europaparlamentet anser att åtgärder för att avskaffa Fifas befintliga system för spelaragenter i avsaknad av ett stabilt alternativt system inte är en framkomlig väg när det gäller att avhjälpa de problem som förekommer i samband med fotbollens spelaragenter.

11. Europaparlamentet välkomnar ansträngningarna hos idrottens styrande organ för att öka insynen och förbättra möjligheterna till kontroll i samband med finansiella transaktioner.

12. Europaparlamentet uppmanar rådet att intensifiera sina ansträngningar att samordna kampen mot kriminell verksamhet med koppling till agenters verksamhet, inklusive penningtvätt, uppgjorda matcher och människohandel.

13. Europaparlamentet hänvisar till ovannämnda dom i mål T-193/02, där domstolen meddelade att bestämmelser om spelaragenters verksamhet som ingår i upprätthållandet av den allmänna ordningen för en ekonomisk verksamhet och som rör grundläggande friheter i princip omfattas av de offentliga myndigheternas behörighet.

14. Europaparlamentet påminner om att domstolen i samma dom framhöll att förbund som Fifa har rätt att anta bestämmelser som gäller för spelaragentyrket i den mån målet med bestämmelserna är en strävan efter att bidra till att de som är verksamma inom yrket uppträder på ett kompetent och vederhäftigt sätt och därigenom skydda spelarna, och att bestämmelserna inte sätter konkurrensen ur spel. Parlamentet påminner också om att agenter inte är organiserade som kollektiv på professionell nivå och att yrket i mycket begränsad grad omfattas av nationella bestämmelser.

15. Mot bakgrund av den gränsöverskridande verksamhet som förekommer och de många olika nationella bestämmelser som reglerar idrottsområdet är Europaparlamentet övertygat om att en effektiv kontroll och en stärkt tillämpning av sanktioner kan uppnås endast genom gemensamma ansträngningar hos idrottens styrande organ och offentliga myndigheter.

16. Europaparlamentet noterar att väldigt få medlemsstater har antagit särskild lagstiftning som gäller för idrottsagenter, samtidigt som agenternas verksamhet i hög grad regleras internationellt och nationellt av idrottsorgan i en del discipliner.

17. Med tanke på det virrvarr av bestämmelser som omfattar idrottsagenters verksamhet anser Europaparlamentet att en konsekvent strategi för hela EU krävs när det gäller att undvika kryphål till följd av oklara bestämmelser och att garantera ett effektivt övervaknings- och kontrollsystem för agenternas verksamhet.

18. Europaparlamentet efterlyser på nytt ett EU-initiativ som inriktas på spelaragenters verksamhet och som syftar till att uppnå

— stränga normer och krävande prov innan man får lov att verka som spelaragent,

— insyn i spelaragenternas transaktioner,

— ett förbud mot ersättning till spelaragenter för övergångar där spelarna i fråga är minderåriga,

— harmoniserade miniminormer för spelaragentavtal,

— ett effektivt system för övervakning och disciplinära åtgärder,

— införande av ett ”agentlicensieringssystem” och spelaragentregister för hela EU,

— ett stopp för ”dubbel representation”,

— villkorad ersättning som utbetalas successivt i takt med att avtalet fullföljs.

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen.

Slutsatser från toppmötet mellan EU/Ryssland (31 maj – 1 juni)

P7_TA(2010)0234

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om slutsatserna från toppmötet mellan EU och Ryssland den 31 maj – 1 juni 2010

(2011/C 236 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av det gällande partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, ([1]) och de förhandlingar om ett nytt avtal mellan EU och Ryssland som inleddes 2008,

— med beaktande av det gemensamma mål som EU och Ryssland angav i ett gemensamt uttalande efter det elfte toppmötet mellan EU och Ryssland, vilket hölls i Sankt Petersburg den 31 maj 2003, om att skapa ett gemensamt ekonomiskt område, ett gemensamt område med frihet, säkerhet och rättvisa, ett gemensamt område för samarbete kring yttre säkerhet och ett gemensamt område för forskning och utbildning, vilket även ska inbegripa kulturella aspekter (”de fyra gemensamma områdena”),

([1]) EGT L 327, 28.11.1997, s. 1.

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av dess tidigare betänkanden och resolutioner om Ryssland och om förbindelserna mellan EU och Ryssland, särskilt resolutionen av den 12 november 2009 ([1]) inför toppmötet EU–Ryssland i Stockholm den 18 november 2009, resolutionen av den 17 september 2009 om morden på människorättsaktivister i Ryssland ([2]) och resolutionen av den 17 september 2009 om externa aspekter på en tryggad energiförsörjning ([3]),

— med beaktande av människorättsdialogen mellan EU och Ryssland,

— med beaktande av de avtal som undertecknades och de gemensamma uttalanden som gjordes vid toppmötet mellan EU och Ryssland i Rostov-na-Donu den 31 maj–1 juni 2010,

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen.

A. EU är fortfarande fast beslutet att fördjupa och utveckla förbindelserna med Ryssland, vilket man har visat genom att verka för ett nytt ramavtal för att vidareutveckla förbindelserna mellan EU och Ryssland.

B. EU och Ryssland, som är medlem av FN:s säkerhetsråd, bär ett gemensamt ansvar för att upprätthålla global stabilitet. Ett förstärkt samarbete och goda grannförbindelser mellan EU och Ryssland har en särskild betydelse för stabiliteten, säkerheten och välståndet i Europa.

C. Ett strategiskt partnerskapsavtal mellan EU och Ryssland är fortfarande av central betydelse för att samarbetet mellan de bägge parterna ska kunna vidareutvecklas och intensifieras.

D. Det är viktigt att EU talar med en röst och visar solidaritet och enighet i sina förbindelser med Ryssland, och att dessa förbindelser grundas på ömsesidiga intressen och gemensamma värderingar.

E. De ekonomiska förbindelserna och handelsförbindelserna mellan EU och Ryssland är bevis på ett ökat ömsesidigt beroende som kräver gemensamma ansträngningar och ett gemensamt engagemang för att garantera en hållbar utveckling.

F. Ryssland är medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och har därmed åtagit sig att skydda och främja mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och rättsstatsprincipen, samt att respektera sina europeiska grannars självständighet. Förbindelserna mellan EU och Ryssland har under de senaste åren utsatts för en rad allvarliga utmaningar. Framför allt finns det en utbredd oro för demokrati- och människorättssituationen i Ryskland.

G. En rysk anslutning till Världshandelsorganisationen skulle avsevärt bidra till att ytterligare förstärka de ekonomiska förbindelserna mellan EU och Ryssland, förutsatt att Ryssland förbinder sig att följa och tillämpa WTO:s åtaganden och skyldigheter fullt ut, och skulle bana väg för ett avtal om djupgående och omfattande ekonomisk integration mellan de båda parterna, baserat på verklig ömsesidighet. Ryssland upprättade en tullunion tillsammans med Kazakstan och Vitryssland den 1 januari 2010.

H. Undertecknandet av det nya fördraget om minskning av strategiska vapen (Start) mellan Ryssland och Förenta staterna den 8 april 2010 liksom det ökande samförståndet kring frågor som icke-spridning av kärnvapen, Iran, fredsprocessen i Mellanöstern och Afghanistan/Pakistan visar på ett förbättrat klimat i dialogen med Ryssland om olika aspekter av utrikes- och säkerhetsförbindelser.

I. Det finns klara och tydliga kriterier för införande av ett viseringsfritt system. EU-medborgare och ryska medborgare har ett berättigat intresse av att få rätt att röra sig fritt såväl inom sina egna länder som över gränserna.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2009)0064.
([2]) Antagna texter, P7_TA(2009)0022.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2009)0021.

Torsdagen den 17 juni 2010

1. Europaparlamentet upprepar sin åsikt att Ryssland fortfarande är en av EU:s viktigaste partner när det gäller att bygga upp ett långsiktigt samarbete och ett engagemang för att arbeta tillsammans för att möta gemensamma utmaningar på ett balanserat och målinriktat, demokratiskt och lagenligt sätt, varvid de delar inte bara ekonomiska och handelsmässiga intressen utan även målsättningen att agera i nära samarbete på global nivå liksom i och med det gemensamma grannskapet, i enlighet med internationell rätt.

2. Europaparlamentet uppmanar EU och Ryssland att intensifiera sina förhandlingar om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal, och uttrycker än en gång sitt helhjärtade stöd för ett brett, omfattande och lagligen bindande avtal som syftar längre än till rent ekonomiskt samarbete och som även inbegriper områden som demokrati, rättssäkerhet och respekt för grundläggande mänskliga rättigheter i en integrerad helhet. Parlamentet noterar att det slutits ett avtal om partnerskap för modernisering som bör omfatta såväl ekonomin som samhället. Europaparlamentet stöder arbetet med att göra den ryska ekonomin och handelsförbindelserna mellan EU och Ryssland mer mångsidiga. Parlamentet uppmanar kommissionen och Rysslands regering att mer i detalj utarbeta partnerskapet för modernisering. Parlamentet betonar att det är viktigt att snabbt utarbeta en konkret handlingsplan som överensstämmer med de resultat som hittills uppnåtts vad gäller upprättandet av fyra gemensamma områden för EU och Ryssland. Det är även viktigt att säkerställa ett effektivt fungerande rättsväsende och att satsa mer på kampen mot korruption.

3. Europaparlamentet välkomnar undertecknandet av ett protokoll om skydd av sekretessbelagda uppgifter, liksom det gemensamma uttalande om Gaza, av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Catherine Ashton och Rysslands utrikesminister Sergei Lavrov.

4. Europaparlamentet uttrycker sin tillfredsställelse med att det första toppmöte mellan EU och Ryssland som hållits sedan Lissabonfördraget trädde i kraft genomfördes på ett konstruktivt sätt och kunde uppvisa vissa framsteg.

5. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för målet att Ryssland ska ansluta sig till Världshandelsorganisationen (WTO) för att därmed kunna locka till sig fler utländska investeringar och skapa en diversifierad ekonomi. Europaparlamentet anser att den tullunion som Ryssland har upprättat med Vitryssland och Kazakstan kan innebära ytterligare hinder på Ryska federationens väg mot ett medlemskap i Världshandelsorganisationen. Parlamentet betonar att anslutning till WTO förutsätter att alla protektionistiska åtgärder avskaffas.

6. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Ryssland nyligen ratificerade protokoll nr 14 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Parlamentet välkomnar även de lagstiftningsändringar som har gjorts för att förfarandet med juryrättegångar ska gälla i hela landet men föreslår att detta förfarande även bör användas i terroristmål. Europaparlamentet hälsar även det fortsatta moratoriet om dödsstraffet som en positiv utveckling, och uttrycker sin förhoppning om att detta utgör ett första steg i riktning mot att förverkliga den uttalade avsikten att förbättra respekten för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet upprepar sin uppmaning till de ryska myndigheterna att följa alla de beslut som fattats av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

7. Europaparlamentet välkomnar det faktum att undertecknandet av en överenskommelse om skydd av sekretessbelagda uppgifter kommer att underlätta samarbete när det gäller krishantering, men begär att parlamentet till fullo hålls informerat om överenskommelsens innehåll och omfattning samt att man snabbt utvärderar huruvida tillämpningen av den sker på ett ömsesidigt sätt. Parlamentet uppmanar rådet att för detta ändamål göra fullt bruk av den särskilda 2002 IIA ESFP-kommittén.

8. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fördubbla sina insatser för att lösa problemen vid gränsövergångarna mellan EU och Ryssland, att stödja konkreta projekt, att fullt ut dra nytta av grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och medel från Interreg för gränsöverskridande samarbete samt att fullt ut genomföra det tidigare avtalet om överflygningar av Sibirien.

9. Europaparlamentet välkomnar undertecknandet av ett avtal om inrättande av en mekanism för tidig varning rörande energitrygghet mellan EU och Ryssland som omfattar anmälan, samråd och genomförande, och uppmanar rådet och kommissionen att fortsatt samarbeta med de ryska myndigheterna och energiföretagen för att undvika en upprepning av de leveransstopp som inträffat under de senaste åren.

10. Europaparlamentet upprepar att EU:s och Rysslands energisamarbete måste bygga på principerna i energistadgan och protokollet om transitering, vilka båda måste inkluderas i det nya ramavtalet mellan EU och Ryssland för att man ska kunna garantera öppna och rättvisa ömsesidiga investeringsvillkor, lika tillträde och en regelbaserad marknad. Parlamentet avfärdar användningen av energi som ett verktyg inom utrikespolitiken.

Torsdagen den 17 juni 2010

11. Europaparlamentet noterar med intresse de diskussioner som förs om klimatförändringar, om möjligheten till konkreta samarbetsåtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser och om energieffektivitet och utvecklingen av hållbara energisystem. Parlamentet understryker behovet för samförstånd om hur man ska föra de internationella förhandlingarna om klimatförändringar framåt inför Cancún-konferensen i december 2010.

12. Europaparlamentet understryker betydelsen av Europeiska unionens övervakningsmission (EUMM), som har visat EU:s beredskap och förmåga att agera kraftfullt för att främja fred och stabilitet och som bidrog till att skapa de nödvändiga förutsättningarna för genomförandet av avtalen av den 12 augusti och den 8 september 2008. Parlamentet bekräftar på nytt sitt engagemang för Georgiens territoriella integritet inom landets internationellt erkända gränser och uppmanar samtliga parter att fullgöra sina åtaganden. Parlamentet påpekar att EUMM har ett mandat som omfattar hela landet och begär att EUMM utan vidare dröjsmål ska ges obehindrat tillträde till Abchazien och Sydossetien, något som hitintills har förvägrats missionen. Parlamentet bekräftar på nytt sitt fulla stöd för Genèvesamtalen och för att ordförandeskapet i detta forum fortfarande delas mellan EU, FN och OSSE. Parlamentet uttrycker sin besvikelse över meddelandet från FSB:s gränsdirektorat om dess beslut att bygga en modern gränsinfrastruktur med hinder mellan Sydossetien och Georgien.

13. Europaparlamentet understryker behovet att involvera Ryssland i EU:s Östersjöstrategi och att snarast inleda diskussioner med Ryssland om att förbättra sjösäkerheten i och säkra en hög miljöskyddsnivå för den känsliga Östersjön.

14. Europaparlamentet gläder sig åt undertecknandet av det nya fördraget om minskning av strategiska vapen (Start) mellan Ryssland och Förenta staterna som skedde den 8 april 2010. Parlamentet ser med tillfredsställelse på de framsteg som gjorts i de pågående samtalen mellan Ryssland och Förenta staterna om säkerhetsfrågor, inklusive antirobotsystem.

15. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning att människorättsdialogen mellan EU och Ryssland intensifieras, och att denna process öppnas så att Europaparlamentet och statsduman kan bidra på ett effektivt sätt under deltagande av de generaldirektorat respektive ministerier i Bryssel och Moskva som ansvarar för respektive parts justitie-, inrikes- och utrikespolitik. Europaparlamentet anser att det civila samhället liksom icke-statliga organisationer och människorättsorganisationer bör involveras mer i de halvårsvis återkommande toppmötena mellan EU och Ryssland.

16. Europaparlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att stoppa den fortsatta och omfattande straffriheten för förövare av våldsbrott mot människorättsaktivister och, framför allt, att prioritera kampen mot den atmosfär av terror och laglöshet som råder i norra Kaukasus samt att skydda och garantera människorättsaktivisters fysiska integritet i enlighet med de aktuella internationella och regionala instrumenten för mänskliga rättigheter.

17. Europaparlamentet ställer sig bakom åtagandet att uppnå det långsiktiga målet med viseringsfria resor mellan EU och Ryssland, baserat på en strategi i flera steg med fokus på innehåll och konkreta framsteg. Parlamentet påpekar att denna dialog måste stämma överens med den process som syftar till viseringslättnader för länderna inom det östliga partnerskapet.

18. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta gemensamma initiativ tillsammans med den ryska regeringen i syfte att stärka säkerheten och stabiliteten i världen, och i synnerhet i det gemensamma grannskapsområdet, och att nå en fredlig uppgörelse i enlighet med internationell rätt om konflikterna i Moldavien och Sydkaukasien.

19. Europaparlamentet noterar det utkast till fördrag om europeisk säkerhet som Ryssland presenterade den 29 november 2009 men påpekar att detta förslag inte får urholka EU-medlemsstaternas gällande säkerhetsåtagandena, och uppmanar Europeiska rådet att utarbeta en gemensam hållning till utkastet till fördrag.

20. Europaparlamentet gläds åt att EU och Ryssland har kunnat enas om en reform av finanssystemet före G20-mötet i Toronto, där man förväntas diskutera sätt att minska systemrisker och komma överens om principen att finansinstitut bör bidra till kostnaderna av framtida finanskriser.

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Ryska federationens regering och parlament.

Torsdagen den 17 juni 2010

Den israeliska militärinsatsen mot den humanitära konvojen samt Gazablockaden

P7_TA(2010)0235

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om Israels militära operation mot den humanitära konvojen och blockad av Gaza

(2011/C 236 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Gaza, i synnerhet resolutionerna av den 15 januari 2009 om situationen i Gazaremsan ([1]) och av den 18 februari 2009 om humanitärt bistånd till Gazaremsan ([2]),

— med beaktande av Venedig-deklarationen 1980,

— med beaktande av de tidigare uttalandena från Mellanösternkvartetten, särskilt uttalandet av den 19 mars 2010 som bekräftade de grundläggande principer som fastställdes i Trieste den 26 juni 2009 och uttalandet av den 11 maj 2010 om att återuppta de informella samtalen mellan israeler och palestinier,

— med beaktande av resolution 1860 av den 8 januari 2009 från FN:s säkerhetsråd (S/RES/1860(2009)) och resolution 1850 av den 16 december 2008 (S/RES/1850(2008)),

— med beaktande av uttalandet av den 31 maj 2010 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, på EU:s vägnar om Israels militära operation mot Gazakonvojen,

— med beaktande av uttalandet från FN:s säkerhetsråd (S/9940) av den 31 maj 2010,

— med beaktande av rådets slutsatser av den 8 december 2009 om fredsprocessen i Mellanöstern,

— med beaktande av uttalandet av den 31 maj 2010 från Europaparlamentets talman, Jerzy Buzek,

— med beaktande av den resolution som antogs av FN:s råd för mänskliga rättigheter den 2 juni 2010 om de israeliska styrkornas allvarliga attack mot den humanitära konvojen,

— med beaktande av den resolution som antogs av Världshälsoorganisationens generalförsamling den 18 maj 2010,

— med beaktande av rapporten från Världslivsmedelsprogrammet och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) som offentliggjordes i november 2009 om situationen i Gaza,

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Israels militära operation på internationellt vatten mot en konvoj med humanitärt bistånd till Gaza den 31 maj 2010 resulterade i att nio civila dödades och 38 civila och sju israeliska soldater sårades.

B. Gränsövergångarna för att ta sig in i och ut ur Gaza har varit stängda sedan juni 2007 efter det att Hamas övertog makten med militära medel och blockaden, som hindrat rörligheten för människor och varor, har ökat fattigdomen, lamslagit återuppbyggnadsarbetet och decimerat ekonomin i Gazaremsan, vilket har skapat en snabbt växande svartabörshandel som kontrolleras av Hamas och andra grupper. Denna blockad har inte lett till en frisläppning av Gilad Shalit, vilket de Israeliska myndigheterna förväntade sig, och vilket Europaparlamentet upprepade gånger har begärt. Blockadens syfte, att försvaga extremisterna, har inte uppnåtts, och den har, eftersom den främst drabbar de mest sårbara befolkningsgrupperna, gett upphov till en tilltagande radikalisering.

([1]) EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 100.
([2]) EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 1.

Torsdagen den 17 juni 2010

C. Enligt tidigare uttalanden från FN:s organ utgör blockaden av Gazaremsan en kollektiv bestraffning som strider mot internationell humanitär rätt.

D. Åttio procent av Gazas befolkning är beroende av livsmedelshjälp, över sextio procent lider av osäker livsmedelsförsörjning, arbetslösheten ligger på omkring femtio procent och de sanitära och miljömässiga förhållandena har allvarligt försämrats.

E. Endast 3 600 lass med livsmedel nådde Gaza under de tre första månaderna i år, jämfört med 36 000 under de första tre månaderna 2007. Endast 81 produkter får föras in i Gaza, samtidigt som FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) beräknat att det behövs minst 6 000 produkter för att fylla de mest grundläggande humanitära behoven.

F. De palestinska territorierna är den största tredjelandsmottagaren av EU-medel och detta stöd har spelat en viktig roll i försöket att lindra den humanitära katastrofen i Gazaremsan. EU fortsätter, bland annat genom UNRWA, att tillhandahålla grundläggande humanitärt stöd i Gazaremsan.

G. Tvåstatslösningen är fortfarande den viktigaste grundvalen för en bestående fred mellan israeler och palestinier och därför bör man avstå från alla ensidiga åtgärder som kan underminera detta framtidsperspektiv. De pågående informella samtalen skulle kunna leda till att de direkta fredsförhandlingarna återupptas i syfte att grunda en livskraftig palestinsk stat som lever sida vid sida med staten Israel i fred och säkerhet.

H. Hamas fortsätter att hindra konvojens humanitära last från att komma in i Gaza.

1. Europaparlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens familjer.

2. Europaparlamentet fördömer attacken mot konvojen på internationellt vatten, vilket strider mot folkrätten.

3. Europaparlamentet kräver en snabb, internationell och opartisk utredning av attacken och framhåller att principerna om redovisningsskyldighet och ansvarighet måste respekteras samt uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att agera för att se till alla lämpliga åtgärder vidtas för att detta krav ska bli verkningsfullt.

4. Europaparlamentet uppmanar Israel att omedelbart häva blockaden av Gaza, vilken har lett till en humanitär katastrof och en tilltagande radikalisering som utgör en källa till osäkerhet för Israel och hela regionen.

5. Europaparlamentet begär att alla attacker mot Israel omedelbart ska upphöra och att de som begår dem måste ta sitt fulla ansvar.

6. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att se till att gränsövergångarna in i och ut ur Gaza, även Gazas hamn, öppnas permanent, under adekvat internationell övervakning av hur de används, så att humanitära varor och handelsvaror – nödvändiga med tanke på återuppbyggnaden och för en självförsörjande ekonomi – liksom valuta obehindrat ska kunna flöda in, och att den fria rörligheten för personer garanteras.

7. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att ta initiativ till att översända en EU-plan till kvartetten med målet att häva blockaden av Gaza och ta itu med Israels säkerhetsproblem genom att garantera internationell övervakning av gränsövergångarna, vilket skulle omfatta att EU:s gränsövervakningsuppdrag omprövas med ett eventuellt tillägg av en marin dimension, och återupptar sin verksamhet, och att en internationell marin styrka för övervakning av Gazas kust placeras ut.

8. Europaparlamentet påminner om att även om EU är berett att utvidga sitt biståndspaket till palestinierna så är detta åtagande inte förutsättningslöst. Parlamentet insisterar på att EU, samtidigt som det humanitära biståndet måste förbli villkorslöst, ska spela en politisk roll som leder till påtagliga resultat i riktning mot inrättandet av en palestinsk stat, i överensstämmelse med unionens betydande finansiella stöd och ekonomiska betydelse i regionen.

9. Europaparlamentet betonar sitt stöd för de informella samtalen mellan Israel och den palestinska myndigheten, och betonar att dessa måste fortsätta för att direkta förhandlingar ska kunna återupptas.

10. Europaparlamentet är övertygat om att det finns ett starkt behov av en omfattande förändring av EU:s Mellanösternpolitik, så att EU kan föra en beslutsam och konsekvent politik med hjälp av effektiva diplomatiska verktyg för att främja fred och säkerhet i denna grannregion som är av stor strategisk betydelse för EU. Denna förändring måste omfatta hela EU:s politik, inklusive bland annat handels- och utvecklingspolitiken.

11. Europaparlamentet lovordar UNRWA:s arbete och uppmanar med tanke på de ekonomiska nedskärningar som väntar organet före årets slut det internationella givarsamfundet att uppfylla de löften som man gett och ytterligare öka sina bidrag.

12. Europaparlamentet konstaterar att de senaste händelserna allvarligt har skadat förbindelserna mellan Turkiet och Israel. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att fokusera sina diplomatiska och politiska ansträngningar på att lindra det palestinska folkets lidande, och att bidra till fredsprocessen i Mellanöstern.

13. Europaparlamentet välkomnar att Egypten nyligen öppnat gränsövergången vid Rafah.

14. Europaparlamentet kräver att den israeliska sergeanten Gilad Shalit, som kidnappades av Hamas på israeliskt territorium den 25 juni 2006 och som sedan dess har hållits fången i Gaza utan möjlighet till kontakt med omvärlden, omedelbart friges.

15. Europaparlamentet uppmanar rådet att vidta åtgärder för att utan dröjsmål sammankalla associeringsrådet EU-Israel för att diskutera den nuvarande situationen.

16. Europaparlamentet uppmanar vidare rådet att vidta åtgärder för att sammankalla den gemensamma kommittén för EU och palestinska myndigheten.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, kvartettens särskilda sändebud till Mellanöstern, Arabförbundets generalsekreterare, Israels regering, Knesset, presidenten för den palestinska myndigheten, det palestinska lagstiftande rådet, Turkiets regering och parlament samt Egyptens regering och parlament.

Handel med tortyrredskap

P7_TA(2010)0236

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

(2011/C 236 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av det absoluta förbudet mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, ett förbud som gäller under alla omständigheter och i alla stater, som en av folkrättens tvingande rättsregler,

— med beaktande av att detta förbud uttrycks i flera internationella och regionala instrument och dokument om mänskliga rättigheter, bl.a. den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (tortyrkonventionen), den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av sin resolution av den 3 oktober 2001 ([1]) i vilken kommissionen uppmanades att agera snabbt för att få fram ett lämpligt gemenskapsinstrument som förbjuder marknadsföring och export av samt handel med polis- och säkerhetsutrustning som är avsedd för grym, omänsklig eller förnedrande behandling,

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning ([2]), vilken trädde i kraft den 30 juli 2006,

— med beaktande av riktlinjerna för EU:s politik gentemot tredje land om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning, som antogs 2001 och sågs över 2008,

— med beaktande av 2008 års rapport från rådets generalsekretariat om genomförande av EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning,

— med beaktande av aktivitet i andra länder efter utarbetandet av rådets förordning (EG) nr 1236/2005, särskilt de ändringar av den amerikanska exportkontrollagen som lades fram av det amerikanska organet för industri och säkerhet (Bureau of Industry and Security) i augusti 2009, vilka avspeglar och i vissa fall går längre än vissa bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1236/2005,

— med beaktande av samförståndsavtalet mellan Europarådet och Europeiska unionen, där Europarådets kommitté för förebyggande av tortyr uppmanas att intensifiera sitt samarbete med relevanta EU-institutioner, och av den 17:e allmänna rapporten om verksamheten i kommittén för förebyggande av tortyr, där Europarådet uppmanas att beakta den roll som kommittén skulle kunna spela i genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1236/2005,

— med beaktande av rapporterna från Amnesty International och Omega Research Foundation 2007 och 2010, där man lyfter fram särskilda svagheter i rådets förordning (EG) nr 1236/2005 och uttrycker oro över att vissa av EU:s medlemsstater inte har genomfört förordningen på ett tillfredsställande sätt,

— med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Tortyrkonventionen förpliktar staterna att förebygga tortyr och annan misshandel, undersöka förekomsten av sådan behandling, ställa förövare inför rätta och säkra kompensation för offren.

B. Trots dessa skyldigheter förekommer fortfarande tortyr och annan misshandel i hela världen, och en stor mängd polis- och säkerhetsutrustning har använts för sådana metoder.

C. FN:s särskilde rapportör om tortyr hävdar att det är varje stats skyldighet enligt FN:s tortyrkonvention att kontrollera handel med sådan utrustning.

D. Enligt riktlinjerna för EU:s politik gentemot tredje land om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning ska EU uppmana tredjeländer att förhindra användning av, framställning av och handel med utrustning som är avsedd att användas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och förhindra missbruk av annan utrustning i dessa syften.

E. I 2008 års rapport från rådets generalsekretariat om EU:s arbete med att bekämpa tortyr och annan misshandel i tredjeländer står följande: ”Antagandet av förordningen om tortyrinstrument är det första exemplet på en EU-förordning antagen i enlighet med riktlinjerna för mänskliga rättigheter. FN:s särskilde rapportör har välkomnat detta steg och uttryckt sin uppfattning att den skulle kunna fungera som modell för en global förordning på samma tema. Detta innebär för EU att det är nödvändigt att utvärdera genomförandet av förordningen.”

([1]) EGT C 87 E, 11.4.2002, s. 136.
([2]) EUT L 200, 30.7.2005, s. 1.

F. Sedan rådets förordning (EG) nr 1236/2005 trätt i kraft har vissa EU-medlemsstater beviljat exporttillstånd för sådana varor som regleras genom förordningen, som fotbojor, irriterande kemikalier och elektriska bedövningsvapen, till länder där situationen för de mänskliga rättigheterna är dålig.

G. Endast tolv medlemsstater hade den 29 augusti 2006 infört regler om sanktioner i enlighet med artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 1236/2005.

H. Endast sju medlemsstater har sammanställt en eller fler av de offentliga, årliga verksamhetsrapporter med information om deras beslut i fråga om tillståndsgivande enligt artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1236/2005.

I. Enligt rådets förordning (EG) nr 1236/2005 får EU:s medlemsstater importera kroppsburna anordningar som begränsar rörelsefriheten genom elchocker, förutsatt att det inte är förbjudet att bedriva handel med dessa anordningar. Detta trots att anordningarna i allt väsentligt har samma verkan som de bälten som begränsar rörelsefriheten genom elchocker och som inte får importeras enligt rådets förordning (EG) nr 1236/2005. Amnesty International, Omega Research Foundation och Inter-Press Service har rapporterat om att EU-baserade företag har importerat dem till några medlemsstater.

J. Förteckningen över varor och utrustning vars handel är förbjuden enligt rådets förordning (EG) nr 1236/2005 inbegriper inte viss polis- och säkerhetsutrustning som för närvarande köps och säljs internationellt och som inte har någon annan praktisk användning än tortyr och annan misshandel, däribland spikbatonger, vissa anordningar för fasthållande vid vägg eller golv, vissa ben-, finger- och tumfängsel, tumskruvar samt kroppsburna anordningar som begränsar rörelsefriheten genom elchocker, förutom elchocksbälten.

K. Förteckningen över varor och utrustning vars handel regleras av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 omfattar inte viss polis- och säkerhetsutrustning som för närvarande köps och säljs internationellt och som kan användas i legitima syften vid brottsbekämpning eller inom kriminalvården, där användningen regleras i enlighet med internationella människorättsförpliktelser och normer för bästa praxis i fråga om brottsbekämpning, men som i stor omfattning missbrukas för tortyr eller annan misshandel, inbegripet handfängsel, batonger och andra handhållna anordningar för att utdela slag, högspänningsvapen för elchocker på under 10 000 volt samt särskilt utformade komponenter och tillbehör för kontrollerad och förbjuden utrustning.

L. Kommittén för gemensamma exportregler ska enligt planerna sammanträda igen den 29 juni 2010.

1. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att omedelbart informera kommissionen om de sanktioner som de infört mot överträdelser av rådets förordning (EG) nr 1236/2005, vilket de är skyldiga att göra enligt artikel 17 i förordningen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och kommittén för gemensamma exportregler att bistå och hjälpa medlemsstaterna att skärpa dessa sanktioner ifall de är otillräckliga eller inte har införts.

3. Europaparlamentet påpekar att alla medlemsstater, enligt artikel 13.3 i rådets förordning (EG) nr 1236/2005, i god tid ska sammanställa offentliga, årliga verksamhetsrapporter och uppmanar kommissionen att skriftligen uppmana de medlemsstater som inte har skickat in några sådana rapporter till kommissionen att uppfylla sina skyldigheter.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de årliga verksamhetsrapporterna innehåller tillräcklig information för en meningsfull offentlig tillsyn. Rapporterna bör minst innehålla uppgifter om antalet ansökningar som mottagits, de berörda varorna och bestämmelseländerna för varje ansökan, de beslut som fattats för var och en av dessa ansökningar samt, i tillämpliga fall, rapporter om ”obefintlig aktivitet”.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en mall för medlemsstaternas årliga verksamhetsrapporter, så att man gör det lättare för alla medlemsstater att sammanställa dessa rapporter och ser till att de är konsekventa.

Torsdagen den 17 juni 2010

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, med stöd av kommittén för gemensamma exportregler (som bemyndigas genom artiklarna 15 och 16 i förordningen), genomföra en formell översyn av medlemsstaternas genomförande och tillståndsverksamhet enligt förordningen, inklusive en granskning av alla medlemsstaters årliga verksamhetsrapporter. Kommissionen uppmanas också att offentliggöra denna översyn tillsammans med de årliga verksamhetsrapporter som varje år inkommit från samtliga medlemsstater sedan förordningen trädde i kraft.

7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att förfarandena i artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1236/2005 om utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller beslut om tillstånd och genomförandeåtgärder genomförs på rätt sätt, antingen genom den mekanism för anmälan om avslag som redan inrättats för avslag i samband med militär export inom arbetsgruppen för export av konventionella vapen (COARM), eller genom andra effektiva förfaranden.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att informera parlamentet om den verksamhet som hittills bedrivits i syfte att göra det lättare för medlemsstaterna att tillämpa artikel 13.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förse parlamentet med den information som den, varje år sedan förordningen trädde i kraft, har mottagit från varje medlemsstat och att offentliggöra denna information. Framför allt ska denna information omfatta anmälningar om avslag på ansökningar om tillstånd enligt artikel 11 i förordningen, utförliga uppgifter om de sanktioner som varje medlemsstat har infört för överträdelser av förordningen samt hela innehållet i medlemsstaternas årliga verksamhetsrapporter.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att kommittén för gemensamma exportregler sammanträder med jämna mellanrum, utarbetar en tydlig tidsplan för en formell översyn av förordningen och fastställer ett förfarande som gör det möjligt att i god tid utreda eventuella överträdelser av förordningen.

11. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att – för att bidra till att förebygga tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning – övervaka det tekniska biståndet till tredjeländer, så att det inte missbrukas till att tillverka varor som är avsedda att användas vid verkställande av dödsstraff eller i samband med tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

12. Europaparlamentet fördömer kraftfullt alla försök från medlemsstaternas eller de EU-baserade företagens sida att importera elchocksbälten, som belagts med importförbud enligt rådets förordning (EG) nr 1236/2005, eller andra kroppsburna anordningar som begränsar rörelsefriheten genom elchocker och som i allt väsentligt har samma verkan men ändå är lagliga. Kommissionen uppmanas att så snart som möjligt genomföra en utredning för att ta reda på om och när elchocksbälten och därmed sammanhängande delar, andra kroppsburna anordningar som begränsar rörelsefriheten genom elchocker, teknisk assistans eller utbildning har överförts till någon medlemsstat före eller efter förordningens ikraftträdande. Det är viktigt att slå fast om de berörda anordningarna har använts av brottsbekämpande myndigheter eller kriminalvårdsmyndigheter i dessa länder, och att parlamentet underrättas om resultaten.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över och aktualisera den förteckning över varor som är förbjudna enligt bilaga II i rådets förordning (EG) nr 1236/2005, så att den även omfattar spikbatonger, anordningar för fasthållande vid vägg eller golv, benfängsel, kedjor och fotbojor, tumfängsel, fingerfängsel och tumskruvar, hand- och fotbojor som begränsar rörelsefriheten genom elchocker samt andra kroppsburna anordningar som begränsar rörelsefriheten genom elchocker.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över och aktualisera den förteckning över varor som ska kontrolleras enligt bilaga III i rådets förordning (EG) nr 1236/2005, så att den även omfattar handbojor, batonger och andra handhållna anordningar för att utdela slag samt bärbara elchocksanordningar på under 10 000 volt.

15. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att fastställa ett särskilt förfarande för att regelbundet se över förteckningarna över varor i bilagorna II och III, såsom föreskrivs i artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1236/2005.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om att så snart som möjligt införa en klausul i förordningen om ”slutanvändning i tortyrsyfte”, vilken skulle ge medlemsstaterna möjlighet att, utifrån tidigare upplysningar, licensbelägga och därmed vägra export av alla varor som löper en betydande risk att användas för dödsstraff, tortyr eller annan misshandel av deras avsedda slutanvändare.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag om att införa ett förbud i förordningen mot att någon fysisk eller juridisk person i Europeiska unionen från någon plats förmedlar transaktioner som inbegriper internationella överföringar med syftet att finansiera tortyrredskap, inklusive försäljning och export av varor som inte har någon annan praktisk användning än för dödsstraff, tortyr eller annan misshandel, som ingår i bilaga II i förordningen. Parlamentet kräver att medlemsstaterna ska införa effektiva mekanismer för att kontrollera förmedling av transaktioner i vilka det förekommer överföring av varor som förtecknas i bilaga III i förordningen.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag om att införa ett krav i förordningen om att importörer ska anskaffa importtillstånd för import av varor som är förtecknade i bilaga III i förordningen till Europeiska unionen, och om att medlemsstaterna ska vägra sådana importtillstånd om det finns rimliga skäl att anta att sådan utrustning skulle kunna användas för tortyr eller misshandel endera inom Europeiska unionen eller när den sålts vidare utanför Europeiska unionen.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga metoder att slopa undantaget från kravet på import- eller exporttillstånd för varor som förtecknas i bilaga III och transiteras genom Europeiska unionen.

20. Europaparlamentet påminner om uppdateringen 2008 av riktlinjerna för EU:s politik gentemot tredje land om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning och uppmanar rådet och kommissionen att i enlighet med dessa riktlinjer lyfta fram rådets förordning (EG) nr 1236/2005 som ett exempel på bästa praxis vid möten med tredjeländer och att uppmana de tredjeländer som exporterar utrustning som belagts med importförbud enligt rådets förordning (EG) nr 1236/2005 att göra handlarna i dessa länder medvetna om förbuden i förordningen.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på internationell nivå arbeta för kontroll av internationell handel med utrustning som kan användas för dödsstraff, tortyr och annan misshandel, och att särskilt verka för att bredda FN:s generalförsamlings årliga uppmaning att förhindra och förbjuda framställning, handel, export och användning av utrustning som specifikt utformats för att utöva tortyr, så att alla stater också uppmanas att reglera framställning, handel, export och användning av utrustning som inte är specifikt utformad för, men som i stor utsträckning missbrukas för att utöva tortyr eller annan misshandel.

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Situationen på Koreahalvön

P7_TA(2010)0237

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om situationen på Koreahalvön

(2011/C 236 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om frågor som rör Koreahalvön,

— med beaktande av rådets beslut 2009/1002/Gusp av den 22 december 2009,

— med beaktande av uttalandet av den 20 maj 2010 av den vice ordföranden/höga representanten Catherine Ashton om offentliggörandet av rapporten om det sydkoreanska fartyget Cheonans förlisning,

— med beaktande av rapporten ”Investigation Result on the Sinking of ROKS ’Cheonan’ ”,

— med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1718 (2006) och 1874 (2009),

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

Torsdagen den 17 juni 2010

A. Spänningarna på Koreahalvön har ökat dramatiskt sedan fartyget Cheonans förlisning den 26 mars 2010, som mycket tragiskt skördade 46 dödsoffer.

B. Delar av en CHT-02D-torped hämtades upp från havsbotten den 15 maj 2010.

C. Vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, har fördömt sänkningen av Cheonan som en avskyvärd och djupt oansvarig handling.

D. Det finns otvetydiga bevis för att fartyget Cheonan sjönk som en följd av en extern undervattensexplosion förorsakad av en torped som framställts i Nordkorea. Detta framgår dels av en utredning som genomförts av en internationell gemensam civil-militär utredningsgrupp, inom ramen för en vetenskaplig och objektiv utrednings- och granskningsprocess, dels av en oberoende utvärdering från de neutrala staternas övervakningskommission (Neutral Nations Supervisory Committee).

E. Vid tidpunkten för händelsen befann sig alla ubåtar från andra grannländer antingen på eller i närheten av sina baser.

F. FN:s generalsekreterare, Ban Ki Moon, har beskrivit slutsatserna i rapporten som mycket oroväckande.

G. Sydkoreas regering har krävt en offentlig ursäkt och ett löfte om att det inte kommer att förekomma några ytterligare provokationer från de nordkoreanska myndigheternas sida.

H. Nordkoreas regering har nekat till all inblandning i det sydkoreanska fartyget Cheonans förlisning, anklagar Sydkorea för att ha fabricerat händelsen och har hotat med krig om Sydkorea inför ytterligare sanktioner.

I. Nordkoreas väpnade styrkor har fortsatt sina provokationer och oansvariga militära handlingar. Till exempel dödades tre kinesiska medborgare vid gränsen mellan Kina och Nordkorea den 4 juni 2010.

J. Som en följd av händelsen har Sydkorea meddelat att man avbryter alla förbindelser med Nordkorea, med undantag för humanitärt bistånd och verksamhet med koppling till industrikomplexet Kaesong.

K. Sydkoreas regering har förklarat att man inte tänker återvända till sexpartssamtalen förrän lämpliga åtgärder har vidtagits mot Nordkorea.

L. EU stöder kraftfullt kärnvapennedrustningen på Koreahalvön, och anser att återupptagandet av sexpartssamtalen är av största vikt för att uppnå fred och stabilitet i regionen.

M. Kinas och Rysslands regeringar har ännu inte tagit tydlig ställning till den slutliga rapporten och slutsatserna från den gemensamma utredningsgruppen.

N. Den sydkoreanska regeringen har formellt hänskjutit frågan till FN:s säkerhetsråd för diskussion. Samtidigt har Nordkorea, i en skrivelse till ordföranden för FN:s säkerhetsråd, avsagt sig allt ansvar för attacken och uppmuntrat säkerhetsrådet att hjälpa Nordkorea med dess utredningar.

1. Europaparlamentet beklagar djupt de tragiska dödsfallen på den sydkoreanska korvetten Cheonan och uttrycker sin medkänsla med Sydkoreas regering, de omkomnas familjer och det koreanska folket i en anda av solidaritet och vänskap.

2. Europaparlamentet upprepar den vice ordförandens/höga representantens fördömande av attacken och lovordar den återhållsamhet som Sydkorea visat.

3. Europaparlamentet accepterar slutsatserna i den gemensamma utredningsgruppens slutrapport, enligt vilka sänkningen av fartyget förorsakades av en nordkoreansk torped, och fördömer bestämt sänkningen som en provokativ handling mot fred och stabilitet på Koreahalvön.

4. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över att Kinas och Rysslands regeringar ännu inte har tagit tydlig ställning till slutsatserna i den gemensamma utredningsgruppens slutrapport.

5. Europaparlamentet uppmanar båda parter att visa återhållsamhet och använda alla tillgängliga medel för att förbättra förbindelserna mellan Nord- och Sydkorea och att stärka insatserna för att främja varaktig fred och säkerhet på Koreahalvön.

6. Europaparlamentet uppmanar Kinas och Rysslands regeringar att som ständiga medlemmar i FN:s säkerhetsråd nära undersöka den slutliga rapporten och slutsatserna från den gemensamma utredningsgruppen.

7. Europaparlamentet uppmanar Kina, som är ständig medlem i FN:s säkerhetsråd och Nordkoreas främsta handelspartner, att utöva lämpligt positivt inflytande på Nordkorea och försöka se till att konflikten inte eskalerar ytterligare.

8. Europaparlamentet stöder den sydkoreanska regeringens beslut att hänskjuta frågan till FN:s säkerhetsråd.

9. Europaparlamentet uppmanar de länder som deltar i sexpartsförhandlingarna att fortsätta att arbeta för att se till att förhandlingarna om att få stopp på Nordkoreas kärnenergiprogram återupptas.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätthålla befintliga humanitära biståndsprogram och att hålla kommunikationskanalerna med Nordkorea öppna, eftersom dessa biståndsprogram direkt inverkar på det nordkoreanska folkets levnadsvillkor.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionens ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådets ordförande, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare och Sydkoreas och Nordkoreas regeringar.

Bosnien och Hercegovina

P7_TA(2010)0238

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om situationen i Bosnien och Hercegovina

(2011/C 236 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan, vilket undertecknades den 16 juni 2008,

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1244/2009 ([1]) av den 30 november 2009 om viseringsliberalisering,

— med beaktande av rådets slutsatser av den 16 juni 2003 om västra Balkan respektive den 30 november 2009 om Bosnien och Hercegovina,

([1]) EUT L 336, 18.12.2009, s. 1.

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av rådets slutsatser (allmänna frågor och utrikesfrågor) av den 16 juni 2003 om västra Balkan samt dess bilaga "Thessaloniki-agendan för västra Balkan i riktning mot europeisk integration", som antogs av Europeiska rådet i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003,

— med beaktande av domen från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna (stora kammaren) i målet Sejdic och Finci mot Bosnien och Hercegovina (talan nr 27996/06 och 34836/06) av den 22 december 2009,

— med beaktande av sin resolution av den 24 april 2009 om situationen i Bosnien och Hercegovina ([1]),

— med beaktande av sin resolution av 15 januari 2009 om Srebrenica ([2]),

— med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. EU har vid upprepade tillfällen bekräftat sin föresats att länderna på västra Balkan, bland dem också Bosnien och Hercegovina, ska bli medlemmar av EU. Det huvudsakliga ansvaret för medlemskapet åvilar dock dessa länder och kommer an på deras förmåga och beslutsamhet att uppfylla Köpenhamnskriterierna.

B. Bosnien och Hercegovina genomgår en längre period av politisk, ekonomisk och social stagnation med utbredd och ihållande politisk handlingsförlamning, försämrade relationer mellan folkgrupperna till följd av politisk retorik och den politiska elitens ovilja och oförmåga att nå fram till kompromisser och en samsyn om landets akuta politiska, ekonomiska och sociala problem.

C. Den alltmer högljudda nationalistiska och separatistiska retoriken står i bjärt kontrast med de grundläggande europeiska värderingarna samt med den sociala och ekonomiska utvecklingen och den politiska stabiliteten och är till skada för landets allmänna intressen samt lägger hinder i vägen för landets strävanden att bli medlem av EU och för försoningen mellan folkgrupperna. Bosnien och Hercegovina riskerar att hamna ännu mer på efterkälken efter de andra länderna på västra Balkan och försitta sin chans att integreras i EU.

D. Daytonavtalen behövdes för att man skulle få slut på blodsutgjutelsen men lyckades inte göra Bosnien och Hercegovina till en fungerande stat som kunde stå på sina egna ben. Att den politiska beslutsprocessen spjälkats upp mellan staten och entiteterna, tillsammans med att olika styrande instansers behörighet går på varandra och lagstiftningen mellan dem inte harmoniserats, är fortfarande det huvudsakliga hindret för en effektivt fungerande regering, vilket också lägger hinder i vägen för att landet ska kunna gå snabbt framåt med reformerna på väg mot EU-medlemskap.

E. En konstitutionell reform är fortfarande den viktigaste förutsättningen för att Bosnien och Hercegovina ska kunna omvandlas till en verklig och fullt funktionsduglig stat. Landets rättsväsen har en komplicerad uppbyggnad, det saknas en gemensam budget, det finns ingen högsta domstol för Bosnien och Hercegovina som skulle kunna främja en harmonisering mellan de fyra inhemska jurisdiktionerna, rättssystemet är föremål för politisk inblandning och Republika Srpskas regering ifrågasätter ideligen de statliga rättsinstansernas behörighet och befogenheter. Allt detta undergräver rättsväsendets funktion och hämmar reformsträvandena. Strukturen med entiteter – ett arv efter internationella beslut – bör förändras och göras mer effektiv och konsekvent med statens institutionella ramar.

F. Landets samtliga medborgare har sin europeiska framtid inom EU. Utsikterna till EU-medborgarskap är en av de största enande faktorerna för folket i Bosnien och Hercegovina. Det är bara som ett enat land som Bosnien och Hercegovina har utsikter till EU-medlemskap, och varje försök att undergräva och försvaga de statliga institutionerna och ta samhället som gisslan för en oansvarig nationalistisk och separatistisk politik kommer att beröva alla dess medborgare fördelarna med en integration i EU. Bosnien och Hercegovina har gjort begränsade framsteg med reformerna med anknytning till en integration i EU och de aktuella frågeställningarna mellan folkgrupper och entiteter kan hindra uppfyllandet av kraven för medlemskap i EU och Nato.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2009)0332.
([2]) EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 111.

G. Rådet och kommissionen måste visa mer ledarskap och förmåga att vara drivkraften bakom lanseringen och genomförandet av vidare reformer.

H. Om den höge representantens kansli stängs i förtid, på grund av en i och för sig legitim önskan om att öka det lokala egenansvaret för den politiska processen, skulle det kunna påverka stabiliteten i landet, liksom takten på och resultatet av de välbehövliga reformerna. Att den höge representanten ska omvandlas till ett förstärkt speciellt sändebud för EU är fortfarande ett ofrånkomligt steg på vägen mot kandidatställning.

I. Bosnien och Hercegovina är att lyckönska till att ha blivit en icke-ständig medlem av FN:s säkerhetsråd under 2010–2011, något som visar att landet kan bekläda en fullvärdig och ansvarsfull post i internationella frågor.

J. De som bär politiskt ansvar i Bosnien och Hercegovina har inte i tillräcklig grad sett till att de tusentals kvinnor och flickor som våldtogs under kriget 1992–95 fått rättvisa och ersättning, eftersom antalet krigsförbrytelser med sexuell anstrykning som hittills lagförts är osedvanligt ringa och offren ofta inte bemötts med värdighet och respekt eller fått tillräckligt skydd eller psykologiskt och materiellt stöd för att kunna börja sina liv på nytt.

K. Den 11 juli 2010 infaller femtonsårsdagen av blodbadet i Srebrenica-Potočari.

L. Bilaga VII till fredsavtalet i Dayton har ännu inte fullt ut genomförts. Det behövs en rättvis, omfattande och varaktig lösning för vissa av de 115 000 internflyktingarna samt för flyktingarna och andra personer som drabbats av konflikten och de som återvänt måste dessutom integreras bättre i samhället och ekonomin. Enligt Röda korset saknas.

M. Den 27 maj 2010 lade kommissionen fram ett lagstiftningsförslag om liberalisering av viseringsbestämmelserna för Bosnien och Hercegovina (KOM(2010)0256), vilket formellt banar väg för en eventuell liberalisering under 2010.

N. Frankrike, Italien och Luxemburg har ännu inte ratificerat stabiliserings- och associeringsavtalet och således fördröjt landets integration i Europa.

O. De långvariga och djupgående motsättningarna mellan folkgrupperna bör övervinnas genom ett mer integrerat, icke-segregerat och modernt utbildningssystem i landet.

P. Myndigheterna i Bosnien och Hercegovina har inte seriöst åtgärdat korruptionen i landet och detta blir till allvarlig skada för den ekonomiska, sociala och politiska integrationen av landet.

Q. Människohandel är ett allvarligt brott och en grov kränkning av de mänskliga rättigheterna. Bosnien och Hercegovina är både ett ursprungsland och, i mindre mån, ett genomgångs- och destinationsland för människohandel, framför allt kvinnor och barn.

R. Statens och entiteternas författningar garanterar alla människor likabehandling. Romernas bostadsförhållanden är fortfarande mycket svåra och fortfarande utsätts de för diskriminering, vartill kommer att diskriminering och social utestängning utgående från genusidentitet och sexuell läggning fortfarande är vanliga. Fysiska angrepp, misshandel och skrämseltaktik mot dessa grupper har fortsatt.

S. Arbetslösheten är fortfarande mycket hög och har ökat till följd av den ekonomiska krisen. Landets utveckling hindras av att det är svårt att få arbete, framför allt för ungdomar, och detta bidra till de politiska motsättningarna. Ekonomiskt välstånd är avgörande för landets fortsatta utveckling och för försoning i Bosnien och Hercegovina.

Torsdagen den 17 juni 2010

Utsikterna till EU-medlemskap

1. Europaparlamentet uttrycker sitt missnöje med de begränsade framsteg som Bosnien och Hercegovina gjort som potentiellt kandidatland på väg mot stabilisering och utveckling och som ett kandidatland för medlemskap i EU. Parlamentet ser med stigande oro på det instabila politiska klimatet och avsaknaden av en gemensam vision som delas av alla politiska krafter och fördömer skarpt de provocerande uttalanden som undergräver försoningsprocessen mellan folkgrupperna och försvagar de statliga strukturernas funktion. Parlamentet betraktar uttalandet från Republika Srspska om en folkomröstning om ”fredlig separation” som en provokation och ett hot mot Bosnien och Hercegovinas stabilitet, suveränitet och territoriella integritet.

2. Europaparlamentet yrkar med eftertryck på ett slut på de nationalistiska och separatistiska uttalanden som splittrar samhället i motsatta läger och undergräver själva kärnan i fredsavtalet i Dayton och yrkar likaså med eftertryck på ett seriöst engagemang till förmån för varaktiga avtal som ska skapa en välfungerande stat, förbereda Bosnien och Hercegovinas institutioner för en integration i EU och förbättra landets situation överlag.

3. Europaparlamentet påminner om att en anslutning till EU förutsätter att man accepterar de värden och regler som unionen vilar på, nämligen respekt för de mänskliga rättigheterna, också för personer som tillhör nationella minoriteter, solidaritet, tolerans, demokrati och rättsstat, inklusive respekt för rättsväsendets oberoende.

4. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höge representanten och kommissionens ledamot med ansvar för utvidgningen och den europeiska grannskapspolitiken att utnyttja EU:s alla möjligheter till påtryckningar på politikerna i Bosnien och Hercegovina, så att de med ett större mått av samordning strävar efter att uppfylla de krav som det europeiska partnerskapet ställer och alla förpliktelser som följer av stabiliserings- och associeringsavtalet. Parlamentet påminner alla politiska aktörer om att dessa två dokument utgör färdplanen mot integration i EU och att de har ett ansvar inför medborgarna att kompromissa och komma överens om reformer. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höge representanten att mera konsekvent och resultatinriktat använda EU:s villkor för att tillgodose de faktiska behoven hos folken i Bosnien och Hercegovina.

5. Europaparlamentet visar sitt starka stöd för den höge representantens kansli och understryker att övergången kan slutföras bara om de bosniska myndigheterna till punkt och pricka uppfyller de fem målen och två villkoren. Parlamentet uppmanar med kraft myndigheterna i Republika Srpska att fullgöra den skyldighet som återstår (Republika Srpskas elektricitetslag) för att områdesövervakaren i Brcko ska kunna gå ut med en rekommendation om att övervakningen i området Brcko avslutas.

6. Europaparlamentet uppmanar med skärpa myndigheterna i Republika Srpska att fortsätta aktivt delta i förhandlingarna om fördelningen av statlig egendom som förtecknats av den höge representantens kansli och att inte anta lagstiftning om offentlig egendom i Republika Srpska, eftersom detta skulle grovt kränka den höge representantens beslut att förbjuda försäljning av offentlig egendom och därmed försena stängningen av dennes kansli.

7. Europaparlamentet välkomnar att det antagits ett tillägg till författningen där området Brcko fastställs som en lokalt självstyrande enhet, något som uppfyller ytterligare ett av de mål som rådet för fredsavtalets genomförande ställt upp som villkor för att den höge representantens kansli i framtiden ska kunna stängas.

8. Europaparlamentet uppmanar de bägge entiteterna och alla politiska krafter, framför allt Republika Srpskas regering att respektera fredsavtalet från Dayton i dess helhet och inte ifrågasätta åtgärder som vidtas på grundval av detta avtal eller FN:s säkerhetsråds resolutioner. Den höge representanten är den yttersta auktoriteten när det gäller tolkningen av det civila genomförandet av fredsavtalet. Parlamentet uppmanar alla aktörer inom politiken att behandla den höge representanten och all internationell personal i landet med vederbörlig respekt och avhålla sig från alla personangrepp.

9. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse det avsevärda bidrag som Europeiska unionens polisuppdrag och Eufor Althea gett till stabilitet och säkerhet i Bosnien och Hercegovina. Parlamentet välkomnar rådets beslut att ge icke-verkställande stöd till kapacitetsuppbyggnad och utbildning. Parlamentet ser positivt på förlängningen av Eufors uppdrag i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1895, liksom på att Bosnien och Hercegovina av Nato inbjudits att ansluta sig till handlingsplanen för medlemskap.

10. Europaparlamentet framhåller vad Europeiska unionens polisuppdrag fått till stånd genom sina bidrag till den kamp mot organiserad brottslighet och korruption som i Bosnien och Hercegovina förs av de brottsbekämpande myndigheterna och rättsväsendet och välkomnar att uppdraget förlängts med två år och att dess tyngdpunkt lagts om, samt ser positivt på kommissionens arbete med att inom ramen för föranslutningsinstrumentet 2010 förbereda ett uppföljningsprojekt till detta uppdrag.

11. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att motverka den utbredda likgiltigheten inom det politiska etablissemanget genom att inrätta ett privilegierat partnerskap och stödja det civila samhället, de oberoende massmedierna och företagsvärlden samt inleda projekt för att stimulera till ett aktivt deltagande i politiken, framför allt från unga bosniers sida.

12. Europaparlamentet framhåller att fria och oberoende massmedier, både privata och offentliga, är en grundläggande förutsättning för demokrati. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att stärka oberoende och mångsidiga massmedier som är fria från politisk inblandning samt tillåta medierna att fritt rapportera från alla delar av landet genom att tillförsäkra dem åtkomst till information. Parlamentet fördömer skarpt angreppen på journalister och uppmanar de behöriga myndigheterna att vidta lämpliga åtgärder för att sådana angrepp i framtiden ska kunna undvikas. Parlamentet uppmanar massmedierna, bland dem också de offentliga sändningsföretagen, till nolltolerans mot hatiska uttalanden. Parlamentet betonar att de myndigheter som utövar tillsyn över kommunikationsmedierna måste vara politiskt oberoende och uppmanar med kraft ministerrådet att utse en stadigvarande direktör för medietillsynen.

Konstitutionella reformer och reformen av rättsväsendet

13. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt om följande krav, som måste uppfyllas genom konstitutionella reformer:

a) Staten bör ha tillräckliga lagstiftnings- och budgetbefogenheter samt befogenheter inom den verkställande och dömande makten för att kunna uppfylla EU:s anslutningskriterier, för att kunna etablera och upprätthålla ett fungerande gemensamt ekonomiskt område, för att främja ekonomisk och social sammanhållning och sammanhållning i miljöfrågor samt för att företräda och försvara landets övergripande intressen utomlands. Tillvaratagandet av kritiska nationella intressen inom Bosnien och Hercegovina måste vara förenligt med landets handlingsförmåga.

b) Antalet administrativa nivåer i Bosnien och Hercegovina bör stå i proportion till landets ekonomiska resurser och grunda sig på en effektiv, konsekvent och ändamålsenlig ansvarsfördelning.

c) Alla medborgare måste ha samma rättigheter, utan diskriminering och i full överensstämmelse med Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen) samt med artikel 2 i stabiliserings- och associeringsavtalet, där det krävs respekt för demokratiska principer och mänskliga rättigheter.

d) Minoriteters och utsatta gruppers rättigheter bör särskilt uppmärksammas och de bör skyddas mot direkt eller indirekt diskriminering och mot våld. Bosnien och Hercegovina uppmanas att genomföra folkupplysningsprogram om mänskliga rättigheter, med tonvikten fäst vid tolerans, pluralism och mångfald.

14. Europaparlamentet påminner om att en förstärkt centralmakt inte betyder försvagade entiteter, utan innebär att det utgående från subsidiaritetsprincipen skapas förutsättningar för en effektiv förvaltning som förmår genomdriva nationella reformsträvanden, effektivt sköta de internationella förbindelserna och på så sätt förbereda hela landet för en anslutning till EU.

15. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att som ett led i den omfattande reformen av statsförfattningen så snabbt som möjligt ändra denna i tillämpliga delar samt respektive föreskrifter i landets vallag för att rätta sig efter domen från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna i målet Sejdić-Finci, av vilken det klart framgått att Bosnien och Hercegovinas statsförfattning i dag diskriminerar de människor som omnämnts såsom ”övriga”. Parlamentet konstaterar att antagandet av dessa reformer är ett viktigt steg på vägen mot ett fungerande multietniskt samhälle.

16. Europaparlamentet uppmuntrar medborgarna i Bosnien och Hercegovina att rösta i det kommande parlamentsvalet i oktober 2010. Parlamentet anser att valet också handlar om hur snabbt Bosnien och Hercegovina rör sig på väg mot EU och att var och en som låter bli att rösta i själva verket låter andra bestämma hur hans eller hennes framtid ska se ut. Parlamentet påpekar att man måste göra allt för att de europeiska normerna ska kunna respekteras till punkt och pricka vid det kommande valet och för att valrörelsen ska förlöpa fredligt och demokratiskt.

17. Europaparlamentet påminner om att det måste inrättas en högsta domstol på riksnivå, som förankras i statsförfattningen och därmed kan verka som en enande faktor för landets rättsskipning och gradvis harmonisera landets fyra olika rättssystem.

18. Europaparlamentet uppmanar alla politiska aktörer att sätta i gång med de 69 aktiviteter som anges i handlingsplanen till stöd för strategin för en reform av rättsväsendet.

Kampen mot krigsförbrytelser, organiserad brottslighet och korruption

19. Europaparlamentet ser positivt på att samarbetet med internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien fortsatt att vara tillfredsställande och att samarbetet mellan tribunalen och myndigheterna i staten och entiteterna varit tillräckligt. Parlamentet påpekar att skyldigheterna fortsatt måste fullgöras och att det måste göras lättare att gripa alla dem mot vilka åtal väckts vid tribunalen och att avveckla de nätverk som stöder dem. Parlamentet efterlyser ett effektivare samarbete mellan polismyndigheterna i Serbien och i Bosnien och Hercegovina för att de ska kunna spåra upp och gripa Ratko Mladić och Goran Hadžić. Parlamentet uppmanar med kraft myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att påskynda genomförandet av den nationella strategin för krigsförbrytelser och att ta itu med den anhopning av omkring 10 000 mål om krigsförbrytelser som väntar på avgörande i hela landet, liksom att ange vilka materiella och tekniska resurser de behöver för att inleda rättegång mot alla förövare, även dem som är skyldiga till våldtäkt och sexuellt våld.

20. Europaparlamentet erinrar om att den 11 juli i EU erkänts som dagen till åminnelse av blodbadet i Srebrenica och uppmanar alla länder i regionen att också göra det. Parlamentet välkomnar att parlamenten i fyra länder på västra Balkan, framför allt Serbiens nationalförsamling, antagit olika resolutioner om Srebrenica och uppmanar parlamenten i Bosnien och Hercegovina samt i entiteterna att anta liknande resolutioner i en nära framtid. Parlamentet anser att dessa uttalanden är viktiga för bearbetningen av regionens tragiska förflutna och hoppas att de ska bana väg för en förståelse av den gemensamma historien till stöd för verklig försoning i hela regionen och betonar att det är ett viktigt steg på väg mot fred och stabilitet i regionen att de ansvariga för blodbadet i och kring Srebrenica ställs inför rätta.

21. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att införa en definition av sexuellt våld i brottsbalken, i linje med internationell standard, att direkt ge offren lämplig gottgörelse samt ekonomiskt, socialt och psykiskt stöd, inbegripet bästa möjliga tjänster för mental och fysisk hälsa, att utveckla program och att avsätta tillräckliga resurser för långsiktigt vittnesskydd. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det behövs bättre samarbete mellan rättsväsendets olika instanser och snabbare lagföring av sexualbrott begångna i samband med kriget och uppmanar kommissionen och andra internationella givare att stödja landets myndigheter i detta arbete genom att bistå med ekonomiska resurser och expertkunskap till förmån för offer för krigsförbrytelser och sexuellt våld. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att med högsta prioritet anta och genomföra en strategi som inriktar sig på offer för sexuellt våld i samband med kriget.

22. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att inleda brottmålsutredningar mot invandrare som begått sexualförbrytelser under kriget som fått rätt till fast bosättning i medlemsstaterna, också i de fall de beviljats medborgarskap i dem, samt att erkänna att sådana brott i själva verket är krigsförbrytelser och inte bör betraktas som vanliga sexualförbrytelser och inte heller bör preskriberas.

23. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att på hållbara grunder främja och slutföra ett återvändande för flyktingar och internflyktingar och anta en strategi för ändamålet av det slag som krävs i bilaga VII till fredsavtalet i Dayton. Parlamentet uppmuntrar till åtgärder, dels för dem som fortfarande bor i mottagningscentraler samt till arbete för deras integration i samhället och dels för att de som inte kan återvända till sina hemtrakter, till exempel till det ödelagda området Posavina, ska kunna återvända. Parlamentet uppmanar kommissionen och andra internationella givare att stödja myndigheterna i Bosnien och Hercegovina i dessa strävanden med ekonomiskt bistånd och expertis.

24. Europaparlamentet påminner om det akuta behovet att bygga statliga fängelser med hög säkerhet och återuppbygga befintliga anläggningar, bland annat för att alla krigsförbrytare som åtalats och fällts inför domstol ska kunna hållas internerade på ett säkert sätt.

25. Europaparlamentet beklagar de begränsade framstegen i kampen mot korruptionen, vilket beror på den dåliga samordningen av insatser mot korruption på statlig nivå och bristen på effektiv utredning och lagföring av personer som misstänks för korruption på hög nivå. Det här förekommer allmänt inom statens och entiteternas förvaltningsstrukturer, liksom också i samband med förfaranden för offentlig upphandling och för verksamhetstillstånd för företag samt inom sjukvårds-, energi-, transport – och byggsektorerna. Parlamentet vill i anknytning till detta att det så snabbt som möjligt inrättas ett organ mot korruption, vilket ska vara opartiskt och redovisningsskyldigt för sin verksamhet och tjäna till att återge Bosnien och Hercegovinas medborgare förtroendet för sina institutioner, liksom ett samlat genomförande av den nya strategin för kampen mot korruption (2009–2014) och den åtföljande handlingsplanen.

26. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att effektivt bekämpa människohandeln och, i samarbete med det internationella samfundet, effektivt lagföra förövarna, samt erbjuda offren skydd och ersättning och skapa ökad medvetenhet om situationen för att inte de som drabbats på nytt ska göras till offer av myndigheterna och samhället.

Liberaliseringen av viseringsbestämmelserna

27. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att myndigheterna i Bosnien och Hercegovina ökat reformtakten och gjort betydande framsteg med att nå de riktmärken som återstått att nå i färdplanen för viseringsfrihet, något som visar att man med god vilja kan göra betydande framsteg med reformerna. Parlamentet uppmuntrar enträget myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att anta den lagstiftning på området vilken ännu återstår att anta.

28. Europaparlamentet välkomnar att kommissionens ovannämnda lagstiftningsförslag om liberalisering av viseringsbestämmelserna antagits den 27 maj 2010 och uppmanar kommissionen att förvissa sig om att de riktmärken som återstår uppfylls under de kommande månaderna så att rådet och parlamentet kan godkänna att bosniska medborgare senast vid utgången av 2010 inte ska behöva visering.

29. Europaparlamentet inser hur viktigt det är med en liberalisering av viseringsbestämmelserna för att alla medborgare i Bosnien och Hercegovina ska kunna resa inom EU och ser det som en viktig faktor för fortsatt EU-integration och försoning mellan folkgrupperna samt för att förebygga isolering och erbjuda medborgarna en chans att vidga sina vyer, få utsikter om medlemskap i EU och uttrycka sin vilja inför de politiska ledarna för att driva på EU-integrationen.

Situationen för utbildningssystemet

30. Europaparlamentet erkänner visserligen de framsteg som gjorts på institutionell nivå, men uppmanar dock med kraft myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att anta lagen om högre utbildning på nationell nivå och koncentrera sig på att oinskränkt genomföra ramlagarna om utbildning för att minska splittringen inom utbildningssystemet, genom att dra full nytta av det europeiska partnerskapet, samt vidta åtgärder för att förbättra utbildningens kvalitet överlag så att den tillgodoser behoven på arbetsmarknaden och uppfyller Bolognaprocessens normer, liksom också, med bistånd från EU, inrätta yrkesutbildnings- och omskolningsprogram för långtidsarbetslösa. Parlamentet uppmuntrar genomförandet av internationella studentutbytesprogram mellan alla universitet i Bosnien och Hercegovina och i EU:s medlemsstater, med hjälp av alla befintliga program och nätverk i EU. Parlamentet betonar att det behövs åtskilligt fler studenter, lärare och forskare som deltagare i EU:s program för rörlighet.

31. Europaparlamentet påpekar att utbildning är det främsta redskapet för en verklig försoning mellan folkgrupperna. När det gäller EU:s bistånd bör man ägna större uppmärksamhet åt att främja ett inkluderande och icke-diskriminerande utbildningssystem som bygger på tolerans och respekt för mångfalden samt åt att avskaffa segregeringen mellan olika folkgrupper (två skolor under ett tak) med hjälp av gemensamma utbildningsprogram och integrerade klasser i båda entiteterna. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att det inrättats ett råd för skolelever för hela Bosnien och Hercegovina.

32. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att se över dagens stelbenta och dyra metoder för erkännande av examensbevis från utländska universitet och på nationell nivå inrätta ett organ för sådant erkännande. Parlamentet påminner myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att utbildad arbetskraft bör uppmuntras till, snarare än avskräckas från, att söka arbete i landet.

Torsdagen den 17 juni 2010

Det ekonomiska läget och socialpolitiken

33. Europaparlamentet välkomnar den senaste utvärderingsomgången som gjorts av Europarådets expertgrupp Moneyval [1] och uppmanar alla aktörer att fortsätta med att ihärdigt arbeta för ekonomiska reformer, vidta samordnade jurisdiktionsåtgärder och underlätta näringsverksamheten, bland annat genom att undanröja byråkratiska hinder, skapa en långsiktig strategi för hållbar utveckling genom att åtgärda frågor inom bland annat utbildning, forskning och utveckling, infrastruktur, jordbruk, miljö och energi, för att locka till sig utländska investeringar. Parlamentet uppmuntrar de ledande krafterna inom staten och näringslivet att göra allt för att investerarna ska återfå förtroende och skapa en företagsvänlig omvärld för att inte Bosnien och Hercegovina på nytt ska bli efter regionen inom utvecklingen.

34. Europaparlamentet påminner om att stabilitets- och associeringsavtalet kräver en starkare samordning av den ekonomiska politiken mellan entitetsregeringarna, och dessutom, som ett väsentligt inslag i de ekonomiska reformerna, att det skapas ett gemensamt ekonomiskt område inriktat på ytterligare intern integration, tillsammans med bättre fastighets- och arbetsmarknader. Splittringen av den interna arbetsmarknadslagstiftningen och de sociala trygghetssystemen är beklagligt nog fortfarande det största hindret för en fri rörlighet för personer inom landet. Parlamentet framhåller att ekonomiskt välstånd, arbetsutsikter, framför allt för ungdomar i Bosnien och Hercegovina, är av yttersta vikt för landets fortsatta utveckling och kan leda till försoning mellan folkgrupperna.

35. Europaparlamentet efterlyser en starkare samordning i skattefrågor genom att man sörjer för att myndigheten för indirekt beskattning och det nationella skatterådet fungerar på ett tillfredsställande sätt. Parlamentet uppmanar med skärpa ministerrådet att efter den långa förseningen utse en permanent direktör för myndigheten för indirekt beskattning.

36. Europaparlamentet uppmanar med kraft Bosnien och Hercegovinas parlament att skyndsamt anta folkräkningslagen för att en landsomfattande folkräkning ska kunna genomföras 2011, vilket är en uppenbar förutsättning för EU-medlemskap och av stor betydelse för landets fortsatta ekonomiska och sociala utveckling samt för fortsatt EU-bistånd. Parlamentet påpekar att frågan om etnisk tillhörighet är så pass känslig att det inte bör vara obligatoriskt att besvara den.

37. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att vidta fattigdomslindrande åtgärder och utveckla ett socialt skyddsnät med bättre inriktning på de fattiga, de utslagna i samhället och de utsatta grupperna, särskilt romerna, samt att utarbeta ett effektivt och hållbart system för social trygghet och integration. Parlamentet uppmanar också myndigheterna att med ökad kraft gå in för sysselsättningspolitiken, den sociala sammanhållningen och jämställdheten.

38. Europaparlamentet välkomnar initiativet från myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att förbättra romernas situation och bekräftar än en gång hur viktigt det är att det antas en bostads-, hälso- och sjukvårds-, sysselsättnings- och utbildningsstrategi för romerna. Parlamentet uppmanar myndigheterna att stå till tjänst med tillräckliga resurser för att denna strategi ska kunna genomföras i samarbete med det civila samhället, också med romerna, samt att bekämpa diskrimineringen och verka för att romerna ska finnas företrädda inom den offentliga tjänstemannakåren.

39. Europaparlamentet välkomnar de senaste lagstiftningsändringarna som gjorts av förbundsstatens parlament och som går ut på behovsprövning av sociala kontantförmåner samt budgetbegränsningar för alla budgetanvändare, inklusive krigsveteraner. Parlamentet välkomnar utbetalningen av Världsbankens utvecklingspolitiska lån samt av den andra och tredje betalningsposten inom ramen för IMF:s stand-by-avtal. Parlamentet uppmanar förbundsstatens parlament att vidta ytterligare åtgärder för stramare budgetdisciplin.

40. Europaparlamentet uppmanar med kraft myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att utveckla en nationell energistrategi baserad på förnybar energi, energisparande och energieffektivitet samt modernisering av kraftnätet. Parlamentet påminner både myndigheterna i Bosnien och Hercegovina och kommissionen att de ska se till att vattenkraftsprojekt planeras och förverkligas i enlighet med EU:s kriterier för miljökonsekvensbedömningar och övergripande normer för ekologisk hållbarhet.

[1] Europarådets expertkommitté för utvärdering av åtgärder riktade mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

41. Europaparlamentet beklagar att den administrativa kapaciteten för att handlägga miljöfrågor fortfarande är svag och begränsad och uppmanar därför till att det på nationell nivå antas en heltäckande miljölag som garanterar ett harmoniserat miljöskydd samt till att det inrättas ett statligt miljövårdsverk.

42. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att anta den nationella sjukförsäkringslagen för att kvaliteten på den offentliga hälso- och sjukvården ska bli bättre och för att invånarna överallt på Bosnien och Hercegovinas territorium ska kunna få adekvat medicinsk vård, oavsett var de bor och arbetar.

Regionalt samarbete

43. Europaparlamentet understryker vikten av det regionala samarbetet och av goda relationer mellan grannfolken och ser det som en central del av försoningsprocessen, i och med att det ökar kontakterna mellan folken. Parlamentet påpekar det civila samhällets avgörande roll för att bidra till ett utökat regionalt samarbete i sociala och politiska frågor och uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att finna en lösning som tillförsäkrar Kosovos invånare regional rörlighet och möjlighet att resa till Bosnien och Hercegovina.

44. Europaparlamentet uttrycker sitt bifall till de uttalanden som på sista tiden gjorts av Kroatiens president som bett om ursäkt för Kroatiens politik i Bosnien och Hercegovina på nittiotalet och hedrat offren från alla befolkningsgrupper. Parlamentet anser detta som ett viktigt steg för att främja en försoning mellan Balkanländernas folkgrupper och uppmanar Bosnien och Hercegovinas övriga grannländer att följa detta exempel.

45. Europaparlamentet uppmanar Kroatien och Bosnien och Hercegovina att nå en förhandlingslösning om Kroatiens planer på att bygga en bro i Pelješac, vilket Bosnien och Hercegovina motsätter sig. Parlamentet oroar sig över vad Kroatiens premiärminister nyligen tillkännagett om att landet kan komma att ansöka om EU-medel för att byggandet av denna omstridda bro ska kunna påskyndas och påpekar att projektet skulle kunna bli till skada för den fortsatta utvecklingen av den bosniska hamnen Neum och ger upphov till farhågor för miljön i vartdera landet.

46. Europaparlamentet konstaterar att någon varaktig stabilitet eller något varaktigt regionalt samarbete inte är tänkbart, vare sig på västra Balkan eller inom EU som helhet, så länge som det politiska dödläget i Bosnien och Hercegovina fortgår.

47. Europaparlamentet berömmer Bosnien och Hercegovina för dess aktiva deltagande i regionalt samarbete, i synnerhet för att landet ingått avtal med Kroatien och Serbien om internationell rättshjälp i straffrättsliga och civilrättsliga frågor, avtal som har till syfte att straffrättsliga påföljder ska kunna verkställas mot personer som dömts i en signatärstat och sedan flytt till en annan.

*

* *

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden/den höge representanten, rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i Bosnien och Hercegovina och dess entiteter.

Luftfartsavtal EU-Förenta staterna

P7_TA(2010)0239

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om luftfartsavtalet mellan EU och Förenta staterna

(2011/C 236 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av texten till protokollet om ändring av luftfartsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Amerikas förenta stater, å andra sidan, som paraferades den 25 mars 2010 ("avtalet om den andra etappen"),

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om inledandet av förhandlingar om avtal om passageraruppgifter med Förenta staterna, Australien och Kanada ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 januari 2009 om regleringssamarbete på området civil luftfartssäkerhet ([2]),

— med beaktande av sina resolutioner av den 14 mars och 11 oktober 2007 om luftfartsavtalet mellan EG och Förenta staterna ([3]) ("avtalet om den första etappen"),

— med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2006 om fortsatt utveckling av EU:s luftfartspolitik gentemot länder utanför EU ([4]),

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Avtalet om den första etappen, som provisoriskt började tillämpas den 30 mars 2008, innehöll en upphävandeklausul som skulle kunna utlösas om man inte nådde fram till ett avtal om en andra etapp senast i november 2010.

B. Avtalet om den första etappen var bara ett första steg för att öppna EU:s och Förenta staternas luftfartsmarknader, där båda parter bestämt lovade att genomföra ytterligare förhandlingar om att fortsätta att öppna marknaderna och maximera fördelarna för konsumenterna, lufttrafikföretagen, arbetskraften och befolkningen samt att behandla andra frågor, inklusive att främja investeringar för att bättre avspegla de verkliga förhållanden som råder för den globala flygindustrin, stärka det transatlantiska lufttransportsystemet och inrätta en ram som ska uppmuntra andra länder att öppna sina egna luftfartsmarknader.

C. De förhandlingar som inleddes i maj 2008 ledde till ett preliminärt avtal den 25 mars 2010.

D. En öppning av luftfartsmarknaderna i EU och Förenta staterna, som sammanlagt utgör cirka 60 procent av luftfarten i världen, skulle vara till nytta för konsumenterna på båda sidorna av Atlanten samt innebära väsentliga ekonomiska fördelar och skapa arbetstillfällen.

Allmänna principer

1. Europaparlamentet noterar det preliminära avtalet av den 25 mars 2010 som både skulle kunna konsolidera de framsteg när det gäller marknadstillträde som ingår i avtalet om den första etappen och erbjuda ett förstärkt regleringssamarbete.

2. Europaparlamentet påminner om att olika delar av luftfartsregelverket, inbegripet bullerrestriktioner och nattflygsbegränsningar, bör fastställas på lokal nivå med full respekt för subsidiaritetsprincipen. Kommissionen ombeds att samordna dessa frågor på EU-nivå, och då beakta medlemsstaternas nationella lagstiftning, i syfte att fortsätta förhandlingarna med Förenta staterna och också lösa andra frågor knutna till dessa problem, exempelvis inrikesflyg.

Marknadsöppning

3. Europaparlamentet beklagar att det inte skett några betydande framsteg när det gäller att avskaffa ålderdomliga regelbegränsningar inom området för utländska investeringar och anser att detta kommer att upprätthålla de nuvarande obalanserade begränsningarna för utländskt ägarskap och kontroll i Förenta staterna.

4. Europaparlamentet påminner om att det slutgiltiga målet för luftfartsavtalet mellan EU och Förenta staterna är det fullständiga öppnandet av marknaden utan några restriktioner från någons sida.

5. Europaparlamentet konstaterar att flygbolag från EU kommer att få begränsat tillträde till statsfinansierad trafik i Förenta staterna (Fly America Programme) och påminner om att EU:s nationella regeringar inte har liknande bestämmelser.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2010)0144.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2009)0001.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2007)0071 och P6_TA(2007)0428.
([4]) EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 84.

Torsdagen den 17 juni 2010

Regelkonvergens, säkerhet och skydd

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ytterligare förslag om ömsesidigt erkännande av regleringsbeslut i överensstämmelse med principerna om bättre reglering.

7. Europaparlamentet fäster stor vikt vid samarbete om utvecklingen av EU:s och Förenta staternas trafikledningssystem (Sesar och Next Gen), i syfte att nå samverkanseffekter och kompatibilitet samt bidra till att minska miljöpåverkan.

8. Europaparlamentet välkomnar samarbetet mellan de myndigheter i EU och Förenta staterna som är ansvariga för flygsäkerheten på alla nivåer.

9. Europaparlamentet beklagar att man inte har gått vidare med frågorna om utländska verkstäder.

10. Europaparlamentet bekräftar vikten av EU:s svarta lista över luftfartsföretag som inte uppfyller kraven och Förenta staternas system för kontroll av normer för luftfartsföretag, och uppmanar båda parter att dela med sig av sin information på dessa områden.

11. Europaparlamentet betonar att europeiska och amerikanska medborgares privatliv bör respekteras när EU och Förenta staterna utbyter passageraruppgifter, i enlighet med de kriterier som parlamentet förordar i sin resolution av den 5 maj 2010. Parlamentet betonar hur angeläget det är att fastställa normer för skydd av personuppgifter och privatliv som gäller i hela världen.

12. Europaparlamentet betonar att EU bygger på rättsstatsprincipen och att alla överföringar av personuppgifter från EU och dess medlemsstater till tredjeländer som görs för säkerhetsändamål bör grunda sig på internationella avtal med rättsaktsstatus, så att EU:s medborgare garanteras nödvändiga skyddsåtgärder, ske med respekt för de processrättsliga skyddsreglerna och rätten till försvar samt stå i överensstämmelse med den lagstiftning för uppgiftsskydd som gäller på nationell nivå och EU-nivå.

13. Europaparlamentet understryker vikten av rättssäkerhet för EU:s och Förenta staternas medborgare och flygbolag samt behovet av harmoniserade normer för de senare.

14. Europaparlamentet noterar vikten av samråd och samarbete när det gäller säkerhetsåtgärder, men varnar för alltför många och icke samordnade åtgärder som inte bygger på någon ordentlig riskbedömning.

15. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen och Förenta staterna att se över effektiviteten hos de nya säkerhetsåtgärder som vidtagits sedan 2001 för att undvika överlappning och svaga länkar i säkerhetskedjan.

16. Europaparlamentet förespråkar begreppet ”one stop security”, dvs. att säkerhetskontrollen ska genomföras vid en enda punkt, hellre än att det sker en förnyad kontroll av passagerare och baggage vid varje transfer.

Miljö

17. Europaparlamentet konstaterar att luftfartssektorn har flera negativa miljöeffekter, särskilt som bullerkälla, och att den bidrar till klimatförändringarna. Dessa effekter kommer att öka i takt med att luftfarten ökar.

18. Europaparlamentet noterar att det gemensamma uttalandet om miljösamarbete är av avgörande betydelse för att hantera den internationella luftfartens miljöpåverkan, men beklagar att EU:s system för handel med utsläppsrätter inte ingår i det preliminära avtalet. Parlamentet påpekar att ytterligare samtal kommer att behöva föras med Förenta staterna så att detta system kan träda i kraft senast 2012.

19. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen att inom ramen för Internationella civila luftfartsorganisationen samarbeta för att minska buller och utsläpp från flyget, liksom avsikten att öka det tekniska samarbetet mellan EU och Förenta staterna när det gäller klimatologi, forskning och teknisk utveckling, bränsleeffektivitet, minskning av utsläppen från flyget och utbyte av bästa praxis om bullerminskning. Samtidigt måste hänsyn tas till att lokala omständigheter skiljer sig åt.

Torsdagen den 17 juni 2010

Socialpolitik

20. Europaparlamentet välkomnar avtalets erkännande av den sociala dimensionens betydelse och det ansvar att övervaka avtalets sociala effekter och att vid behov utarbeta lämpliga svarsåtgärder, som tilldelats den gemensamma kommittén.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda avtalet för att främja efterlevnaden av relevant internationell lagstiftning om sociala rättigheter, särskilt normerna för arbetslivet i de grundläggande konventionerna från Internationella arbetsorganisationen (ILO 1930-1999), OECD:s riktlinjer för multinationella företag (1976, reviderade 2000) och Romkonventionen om tillämplig lag på avtalsförpliktelser från 1980.

22. Europaparlamentet insisterar på att EU:s sociallagstiftning bör tillämpas på anställda som rekryteras och/eller arbetar i medlemsstaterna, särskilt direktiven om information till och samråd med arbetstagare (2002/14/EG, 98/59/EG och 80/987/EEG), direktivet om arbetstidens förläggning för flygpersonal inom civilflyget (2000/79/EG) och direktivet om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (96/71/EC).

Tillämpning av avtalet

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att Europaparlamentet och samtliga berörda parter är fullständigt informerade om och får lämna synpunkter på den gemensamma kommitténs arbete.

24. Europaparlamentet påminner om att det sedan Lissabonfördraget trädde ikraft krävs att Europaparlamentet ger sitt godkännande innan ett internationellt avtal som gäller områden som omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet (artikel 218.6) kan ingås.

25. Europaparlamentet välkomnar idén med regelbundna möten mellan ledamöter från Europaparlamentet och Förenta staternas kongress för att diskutera alla relevanta frågor som rör EU:s och Förenta staternas luftfartspolitik.

26. Europaparlamentet uppmanar Europeiska kommissionen att senast den 31 december 2013 inleda processen med den tredje etappens förhandlingar i syfte att inkludera följande punkter:

a) ytterligare liberalisering av trafikrättigheter,

b) ytterligare möjligheter till utländska investeringar,

c) effekterna av miljöåtgärder och infrastrukturbegränsningar på utövandet av trafikrättigheter,

d) bättre samordning av passagerarnas rättigheter för att garantera högsta möjliga nivå på passagerarskyddet.

*

* *

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Förenta staternas kongress.

Torsdagen den 17 juni 2010

Genomförande av direktiven om det första järnvägspaketet

P7_TA(2010)0240

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om genomförande av direktiven i det första järnvägspaketet (2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG)

(2011/C 236 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens andra rapport till rådet och Europaparlamentet om övervakning av utvecklingen på järnvägsmarknaden (KOM(2009)0676) och dess tillhörande arbetsdokument (SEK(2009)1687),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om genomförandet av första järnvägspaketet ([4]),

— med beaktande av frågan av den 9 mars 2010 till kommissionen om genomförandet av det första järnvägspaketet (2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG) (O-0030/2010 - B7-0204/2010),

— med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Det första järnvägspaketet, som antogs 2001 och innehåller tre direktiv om utveckling av gemenskapens järnvägar, om tillstånd för järnvägsföretag, tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg, syftade till att ge ny livskraft åt järnvägsbranschen genom att vara ett första steg i skapandet av ett integrerat europeiskt järnvägsområde och till att skapa en sund finansiell struktur för att uppnå detta.

B. Direktiven i det första järnvägspaketet skulle ha införlivats i den nationella lagstiftningen senast den 15 mars 2003, men kommissionen väntade till juni 2008 innan man inledde överträdelseförfaranden mot medlemsstater på grund av felaktigt eller ofullständigt genomförande av det första järnvägspaketet.

C. Enligt kommissionens andra rapport om övervakning av utvecklingen på järnvägsmarknaden har inte järnvägens andel av transporterna ökat, utan endast stabiliserats på en låg nivå med cirka tio procent av godstransporterna och mindre än sju procent av passagerartransporterna under 2002.

([1]) EGT L 75, 15.3.2001, s. 1.
([2]) EGT L 75, 15.3.2001, s. 26.
([3]) EGT L 75, 15.3.2001, s. 29.
([4]) EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 551.

Torsdagen den 17 juni 2010

1. Europaparlamentet beklagar djupt att en stor majoritet, bestående av 22 medlemsstater, har misslyckats med att fullt ut införa de tre direktiven från det första järnvägspaketet. Parlamentet anser att detta misslyckande har hindrat järnvägen från att öka sin andel av de totala transporterna.

2. Europaparlamentet påminner om att parlamentet redan i sin resolution av den 12 juli 2007 betonande att ett fullständigt genomförande av det första järnvägspaketet absolut måste prioriteras och är därför mycket missnöjt med att denna prioritering inte har respekterats av en stor majoritet av medlemsstaterna, nämligen Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Grekland, Frankrike, Irland, Italien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

3. Europaparlamentet beklagar att kommissionen försummade fem år innan den agerade mot denna underlåtenhet och väntade till juni 2008 innan den skickade formella meddelanden samt till oktober 2009 innan den skickade motiverade yttranden om felaktigt eller ofullständigt genomförande av det första järnvägspaketet. Parlamentet beklagar att Europeiska kommissionen inte i tillräcklig grad har fokuserat sin kontroll på de finansiella grunderna i järnvägssystemet. Parlamentet kräver därför att kommissionen omedelbart vidtar rättsliga åtgärder mot de 22 medlemsstater som inte har genomfört det första järnvägspaketet.

4. Europaparlamentet uppmanar de 22 medlemsstaterna att respektera EU:s lagstiftning utan ytterligare förseningar. Parlamentet är övertygat om att dessa medlemsstater fortfarande hindrar den fria konkurrensen på järnvägsmarknaden genom att inte genomföra direktiven från det första järnvägspaketet.

5. Europaparlamentet begär att kommissionen offentliggör konkret information om vilka delar som inte har genomförts fullt ut i respektive medlemsstat, i synnerhet vad gäller det bristfälliga inrättandet av en oberoende regleringsmyndighet och det bristande genomförandet av villkoren för spåravgifter. Parlamentet ber även kommissionen att informera parlamentet om de olika juridiska tolkningarna mellan kommissionen och medlemsstaterna om infrastrukturförvaltarnas oberoende (artiklarna 4.2 och 14.2 i direktiv 2001/14/EG).

Infrastrukturförvaltarnas oberoende

6. Europaparlamentet betonar att infrastrukturförvaltaren måste ges tillräckligt oberoende eftersom denna enligt direktiv 2001/14/EG har en central roll när det gäller att ge rättvis tillgång till järnvägsinfrastruktur för alla sökande genom tilldelning av kapacitet i infrastrukturen, uttag av spåravgifter samt utfärdande av säkerhetsintyg.

7. Europaparlamentet anser att infrastrukturförvaltarens oberoende är ett villkor för att möjliggöra en rättvis, öppen och icke-diskriminerande behandling av alla operatörer. Parlamentet understryker att det är särskilt oroande att det inte har givits tillräckliga praktiska och juridiska säkerheter för att garantera infrastrukturförvaltarnas oberoende, i synnerhet när de utgör en del av ett holdingbolag som också bedriver järnvägstransport.

8. Europaparlamentet begär att de medlemsstater som inte uppfyller detta krav tydligt avskiljer den viktiga uppgiften att tilldela järnvägskapacitet i det nationella järnvägsnätet från alla befintliga järnvägsoperatörer genom alla erforderliga juridiska och funktionella åtgärder, eftersom brist på oberoende skulle kunna hindra infrastrukturförvaltaren från att fatta rätt beslut om hur infrastrukturen ska användas.

Regleringsmyndigheternas begränsade befogenheter

9. Europaparlamentet oroas av det faktum att regleringsmyndigheterna inte har fått tillräckliga befogenheter och resurser, och att detta medför bristande kontroll över konkurrensproblemen på respektive nationell marknad.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att informera parlamentet om vilka av regleringsmyndigheternas befogenheter som medlemsstaterna måste stärka för att säkerställa att de får verklig makt att övervaka respektive järnvägsmarknad.

11. Europaparlamentet anser att avsaknaden av verkligt oberoende regleringsmyndigheter i medlemsstaterna försvårar möjligheterna att korrekt genomföra det första järnvägspaketet.

Infrastrukturfinansiering och avgiftsramar

12. Europaparlamentet noterar att specifika bestämmelser om finansiering av infrastruktur och hantering av järnvägsskulder fanns med i det första järnvägspaketet (artikel 9 i direktiv 2001/12/EG).

13. Europaparlamentet beklagar att det fortsatt investeras för lite i utveckling av järnvägsinfrastruktur och järnvägsunderhåll i många medlemsstater, vilket leder till att kvaliteten på den befintliga infrastrukturen sjunker i många fall. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att mobilisera de resurser som krävs för att utveckla nya järnvägsprojekt och ge tillräckligt underhåll till befintlig infrastruktur.

Spåravgifter

14. Europaparlamentet påpekar att oberoende infrastrukturförvaltare och garanterade befogenheter och resurser för regleringsmyndigheterna utgör förutsättningar för att få tillfredsställande spåravgifter. Parlamentet påminner om att dessa infrastrukturavgifter ska beräknas på ett rättvist, öppet och konsekvent sätt och ge järnvägsföretagen tillräcklig insyn.

15. Europaparlamentet uttrycker sin oro för att man inte har infört tillräckliga bestämmelser om infrastrukturavgifter. Särskilt oroande är avsaknaden av ett prestationsprogram för att förbättra prestationen i järnvägsnätet och av avgiftssystem som bygger på direkta kostnader för järnvägstjänsterna, samt infrastrukturförvaltarens bristande oberoende vid fastställandet av infrastrukturavgifterna.

16. Europaparlamentet beklagar att på grund av denna genomförandebrist verkar inte infrastrukturavgifterna vara direkt kopplade till kostnaderna för tågtrafiken, och järnvägsmarknaden kan få svårt att betala dessa höga avgifter. Parlamentet noterar att de höga infrastrukturavgifterna kan hindra nya operatörer att komma in på marknaden och att kommissionen har mottagit flera klagomål från operatörer om tillgången till terminaler och järnvägstjänster.

17. Europaparlamentet anser att spår- respektive vägavgifter för järnvägs- och vägtransporter bör harmoniseras för att skapa verkligt rättvisa konkurrensförhållanden mellan transportslagen. Parlamentet betonar att en sådan rättvis konkurrens skulle bidra till att öka hållbarheten och effektiviteten i EU:s transportsystem och höja järnvägens miljömässiga konkurrenskraft.

Översynen av det första järnvägspaketet

18. Europaparlamentet betonar att korrekt och fullständigt genomförande av det första järnvägspaketet är ett grundläggande villkor för att skapa ett europeiskt järnvägsnät. Parlamentet begär att kommissionen ska lägga absolut prioritet på att använda alla tillgängliga lagliga medel för att säkerställa detta genomförande.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en översyn av det första järnvägspaketet senast i september 2010. I denna översyn bör kommissionen prioritera problemen med brist på oberoende för infrastrukturförvaltarna, regleringsmyndigheternas bristande resurser och befogenheter samt föreslå lämpliga principer för att ta ut infrastrukturavgifter som stimulerar offentliga och privata investeringar i järnvägssektorn.

Torsdagen den 17 juni 2010

20. Europaparlamentet anser att för att framgångsrikt kunna öppna marknaderna inom järnvägssektorn måste bestämmelserna i det första järnvägspaketet till fullo genomföras. Parlamentet anser att en ytterligare liberalisering av järnvägsmarknaden inte får försämra kvaliteten på järnvägstransporttjänsterna och bör upprätthålla den allmänna trafikplikten. Principen om ömsesidighet bör tillämpas fram till dess att marknaderna till fullo öppnats.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att reagera på eller lämna information om de förfrågningar som görs i punkterna 3, 5, 10 och 16 vid omarbetningen av förslaget till det första järnvägspaketet, eller senast innan utgången av 2010.

*

* *

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Översvämningar i centraleuropeiska länder, särskilt Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern och Rumänien samt i Frankrike

P7_TA(2010)0241

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om översvämningarna i Centraleuropa, särskilt i Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern och Rumänien samt i Frankrike

(2011/C 236 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 191 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av kommissionens förslag till en förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (KOM(2005)0108) och av parlamentets ståndpunkt av den 18 maj 2006,

— med beaktande av sina resolutioner av den 5 september 2002 om översvämningar i Europa ([1]), av den 8 september 2005 om naturkatastrofer (bränder och översvämningar) i Europa ([2]), av den 18 maj 2006 om naturkatastrofer (bränder, torka och översvämningar) – jordbruksaspekter, regionala utvecklingsaspekter och miljöaspekter ([3]) och av den 7 september 2006 om skogsbränder och översvämningar ([4]),

— med beaktande av kommissionens vitbok ”Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram” (KOM(2009)0147) och kommissionens meddelande ”En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer” (KOM(2009)0082),

— med beaktande av kommissionens arbetsdokument med en bedömning av de framtida utmaningarna för EU:s regioner (SEK(2008)2868) (”Regions 2020 – an assessment of future challenges for EU regions”),

— med beaktande av uttalandet från kommissionen om den stora naturkatastrofen i den autonoma regionen Madeira den 24 februari 2010 och parlamentets resolution av den 11 mars 2010 om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira och effekterna av stormen Xynthia i Europa ([5]),

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

([1]) EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 471.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2005)0334.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2006)0222, 0223 och 0224.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2006)0349.
([5]) Antagna texter, P7_TA(2010)0065.

Torsdagen den 17 juni 2010

A. En omfattande naturkatastrof i form av översvämningar har inträffat i många av EU:s medlemsstater, framför allt i Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern och Rumänien, liksom i Tyskland och Österrike, samt nyligen i Frankrike, och resulterat i många dödsfall och skadade och tvingat fram en evakuering av tusentals människor.

B. Katastrofen har orsakat stor skada, bl.a. på infrastruktur, företag och åkermark, och även förstört delar av natur- och kulturarvet samtidigt som den förmodligen också medfört hälsorisker för allmänheten.

C. De områden som har förstörts eller skadats av katastrofen måste byggas upp på ett hållbart sätt så att de ekonomiska och sociala förlusterna kompenseras.

D. Över hela Europa har antalet naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan ökat dramatiskt under senare år, samtidigt som de tilltagit i omfattning och komplexitet och fått allt allvarligare konsekvenser.

1. Europaparlamentet uttrycker sin medkänsla och sitt medlidande med befolkningen i de regioner som har drabbats av katastrofen, begrundar de allvarliga ekonomiska följder som kan förekomma och framför sitt djupa deltagande med och sina kondoleanser till offrens familjer.

2. Europaparlamentet uttrycker sin erkänsla för sök- och räddningsstyrkornas enorma insatser för att rädda liv och minska skadorna i de drabbade områdena.

3. Europaparlamentet uttrycker sin högaktning för de medlemsstater som bistått de drabbade områdena, eftersom europeisk solidaritet förkroppsligas i ömsesidig hjälp i svåra situationer.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se över sina strategier för planering, hållbar markanvändning, ekosystemens absorptionsförmåga och god praxis med tanke på den ökade risken för översvämning till följd av den rådande hanteringen av mark, livsmiljöer och avrinningssystem och att öka kapaciteten för högvattenkontroll och avrinning så att man begränsar de skador som extrem nederbörd kan orsaka.

5. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater och regioner som har drabbats av katastrofen att lägga särskild tonvikt vid hållbarheten i sina respektive planer för återuppbyggnad och att överväga långsiktiga investeringar i medlemsstaternas strategier för förebyggande av katastrofer och för motverkande åtgärder.

6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra EU:s översvämningsdirektiv och bestämmelserna i detta. Parlamentet begär att kartor över översvämningsrisker ska beaktas i samband med den fysiska planeringen. Effektiva åtgärder för förebyggande av översvämningar måste bygga på gränsöverskridande strategier. Medlemsstater med gemensam gräns uppmanas att stärka sitt samarbete för att förebygga naturkatastrofer och på detta sätt garantera att den EU-finansiering som avsatts för detta ändamål används på bästa sätt.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att så snabbt som möjligt ge stöd åt de områden som drabbats av katastrofens ekonomiska och sociala följder.

8. Europaparlamentet upprepar att en ny förordning för EU:s solidaritetsfond, som grundar sig på kommissionens förslag (KOM(2005)0108), är en nödvändig förutsättning för att man ska kunna komma till rätta med de problem som orsakas av naturkatastrofer på ett mer flexibelt och ändamålsenligt sätt. Parlamentet kritiserar att rådet blockerat frågan, trots att parlamentet antog sin ståndpunkt med en överväldigande majoritet vid första behandlingen i maj 2006. Det belgiska ordförandeskapet och kommissionen uppmanas att utan dröjsmål försöka hitta en lösning för att återuppta översynen av denna förordning, i syfte att skapa ett kraftigare och flexiblare instrument som på ett ändamålsenligt sätt kan bemöta de nya utmaningar som klimatförändringarna innebär.

Torsdagen den 17 juni 2010

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart den mottagit de olika planerna för återuppbyggnad från nationella och regionala myndigheter vidta åtgärder för att se till att de nödvändiga finansiella resurserna tillhandahålls ur Europeiska unionens solidaritetsfond på ett så snabbt, effektivt och flexibelt sätt som möjligt.

10. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inte bara utnyttja anslag ur Europeiska unionens solidaritetsfond, utan även vara öppen och flexibel vid förhandlingar med berörda nationella och regionala myndigheter om översynen av de regionala operativa programmen för 2007–2013, som finansieras via Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden. Kommissionen uppmanas att ta itu med denna översyn så snart som möjligt.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till skillnaderna mellan de drabbade områdena, som omfattar bergs- och flodområden, för att offren ska kunna få bästa möjliga hjälp.

12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar samt de berörda områdenas regionala och lokala myndigheter.

Juridisk utbildning

P7_TA(2010)0242

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om rättslig utbildning – Stockholmsprogrammet

(2011/C 236 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 81 och 82 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av kommissionens meddelande om en handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2008 om den nationelle domarens roll i det europeiska rättssystemet ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om Stockholmsprogrammet ([3]),

— med beaktande av frågan av den 10 maj 2010 till kommissionen om juridisk utbildning – handlingsplanen för Stockholmsprogrammet (O-0063/2010 – B7-0306/2010),

— med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Enligt artiklarna 81 och 82 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska åtgärder som avser ”stöd till utbildning av domare och övrig personal inom rättsväsendet” antas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

B. I kommissionens handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet meddelar kommissionen att den under 2011 kommer att lägga fram en handlingsplan för europeisk utbildning för alla aktörer i rättsväsendet och under 2010–2012 kommer att inleda pilotprojekt om utbytesprogram av ”Erasmustyp” för rättsliga myndigheter och jurister.

C. Hänsyn måste tas till rättsväsendets särskilda behov när det gäller utbildning i form av grundkurser i nationell, komparativ och europeisk lagstiftning och till vikten av att man är mycket noga med hur dessa kurser organiseras.

([1]) KOM(2010)0171.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2008)0352.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2009)0090.

D. Det är särskilt svårt att anordna utbildning för domare på grund av deras tidsbrist och bristande tillgänglighet, deras oberoende och behovet av att kurserna skräddarsys för att tillgodose deras specifika behov i fråga om aktuella rättsliga problem.

E. Kurserna måste också syfta till att skapa kommunikationskanaler mellan deltagarna och följaktligen främja en europeisk rättskultur som grundar sig på ömsesidig förståelse, för att således förbättra det ömsesidiga förtroende som systemet för ömsesidigt erkännande av domar grundar sig på.

F. Trots att statsbudgetarna är hårt ansatta kommer medlemsstaterna att bära huvudansvaret för den rättsliga utbildningen, och de måste ta detta ansvar.

G. Likväl måste det finnas EU-medel för sådan rättslig utbildning som ska främja den europeiska rättskulturen.

H. Lämplig rättslig utbildning och skapandet av en europeisk rättskultur kan bidra till att påskynda rättsliga förfaranden i gränsöverskridande ärenden och därmed på ett betydelsefullt sätt bidra till en bättre fungerande inre marknad för såväl företag som medborgare, samt göra det lättare för de medborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet att också få tillgång till rättslig prövning.

I. Kommissionen bör kartlägga de nationella utbildningar och skolor som riktar sig till rättsväsendet i syfte att bland annat fastställa bästa praxis inom denna sektor.

J. Vid upprättandet av pilotprojekt för rättslig utbildning måste man bygga vidare på de befintliga strukturerna och nätverken, i synnerhet det europeiska nätverket för rättslig utbildning och Europeiska rättsakademin. Dessutom måste man inbegripa nätverket för ordförande vid högsta domstolarna i Europeiska unionen, det europeiska nätverket för domstolsadministrationer, sammanslutningen av de högsta förvaltningsdomstolarna i Europeiska unionen samt Eurojustice-nätverket av europeiska allmänna åklagarmyndigheter.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens snabba svar på de förslag som framfördes i parlamentets resolution av den 25 november 2009.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i enlighet med artiklarna 81 och 82 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt se till att parlamentet blir fullt delaktigt i utarbetandet och godkännandet av arrangemang rörande rättslig utbildning, särskilt de pilotprojekt som tas upp i kommissionens handlingsplan.

3. Vad domare beträffar anser Europaparlamentet att de föreslagna pilotprojekten inte bör begränsas till utbytesprogram av ”Erasmustyp”.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda sina samråd med i synnerhet parlamentet, för att så snart som möjligt kunna utforma och utarbeta framtida pilotprojekt.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna i rådet snarast möjligt lägga fram förslag om skapandet av ett nätverk av organ inom EU som är ackrediterade att hålla varaktiga och regelbundna grundkurser i nationell, komparativ och europeisk lagstiftning för domare.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att höra parlamentet om olika planer för inrättandet av en institution som bygger på befintliga strukturer och nätverk, särskilt det europeiska nätverket för rättslig utbildning och Europeiska rättsakademin.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram konkreta förslag om finansieringen av den kommande handlingsplanen för rättslig utbildning.

8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.

Torsdagen den 17 juni 2010

Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket

P7_TA(2010)0243

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket (2009/2107(INI))

(2011/C 236 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande ”Mot en hållbar framtid för vattenbruket – Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket” (KOM(2009)0162),

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 710/2009 av den 5 augusti 2009 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 när det gäller fastställande av närmare bestämmelser för ekologisk produktion av vattenbruksdjur och alger ([1]),

— med beaktande av förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 708/2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk (KOM(2009)0541),

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 257/2009 av den 24 mars 2009 om ändring av förordning (EG) nr 794/2004 när det gäller formuläret för kompletterande upplysningar i samband med anmälan av statligt stöd till fiske och vattenbruk ([2]),

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 248/2009 av den 19 mars 2009 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande meddelanden om erkännande av producentorganisationer samt fastställande av priser och interventioner inom den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter (omarbetning) ([3]),

— med beaktande av rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur ([4]) och kommissionens beslut 2008/946/EG av den 12 december 2008 om tillämpning av rådets direktiv 2006/88/EG när det gäller krav på karantän av vattenbruksdjur ([5]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([6]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke ([7]),

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter ([8]),

([1]) EUT L 204, 6.8.2009, s. 15.
([2]) EUT L 81, 27.3.2009, s. 15.
([3]) EUT L 79, 25.3.2009, s. 7.
([4]) EUT L 328, 24.11.2006, s. 14.
([5]) EUT L 337, 16.12.2008, s. 94.
([6]) EUT L 327, 22.12.2000, s. 1.
([7]) EUT L 27, 31.1.2010, s. 1.
([8]) EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

— med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 271/2010 av den 24 mars 2010 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion ([1]),

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1251/2008 av den 12 december 2008 om tillämpning av rådets direktiv 2006/88/EG när det gäller villkor och intygskrav för utsläppande på marknaden och import till gemenskapen av djur och produkter från vattenbruk och om fastställande av en förteckning över smittbärande arter ([2]),

— med beaktande av kommissionens meddelanden "Riktlinjer för en integrerad strategi för havspolitiken: mot en bästa praxis för integrerade styrelseformer för havet och samråd med intressenter" (KOM(2008)0395), "Färdplan för fysisk planering i kust- och havsområden: Att uppnå gemensamma principer för EU" (KOM(2008)0791), "Utveckling av den internationella dimensionen av EU:s integrerade havspolitik" (KOM(2009)0536) och "Lägesrapport om EU:s integrerade havspolitik" (KOM(2009)0540),

— med beaktande av de vetenskapliga rapporter och yttranden som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) utarbetade 2008 om välfärden för de sex viktigaste fiskarter som odlas i EU, och de vetenskapliga yttranden som EFSA avgav 2009 om välfärd i samband med slakt av åtta odlade fiskarter,

— med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2010 ([3]) om kommissionens grönbok om den framtida gemensamma fiskeripolitiken (KOM(2009)0163),

— med beaktande av sin resolution av den 4 december 2008 ([4]) om utarbetande av en europeisk förvaltningsplan för skarv,

— med beaktande av sin resolution av den 2 september 2008 ([5]) om fiske och vattenbruk inom ramen för den integrerade förvaltningen av kustområden i Europa,

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 31 januari 2008 ([6]) om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inlämning av statistik över vattenbruket från medlemsstaterna,

— med beaktande av sin resolution av den 12 december 2007 ([7]) om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter,

— med beaktande av sin resolution av den 7 september 2006 ([8]) om inledningen av en debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter,

— med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2003 ([9]) "Vattenbruket i Europeiska unionen: nutid och framtid",

— med beaktande av riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk ([10]) och medlemsstaternas godtagande av dessa riktlinjer ([11]),

([1]) EUT L 84, 31.3.2010, s. 19.
([2]) EUT L 337, 16.12.2008, s. 41.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2010)0039.
([4]) EUT C 21 E, 28.1.2010, s. 11.
([5]) EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 1.
([6]) EUT C 68 E, 21.3.2009, s. 39.
([7]) EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 271.
([8]) EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 233.
([9]) EUT C 38 E, 12.2.2004, s. 318.
([10]) EUT C 84, 3.4.2008, s. 10.
([11]) EUT C 115, 20.5.2009, s. 15.

Torsdagen den 17 juni 2010

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och parlamentets resolution av den 7 maj 2009 om parlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget ([1]),

— med beaktande av rapporten från det fjärde sammanträdet i FAO:s underutskott för vattenbruk ([2]),

— med beaktande av FAO:s uppförandekod för ett ansvarsfullt fiske ([3]),

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0150/2010), och av följande skäl:

A. För närvarande finns det inte något särskilt, harmoniserat regelverk för vattenbrukssektorn på EU-nivå. I stället regleras sektorn av många EU-lagar på olika områden (miljö, folkhälsa m.m.) och nationella lagar som kan variera betydligt mellan medlemsstaterna, vilket är förvirrande för branschens aktörer och medför diskriminering och marknadssnedvridning.

B. Det mest ändamålsenliga som kommissionen kan göra i denna situation är att lägga fram ett förslag till förordning för vattenbrukssektorn och därmed skapa nödvändig rättslig klarhet.

C. Vattenbruket är en innovativ och potentiellt högteknologisk ekonomisk sektor som kräver stora investeringar i strukturer och forskning samt långsiktiga drifts- och finansieringsplaner. Därför är det också nödvändigt att skapa ett tydligt rättsläge och ett klart och stabilt regelverk.

D. Vattenbruket samverkar direkt med områden av stor betydelse för vårt samhälle, t.ex. miljö, turism, stadsplanering, regional utveckling, folkhälsa och konsumentskydd. Därför är det mycket viktigt att man tar hänsyn till intressena inom denna sektor och att den behandlas på ett rättvist sätt.

E. Allt vattenbruk måste vara hållbart och socialt rättvist. Därför får inga skador tillfogas ekosystemen genom ökad koncentration av naturliga ämnen och av ämnen som producerats av människan, såsom icke-nedbrytbara kemikalier och koldioxid, eller genom fysisk störning.

F. Det har visat sig att kommissionens meddelande från den 19 september 2002 (KOM(2002)0511) är helt otillräckligt för att kunna uppmuntra medlemsstaterna att ge viktiga impulser till utvecklingen av EU:s vattenbrukssektor. Under det senaste årtiondet har sektorn dock utvecklats betydligt på global nivå, och efterfrågan på fiskprodukter, både odlade och andra produkter, har ökat kraftigt, varvid även importen av sådana produkter från tredjeländer har tilltagit avsevärt.

G. EU är en nettoimportör av fiske- och vattenbruksprodukter, och efterfrågan på sådana produkter tenderar att öka både internationellt, till följd av ökningen av världens befolkning, och inom gemenskapen, till följd av att EU utvidgats till att omfatta nya länder där denna efterfrågetrend är ännu tydligare. Att efterfrågan ökar beror också på att konsumtionsmönstren håller på att ändras till förmån för en kost som bygger på hälsosammare produkter.

H. Det krävs ett tillförlitligt certifieringssystem för produkter från vattenbruk.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2009)0373.
([2]) Sammanträdet hölls i Puerto Varas (Chile) den 6–10 oktober 2008, http://www.fao.org/fishery/nems/36393/en
([3]) FAO:s uppförandekod antogs den 31 oktober 1995.

I. Gemenskapens hållbara vattenbrukssektor kan på ett avgörande sätt bidra till att säkra försörjningen av högklassiga fiskprodukter och därmed minska trycket på vilda arter genom att diversifiera utbudet av fiske- och vattenbruksprodukter samt spela en viktig roll för livsmedelstryggheten, den ekonomiska verksamheten och sysselsättningen, särskilt i landsbygds- och kustområden.

J. EU bör alltså fästa större strategisk betydelse vid en hållbar vattenbrukssektor och utvecklingen av den på EU-nivå genom att anslå det ekonomiska stöd som sektorn behöver. Det bör påpekas att den avancerade teknik som vattenbruksverksamheten behöver ofta kräver stora investeringar från företagens sida, oavsett hur stora dessa företag är.

K. Med tanke på betydelsen av att utveckla vattenbrukssektorn bör kommissionen avsätta en andel av Europeiska fiskerifondens medel för detta ändamål. De relevanta styrmedlen bör vara tillräckligt flexibla och effektiva för att trygga utvecklingen inom sektorn, bl.a. genom vetenskaplig forskning.

L. Den omfattande mängd forskning och teknisk innovation som krävs för att man ska kunna garantera vattenbrukets konkurrenskraft och hållbarhet och för att aktörerna ska klara sig i branschen går ofta utöver vad som är möjligt för många företag i sektorn, oavsett om det rör sig om små och medelstora företag eller om storföretag.

M. För att vara effektiv bör politiken för ett hållbart vattenbruk struktureras så att den gynnar och främjar ett tvärvetenskapligt och samordnat deltagande av alla de sektorer som är knutna till denna verksamhet.

N. I och med genomförandet av förordningarna (EG) nr 834/2007, 889/2008 och 710/2009 har EU redan förverkligat en politik till stöd för ekologiska jordbruks- och vattenbruksprodukter som är av avgörande betydelse för en hållbar vattenbrukssektor i EU och som är nära förbunden med arbetet för att optimera sektorns produkter för att göra dem mer konkurrenskraftiga och förbättra konsumentskyddet samt informationen till och valfriheten för konsumenterna.

O. Alla politiska strategier för ett hållbart vattenbruk, både på gemenskapsnivå och nationell nivå, måste ta hänsyn till de olika kategorierna inom vattenbruksproduktionen (saltvattenfisk, sötvattenfisk, mollusker, kräftdjur, alger och tagghudingar). Åtgärderna bör riktas mot den berörda marknaden och mot konkurrensstrukturer och konkurrensproblem.

P. Åtgärderna för att främja utvecklingen av det hållbara vattenbruket måste i vissa fall ta hänsyn till behovet av att minimera de stressnivåer som orsakas av odlingsintensiteten eller transporten och av att försöka utveckla mindre grymma slaktmetoder och ta hänsyn till fiskarnas allmänna välbefinnande.

Q. I artikel 13 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt erkänns det att fisk är kännande varelser, och det fastställs att unionen och medlemsstaterna vid utformningen och tillämpningen av sin fiskeripolitik fullt ut ska ta hänsyn till kraven angående välfärd för djuren.

R. I många medlemsstater tampas sektorns aktörer med överdrivna byråkratiska hinder och administrativa formaliteter som beror på det gällande regelverket, som begränsar deras produktivitet och konkurrenskraft och i stor utsträckning medverkar till att skrämma bort investerare.

S. Fisk är den naturliga födan för många odlade fiskarter, och de flesta fiskodlingar använder foder som innehåller en viss mängd fiskmjöl och fiskolja.

T. I många medlemsstater saknas det samtidigt specifika nationella eller regionala utvecklingsplaner som reglerar etableringar av vattenbruksanläggningar i inlands-, kust- och havsområden och tydligt ringar in de områden där vattenbruksföretag får etableras och som därmed förhindrar lätt förutsebara intressekonflikter med olika typer av miljöskyddspolitik och med andra ekonomiska sektorer som turism, jordbruk och kustfiske.

U. En politik för ett hållbart vattenbruk kan existera jämsides med Natura 2000-områdena och kan också, förutsatt att bevarandemålen för ett område gör det möjligt, bidra positivt till förvaltningen av dem och till de berörda beståndens välbefinnande när det rör sig om traditionella skaldjursodlingar eller om vattenbruksanläggningar av lämplig storlek som inte kan etableras någon annanstans, som följer gemenskapens bestämmelser om miljökonsekvensbedömningar och som är förenliga med bestämmelserna om skydd av livsmiljöer.

V. EU-produkterna är numera utsatta för hård konkurrens från produkter från tredjeländer (framför allt Turkiet, Chile, Vietnam och Kina), där företagen har mycket lägre omkostnader eftersom de inte omfattas av samma rättsliga begränsningar och av lika stränga miljölagar och växtskyddsbestämmelser och eftersom de kan betala låga löner (social dumpning), vilket sätter ytterligare press på EU:s vattenbrukssektor, påverkar livsmedelskvaliteten och äventyrar konsumenternas hälsa.

W. Vattenbruket påverkar miljön i mindre utsträckning än andra primärsektorer, och därför är vattenbruksprodukterna mer hållbara. En del av det europeiska civilsamhället känner inte till detta, vilket kan ge upphov till ogrundade fördomar om dessa produkter.

X. I flera områden påverkar skarvarnas skadeverkningar det traditionella, naturnära vattenbruket så mycket att det äventyrar dess existens.

Allmänna synpunkter

1. Europaparlamentet ser kommissionens initiativ att lägga fram det ovannämnda meddelandet (KOM(2009)0162) som ett positivt tecken på att man nu fäster större uppmärksamhet vid ett hållbart vattenbruk. Parlamentet hoppas att detta leder till ett nytt regelverk som är mer anpassat efter sektorns behov och de utmaningar som sektorn står inför, så att dess ställning stärks på global nivå.

2. Europaparlamentet påpekar att det i och med Lissabonfördragets ikraftträdande inte längre är ett rådgivande organ inom fiskesektorn. I stället har parlamentet blivit en medlagstiftare även inom vattenbrukssektorn.

3. Europaparlamentet framhåller att varje reform av lagstiftningen inom vattenbrukssektorn bör stå i samklang med den pågående reformen av den gemensamma fiskeripolitiken och komplettera den.

4. Europaparlamentet noterar att man redan tidigare pekat på behovet av en mer tydlig och konsekvent vattenbrukslagstiftning som medger insyn.

5. Europaparlamentet är övertygat om att en stark och hållbar vattenbrukssektor kan fungera som en katalysator för utvecklingen av många avlägsna kust- och landsbygdsområden i medlemsstaterna samt bidra till utvecklingen av den lokala produktionen med avsevärda fördelar även för konsumenterna i form av högklassiga och hälsosamma livsmedel som framställts under hållbara former.

6. Europaparlamentet anser att konkurrenskraften för gemenskapens vattenbruk bör stärkas med hjälp av ett starkt, aktivt, riktat och fortlöpande stöd för forskning och teknisk utveckling, vilket är en absolut förutsättning för att man ska kunna utveckla en hållbar, modern, effektiv, lönsam och miljövänlig vattenbrukssektor. Parlamentet påminner även om att det för att få en god avkastning på investeringarna i forskning och utveckling finns ett behov av forskningsnätverk, tvärvetenskapliga forskningsgrupper, tekniköverföring och samordning mellan sektorn och forskarna via tekniska plattformar.

7. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av den europeiska teknik- och innovationsplattformen för vattenbruk, med tanke på att vattenbrukssektorn behöver stödjas av högklassig forskning och innovation för att kunna möta framtidens utmaningar.

8. Europaparlamentet anser att framgången för ett hållbart europeiskt vattenbruk i hög grad är beroende av att det på nationell och lokal nivå skapas en miljö som är mer gynnsam för företagen. Medlemsstaterna uppmanas därför att utan dröjsmål påskynda sina åtgärder i detta avseende och att främja utbyte av erfarenheter och bästa praxis på EU-nivå.

9. Europaparlamentet understryker att minskad byråkrati kommer att uppmuntra investeringar i sektorn och anser att medlemsstaterna i nära samarbete med de lokala myndigheterna omgående måste genomföra förfaranden för att förenkla förvaltningen, bl.a. genom att införa öppna och standardiserade tillståndsförfaranden för ansökningar om etablering av nya vattenbruksanläggningar.

10. Europaparlamentet anser att en hållbar och ekologisk vattenbrukssektor bör kunna ge konsumenterna högklassiga livsmedel som kan möjliggöra en sund och balanserad kost.

11. Europaparlamentet anser att vattenbrukssystem som äventyrar beståndet av vilda fiskarter eller förorenar kustvattnen bör betraktas som ohållbara, och att vattenbruket i EU bör prioritera växtätande och köttätande arter som kan livnära sig på begränsade mängder fiskmjöl och fiskolja.

12. Europaparlamentet betonar att en expansion av vattenbrukssektorn i EU kräver en kontinuerlig utveckling som syftar till att minska andelen proteiner från vildfångad fisk i fodret. De vilda fiskarter som är lämpliga för foderproduktion är begränsade och i många fall överfiskade. Utvecklingen av vattenbruket bör därför i högre grad riktas in på växtätande och fiskätande arter som ytterligare kan sänka foderfaktorn avsevärt.

13. Europaparlamentet anser att det är viktigt att snarast fastställa stränga och öppna kriterier för EU-vattenbruksprodukternas kvalitet och spårbarhet och att de nuvarande kriterierna måste stärkas. Fiskfodret måste förbättras, och man måste införa märkningskriterier för högklassiga och ekologiska vattenbruksprodukter samt stärka de kriterier som redan finns.

14. Europaparlamentet framhåller att det främsta målet med certifiering av vattenbruksprodukternas ekologiska kvalitet är att främja ett miljövänligt utnyttjande av de levande resurserna i vattnen, inom ramen för en hållbar utveckling som tar hänsyn till ekologiska, ekonomiska och sociala aspekter med respekt för principerna i uppförandekoden för ett ansvarsfullt fiske ([1]) och FAO:s framtida riktlinjer.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa ett program för europeisk miljömärkning för fiske- och vattenbruksprodukter som följer gemenskapens riktlinjer för miljömärkning. Miljömärkning innebär inte bara en konkurrensfördel för de europeiska vattenbruksprodukterna, utan skapar även insyn på en marknad där den stora förekomsten av privata certifieringar kan förvirra konsumenten.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att se till att vattenbrukens bestånd inte påverkar den naturliga statusen eller livskraften för de vilda arterna, de marina ekosystemen och den biologiska mångfalden generellt.

17. Europaparlamentet anser att ekonomiskt stöd för att reparera skador som orsakats av fridlysta djur är en absolut förutsättning för utvecklingen av en hållbar, modern och effektiv vattenbrukssektor.

18. Europaparlamentet anser att alla förslag till EU-rättsakter visserligen bör ta hänsyn till allmänna aspekter som miljökonsekvensbedömningar, vattenanvändning och vattenskydd samt produkternas spårbarhet, men att lagstiftningen inte får ha en generell eller odifferentierad ansats.

19. Europaparlamentet betonar att det krävs ett starkare åtagande från EU:s sida till stöd för investeringar i ett hållbart vattenbruk, i form av ytterligare finansiering från gemenskapens fiskerifond och med prioritering av bästa miljöpraxis. Den framtida finansieringen av vattenbruksrelaterad verksamhet bör emellertid vara möjlig under förutsättning att direktivet om miljökonsekvensbedömning ([2]) genomförs effektivt, så att finansierade projekt inte leder till miljöförstöring eller försämring av bestånden av vilda fiskar eller skaldjursarter.

([1]) Antagen av FAO den 31 oktober 1995.
([2]) Direktiv 85/337/EEG (EGT L 175, 5.7.1985, s. 40), ändrat genom direktiv 97/11/EG och 2003/35/EG (EIA-direktivet).

20. Europaparlamentet framhåller att respekt för den biologiska mångfalden bör vara en grundprincip för EU:s vattenbrukspolitik, både i inhemska vatten och i fråga om den externa dimensionen i vattenbruksstrategin. Stöd till fiskodling bör ges endast när det rör sig om lokala eller redan väletablerade arter. Parlamentet vill att det görs vetenskapliga riskbedömningar för varje introduktion av icke-inhemska arter och att det vidtas åtgärder för att begränsa och övervaka miljöskadliga arter.

21. Europaparlamentet bekräftar att den traditionella skaldjursodlingen, tillsammans med resten av vattenbruksverksamheten, måste införlivas i den gemensamma jordbrukspolitiken, så att den ekonomiska, sociala och miljömässiga hållbarheten garanteras, och så att vattenbruket garanteras icke-diskriminerande tillgång till EU-medel.

22. Europaparlamentet anser att det är viktigt att alla lämpliga åtgärder vidtas för att se till att varje vattenbruksprodukt som importeras till unionen från tredjeländer, antingen för att konsumeras eller bearbetas, till fullo uppfyller samma normer för folkhälsa och livsmedelssäkerhet som motsvarande gemenskapsprodukt. Det är också viktigt att noggranna kontroller på lämpliga ställen effektivt bidrar till detta, utan att skapa nya handelshinder. Dessutom är det angeläget att stimulera ett utbyte av bästa praxis med utvecklingsländerna.

23. Europaparlamentet betonar att vattenbruket bör betraktas som ett komplement till fiskesektorn, särskilt när det gäller marknadsleveranser och anställbarhet.

Särskilda anmärkningar

Rättslig, administrativ och finansiell ram

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram ett förslag till förordning som konsoliderar all gemenskapslagstiftning om vattenbrukssektorn i en enda text och att främja samordning mellan de olika generaldirektorat som är behöriga i frågan.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i denna förordning fastställa särskilda europeiska certifieringskriterier och allmänna grundregler för olika produktkategorier som varje vattenbruksanläggning i gemenskapen måste efterleva, samt bestämmelser om den högsta tillåtna harmoniseringen av miljökonsekvenskriterierna på gemenskapsnivå, i syfte att undvika konkurrenssnedvridning mellan medlemsstaterna. Kommissionen uppmanas att delegera ansvaret för genomförandeetappen och kontroller av anläggningarnas verksamhet till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, med full respekt för subsidiaritetsprincipen. Hit hör enligt parlamentet t.ex. parametrar för miljöeffekter, utnyttjandet av vattenresurser, utfodring av fisk, blötdjur och kräftdjur i produktionsanläggningarna, produkters spårbarhet och märkning, fiskens hälsa och respekt för välbefinnandet m.m.

26. Europaparlamentet anser att vattenbrukssektorn bör regleras på vederbörligt sätt och utformas som en del av ett större spektrum av maritim verksamhet såsom sjötransporter, vattenturism, vindkraftsparker till havs, fiske etc.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka få medlemsstaterna att formellt åta sig att dokumentera och tillämpa sina nationella miljö- och turistskyddslagar och att – för de områden som inte omfattas av restriktioner – anta nödvändiga utvecklingsplaner för förvaltningen av havs- och kustområden samt inre vattenområden, så att det blir möjligt att genomföra sektorsspecifika vattenbruksplaner som klart ringar in de områden där vattenbruksföretag får etableras.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i överensstämmelse med EU:s nya havspolitik och miljökonsekvensbedömningarna, ta fram en ”detaljplan för havet” och en integrerad förvaltning av kustområdena som omfattar alla de olika typer av vattenbruk som finns, t.ex. skaldjursodlingar, kustnära vattenbruk, vattenbruk till havs och insjövattenbruk. Medlemsstaterna uppmanas också att åta sig att minska de nuvarande byråkratiska hindren för att erhålla sådana licenser och tillstånd som krävs för att inleda en hållbar vattenbruksverksamhet, eventuellt genom att införa gemensamma kontaktpunkter som centraliserar all administration för aktörerna till ett enda ställe. Medlemsstaterna uppmanas också att dra upp långsiktiga strategiska planer för att främja en hållbar utveckling av vattenbruket, och kommissionen uppmanas att lägga fram förslag om alla de åtgärder som krävs för att främja konkurrenskraften inom denna sektor, varvid hänsyn bör tas till varje medlemsstats särdrag.

29. Europaparlamentet hoppas att den framtida Europeiska fiskerifonden, som är avsedd att stödja den reformerade gemensamma fiskeripolitiken, ska omfatta särskilda budgetposter för hållbar utveckling av vattenbruket och för stöd till investeringar i denna sektor i enlighet med bästa miljöpraxis och i syfte att främja ekonomisk verksamhet och sysselsättning, med särskild hänsyn till etablering av tekniskt innovativa anläggningar med mindre miljöpåverkan (t.ex. system för rening av vatten som gör det möjligt att avlägsna avfall och föroreningar), odlingar som respekterar fiskens hälsa och välfärd samt hållbara vattenbruksformer.

30. Europaparlamentet hoppas att fonden tar vederbörlig hänsyn till att det behövs finansiellt stöd för företag inom denna sektor, oavsett deras storlek, på grundval av deras bidrag till den sociala och ekonomiska utvecklingen i kustområdena och med tonvikten lagd på perifera områden och gränsområden.

31. Europaparlamentet stöder medlemsstaterna i avsikten att förenkla tillståndsförfarandena, vilket skulle främja tillgången till nya områden och underlätta långsiktig tillgång till de nuvarande områdena, särskilt sådana där små och medelstora företag samt familjeägda företag är verksamma.

32. Europaparlamentet betonar även behovet av att garantera ökade finansiella bidrag till vetenskaplig forskning, innovation och tekniköverföring när det gäller hållbart och ekologiskt vattenbruk till havs och i insjöar och till företag som helt eller delvis ska lägga om sin traditionella produktion till ekologisk produktion. Enligt parlamentet kan detta ske genom sektorsspecifik politik som omfattar alla nyckelaspekter från försörjningskedjan till produktoptimering och främjande av produkterna på marknaden, och genom att man mer effektivt infogar dessa aspekter i de tematiska områdena för strukturfonderna och gemenskapsprogrammen.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att vattenbrukssektorn får tillgång till ett verkligt ekonomiskt instrument för krissituationer och att ta fram system för stöd i samband med en biologisk (t.ex. spridningen av giftiga fytoplankton) eller annan typ av naturkatastrof (som ”Erika” eller ”Prestige”) eller extrema väderleksförhållanden (cykloner, översvämningar etc.).

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja experiment vid odling av lokala arter, teknik för att ta fram frisk fisk och bekämpa sjukdomar som uppstår inom vattenbruket för att diversifiera gemenskapens vattenbruksproduktion så att den kan ta fram högklassiga produkter med ett högt mervärde. I detta sammanhang är det viktigt att uppmuntra forskning och utbyte av bästa praxis kring dessa arter och relaterade produktionsmetoder, så att vattenbruksprodukterna kan konkurrera bättre med andra innovativa livsmedelsprodukter.

35. Europaparlamentet betonar behovet av att vidta åtgärder som garanterar inplanteringen av flodlevande arter som minskar i antal, särskilt migrerande arter med stor ekonomisk betydelse för de människor som bor längs floderna (arter såsom stör, majfisk, lax m.fl.) samt vissa saltvattenarter, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera att finansiella resurser för att genomföra denna typ av initiativ finns tillgängliga.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta tendensen att utveckla vattenbruksanläggningar till havs som en möjlig lösning på problemet med tillgången till utrymme längs Europas kuster, och att ta hänsyn till de svåra miljö- och klimatförhållanden som denna typ av vattenbruk bedrivs under.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera en lämplig yrkesutbildning i vattenbruk, höja sektorns konkurrenskraft och främja eventuell omskolning av yrkesfolk inom fiskesektorn till alternativ förvaltning av vattenmiljöerna och därmed bidra till att skapa säkra jobb för ungdomar i landsbygdsområdena, kustområdena och de yttersta randområdena och särskilt i de regioner som är mycket beroende av fiskeri och vattenbruk.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att inrätta specialiserade organisationer för främjande av vattenbruksprodukter. Kommissionen uppmanas också att utvidga bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden till att omfatta ett hållbart vattenbruk samt att stödja och ge incitament till säljfrämjande åtgärder i EU och på de externa marknaderna.

Torsdagen den 17 juni 2010

En politik för kvalitet och konsumentskydd

39. Europaparlamentet anser att en hållbar utveckling av vattenbruket inte bör gå före en strikt kvalitetspolitik, miljövänliga produktionsmetoder som respekterar djurens väl – när det gäller transport av vattenbruksbestånd, slaktmetoder och försäljning av levande fisk – samt strikta hälsonormer och en hög konsumentskyddsnivå.

40. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att ta fram en särskild kvalitetsmärkning för EU:s vattenbruksprodukter och en kvalitetsmärkning för ekologiskt odlade vattenbruksprodukter, med strikta bestämmelser som följer EU:s principer för högklassig ekologisk odling, så att man garanterar konsumenten att produktions- och kontrollsystemet är tillförlitligt och att vattenbruksprodukterna kan spåras till fullo. Kommissionen uppmuntras att överväga användning av de redan befintliga märkningsstrukturerna för ekologisk vattenbruksproduktion av hög kvalitet.

41. Europaparlamentet anser att en ansvarsfull produktion av ingredienser för fiskfoder, inklusive marina ingredienser, är en förutsättning för ett hållbart vattenbruk.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna anordna och främja institutionella informationskampanjer till stöd för vattenbruksprodukter, inklusive ekologiska vattenbruksprodukter.

43. Europaparlamentet upprepar de synpunkter som parlamentet redan framfört i sin resolution av den 4 december 2008 ([1]) om utarbetande av en europeisk förvaltningsplan för skarv, och erinrar om att minskande av skarvens och andra rovfåglars skadliga inverkan på vattenbruksföretag är en viktig faktor för företagens produktionskostnader och därmed för deras överlevnad och konkurrenskraft. Parlamentet uppmärksammar även behovet av att uppskatta de förluster som orsakats av skarven och andra rovfåglar inom vattenbruket, och av att utarbeta planer för att åtgärda dessa skador inom vattenbrukssektorn.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra de åtgärder som efterlystes i parlamentets resolution av den 4 december 2008, särskilt att införa en europeiskt samordnad plan i flera nivåer för förvaltning av skarvbestånden och främja insamlingen av vetenskapliga uppgifter om skarvbeståndens storlek. Kommissionen uppmanas att omgående vidta lagstiftningsåtgärder på detta område.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att – i nära samarbete med medlemsstaterna och efter att ha beaktat de olika geografiska förhållandena och klimatförhållandena, den produktionsteknik som använts och den särskilda naturen hos de odlade arterna – föreslå särskilt hållbara kriterier för den odlade fiskens välbefinnande, t.ex. högsta nivåer för odlingsintensitet och den mängd växt- och djurprotein som får användas som foder på de olika odlingsanläggningarna. Dessa kriterier bör ta hänsyn till särdragen i odlingen av enskilda arter och till de odlade fiskarternas näringsmässiga behov, etapperna i deras livscykel och miljöförhållandena. Dessutom uppmanas kommissionen att främja transport- och slaktmetoder som minimerar källor till stress, samt ett lämpligt vattenutbyte i odlingsdammarna i syfte att garantera välbefinnandet för den fisk som odlas där. Det långsiktiga målet måste vara att ersätta djurproteiner med växtproteiner för alla de arter där detta är möjligt, med tanke på behovet av näring, och strategisk forskning om alternativ till de centrala ingredienserna bör få högsta prioritet, eftersom forskning om de centrala näringsämnena och metoder för att framställa dem av alternativa källor som mikroalger och jäst skulle minska behovet av fiskmjöl på lång sikt.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga räckvidden för rådets förordning (EG) nr 1/2005 ([2]) om skydd av djur under transport på så sätt att transport av fisk över långa sträckor begränsas och odling av fiskägg och ungfisk på ort och ställe samt slakt i närheten av uppfödningsanläggningen därmed främjas.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att anskaffande av råmaterial för fiskfoder sker enligt miljömässigt acceptabel praxis och inte inverkar negativt på de ekosystem från vilka ingredienserna tas.

([1]) Europaparlamentets resolution av den 4 december 2008 om utarbetandet av en europeisk förvaltningsplan för skarvar för att minska skarvarnas allt större inverkan på fiskbestånden, fisket och vattenbruket (Antagna texter, P6_TA(2008)0583).

([2]) EUT L 3, 5.1.2005, s. 1.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att man undviker sådana förfaranden före slakt som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) har klassificerat som skadliga för fiskens välbefinnande. Slaktmetoder som enligt EFSA håller fisken vid medvetande långt innan döden inträder, t.ex. att fisken kvävs av krossad is, bör förbjudas.

49. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att utfärda särskilda tekniska riktlinjer för certifiering av hållbart fiskfoder.

Externa förbindelser

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta för en strikt tillämpning av gemenskapslagstiftningen på hela kedjan av vattenbruksprodukter, däribland foderprodukter och foderråvaror som importeras från tredjeländer.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på plats undersöka produktionsförhållandena för odlad fisk utanför EU och kartlägga eventuella hälsofaror.

52. Europaparlamentet framhåller vikten av att se till att vattenbruksprodukter som framställs i eller importeras till EU uppfyller höga krav på miljöskydd och på konsumenternas hälsa och säkerhet.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka se till att principen om ömsesidigt erkännande och fri rörlighet för varor tillämpas på botande och förebyggande läkemedel som används i vattenbruket. Kommissionen uppmanas att främja ömsesidiga och avancerade know-how-avtal med tredjeländer och att gynna införandet av god praxis från andra länder eller internationella organ.

54. Europaparlamentet erinrar om behovet av systematiska kontroller på platser som ger tillträde till den inre marknaden och på centrala importplatser, så att konsumenterna får fullständiga garantier för att de vattenbruksprodukter som importeras från tredjeländer underkastas systematiska och ingående kvalitetskontroller och därmed till fullo uppfyller EU:s hygien- och folkhälsonormer.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja dessa principer både inom WTO och i alla andra lämpliga institutionella sammanhang.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för EU:s politik för samarbete med utvecklingsländerna främja stöd- och utbildningsåtgärder som syftar till att främja ett hållbart vattenbruk och till att öka vattenbruksproducenternas medvetenhet i dessa länder om en politik för kvalitet och högre produktionsstandarder, särskilt när det gäller miljö- och hygienparametrar samt sociala standarder inom uppfödningen.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rapport om miljöstandarder och sociala standarder inom vattenbruksproduktionen utanför EU och undersöka möjligheterna att ge konsumenterna bättre information.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda konsekvensbedömningsstudier av de eventuella effekter som gemenskapens handelsavtal kan ha på vattenbrukssektorn.

*

* *

59. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 17 juni 2010

Demokratiska republiken Kongo: fallet Floribert Chebeya Bahizire

P7_TA(2010)0244

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om Demokratiska republiken Kongo: fallet Floribert Chebeya Bahizire

(2011/C 236 E/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Demokratiska republiken Kongo,

— med beaktande av Cotonouavtalet, som undertecknades i juni 2000,

— med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens resolution av den 22 november 2007 om situationen i Demokratiska republiken Kongo, särskilt de östra delarna, och dess konsekvenser för regionen,

— med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 60/1 av den 24 oktober 2005 om resultaten från 2005 års världstoppmöte, särskilt punkterna 138–140 om skyldigheten att skydda befolkningar,

— med beaktande av uttalandet av en talesperson för den vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, av den 3 juni 2010 om det brutala mordet på Floribert Chebeya Bahizire,

— med beaktande av EU:s riktlinjer om skydd för människorättsförsvarare från 2004 och den lokala strategin för genomförande av riktlinjerna i Demokratiska republiken Kongo, som antogs av beskickningscheferna den 20 mars 2010,

— med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1856 (2008) om Monucs mandat,

— med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Floribert Chebeya Bahizire, verkställande direktör för människorättsorganisationen La Voix des Sans Voix (”en röst för dem som saknar röst”, VSV), hittades död i sin bil i Kinshasa onsdagen den 2 juni 2010 efter att han hade blivit inkallad av polisen.

B. Enligt rapporter i medierna hade Floribert Chebeya Bahizire på eftermiddagen tisdagen den 1 juni 2010 mottagit ett telefonsamtal från den centrala polisstationen i vilket han beordrades att infinna sig till ett möte med den kongolesiske polischefen, generalinspektör John Numbi Banza Tambo. Efter ankomsten till polisstationen lyckades Floribert Chebeya Bahizire inte kontakta generalinspektören och meddelade sin familj i ett SMS-meddelande att han skulle återvända till staden.

C. Floribert Chebeya Bahizire har sedan 1990-talet arbetat med att försvara demokrati och mänskliga rättigeter i Demokratiska republiken Kongo, bland annat i frågor som korruption inom militären, kopplingar mellan milisgrupper och utländska politiska krafter, upprätthållande av författningen, olagliga frihetsberövanden, godtyckliga kvarhållanden och förbättring av förhållandena i fängelserna. Allt detta har gjort honom aktad och beundrad av sina landsmän och världssamfundet.

D. Floribert Chebeya Bahizires chaufför, Fidèle Bazana Edadi, saknas fortfarande.

E. Floribert Chebeya Bahizires familj har inte getts full tillgång till hans kropp, och det finns motsägelsefulla uppgifter om vilket tillstånd kroppen befann sig i när den hittades.

F. FN:s särskilde rapportör om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, Philip Alston, har sagt att omständigheterna kring mordet ”väcker starka misstankar om officiell inblandning”.

G. Generalinspektör John Numbi Banza Tambo blev avstängd från sin tjänst på obestämd tid, och tre andra poliser greps i samband med mordet. Den biträdande polischefen, överste Daniel Mukalayi, uppges ha erkänt att han mördat Floribert Chebeya Bahizire på order av sin överordnade, generalinspektör John Numbi Banza Tambo.

H. Floribert Chebeya Bahizire hade vid ett flertal tillfällen berättat för Amnesty International att han hade känt sig förföljd och att han var under säkerhetstjänstens bevakning.

I. Vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Catherine Ashton, FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter Navi Pillay, FN:s särskilde rapportör om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar Philip Alston samt Alan Dos, befälhavare för FN:s fredsbevarande styrkor i Demokratiska republiken Kongo, har alla gjort uttalanden där de fördömer mordet på Floribert Chebeya Bahizire och krävt en oberoende utredning.

J. Mordet är en del av en utveckling med ett växande antal trakasserier och hotelser mot människorättsförsvarare, journalister, politiskt oppositionella, offer och vittnen i Demokratiska republiken Kongo. Många journalister och människorättsaktivister har dödats under misstänkta omständigheter i landet under de senaste fem åren.

K. Många frivilligorganisationer har observerat ett ökat förtryck mot människorättsförsvarare i Demokratiska republiken Kongo under det senaste året, med bland annat olagliga gripanden, åtal, telefonhot och upprepade inkallelser till underrättelsetjänstens kontor.

L. Utredningarna av morden på människorättsförsvararen Pascal Kabungulu Kibembi (2005) och på journalister, däribland Franck Ngycke Kangundu och hans hustru Hélène Mpaka (november 2005), Serge Maheshe (juni 2007) samt Didace Namujimbo (november 2008) har letts av de kongolesiska militära myndigheterna och kännetecknats av allvarliga oegentligheter.

M. Med avseende på den arresteringsorder som Internationella brottmålsdomstolen (ICC) utfärdade i april 2008 mot Bosco Ntaganda för krigsförbrytelser, bland annat värvande av barnsoldater, bryter Demokratiska republiken Kongo i sin egenskap av part till Romstadgan mot sina rättsliga skyldigheter att samarbeta med ICC, vilket bland annat omfattar att gripa personer mot vilka en arresteringsorder utfärdats. Men i stället har Bosco Ntaganda befordrats till en topposition i den kongolesiska armén, något som förstärker intrycket av att det råder straffrihet för människorättskränkningar, vilket i sin tur bidrar till att sådana brott ökar i omfattning.

N. I vissa delar av landet har det rått inbördeskrig i många år, vilket lett till massakrer, massvåldtäkter och en utbredd användning av barnsoldater.

O. Massakrerna, särskilt de som förövats av den paramilitära gruppen Herrens motståndsarmé (LRA) med ursprung i Uganda, berör i dagsläget samtliga grannländer.

P. Medlemmar av icke-statliga organisationer drabbas också av dessa förföljelser mot civilbefolkningen, och det har lett till ett minskat manöverutrymme för det humanitära biståndet i landet.

Q. Demokratiska republiken Kongo ska snart fira den femtionde årsdagen av sin självständighet, och mänskliga rättigheter och demokrati är avgörande för landets utveckling.

Torsdagen den 17 juni 2010

1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt mordet på Floribert Chebeya Bahizire och försvinnandet av hans chaufför Fidèle Bazana Edadi. Parlamentet uttrycker sitt förbehållslösa stöd för deras anhöriga och närstående.

2. Europaparlamentet kräver att det inrättas en oberoende, trovärdig och noggrann undersökningskommission som är öppen för insyn, och att denna utreder mordet på Floribert Chebeya Bahizire och försvinnandet av Fidèle Bazana Edadi. Vidare kräver parlamentet säkerhetsåtgärder till skydd för bådas familjer.

3. Europaparlamentet begär att de skyldiga pekas ut, ställs inför rätta och döms i enlighet med kongolesisk lag och internationella bestämmelser om skydd för mänskliga rättigheter.

4. Europaparlamentet ser positivt på att myndigheterna svarade på en begäran från Floribert Chebeya Bahizires familj om en oberoende obduktion genom att bjuda in en nederländsk kriminalteknisk expertgrupp under ledning av dr Franklin Van de Groot för att dessa skulle bestämma dödsorsaken.

5. Europaparlamentet är djupt bekymrat över den allmänna försämringen av situationen för människorättsförsvararna i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet uppmanar de kongolesiska myndigheterna att fullt ut följa deklarationen om människorättsförsvarare, som antogs av FN:s generalförsamling 1998, och att genomföra rekommendationerna i FN:s allmänna återkommande utvärdering från 2009, såsom åtgärder till skydd för människorättsförsvarare. Att de som ligger bakom de senaste årens mord på människorättsförsvarare och journalister straffas är ett viktigt inslag i demokratiseringen av landet.

6. Europaparlamentet fördömer det fortgående förtrycket mot människorättskämpar, journalister, politiskt oppositionella, offer och vittnen i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge dem skydd och logistiskt och tekniskt stöd, i enlighet med riktlinjerna om skydd för människorättsförsvarare.

7. Europaparlamentet fördömer de grymheter som begåtts av LRA och andra väpnade grupper i Demokratiska republiken Kongo.

8. Europaparlamentet betonar att korruptionen måste bekämpas och att de som gör sig skyldiga till människorättskränkningar inom den kongolesiska armén och polisen måste ställas inför rätta. Monuc spelar en avgörande roll för att detta sker genom gemensam planering och gemensamt genomförande av operationer samt lämpliga system för ansvarsutkrävande i fall av missförhållanden. I synnerhet vädjar parlamentet till Demokratiska republiken Kongo att uppfylla sina internationella rättsliga förpliktelser genom att gripa Bosco Ntaganda och överlämna honom till ICC.

9. Europaparlamentet uppmanar alla parter att skärpa kampen mot straffriheten och att upprätthålla rättsstatsprincipen. Demokratiska republiken Kongos regering uppmanas att se till att de som gjort sig skyldiga till människorättskränkningar och brott mot internationell humanitär rätt ställs inför rätta och att fullt ut samarbeta med ICC.

10. Europaparlamentet understryker att EU och demokratiska republiken Kongo undertecknat Cotonouavtalet, som innehåller en uttrycklig hänvisning till samtliga parters ansvar när det gäller mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen. Parlamentet efterlyser särskild uppmärksamhet kring dessa frågor när detta avtal ska utvärderas.

11. Europaparlamentet uppmanar Demokratiska republiken Kongos regering att med anledning av femtioårsdagen av landets självständighet kraftfullt engagera sig för en politisk kultur där mänskliga rättigheter upprätthålls och rättsstatsprincipen stärks.

12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Afrikanska unionens institutioner, FN:s generalsekreterare, FN:s säkerhetsråd, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt regeringarna och parlamenten i området kring de stora sjöarna.

Torsdagen den 17 juni 2010

Nepal

P7_TA(2010)0245

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om Nepal

(2011/C 236 E/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

— med beaktande av Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,

— med beaktande av FN:s grundläggande principer om användning av våld och vapen av tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter från 1990,

— med beaktande av FN:s generalsekreterare Ban-Ki Moons uttalande av den 29 maj 2010 om det politiska läget i Nepal,

— med beaktande av uttalandet av den 30 april 2010 från talesmannen för den höga representanten Catherine Ashton om det politiska läget i Nepal,

— med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den 21 november 2006 satte ett övergripande fredsavtal mellan Sjupartialliansen och Maoisterna (UCPN), som kontrollerade stora delar av landet, punkt för tio års väpnad konflikt som skördat ca 13 000 dödsoffer.

B. Detta historiska avtal visade vad som kan uppnås när politiska krafter förhandlar i god tro och banar väg för val till en konstituerande församling, inrättande av en interimsregering, med deltagande av maoisterna, avväpning av maoistsoldaterna och deras internering i läger samt kasernförbud för Nepals armé.

C. Många av punkterna i det fredsavtal som slöts 2006 efter tio år av väpnad konflikt mellan maoistgerillan och regeringen har ännu inte fullgjorts.

D. Efter valet till den konstituerande församlingen den 10 april 2008, vilket enligt EU:s valövervakningsgrupp uppfyllde många, om än inte alla internationella standarder, där det förenade kommunistpartiet-maoisterna (UCPN-M) fick närmare 40 % av rösterna, beslutade den konstituerande församlingen att avskaffa den 240 år gamla monarkin och göra Nepal till en federal demokratisk republik.

E. Under de senaste åren, särskilt under 2009 och 2010, har Nepal blivit mindre fredligt enligt Globalt fredsindex (GPI).

F. I maj 2009 avgick premiärminister Pushpa Kamal Dahal (Prachanda), och hans parti, UCPN-M, lämnade regeringen till följd av en tvist med ordföranden för Nepals kongress rörande avskedandet av armé-chefen, som hade varit oense med maoisterna i frågan om inlemmandet i Nepals armé av de tidigare soldaterna i Folkets befrielsearmé.

G. Under den efterföljande politiska instabiliteten, förstärkt av civila och parlamentariskt understödda söndringskampanjer som genomfördes av maoisterna, har en svag anti-maoistallians, bestående av 22 partier, under ledning av premiärminister Madhav Kumar Nepal (CPN-UML) varit oförmögen att uppfylla de två viktigaste förväntningarna: en brett accepterad ny konstitution för den federala republiken inom den tvååriga tidsfristen som fastställts till den 28 maj 2010 och en överenskommelse om återintegrering/rehabilitering av de omkring 20 000 före detta soldaterna i Folkets befrielsearmé.

Torsdagen den 17 juni 2010

H. De formella samtalen mellan alliansens partiledare och CPN-UML om bildandet av en ny regering har återupptagits efter att en trepunktsuppgörelse nåddes i sista minuten. Enligt denna ska den konstituerande församlingens mandat förlängas med ett år, det ska bildas en nationell samförståndsregering och premiärminister Madhav Kumar Nepal ska avgå snarast möjligt. Dessutom förutser överenskommelsen framsteg när det gäller fredsavtalet.

I. Shaktikhor–videon, som tycks bekräfta rapporter om besvikelse över antalet soldater och planer på att utnyttja "demokratiseringen" för att politisera den nationella armén, reser helt legitima frågor som UCPN-M ännu inte har klartgjort.

J. Den rådande politiska instabiliteten påverkar på ett avgörande sätt Nepals sociala och ekonomiska utveckling och utvecklingen av landets turism. Landet befinner sig mellan Indien och Kina, världens snabbast växande stora ekonomier, och behöver politisk stabilitet för att kunna dra nytta av sitt strategiska läge.

K. Nepal lider fortfarande av allvarlig ekonomisk och social underutveckling. Nästan 30 % av befolkningen lever under den absoluta fattigdomsgränsen, 16 % av befolkningen lider av akut undernäring, antalet analfabeter är ett av de högsta i Sydasien och utvecklingen hämmas av landsomfattande bränslebrist, vilket leder till strömavbrott, transportrestriktioner och ökade livsmedelspriser.

L. Situationen för många flyktingar i Nepal, särskilt tibetanerna, är oroväckande.

M. Nepals myndigheter måste lovordas för att ha respekterat den informella överenskommelsen om de tibetanska flyktingarna.

N. Ingen medlem av de statliga säkerhetsstyrkorna eller de f.d. maoistsoldaterna har hittills ställts inför rätta för det allvarliga och systematiska missbruk av krigslagarna som skedde under konflikten.

O. Europaparlamentets delegation för förbindelserna med Sydostasien genomförde ett besök i Kathmandu under den avgörande veckan 23–29 maj 2010.

1. Europaparlamentet är djupt oroat över avsaknaden av en permanent konstitution som grundar sig på demokratiska värderingar och mänskliga rättigheter, och uttrycker sin medkänsla med Nepals befolkning och alla familjer som har förlorat anhöriga under de senaste årens våldsamheter.

2. Europaparlamentet välkomnar det beslut som de politiska partierna fattade i sista minuten den 28 maj 2010 om att vidta nödvändiga åtgärder för att förlänga den konstituerande församlingens mandat, och lovordar särskilt kvinnornas stora inflytande.

3. Europaparlamentet uppmanar med kraft den konstituerande församlingen och alla inblandade politiska aktörer att förhandla förbehållslöst, att visa flexibilitet, att undvika provocerande handlingar och att arbeta gemensamt för nationell enighet i syfte att komma fram till en tydlig struktur för den nya konstitutionen, etablera en fungerande federal demokrati och respektera den nya tidsfrist som den 28 maj 2010 förlängdes med ett år.

4. Europaparlamentet uppmanar alla parter att underlätta och stödja den konstituerande församlingens arbete om den framtida färdplanen efter förlängningen av församlingens mandat.

5. Europaparlamentet betonar att allmänheten på ett tydligt sätt måste informeras om alla överenskomna frågor, och välkomnar således den vitbok som ska användas för att förklara för befolkningen vilka framsteg som hittills har gjorts i arbetet med att utforma den federala republikens konstitution. Parlamentet lovordar de tre (av elva) tematiska utskott som har slutfört sitt arbete.

6. Europaparlamentet välkomnar den nepalesiska kongressens beslut från den 31 maj 2010 att arbeta för en nationell enhetsregering som är öppen för alla politiska partier, inbegripet det största oppositionspartiet UCPN-M.

7. Europaparlamentet uppmanar UCPN-M att lägga fram konstruktiva planer och att komma fram till en lösning på frågan om hur de f.d. maoistsoldaterna ska kunna integreras i samhället, inbegripet de grupper som är förlagda till de läger som övervakas av Unmin.

8. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att stödja alla insatser som görs av Nepals regering och parterna för att hitta en lösning på frågan om att integrera före detta maoistsoldater i den nationella armén eller i andra säkerhetsstyrkor och för att hitta alternativa lösningar för dem som inte kan integreras i dessa organisationer.

9. Europaparlamentet uppmanar de politiska partierna, särskilt CPN-M, att hålla tillbaka sina militanta ungdomsfalanger och att sluta att rekrytera barn. Parlamentet uppmanar UCPN-M att garantera att minderåriga som nyligen sänts iväg från sina läger får obegränsat tillträde till rehabiliteringsprogrammen.

10. Europaparlamentet uppmanar direkt FN, helst i samarbete med regeringen, att fastställa förfaranden för att kritiskt granska potentiella medlemmar av säkerhetsstyrkorna för att förhindra att personer som tveklöst har begått människorättsbrott ingår i något av FN:s fredsbevarande uppdrag. Parlamentet påminner den nepalesiska armén om att den professionalism och det rykte den är känd för tyvärr redan står på spel och att detta inte kommer att ändras så länge som utdragna och väldokumenterade fall av straffrihet inom dess led inte hanteras objektivt, dvs. av rättsväsendet.

11. Europaparlamentet är oroat över rapporterna om nyrekryteringar till den nationella armén. Parlamentet påminner om att Högsta domstolen har fastställt att de är förenliga med det övergripande fredsavtalet så länge de endast omfattar teknisk personal. Parlamentet noterar emellertid att sådana rekryteringar kan förvärra de svårigheter som förekommer i övergångsprocessen.

12. Två år efter monarkins avskaffande är Europaparlamentet djupt övertygat om att armén bör ställas under fullständig demokratisk kontroll, vilket även bör gälla för budgetaspekter. Parlamentet uttrycker sin solidaritet med den konstituerande församlingen i alla de åtgärder den kan vidta på detta område.

13. Europaparlamentet påminner på nytt medlemsstaterna om att vapenexport till Nepal fortfarande är förbjuden enligt det övergripande fredsavtalet, och uppmanar dem att ge finansiellt och tekniskt stöd för att bidra till kreativa lösningar för en omstrukturering av Nepals armé.

14. Europaparlamentet stöder helhjärtat Unmins viktiga roll, och anser att dess mandat bör förlängas åtminstone tills fredsprocessen har gått in i en konsoliderad fas.

15. Europaparlamentet är bekymrat över rapporterna om ökade fall av tortyr och våldsangrepp. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang det arbete som har genomförts av Nepals nationella människorättskommission.

16. Europaparlamentet är bekymrat över att Nepals regering förlängde mandatet för FN:s flyktingorgan UNHCR med endast ett år med bara ett reviderat mandat, och att den stegvis har lagt ner organets regionala verksamhet, vilket går emot förhoppningarna om att dess människorättsövervakande verksamhet skulle kunna utvidgas.

17. Europaparlamentet begär att de organ som anges i det övergripande fredsavtalet ska inrättas, nämligen kommissionen för försvinnanden, sannings- och försoningskommissionen och kommissionen för nationell fred och rehabilitering.

18. Europaparlamentet beklagar djupt att ingen hittills har dömts i en civil domstol för något av de allvarliga brott som båda sidor begick under konflikten.

19. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck parterna och regeringen att höra upp med att på politisk väg blanda sig i brottmålsförfaranden, att skapa en politiskt oberoende domstol inom ramen för den konstitutionella processen och att se till att Internationella brottmålsdomstolens stadgar ratificeras i samma instans.

20. Europaparlamentet välkomnar Nepals uttalande från 2009 att stödja förslaget till FN:s principer och riktlinjer för att avskaffa kastdiskriminering, men är oroat över att skuldslaveri fortfarande förkommer, särskilt i Kamaiya, Haruwa och Charuwa, och över den oroväckande situationen för de miljoner jordlösa personer vars situation riskerar att förvärras ytterligare till följd av klimatförändringen. Parlamentet uppmanar regeringen och parterna att uppmuntra landreformkommissionens verksamhet.

21. Europaparlamentet uppmanar Nepals regering att ta itu med problemet med de 800 000 statslösa nepaleserna genom att förenkla de administrativa förfarandena och minska kostnaderna för att ansöka om medborgarskapsintyg. Parlamentet anser det vara av största betydelse att hänsyn tas även till dessa personer under fredsförhandlingarna.

22. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck Nepals regering att garantera skyddsnormer för alla flyktingar och att fortsätta insatserna för att förhindra och minska statslösheten, i synnerhet för människor från Bhutan i enlighet med internationella normer, att underteckna 1951 års flyktingkonvention eller dess protokoll från 1967 och att följa de standarder som fastställs av FN:s flyktingorgan.

23. Europaparlamentet anser att det är viktigt att de nepalesiska myndigheterna fortsätter att fullt ut tillämpa den informella överenskommelsen om de tibetanska flyktingarna så att kontakterna mellan FN:s flyktingorgan och den tibetanska befolkningen kan upprätthållas. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang möjligheterna att ge tillträde till territoriet inom ramen för den informella överenskommelsen med FN:s flyktingorgan och att tillhandahålla mer varaktiga lösningar.

24. Europaparlamentet uppmanar EU:s höga representant att genom sin delegation i Kathmandu närmare bevaka det politiska läget i Nepal och att använda sitt inflytande för att vädja till grannländerna i området, särskilt Kina och Indien, att stödja förhandlingarna om att inrätta en nationell enhetsregering.

25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Nepals regering, Indiens och Kinas regeringar och parlament samt FN:s generalsekreterare.

Avrättningar i Libyen

P7_TA(2010)0246

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om avrättningar i Libyen

(2011/C 236 E/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om avskaffande av dödsstraffet och om de årliga rapporterna om de mänskliga rättigheterna i världen, särskilt den från 2008, och med beaktande av behovet av ett omedelbart moratorium för avrättningar i de länder där dödsstraff alltjämt tillämpas,

— med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner 62/149 av den 18 december 2007 och 63/168 av den 18 december 2008, vilka uppmanar till ett moratorium för dödsstraff (om rapporten från det tredje utskottet (A/62/439/Add.2)),

— med beaktande av EU:s riktlinjer om dödsstraffet av den 16 juni 1998 och dess reviderade och uppdaterade version från 2008,

— med beaktande av slutförklaringen från den fjärde världskongressen mot dödstraff i Genève den 24–26 februari 2010, vilken uppmanar till ett universellt avskaffande av dödsstraffet,

— med beaktande av de internationella konventionerna om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna,

— med beaktande av EU:s invandrings- och asylpolitik samt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning,

— med beaktande av den informella dialogen mellan EU och Libyen, som syftar till att stärka förbindelserna och det nuvarande samarbetet mellan EU och Libyen i frågor om invandring (två projekt genomförda inom ramen för Aeneasprogrammet samt migrations- och asylinstrumentet) och hiv/aids (handlingsplan för Benghazi),

— med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Avskaffandet av dödsstraffet är en viktig del av EU:s grundvärderingar. Europaparlamentet engagerar sig starkt för avskaffandet av dödsstraffet och strävar efter att alla länder ska acceptera denna princip.

B. Den libyska regeringen har inte tagit några steg i riktning mot ett avskaffande av dödsstraffet. I december 2007 och 2008 tillhörde Libyen det fåtal länder som röstade ner FN:s generalförsamlings resolutioner om ett globalt moratorium för dödsstraff.

C. Libyen röstades nyligen in i FN:s människorättsråd, vilket innebär ett större ansvar i människorättsfrågor.

D. Cerene, en tidning som står nära Saif al-Islam al-Gaddafi, son till den libyske ledaren Muammar al-Gaddafi, har rapporterat att 18 människor, bland annat medborgare från Tchad, Egypten och Nigeria, avrättades i Tripoli och Benghazi den 30 maj efter att ha dömts för mord. Deras identitet har ännu inte offentliggjorts av de libyska myndigheterna.

E. Det finns en oro att dödsdomar avkunnas efter rättegångar som inte uppfyller de internationella normerna för rättvisa rättegångar.

F. Libyen är part till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, och särskilt i dess artikel 6.2 åläggs de stater som inte har avskaffat dödsstraffet att tillämpa det endast på de grövsta brotten.

G. Libyska domstolar avkunnar alltjämt dödsdomar, oftast för mord och narkotikabrott men även för ett stort antal andra förseelser, bland annat det fredliga utövandet av rätten till yttrande- och föreningsfrihet.

H. Det finns ingen officiell statistik över hur många människor som varje år döms till döden och avrättas i Libyen. Enligt olika källor väntar för närvarande över 200 människor på sin avrättning i Libyen. Bland dessa finns även utländska medborgare.

I. Utländska medborgare får sällan tillgång till sina konsulära representanter eller till tolkning eller översättning i samband med rättsliga förfaranden.

J. Enligt artikel 19.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna får ingen människa avlägsnas, utvisas eller utlämnas till en stat där vederbörande löper en allvarlig risk att utsättas för dödsstraff, tortyr eller andra former av omänsklig eller förnedrande bestraffning eller behandling.

K. Sedan de internationella sanktionerna mot Libyen hävdes 2003 har EU utvecklat en policy där man successivt återupptagit kontakterna med landet, och inledde i slutet av 2007 förhandlingar om ett ramavtal.

Torsdagen den 17 juni 2010

L. EU har haft en informell dialog och ett antal samråd med Libyen i syfte att underteckna ett ramavtal, bland annat i invandringsfrågor. De pågående förhandlingarna har till dags dato inneburit minst sju rundor mellan de båda parterna, som inte lett till några nämnvärda resultat eller tydliga åtaganden från Libyens sida om att respektera de internationella människorättskonventionerna.

M. Det största hindret i förbindelserna mellan EU och Libyen är de bristande framstegen i dialogen om mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och demokrati, framför allt det faktum att Libyen inte undertecknat Genèvekonventionen, samt regimens aggressiva utrikespolitik, inte minst mot europeiska länder. Libyen har inget nationellt asylsystem som omfattar kontroll och registrering av flyktingar, beviljande av asylstatus, besök i förläggningar och tillgång till medicinskt och humanitärt bistånd, ett arbete som har utförts av UNCHR.

N. Enligt UNHCR har 9 000 flyktingar – huvudsakligen palestinier, irakier, sudaneser och somalier – registrerats i Libyen. Av dessa är 3 700 asylsökare, främst från Eritrea. Flyktingarna riskerar ständigt att återsändas till sina ursprungs- och transitländer, utan att Genèvekonventionens kriterier respekteras, och riskerar att utsättas för förföljelse eller dödas. Det har förekommit rapporter om misshandel, tortyr och dödsfall i flyktingförläggningar och om flyktingar som övergivits vid de ödsliga gränserna mellan Libyen och andra afrikanska länder.

O. Den 8 juni 2010 beordrade de libyska myndigheterna att UNHCR:s 26 man starka kontor, som funnits i Tripoli sedan 1991, ska stängas eftersom dess företrädare ska ha ”bedrivit olaglig verksamhet”.

P. Libyen har, i likhet med länder som undertecknat associeringsavtal, beviljats ett nationellt vägledande program på 60 miljoner euro för perioden 2011–2013 för att hjälpa hälso- och sjukvårdssektorn och bekämpa illegal invandring.

1. Europaparlamentet upprepar sitt långvariga ställningstagande mot dödsstraff i alla fall och under alla omständigheter. Parlamentet erinrar om EU:s kraftfulla åtagande att arbeta för ett avskaffande av dödsstraffet överallt och poängterar än en gång att ett avskaffande av dödsstraffet bidrar till att främja människovärdet och en successiv utveckling av de mänskliga rättigheterna.

2. Europaparlamentet fördömer kraftfullt avrättningen av 18 människor den 30 maj 2010 och uttrycker sitt deltagande och sin solidaritet med de avlidnas familjer.

3. Europaparlamentet uppmanar Libyen att offentliggöra namnen på de 18 avrättade personerna, inklusive de utländska medborgarna.

4. Europaparlamentet uppmanar de libyska myndigheterna att se till att de som frihetsberövades i samband med ovannämnda händelser garanteras mänsklig behandling i häktet, rättvisa rättegångar i enlighet med folkrätten – inklusive tillgång till advokat efter eget val – samt respekt för principen att alla är oskyldiga tills motsatsen har bevisats.

5. Europaparlamentet uppmanar med kraft de libyska myndigheterna att göra framsteg i arbetet med ett moratorium för avrättningar.

6. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över stängningen av UNHCR:s kontor i Libyen.

7. Europaparlamentet uppmanar med kraft de libyska myndigheterna att utan dröjsmål ratificera Genèvekonventionen om flyktingar och att godkänna och underlätta UNHCR:s arbete i Libyen, bland annat införandet av ett nationellt asylsystem.

8. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som i samarbete med Frontex (Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser) återsänder invandrare till Libyen att omedelbart upphöra med detta om personen i fråga löper en allvarlig risk att utsättas för dödsstraff, tortyr eller andra former av omänsklig eller förnedrande bestraffning eller behandling.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att vidta åtgärder i enlighet med artiklarna 265 och 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilka ”parlamentet omedelbart och fullständigt [ska] informeras i alla skeden av förfarandet” om förhandlingarna med Libyen. Parlamentet upprepar sitt krav på att bli fullständigt informerat om kommissionens förhandlingsmandat i detta avseende.

10. Europaparlamentet bekräftar att allt samarbete och alla avtal mellan EU och Libyen är beroende av att Libyen ratificerar och tillämpar Genèvekonventionen om flyktingar och andra viktiga konventioner och protokoll om de mänskliga rättigheterna.

11. Europaparlamentet gläds åt att en reform av strafflagen har inletts av en kommission under ledning av Högsta domstolens förre ordförande, Abdulraham Abu Tuta, och hoppas att denna inom kort ska kunna lägga fram en rapport. Parlamentet uppmanar de libyska myndigheterna att inleda en fri och demokratisk nationell debatt om dödsstraffet för att ansluta sig till den globala trenden att avskaffa detta.

12. Europaparlamentet välkomnar frigivningen av den schweiziske medborgaren Max Göldi.

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, UNHCR, UNGA, FN:s flyktingkommissariat och de libyska myndigheterna.

Onsdagen den 23 juni 2010

Europeiskt system för tidig varning för pedofiler och sexualbrottslingar

P7_TA(2010)0247

Europaparlamentets förklaring av den 23 juni 2010 om inrättandet av ett europeiskt system för tidig varning för pedofiler och sexualbrottslingar

(2011/C 236 E/28)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ([1]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 maj 2007 med titeln ”Att införa en allmän politik för kampen mot IT-relaterad brottslighet” (KOM(2007)0267),

— med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Det är viktigt att se till att den virtuella demokrati som Internet erbjuder fortsätter att hålla en hög nivå och att den inte utgör något hot mot kvinnor och barn.

B. De möjligheter som tekniken erbjuder kan dock användas på ett otillbörligt sätt för att underlätta för barnpornografi och sexuella trakasserier.

C. Därtill erbjuder Internet pedofiler och sexualbrottslingar handlingsfrihet genom att jämställa dem med hederliga medborgare och göra det svårt för myndigheterna att spåra dem.

1. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att följa upp det ovannämnda meddelandet.

2. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät ([2]) och att utvidga det till att omfatta sökmotorer så att barnpornografi och sexuella trakasserier över nätet kan bekämpas på ett snabbt och effektivt sätt.

3. För att kunna bekämpa pedofili och sexbrott uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att samordna offentliga myndigheter i ett europeiskt system för tidig varning, efter modell av det system som redan inrättats för att trygga livsmedelssäkerheten.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ([3]) till rådet och kommissionen.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2009)0098

([2]) EUT L 105, 13.4.2006, s. 54.

([3]) Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 23 juni 2010 (P7_PV(2010)06-23(ANN1)).

Tisdagen den 15 juni 2010

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Anpassning av arbetsordningen till Lissabonfördraget

P7_TA(2010)0204

Europaparlamentets beslut av den 15 juni 2010 om anpassning av arbetsordningen till Lissabonfördraget (2009/2062(REG))

(2011/C 236 E/29)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av artiklarna 211 och 212 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor där de ändringsförslag tagits med, vilka föreslagits i budgetutskottets yttrande från den 31 mars 2009 (A7-0043/2009).

— med beaktande av beslutet av den 25 november 2009 om anpassning av Europaparlamentets arbetsordning till Lissabonfördraget ([1]).

1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändringar i arbetsordningen.

2. Europaparlamentet påminner om att ändringarna träder i kraft den första dagen under nästa sammanträdesperiod.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

NUVARANDE LYDELSE	ÄNDRING
Ändring 1 **Europaparlamentets arbetsordning** **Artikel 7 – punkt 2**	
2. Utskottet ska lägga fram ett förslag till beslut, i vilket utskottet ***endast*** ska rekommendera huruvida en begäran om upphävande av immuniteten eller en begäran om fastställelse av immunitet och privilegier ska bifallas eller avslås.	2. Utskottet ska lägga fram ett förslag till ***motiverat*** beslut, i vilket utskottet ska rekommendera huruvida en begäran om upphävande av immuniteten eller en begäran om fastställelse av immunitet och privilegier ska bifallas eller avslås.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2009)0088.

Tisdagen den 15 juni 2010

NUVARANDE LYDELSE	ÄNDRING

Ändring 121
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 8

Om inte annat föreskrivs ska presidiet anta bestämmelser om genomförandet av Europaparlamentets ledamotsstadga.	***Parlamentet ska anta*** Europaparlamentets ledamotsstadga ***och alla ändringar av denna på grundval av ett förslag från det ansvariga utskottet. Artikel 138.1 ska gälla i tillämpliga delar. Presidiet ska ansvara för tillämpningen av dessa bestämmelser och besluta om anslagsfördelningen utgående från den årliga budgeten.***

Ändring 4
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 23 – punkten 2 och 2a (ny)

2. Presidiet ska avgöra ekonomiska, organisatoriska och administrativa ärenden som rör ***ledamöterna,*** parlamentets interna organisation, dess sekretariat och dess organ.	2. Presidiet ska avgöra ekonomiska, organisatoriska och administrativa ärenden som rör parlamentets interna organisation, dess sekretariat och dess organ.
	2a. Presidiet ska fatta ekonomiska, organisatoriska och administrativa beslut i frågor som rör ledamöterna på förslag från generalsekreteraren eller en politisk grupp.

Ändring 5
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 23 – punkt 11a (ny)

	11a. Presidiet ska utse två vice talmän som ska ansvara för förbindelserna med de nationella parlamenten.
	Dessa ska regelbundet rapportera till talmanskonferensen om sin verksamhet i detta avseende.
	(Andra och tredje meningarna i artikel 25.3 ska utgå.)

Ändring 86
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 24 – punkt 2

2. De grupplösa ledamöterna ***ska ge en av sina ledamöter i uppdrag*** att delta vid talmanskonferensens sammanträden. Denna ledamot har inte rösträtt.	2. ***Parlamentets talman ska inbjuda en av*** de grupplösa ledamöterna att delta vid talmanskonferensens sammanträden. Denna ledamot har inte rösträtt.

Ändring 117
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 37a (ny)

	Artikel 37a
	Delegering av lagstiftningsbefogenhet
	1. När parlamentet granskar ett förslag till lagstiftningsakt som delegerar befogenhet till kommissionen i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska det ägna särskild uppmärksamhet åt delegeringens mål, innehåll, omfattning och varaktighet samt åt de villkor som delegeringen omfattas av.

Tisdagen den 15 juni 2010

NUVARANDE LYDELSE	ÄNDRING
	2. Det utskott som ansvarar för sakfrågan får när som helst begära ett yttrande av det utskott som ansvarar för tolkning och tillämpning av unionslagstiftningen.
	3. Det utskott som ansvarar för tolkning och tillämpning av unionslagstiftningen får också på eget initiativ ta upp frågor som rör delegering av lagstiftningsbefogenhet. I så fall ska det utskott som är ansvarigt för ärendet underrättas.

Ändring 10

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 56 – punkt 3 – stycke 2

I fall av återförvisande ska ansvarigt utskott, muntligen eller skriftligen, rapportera till parlamentet före utgången av en av parlamentet fastställd tidsfrist som inte får överstiga två månader.	I fall av återförvisande ska ansvarigt utskott ***besluta om vilket förfarande som ska tillämpas och,*** muntligen eller skriftligen, rapportera till parlamentet före utgången av en av parlamentet fastställd tidsfrist som inte får överstiga två månader.

Ändring 113

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 74 a – punkt 1a (ny)

	1a. När parlamentet i överensstämmelse med artikel 48.3 i fördraget om Europeiska unionen hörs om ett förslag till Europeiska rådets beslut om att granska fördragsändringar ska ärendet hänskjutas till det ansvariga utskottet. Utskottet ska utarbeta ett betänkande som innehåller
	— ett förslag till resolution som anger om parlamentet godkänner eller avvisar förslaget till beslut och som kan innehålla förslag som riktas till konventet eller konferensen med företrädare för medlemsstaternas regeringar,
	— en motivering vid behov.

Ändring 114

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 74 b – punkt 1a (ny)

	1a. När parlamentet i överensstämmelse med artikel 48.6 i fördraget om Europeiska unionen hörs om ett förslag till Europeiska rådets beslut om ändring av tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska artikel 74a.1a gälla i tillämpliga delar. I sådana fall får förslaget till resolution endast innehålla förslag till ändringar av bestämmelser i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Tisdagen den 15 juni 2010

NUVARANDE LYDELSE	ÄNDRING

Ändring 118

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 96

1. När parlamentet hörs i enlighet med artikel 36 i fördraget om Europeiska unionen, ska ärendet hänvisas till ansvarigt utskott. Utskottet kan utarbeta rekommendationer i enlighet med artikel 97 i arbetsordningen.	1. När parlamentet hörs i enlighet med artikel 36 i fördraget om Europeiska unionen, ska ärendet hänvisas till ansvarigt utskott. Utskottet kan utarbeta rekommendationer i enlighet med artikel 97 i arbetsordningen.
2. De berörda utskotten ska sträva efter att förmå kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik***, rådet och kommissionen*** att förse dem med regelbunden och aktuell information om utvecklingen och genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, den beräknade kostnaden för varje beslut på detta område som har ekonomiska konsekvenser och om övriga finansiella aspekter som rör genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. På begäran av ***kommissionen, rådet eller*** kommissionens vice ordförande/den höga representanten kan ett utskott i undantagsfall besluta att hålla sina sammanträden inom stängda dörrar.	2. De berörda utskotten ska sträva efter att förmå kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att förse dem med regelbunden och aktuell information om utvecklingen och genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, den beräknade kostnaden för varje beslut på detta område som har ekonomiska konsekvenser och om övriga finansiella aspekter som rör genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. På begäran av kommissionens vice ordförande/den höge representanten kan ett utskott i undantagsfall besluta att hålla sina sammanträden inom stängda dörrar.
3. Två gånger om året ska det hållas en debatt om det samrådsdokument som kommissionens vice ordförande/den höga representanten utarbetat om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och konsekvenserna för unionens budget. Förfarandet i artikel 110 ska tillämpas.	3. Två gånger om året ska det hållas en debatt om det samrådsdokument som kommissionens vice ordförande/den höga representanten utarbetat om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och konsekvenserna för unionens budget. Förfarandet i artikel 110 ska tillämpas.
(Se även tolkningen till artikel 121.)	*(Se även tolkningen till artikel 121.)*
4. ***Rådet, kommissionen och/eller*** vice ordföranden/höga representanten ska inbjudas till alla plenardebatter som rör utrikes-, säkerhets- eller försvarspolitik.	4. Vice ordföranden/***den*** höga representanten ska inbjudas till alla plenardebatter som rör utrikes-, säkerhets- eller försvarspolitik.

Ändring 116

Europaparlamentets arbetsordning
Avdelning IV – kapitel 3 – rubriken

FRÅGOR TILL RÅDET, KOMMISSIONEN OCH EUROPEISKA CENTRALBANKEN	***PARLAMENTSFRÅGOR***

Ändring 107

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 116

1. Frågestund för frågor till rådet och kommissionen ska hållas under varje sammanträdesperiod vid tidpunkter som bestäms av parlamentet på förslag av talmanskonferensen. ***Särskild tid kan avsättas för frågor till kommissionens ordförande och enskilda ledamöter av kommissionen.***	1. Frågestund för frågor till rådet och kommissionen ska hållas under varje sammanträdesperiod vid tidpunkter som bestäms av parlamentet på förslag av talmanskonferensen.

Tisdagen den 15 juni 2010

NUVARANDE LYDELSE	ÄNDRING
2. Under en och samma sammanträdesperiod får ingen ledamot ställa mer än en fråga till rådet och en fråga till kommissionen.	2. Under en och samma sammanträdesperiod får ingen ledamot ställa mer än en fråga till rådet och en fråga till kommissionen.
3. Frågor ska inges skriftligen till talmannen, som avgör deras tillåtlighet och den ordning i vilken de ska behandlas. Frågeställaren ska omgående underrättas om beslutet.	3. Frågor ska inges skriftligen till talmannen, som avgör deras tillåtlighet och den ordning i vilken de ska behandlas. Frågeställaren ska omgående underrättas om beslutet.
4. Närmare bestämmelser om förfarandet ska fastställas genom riktlinjer som ingår i en bilaga till arbetsordningen	4. Närmare bestämmelser om förfarandet ska fastställas genom riktlinjer som ingår i en bilaga till arbetsordningen
	5. I överensstämmelse med riktlinjer som utfärdats av talmanskonferensen kan särskilda frågestunder hållas med kommissionens ordförande, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och ordföranden för Eurogruppen.
	(Bilaga II Punkt 15 (Format) ska utgå.)

Ändring 108

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 117 – rubriken och punkt 1

Frågor *till rådet och kommissionen* för skriftligt besvarande	Frågor för skriftligt besvarande
1. Alla ledamöter får ställa frågor för skriftligt besvarande till rådet ***och*** kommissionen i enlighet med riktlinjerna. Frågeställaren får själv avgöra vad frågorna ska handla om.	1. Alla ledamöter får ställa frågor för skriftligt besvarande till ***ordföranden för Europeiska rådet,*** rådet, kommissionen ***eller kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik*** i enlighet med de riktlinjer som ingår i en bilaga till arbetsordningen. Frågeställaren får själv avgöra vad frågorna ska handla om.

Ändring 115

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 117 – punkt 2

2. Sådana frågor ska skriftligen inges till talmannen, som ska vidarebefordra dem till ***berörd institution.*** I tveksamma fall ska talmannen avgöra om en fråga är tillåtlig eller inte. Talmannens beslut ska meddelas frågeställaren.	2. Sådana frågor ska skriftligen inges till talmannen, som ska vidarebefordra dem till ***mottagarna***. I tveksamma fall ska talmannen avgöra om en fråga är tillåtlig eller inte. Talmannens beslut ska meddelas frågeställaren.
	(Övergripande ändring: Orden "berörd institution" ska ersättas med ordet "mottagare" i artikel 117.2 och 117.4 samt i punkterna 1 och 3 i bilaga III till arbetsordningen.)

Ändring 110

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 130 – punkterna 1a, 1b, 1c (nya)

	1a. Förhandlingar om att organisera och främja ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete inom unionen, i enlighet med artikel 9 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, ska ske på grundval av ett mandat som talmanskonferensen utfärdar efter att ha hört utskottsordförandekonferensen.

Tisdagen den 15 juni 2010

NUVARANDE LYDELSE	ÄNDRING
	Kammaren ska godkänna avtal om sådana frågor i enlighet med förfarandet i artikel 127.
	1b. Ett utskott får direkt inleda en dialog på utskottsnivå med nationella parlament, inom ramarna för de budgetanslag som avsatts för detta syfte. Detta kan inbegripa lämpliga former av samarbete före och efter antagande av lagstiftning.
	1c. Varje handling gällande ett lagstiftningsförfarande på unionsnivå som ett nationellt parlament officiellt översänder till Europaparlamentet ska vidarebefordras till det utskott som är ansvarigt för det ärende som behandlas i handlingen.

Ändring 112

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 131

1. Talmanskonferensen ska på förslag av talmannen utse och ge mandat åt ledamöterna i parlamentets delegation till Cosac. Delegationen ska ledas av en av ***de*** vice ***talmännen*** med ansvar för förbindelserna med de nationella parlamenten.	1. Talmanskonferensen ska på förslag av talmannen utse och ge mandat åt ledamöterna i parlamentets delegation till Cosac. Delegationen ska ledas av en av ***Europaparlamentets*** vice ***talmän*** med ansvar för förbindelserna med de nationella parlamenten ***och av ordföranden för utskottet med ansvar för institutionella frågor.***
2. De övriga delegationsledamöterna ska utses med hänsyn till de ämnen som ska behandlas vid Cosacs sammanträde och ***med beaktande av den övergripande politiska jämvikten i parlamentet.*** Delegationen ska lämna en rapport efter varje sammanträde.	2. De övriga delegationsledamöterna ska utses med hänsyn till de ämnen som ska behandlas vid Cosacs sammanträde**,** och ***bland dem ska det i möjligaste mån ingå företrädare för de utskott som ansvarar för dessa frågor.*** Delegationen ska lämna en rapport efter varje sammanträde.
	3. Vederbörlig hänsyn ska tas till den övergripande politiska jämvikten i parlamentet.

Ändring 66

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 191 – punkt 1

1. Vid det första utskottssammanträdet efter det att val av utskottsledamöter har förrättats i enlighet med artikel 186, ska utskottet i separata omröstningar välja ett presidium bestående av en ordförande och ***en, två eller tre*** vice ordförande.	1. Vid det första utskottssammanträdet efter det att val av utskottsledamöter har förrättats i enlighet med artikel 186 ska utskottet i separata omröstningar välja ett presidium bestående av en ordförande och ***flera*** vice ordförande. ***Det antal vice ordförande som ska väljas ska fastställas av parlamentet på förslag från talmanskonferensen.***

Ändring 109

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga III – punkt 1 – strecksats -1 (ny)

	— ***tydligt ange vilken mottagare de ska översändas till via de gängse interinstitutionella instanserna,***

Tisdagen den 15 juni 2010

Inrättande av delegationen till parlamentarikerkommittén Cariforum-EG samt sammansättningen av denna

P7_TA(2010)0211

Europaparlamentets beslut av den 15 juni 2010 om tillsättning av delegationen till den parlamentariska kommittén Cariforum-EU och antalet ledamöter i denna delegation

(2011/C 236 E/30)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den konstituerande akten av den 29 december 2008 för delegationen till den parlamentariska kommittén Cariforum–EU,

— med beaktande av artikel 198 i arbetsordningen.

1. Europaparlamentet beslutar att tillsätta en delegation till den parlamentariska kommittén Cariforum–EU.

2. Europaparlamentet beslutar att delegationen ska bestå av femton ordinarie ledamöter.

3. Europaparlamentet beslutar att nio ledamöter ska tas från utskottet för internationell handel och att sex ledamöter ska tas från utskottet för utveckling.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen för information.

Onsdagen den 16 juni 2010

Inrättande av ett särskilt utskott för de politiska utmaningarna och budgetmedlen för en hållbar Europeisk union efter 2013 samt sammansättningen av detta

P7_TA(2010)0225

Europaparlamentets beslut av den 16 juni 2010 om inrättande av ett särskilt utskott för de politiska utmaningarna och budgetmedlen för en hållbar Europeisk union efter 2013 samt fastställande av dess befogenheter, sammansättning och mandatperiod

(2011/C 236 E/31)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av talmanskonferensens beslut av den 22 april och den 12 och 20 maj 2010 med förslag om att inrätta ett särskilt utskott för de politiska utmaningarna och de budgetmedel som är tillgängliga för unionen efter 2013,

— med beaktande av artikel 312.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det fastslås att under hela det förfarande som leder till antagandet av budgetramen, ska Europaparlamentet, rådet och kommissionen vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta antagandet,

— med beaktande av behovet att samla och samordna yttrandena från olika berörda utskott och att fastställa ett mandat för budgetutskottet för dess förhandlingar med rådet som syftar till ett antagande av en förordning innehållande den kommande fleråriga budgetramen och eventuellt definitionen av de stödåtgärder som ska fastställas i ett interinstitutionellt avtal,

— med beaktande av det arbete som utförts av parlamentets särskilda utskott för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen och behovet av en uppföljning av arbetet i detta utskott, särskilt när det gäller stödet till hållbar och kvalitativ tillväxt och långsiktiga investeringar, i syfte att ta itu med de långsiktiga effekterna av krisen,

— med beaktande av artikel 184 i arbetsordningen.

1. Europaparlamentet beslutar att inrätta ett särskilt utskott med följande behörighetsområden:

a) att fastställa parlamentets politiska prioriteringar för den fleråriga budgetramen efter 2013, både lagstiftnings- och budgetmässigt,

b) att uppskatta de ekonomiska medel som är nödvändiga för att unionen ska kunna uppnå sina mål och genomföra sin politik för den period som inleds den 1 januari 2014,

c) att fastställa varaktigheten för nästa fleråriga budgetram,

d) att föreslå, i enlighet med dessa prioriteringar och mål, en struktur för den kommande fleråriga budgetramen, där huvudområdena för unionens verksamhet anges,

e) att lägga fram riktlinjer för en vägledande tilldelning av medel mellan och inom den fleråriga budgetramens olika utgiftsrubriker i linje med prioriteringarna och den föreslagna strukturen,

f) att närmare ange sambandet mellan en reformering av finansieringssystemet för EU-budgeten och en översyn av utgifterna så att budgetutskottet förses med en solid grund för förhandlingarna om den nya fleråriga budgetramen.

2. Europaparlamentet beslutar att inrätta ett särskilt utskott för en period på tolv månader från den 1 juli 2010 så att ett betänkande kan läggas fram inför parlamentet innan kommissionen presenterar sitt förslag med belopp för nästa fleråriga budgetram som är planerat till juli 2011.

3. Europaparlamentet påminner om att de specifika budget- och lagstiftningsförslagen kommer att behandlas av de relevanta utskotten i enlighet med bilaga VII till arbetsordningen.

4. Europaparlamentet beslutar att det särskilda utskottet ska ha 50 ledamöter.

Tisdagen den 15 juni 2010

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ES/Comunidad Valenciana

P7_TA(2010)0197

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0216 – C7-0115/2010 – 2010/2066(BUD))

(2011/C 236 E/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0216 – C7-0115/2010),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ([2]),

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och (A7-0180/2010), och av följande skäl:

A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

B. Användningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

D. Spanien har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 2 425 uppsägningar vid 181 företag som är verksamma inom Nace rev. 2-huvudgrupp 23 (tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter) i Nuts II-regionen Comunidad Valenciana ([3]).

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.
([3]) EGF/2009/014 ES/Comunidad Valenciana.

Tisdagen den 15 juni 2010

E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.

2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet framhåller att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.

3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.

4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i årsrapporten.

5. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inte systematiskt ska överföra betalningsbemyndiganden från ESF, eftersom Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister.

6. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.

7. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.

8. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, inklusive bilagan, till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 15 juni 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ([2]), särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) inrättades för att ge ytterligare stöd till personer som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar i världshandelsmönstret, i synnerhet för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

(2) Fondens användningsområde utvidgades när det gäller ansökningar som lämnades in från den 1 maj 2009, till att omfatta stöd för arbetstagare som sagts upp till följd av den globala ekonomiska krisen.

(3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att utnyttja medel från fonden inom den årliga gränsen på 500 miljoner EUR.

(4) Spanien lämnade den 2 september 2009 in en ansökan om att utnyttja fonden mot bakgrund av uppsägningarna vid 181 företag som är verksamma i Nace rev. 2-huvudgrupp 23 (Tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter) i en och samma Nuts II-region, Comunidad Valenciana (ES52). Ansökan kompletterades med ytterligare uppgifter fram till den 22 februari 2010. Denna ansökan uppfyller kraven för att besluta om ekonomiska bidrag i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 6 598 735 EUR ska anslås.

(5) Fonden bör därför utnyttjas för att tillhandahålla ett ekonomiskt bidrag för den ansökan som Spanien lämnat in.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ska tas i anspråk för att tillhandahålla beloppet 6 598 735 EUR för åtagande- och betalningsbemyndiganden i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 15 juni 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Irland/Waterford Crystal

P7_TA(2010)0198

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0196 – C7-0116/2010 – 2010/2067(BUD))

(2011/C 236 E/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0196 – C7-0116/2010),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ([2]),

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0181/2010), och av följande skäl:

A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

B. Användningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

D. Irland har ansökt om ekonomiskt bidrag ur fonden till följd av uppsägningar vid Waterford Crystal och tre av dess underleverantörer (Thomas Fennell Engineering Ltd, RPS Engineering Services och Abbey Electric) som är verksamma inom kristallglasbranschen ([1]).

E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.

2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet framhåller att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.

3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.

4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i årsrapporten.

5. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inte systematiskt ska överföra betalningsbemyndiganden från ESF, eftersom Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister.

6. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.

7. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.

8. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, inklusive bilagan, till rådet och kommissionen.

([1]) EGF/2009/012 IE/Waterford Crystal.

Tisdagen den 15 juni 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ([2]), särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

och av följande skäl:

(1) Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) inrättades för att ge ytterligare stöd till personer som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar i världshandelsmönstret, i synnerhet för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

(2) Fondens användningsområde utvidgades, när det gäller ansökningar som lämnades från och med den 1 maj 2009, till att omfatta stöd för arbetstagare som sagts upp som en direkt följd av den globala ekonomiska krisen.

(3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att utnyttja medel från fonden inom den årliga övre gränsen på 500 miljoner euro.

(4) Mot bakgrund av uppsägningarna vid företaget Waterford Crystal och tre av dess underleverantörer och producenter i efterföljande led lämnade Irland in en ansökan om att utnyttja fonden den 7 augusti 2009. Ansökan kompletterades med ytterligare information fram till den 3 november 2009. Denna ansökan uppfyller kraven för ekonomiska bidrag i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 2 570 853 EUR ska anslås.

(5) Fonden bör därför utnyttjas för att tillhandahålla ett ekonomiskt bidrag för den ansökan som Irland lämnat in.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ska tas i anspråk för att tillhandahålla beloppet 2 570 853 EUR för åtagande- och betalningsbemyndiganden i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 15 juni 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ES/Castilla-La Mancha

P7_TA(2010)0199

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0205 – C7-0117/2010 – 2010/2068(BUD))

(2011/C 236 E/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0205 – C7-0117/2010),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ([2]),

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0179/2010), och av följande skäl:

A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

B. Användningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 15 juni 2010

D. Spanien har ansökt om stöd till följd av 585 uppsägningar vid 36 företag som är verksamma inom Nace rev. 2-huvudgrupp 16 (tillverkning av trä och varor av trä, kork och rotting o.d. utom möbler) i Nuts II-regionen Kastilien-La Mancha ([1]).

E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) snarast ska kunna tas i anspråk.

2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet framhåller att fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.

3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.

4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i årsrapporten.

5. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den i samband med utnyttjandet av fonden inte systematiskt ska överföra betalningsbemyndiganden från ESF, eftersom fonden inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister.

6. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur fonden fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.

7. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.

8. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, inklusive bilagan, till rådet och kommissionen.

([1]) EGF/2009/020 ES/Kastilien-La Mancha.

Tisdagen den 15 juni 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ([2]), särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) inrättades för att ge ytterligare stöd till personer som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar i världshandelsmönstret, i synnerhet för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

(2) Fondens användningsområde utvidgades när det gäller ansökningar som lämnades in från den 1 maj 2009 till att omfatta stöd för arbetstagare som sagts upp till följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

(3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att utnyttja medel från fonden inom den årliga gränsen på 500 miljoner EUR.

(4) Spanien lämnade den 9 oktober 2009 in en ansökan om att utnyttja fonden mot bakgrund av uppsägningarna vid 36 företag som är verksamma i Nace rev.2-huvudgrupp 16 (Tillverkning av trä och varor av trä, kork, rotting o.d. utom möbler) i en enda Nuts II-region, Castilla-La Mancha (ES42). Ansökan kompletterades med ytterligare uppgifter fram till den 22 februari 2010. Denna ansökan uppfyller kraven för ekonomiska bidrag enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att en summa på 1 950 000 EUR ska anslås.

(5) Fonden bör därför utnyttjas för att tillhandahålla ett ekonomiskt bidrag för den ansökan som Spanien lämnat in.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ska tas i anspråk för att tillhandahålla beloppet 1 950 000 EUR för åtagande- och betalningsbemyndiganden i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 15 juni 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

P7_TA(2010)0200

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0182 – C7-0099/2010 – 2010/2060(BUD))

(2011/C 236 E/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0182 – C7-0099/2010),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ([2]),

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0178/2010), och av följande skäl:

A. Europeiska unionen har inrättat nödvändiga lagstiftnings- och budgetinstrument för att stödja en återintegrering på arbetsmarknaden av arbetstagare som blivit uppsagda av handelsrelaterade orsaker och som berörts av effekterna av den finansiella och ekonomiska krisen.

B. Kommissionen är skyldig att använda fonden i enlighet med de allmänna regler som fastställs i budgetförordningen ([3]) och de tillämpningsföreskrifter som gäller för denna form av genomförandet av budgeten.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.
([3]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

C. Enligt artikel 8.1 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter får upp till 0,35 procent av de årliga anslag som är tillgängliga via fonden användas för tekniskt stöd på kommissionens initiativ i syfte att finansiera övervakning, information, administrativt och tekniskt stöd, revision, kontroll och utvärderingar som krävs för genomförandet av denna förordning, inklusive information och riktlinjer till medlemsstaterna om användning, övervakning och utvärdering av fonden samt information till europeiska och nationella arbetsmarknadsparter om hur fonden ska användas (artikel 8.4 i förordningen).

D. I enlighet med artikel 9.2 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kommissionen skapa en webbplats, som är tillgänglig på gemenskapens alla språk, för att tillhandahålla information om ansökningar och belysa budgetmyndighetens roll.

E. På basis av dessa artiklar begärde kommissionen att fonden skulle utnyttjas för att täcka de administrativa behoven inom ramen för det föreberedande arbetet inför en översyn efter halva tiden av hur fonden fungerar. Denna översyn ska omfatta undersökningar av genomförandet, återintegrering av arbetstagare på arbetsmarknaden, utveckling av nätverk mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för fonden och utbyte av bästa praxis. Medel behövs även för att uppdatera och utveckla webbplatsen, ta fram ansökningshandlingar och dokument på alla språk samt för audiovisuell verksamhet, vilket är i linje med parlamentets önskemål om att öka medborgarnas medvetenhet vad gäller EU:s verksamhet.

F. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.

2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden,

3. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, inklusive bilagan, till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]), särskilt punkt 28,

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tisdagen den 15 juni 2010

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ([1]), särskilt artikel 8.2,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) inrättades för att ge ytterligare stöd till personer som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar i världshandelsmönstret, i synnerhet för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.

(2) Användningsområdet för fonden utvidgades för ansökningar som lämnades från den 1 maj 2009 till att omfatta stöd för arbetstagare som sagts upp till följd av den globala ekonomiska krisen.

(3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att utnyttja medel från fonden inom den årliga övre gränsen på 500 miljoner EUR.

(4) Förordning (EG) nr 1927/2006 fastställer att 0,35 % av fondens tillgängliga anslag för det aktuella året får användas för tekniskt stöd på kommissionens initiativ. Kommissionen föreslår därför att ett belopp motsvarande 1 110 000 EUR ska utbetalas.

(5) Fonden bör således utnyttjas för att tillhandahålla tekniskt stöd på kommissionens initiativ.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ska tas i anspråk för att tillhandahålla beloppet 1 110 000 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010.

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

([1]) EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 15 juni 2010

EU:s finansiella bidrag till Internationella fonden för Irland (2007–2010) ***I

P7_TA(2010)0202

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens finansiella bidrag till Internationella fonden för Irland (2007–2010) (KOM(2010)0012 – C7-0024/2010 – 2010/0004(COD))

(2011/C 236 E/36)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0012),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 175 och 352.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0024/2010),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av de motiverade yttrandena från nationella parlament till talmannen om huruvida förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 29 april 2010 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0190/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

P7_TC1-COD(2010)0004

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om Europeiska unionens finansiella bidrag till Internationella fonden för Irland (2007–2010)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1232/2010)

Tisdagen den 15 juni 2010

Europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik ***II

P7_TA(2010)0203

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 juni 2010 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (11069/5/2009 – C7-0043/2010 – 2008/0247(COD))

(2011/C 236 E/37)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet Utfärdar Denna Resolution

— med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (11069/5/2009 – C7-0043/2010),

— med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2008)0852),

— med beaktande av artiklarna 251.2 och 71.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0509/2008),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),

— med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen ([1]),

— med beaktande av artiklarna 294.7 och 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ([2]),

— med beaktande av yttrandet från Regionkommittén ([3]),

— med beaktande av artikel 66 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A7-0162/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid andra behandlingen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) Antagna texter, 23.4.2009, P6_TA(2009)0285.
([2]) EUT C 317, 23.12.2009, s. 94.
([3]) EUT C 79, 27.3.2010, s. 45.

P7_TC2-COD(2008)0247

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 15 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 913/2010.)

Onsdagen den 16 juni 2010

Gemensamt forsknings- och utvecklingsprogram för Östersjön (Bonus-169) ***I

P7_TA(2010)0212

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens deltagande i ett gemensamt forsknings- och utvecklingsprogram för Östersjön (Bonus-169) som genomförs av flera medlemsstater (KOM(2009)0610 – C7-0263/2009 – 2009/0169(COD))

(2011/C 236 E/38)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0610),

— med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 169 och 172.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0263/2009),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),

— med beaktande av artikel 294.3 samt artiklarna 185 och 188.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 29 april 2010 ([1]),

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0164/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

P7_TC1-COD(2009)0169

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr …/2010/EUom unionens deltagande i ett gemensamt forsknings- och utvecklingsprogram för Östersjön (Bonus) som genomförs av flera medlemsstater

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut nr 862/2010/EU.)

Onsdagen den 16 juni 2010

Strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering ***I

P7_TA(2010)0213

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering (KOM(2009)0139 – C7-0103/2009 – 2009/0047(COD))

(2011/C 236 E/39)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2009)0139),

— med beaktande av artiklarna 251.2 och 156 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0103/2009),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),

— med beaktande av artiklarna 294.3 och 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 juli 2009 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från budgetutskottet (A7-0160/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 317, 23.12.2009, s. 103.

P7_TC1-COD(2009)0047

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om inrättande av Europeiska GNSS-organet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 912/2010.)

Onsdagen den 16 juni 2010

Europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) (2011-2013) ***I

P7_TA(2010)0214

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om det europeiska jordobservationsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011-2013) (KOM(2009)0223 – C7-0037/2009 – 2009/0070(COD))

(2011/C 236 E/40)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0223),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 157.3 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0037/2009),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden (KOM(2009)0665),

— med beaktande av artiklarna 294.3 och 189 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet av den 20 januari 2010 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 5 maj 2010 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0161/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 16 juni 2010

P7_TC1-COD(2009)0070

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011–2013)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 911/2010.)

Ingående av stadgan för den Internationella byrån för förnybar energi (Irena) ***

P7_TA(2010)0215

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till rådets beslut om ingående av stadgan för Internationella byrån för förnybar energi (Irena) av Europeiska unionen (08612/2010 – C7-0109/2010 – 2009/0085(NLE))

(2011/C 236 E/41)

(Godkännande – framläggande av nytt förslag)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut om ingående av stadgan för Internationella byrån för förnybar energi (Irena) av Europeiska unionen (08612/2010),

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0326),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 20 oktober 2009 ([1]),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665) och KOM(2010)0147,

— med beaktande av artiklarna 194.2 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i enlighet med vilka rådet har begärt parlamentets godkännande (C7-0109/2010),

— med beaktande av artiklarna 59.3, 81 och 90.8 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0176/2010).

1. Europaparlamentet godkänner att stadgan ingås.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2009)0030.

Onsdagen den 16 juni 2010

Bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad ***

P7_TA(2010)0216

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (09898/2/2010 – C7-0145/2010 – 2010/0066(NLE))

(2011/C 236 E/42)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (09898/2/2010),

— med beaktande av rådets begäran om parlamentets samtycke i enlighet med artikel 329.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0145/2010),

— med beaktande av artiklarna 74 g och 81.1 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A7-0194/2010), och av följande skäl:

A. Den 17 juli 2006 antog kommissionen ett förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2201/2003 när det gäller domstols behörighet och om införande av bestämmelser om tillämplig lag i äktenskapsmål (Rom III) (KOM(2006)0399).

B. Detta förslag grundade sig på artiklarna 61 c och 67.1 i EG-fördraget, enligt vilka det krävdes ett enhetligt beslut i rådet.

C. Den 21 oktober 2008 godkände parlamentet kommissionens ändrade förslag i enlighet med samrådsförfarandet ([1]),

D. Redan i mitten av 2008 stod det klart att vissa medlemsstater hade särskilda problem som gjorde det omöjligt för dem att godta den föreslagna förordningen. Särskilt en medlemsstat kunde inte acceptera att dess domstolar eventuellt skulle behöva tillämpa utländsk lagstiftning om äktenskapsskillnad, som den uppfattade som mer restriktiv än den egna lagstiftningen på området, och ville fortsätta att tillämpa sin egen materiella lagstiftning på mål om äktenskapsskillnad som tas upp i de egna domstolarna. Samtidigt ansåg den stora majoriteten av medlemsstaterna att lagvalsregler var ett väsentligt inslag i den föreslagna förordningen och att sådana regler i vissa fall skulle få till följd att domstolar tillämpade utländsk lagstiftning.

E. Vid rådets möte den 5 och 6 juni 2008 konstaterades att ”det inte råder någon enhällighet om att gå vidare med Rom III-förordningen och att oöverstigliga svårigheter gör det omöjligt att nå enhällighet nu eller inom överskådlig framtid”. Man konstaterade vidare att ”målen i den förslagna förordningen inte kunde uppnås inom rimlig tid med tillämpning av relevanta bestämmelser i fördragen”.

([1]) EUT C 15E, 21.1.2010, s. 128.

Onsdagen den 16 juni 2010

F. Enligt artikel 20 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) kan medlemsstater, som ska vara minst nio till antalet, upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan inom ramen för unionens icke-exklusiva befogenheter, och därvid utnyttja dess institutioner och utöva dessa befogenheter genom att tillämpa bestämmelserna i fördragen inom de gränser och på de villkor som fastställs i den artikeln och i artiklarna 326–334 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

G. Hittills har fjorton medlemsstater [1] tillkännagivit sin avsikt att upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan i fråga om tillämplig lag i äktenskapsmål.

H. Parlamentet har kontrollerat om förslaget är förenligt med artikel 20 i EU-fördraget och med artiklarna 326 till 334 i EUF-fördraget.

I. Det fördjupade samarbetet kan i synnerhet anses främja unionens mål, skydda dess intressen och stärka dess integrationsprocess i enlighet med artikel 20 i EU-fördraget och enligt vad som kom fram vid det omfattande samråd med berörda parter som kommissionen genomförde som en del av konsekvensbedömningen då den utarbetade sin grönbok (KOM(2005)0082). Antalet ”internationella” äktenskap i unionen är stort, och 2007 genomfördes ungefär 140 000 skilsmässor med internationella inslag i unionen. Samtidigt kan man notera att två av de länder som avser att delta i det fördjupade samarbetet, nämligen Tyskland och Frankrike, stod för den största andelen av de nya ”internationella” skilsmässorna det året.

J. En harmonisering av lagvalsreglerna kommer att underlätta det ömsesidiga erkännandet av domstolsavgöranden inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, i det att en sådan harmonisering kommer att stärka det ömsesidiga förtroendet. För närvarande finns det 26 olika uppsättningar av lagvalsregler om äktenskapsskillnad i de medlemsstater som deltar i det rättsliga samarbetet i civilrättsliga frågor, och upprättandet av ett fördjupat samarbete på detta område kommer att innebära att det antalet reduceras till 13. Därmed uppnås en bättre harmonisering av reglerna inom området för internationell privaträtt, och integrationsprocessen främjas.

K. Av tidigare initiativ framgår klart och tydligt att det föreslagna beslutet läggs fram som en sista utväg och att målen för samarbetet inte kunde uppnås inom en rimlig tidsperiod. Dessutom har minst nio medlemsstater för avsikt att delta i samarbetet och därmed uppfylls villkoren i artikel 20 i EU-fördraget.

L. De krav som ställs i artiklarna 326 till 334 i EUF-fördraget uppfylls också.

M. Framför allt överensstämmer ett fördjupat samarbete på detta område med fördragen och EU-rätten, eftersom det inte kommer att påverka regelverket. De enda EU-regler som finns på detta område rör nämligen domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar, och inte tillämplig lag. Samarbetet kommer inte heller att orsaka någon diskriminering på grund av nationalitet som strider mot artikel 18 i EUF-fördraget, eftersom de föreslagna lagvalsreglerna kommer att gälla samtliga parter vid domstolarna i de medlemsstater som deltar, oavsett nationalitet och hemvist.

N. Ett fördjupat samarbete kommer inte att undergräva den inre marknaden eller den sociala och territoriella sammanhållningen och det kommer inte heller att innebära något hinder eller någon diskriminering i handeln mellan medlemsstaterna eller leda till snedvridning av konkurrensen. I stället kommer det att främja en väl fungerande inre marknad, eftersom det kommer att undanröja eventuella hinder för den fria rörligheten för personer och underlätta för såväl enskilda personer som jurister i de deltagande medlemsstaterna, utan att orsaka någon diskriminering mellan medborgarna.

[1] Belgien, Bulgarien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien, Lettland, Luxemburg, Ungern, Malta, Österrike, Portugal, Rumänien och Slovenien.

O. Ett fördjupat samarbete kommer att respektera de icke deltagande medlemsstaternas rättigheter, befogenheter och skyldigheter såtillvida att de behåller sina befintliga regler om internationell privaträtt på detta område. Det finns inte några internationella avtal mellan de deltagande och de icke deltagande medlemsstaterna som ett fördjupat samarbete skulle kunna strida mot och samarbetet kommer inte att vara i strid med Haagkonventionerna om föräldraansvar eller underhållsskyldighet.

P. Enligt artikel 328.1 i EUF-fördraget ska de medlemsstater som önskar delta i det fördjupade samarbetet kunna ansluta sig när som helst.

Q. Enligt artikel 333.2 i EUF-fördraget får rådet (eller snarare de rådsmedlemmar som representerar de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet) anta ett beslut som föreskriver att det ska besluta i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet i stället för det särskilda lagstiftningsförfarande som föreskrivs i artikel 81.3 i EUF-fördraget och enligt vilket parlamentet endast ska höras.

1. Europaparlamentet ger sitt samtycke till utkastet till rådets beslut.

2. Europaparlamentet uppmanar rådet att i enlighet med artikel 333.2 i EUF-fördraget anta ett beslut som föreskriver att det ska besluta i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet beträffande förslaget till rådets förordning om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Estland: införande av euron den 1 januari 2011 *

P7_TA(2010)0217

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till rådets beslut om Estlands införande av euron den 1 januari 2011 (KOM(2010)0239 – C7-0131/2010 – 2010/0135(NLE))

(2011/C 236 E/43)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2010)0239),

— med beaktande av kommissionens konvergensrapport 2010 (KOM(2010)0238) om Estland och Europeiska centralbankens (ECB) konvergensrapport från maj 2010,

— med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om utvidgningen av euroområdet ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om ECB:s årsrapport 2008 ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om rapporten om den årliga bedömningen av euroområdet och de offentliga finanserna 2009 ([3]),

([1]) EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 249.
([2]) Antagna texter, P7_TA(2010)0090.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2010)0072.

Onsdagen den 16 juni 2010

— med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 om EMU@10: Ekonomiska och monetära unionens första tio år och framtida utmaningar ([1]) (resolution om EMU@10),

— med beaktande av sin resolution av den 20 juni 2007 om förbättring av samrådet med Europaparlamentet i samband med utvidgningar av euroområdet ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2003 om förslaget till rådets beslut om ändring av artikel 10.2 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ([3]),

— med beaktande av rådets beslut 2003/223/EG av den 21 mars 2003 om ändring av artikel 10.2 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ([4]),

— med beaktande av artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0131/2010),

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0182/2010), och av följande skäl:

A. I artikel 140.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) definieras uppnåendet av en hög grad av varaktig konvergens med hänvisning till hur varje medlemsstat uppfyller följande kriterier: en hög grad av prisstabilitet, en hållbar finansiell ställning för den offentliga sektorn, iakttagandet av det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, en varaktighet i den konvergens som medlemsstaten har uppnått och i dess deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, såsom det kommer till uttryck i den långfristiga räntenivån.

B. Estland har uppfyllt Maastrichtkriterierna i enlighet med artikel 140.1 i EUF-fördraget och protokollet (nr 13) om konvergenskriterierna som bifogas fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget.

C. Föredraganden har besökt Estland för att bedöma huruvida landet är redo att ansluta sig till euroområdet.

D. Kommissionen har förklarat att Eurostat i samarbete med den estländska statistikmyndigheten har undersökt kvaliteten beträffande alla relevanta uppgifter som de estländska myndigheterna har sänt in.

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.

2. Europaparlamentet stöder Estlands införande av euron den 1 januari 2011.

([1]) EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 8.
([2]) EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 251.
([3]) EUT C 61 E, 10.3.2004, s. 374.
([4]) EUT L 83, 1.4.2003, s. 66.

Onsdagen den 16 juni 2010

3. Europaparlamentet noterar att kommissionens och Europeiska centralbanken (ECB) har gjort sina utvärderingar mot bakgrund av de globala finansiella, ekonomiska och sociala kriserna som har påverkat möjligheterna till nominell konvergens i många andra medlemsstater.

4. Europaparlamentet noterar att Estland har uppfyllt kriterierna genom de beslutsamma, trovärdiga och uthålliga ansträngningar som Estlands regering och folk har presterat.

5. Europaparlamentet bekymrar sig över diskrepansen mellan konvergensrapporterna från kommissionen och ECB när det gäller den långsiktiga prisstabiliteten.

6. Europaparlamentet noterar att ECB i sin konvergensrapport 2010 finner att det kommer att bli en stor utmaning att vidmakthålla inflationskonvergensen när den nuvarande ekonomiska anpassningen är genomförd.

7. Europaparlamentet uppmanar Estlands regering att mot bakgrund av framtida makroekonomiska obalanser och prisstabilitetsrisker fortsätta sin försiktiga budgetpolitik tillsammans med den övergripande stabilitetsorienterade politiken.

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att låta kommissionen utvärdera hur Maastrichtkriterierna uppfylls, på grundval av fastställda, oberoende, aktuella, tillförlitliga och högkvalitativa uppgifter.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att simulera vilka effekter som räddningspaketet för euron får för den estländska budgeten när landet ansluter sig till euroområdet och blir medlem i den grupp som ska stå som garant för räddningsfonderna.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ECB att överväga alla aspekter när de rekommenderar den slutliga växelkursen för den estländska kronan.

11. Europaparlamentet uppmanar de estländska myndigheterna att skynda på sina praktiska förberedelser så att övergångsprocessen blir smidig. Estlands regering uppmanas att se till att eurons införande inte utnyttjas för att öka priserna i smyg.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ECB att rapportera till parlamentet om vilka åtgärder som övervägs för att minimera tillgångsinflationen som ett resultat av låga räntor.

13. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

14. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna ståndpunkt till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken, eurogruppen och medlemsstaternas regeringar.

Onsdagen den 16 juni 2010

Förslag till ändringsbudget nr 4/2010: Avsnitt III – Kommissionen (2009 års överskott)

P7_TA(2010)0218

Europaparlamentets resolution av den 16 juni 2010 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 4/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – kommissionen (10930/2010 – C7-0153/2010 – 2010/2056(BUD))

(2011/C 236 E/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 310 och 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i Euratomfördraget,

— med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]) (budgetförordningen), särskilt artiklarna 15.3, 37 och 38,

— med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010, slutgiltigt antagen den 17 december 2009 ([2]),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([3]),

— med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 4 till 2010 års allmänna budget som kommissionen lade fram den 16 april 2010 (KOM(2010)0169),

— med beaktande av rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2010 som fastställdes den 11 juni 2010 (10930/2010 – C7-0153/2010),

— med beaktande artikel 75b och 75e i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0200/2010), och av följande skäl:

A. Förslaget till ändringsbudget 4/2010 syftar till att i budgeten för 2010 föra in överskottet från budgetåret 2009 vilket uppgår till 2 253 591 199,37 EUR.

B. Överskottet består till största delen av större inkomster än förutsett på 400 703 258 EUR och lägre utgifter än förutsett på 1 667 346 181 EUR samt positiva växelkursskillnader på 185 541 760 EUR.

C. I rubrik 1 uppgick underutnyttjandet av betalningsbemyndiganden 2009 till 451 miljoner EUR, i rubrik 2 till 244 miljoner EUR, i rubrik 3 till 106 miljoner EUR, i rubrik 4 till 603 miljoner EUR och i rubrik 5 till 263 miljoner EUR.

D. Den kombinerade effekten av mycket snäva budgetmarginaler och de uppkomna finansiella behoven äventyrar de gällande politiska prioriteringarna samtidigt som ett avsevärt underutnyttjande av medlen försvårar genomförandet av EU:s politik.

E. Vid beräkningen av underutnyttjandet av budgetmedlen 2009 bör man ta hänsyn till både förslaget till ändringsbudget nr 4/2010 och ändringsbudget nr 10/2009.

([1]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) EUT L 64, 12.3.2010.
([3]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdagen den 16 juni 2010

1. Europaparlamentet noterar förslaget till ändringsbudget nr 4/2010 som uteslutande handlar om införandet i budgeten av överskottet för 2009, i enlighet med artikel 15 i budgetförordningen.

2. Europaparlamentet understryker att det aktuella underutnyttjandet av medel i budgeten för 2009 inte är begränsat till det överskott som presenteras i förslaget till ändringsbudget nr 4/2010, utan uppgår till mer än 5 000 000 000 EUR om man också tar hänsyn till ändringsbudget nr 10/2009. Parlamentet varnar därför för att ändringsbudgetarna i slutet av året, vilka minskar nivån på betalningsbemyndigandena samtidigt som de minskar det totala bidraget från medlemsstaterna till finansieringen av EU:s budget i motsvarande grad, ger en snedvriden bild av budgetgenomförandet.

3. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 4/2010 utan ändringar och uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 2/2010 slutgiltigt antagen samt att se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Rätt till tolkning och översättning i brottmål ***I

P7_TA(2010)0220

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätt till tolkning och översättning i brottmål (00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))

(2011/C 236 E/45)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av initiativet från en grupp medlemsstater (00001/2010),

— med beaktande av artiklarna 76 b och 82.2 b andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilka rådet har översänt initiativet till parlamentet (C7-0005/2010),

— med beaktande av artikel 294.3 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av kommissionens förslag (KOM(2010)0082), med samma lagstiftningssyfte,

— med beaktande av de motiverade yttranden som nationella parlament framlagt för dess talman om huruvida initiativet överensstämmer med subsidiaritetsprincipen,

— med beaktande av artiklarna 44 och 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter (A7-0198/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Onsdagen den 16 juni 2010

P7_TC1-COD(2010)0801

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/…/EU om rätt till tolkning och översättning i brottmål

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2010/64/EU.)

Arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter ***I

P7_TA(2010)0221

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/15/EG om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (KOM(2008)0650 – C7-0354/2008 – 2008/0195(COD))

(2011/C 236 E/46)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet Utfärdar Denna Resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0650),

— med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 71 och 137.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0354/2008),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),

— med beaktande av artikel 294.3 och artiklarna 91 och 153.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 25 mars 2009 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0137/2010).

1. Europaparlamentet förkastar kommissionens förslag.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt förslag och att i samarbete med parlamentet vidta lämpliga åtgärder för att kunna lägga fram ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 228, 22.9.2009, s. 78.

Onsdagen den 16 juni 2010

Information till konsumenterna om livsmedel ***I

P7_TA(2010)0222

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om livsmedelsinformation till konsumenterna (KOM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD))

(2011/C 236 E/47)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet Utfärdar Denna Resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0040),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0052/2008),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),

— med beaktande av artiklarna 294.3 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 18 september 2008 ([1]),

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0109/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 77, 31.3.2009, s. 81.

Onsdagen den 16 juni 2010

P7_TC1-COD(2008)0028

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om livsmedelsinformation till konsumenterna, ändring av förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 och upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 94/54/EG, 1999/10/EG, direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG, 2004/77/EG och kommissionens förordning (EG) nr 608/2004

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) I artikel 169 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), föreskrivs att unionen ska bidra till att en hög konsumentskyddsnivå uppnås genom åtgärder som beslutas enligt artikel 114 i detta.

(2) Den fria rörligheten för säkra ▌livsmedel är en väsentlig del av den inre marknaden och bidrar i hög grad till att skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande och till att tillvarata deras sociala och ekonomiska intressen. ***Denna förordning syftar både till att tjäna den inre marknadens intressen genom förenklad lagstiftning, förbättrad rättssäkerhet och minskad byråkrati och till att underlätta för medborgarna genom införande av obligatorisk, tydlig, förståelig och läsbar märkning av livsmedel.***

(3) För att uppnå en hög hälsoskyddsnivå för konsumenterna och för att garantera deras rätt till information bör man säkerställa att konsumenterna får lämplig information om de livsmedel som de konsumerar. Konsumenternas ***köpbeslut*** kan påverkas av bland annat hälsomässiga, ekonomiska, miljömässiga, sociala och etiska överväganden.

(4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ([3]) fastställs det att det är en allmän princip i livsmedelslagstiftningen att ge konsumenterna möjlighet att fatta välgrundade beslut om de livsmedel de konsumerar och förhindra metoder som kan vilseleda konsumenterna.

(5) Europaparlamentets och rådet direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden ([4]) omfattar vissa aspekter av tillhandahållandet av information till konsumenter särskilt för att förhindra vilseledande handlingar och underlåtenhet att lämna information. De allmänna principerna om otillbörliga affärsmetoder bör kompletteras med särskilda bestämmelser om livsmedelsinformation till konsumenterna.

(6) Unionsbestämmelser om livsmedelsmärkning som gäller alla livsmedel fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ([5]). Större delen av bestämmelserna i det direktivet går tillbaka till 1978 och bör därför uppdateras.

([1]) EUT C 77, 31.3.2009, s. 81.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 juni 2010.
([3]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.
([4]) EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.
([5]) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

(7) I rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel ([1]) fastställs bestämmelser om innehållet i och presentationen av näringsvärdesinformation på färdigförpackade livsmedel. Att uppge näringsvärdesinformation är frivilligt om inte ett näringsrelaterat påstående angående livsmedlet görs. Större delen av bestämmelserna i det direktivet går tillbaka till 1990 och bör därför uppdateras.

(8) De allmänna märkningskraven kompletteras genom ett antal bestämmelser som gäller alla livsmedel under vissa omständigheter eller vissa kategorier av livsmedel. Det finns dessutom flera särskilda bestämmelser som gäller vissa livsmedel.

(9) Även om de ursprungliga målen för och de centrala delarna i den nuvarande lagstiftningen om märkning ännu är giltiga, är det nödvändigt att rationalisera lagstiftningen för att säkerställa förenklad ***tillämpning*** och större ***rättssäkerhet*** för berörda parter och att modernisera den för att ta hänsyn till nya utvecklingstendenser på livsmedelsinformationsområdet.

(10) Det finns ett allmänt intresse för sambandet mellan kost och hälsa samt för valet av en lämplig kost som passar den enskildes behov. I kommissionens vitbok av den 30 maj 2007 om en EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma framhålls att näringsvärdesdeklarationer är ***en möjlighet*** att informera konsumenterna om livsmedlens sammansättning och hjälpa dem att göra välgrundade val. ***Utbildnings- och informationskampanjer är ett viktigt verktyg för att förbättra konsumenternas förståelse av livsmedelsinformationen.*** I unionens strategi för konsumentpolitiken 2007–2013 understryks att konsumenternas möjlighet att göra informerade val är avgörande för såväl effektiv konkurrens som konsumenternas välbefinnande. Kunskap om grundläggande näringsprinciper och ändamålsenlig näringsvärdesinformation på livsmedel skulle göra det påtagligt enklare för konsumenterna att göra sådana välgrundade val. ***Det är dessutom lämpligt och riktigt att konsumenter i medlemsstaterna kan använda en neutral informationskälla för att få upplysning i enskilda näringsfrågor. Medlemsstaterna bör därför upprätta telejourer, som skulle kunna finansieras bland annat av livsmedelssektorn.***

(11) För att öka den rättsliga klarheten och säkerställa rationell och konsekvent tillämpning bör direktiven 90/496/EEG och 2000/13/EG upphävas och ersättas med en enda förordning som skulle ge såväl konsumenter som näringsliv säkerhet och minska den administrativa belastningen.

(12) För tydlighetens skull bör andra horisontella rättsakter upphävas och inarbetas i denna förordning, nämligen kommissionens direktiv 87/250/EEG av den 15 april 1987 om märkning som anger alkoholhalten efter volym i alkoholhaltiga drycker som är avsedda för konsumenten ([2]), kommissionens direktiv 94/54/EG av den 18 november 1994 om att andra uppgifter än de som följer av rådets direktiv 79/112/EEG skall anges på märkningen av vissa livsmedel ([3]), kommissionens direktiv 1999/10/EG av den 8 mars 1999 om undantag från bestämmelserna i artikel 7 i rådets direktiv 79/112/EEG om märkning av livsmedel ([4]), kommissionens direktiv 2002/67/EG av den 18 juli 2002 om märkning av livsmedel som innehåller kinin och livsmedel som innehåller koffein ([5]), kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 av den 31 mars 2004 om märkning av livsmedel och livsmedelsingredienser med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler och/eller fytostanolestrar ([6]) samt kommissionens direktiv 2004/77/EG av den 29 april 2004 om ändring av direktiv 94/54/EG beträffande märkningen av vissa livsmedel som innehåller glycyrrhizinsyra och ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra ([7]).

([1]) EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.
([2]) EGT L 113, 30.4.1987, s. 57.
([3]) EGT L 300, 23.11.1994, s. 14.
([4]) EGT L 69, 16.3.1999, s. 22.
([5]) EGT L 191, 19.7.2002, s. 20.
([6]) EUT L 97, 1.4.2004, s. 44.
([7]) EUT L 162, 30.4.2004, s. 76.

Onsdagen den 16 juni 2010

(13) Det är nödvändigt att fastställa gemensamma definitioner, principer, krav och förfaranden för att skapa en tydlig ram och en gemensam grund för unionsåtgärder och nationella åtgärder i fråga om livsmedelsinformation.

(14) För att följa en omfattande och utvecklingsinriktad modell för den information som ges till konsumenterna om de livsmedel som de konsumerar, bör det finnas en bred definition av lagstiftning om livsmedelsinformation som omfattar både allmänna och särskilda bestämmelser samt en bred definition av livsmedelsinformation ***och utbildning*** som även omfattar information som ges på andra sätt än på etiketten.

(15) ***Unionsbestämmelserna*** bör endast tillämpas på företagsverksamhet, som förutsätter en viss kontinuitet i verksamheten och ett visst mått av organisation. Verksamhet som tillfällig ***överlåtelse av livsmedel till andra***, servering ***av måltider,*** försäljning av livsmedel av privatpersoner i samband med t.ex. välgörenhet eller lokala marknader och sammankomster ***samt olika former av försäljning av livsmedel direkt från jordbruket*** omfattas inte av denna förordning. ***För att undvika en alltför stor belastning, särskilt för små och medelstora företag inom den hantverksmässiga livsmedelsindustrin och inom livsmedelshandeln, dit också storköken räknas, bör icke-färdigförpackade produkter undantas från märkningskraven.***

(16) Storkökstjänster som utförs av transportföretag bör omfattas av denna förordning endast om tjänsterna erbjuds i samband med förbindelser mellan två punkter på unionens territorium.

(17) Cateringtjänster som utförs av biografer, förutom små och medelstora företag, bör omfattas av denna förordning om livsmedlet förpackas på försäljningsstället i standardförpackningar vars kapacitet är förutbestämd och varigenom matens eller dryckens slutliga mängd och innehåll är avgränsade och mätbara.

(18) Lagstiftningen om livsmedelsinformation bör ***också grunda sig på informationskraven*** från konsumenterna och ***inte hindra innovation på livsmedelsområdet. I och med att livsmedelsföretagen kan ge frivilliga kompletterande uppgifter garanteras ytterligare flexibilitet.***

(19) ▌Syftet med kravet på obligatorisk livsmedelsinformation ***är*** att ge konsumenterna möjlighet att ***fatta välgrundade köpbeslut*** som passar deras individuella ***önskemål och behov i fråga om kost***.

(20) För att lagstiftningen om livsmedelsinformation ska kunna anpassas till ändrade konsumentbehov ***och för att onödigt förpackningsavfall ska kunna undvikas*** bör ***den obligatoriska livsmedelsmärkningen begränsas*** till ***vissa grundläggande uppgifter som bevisligen är av stort intresse för majoriteten av konsumenterna***.

(21) Nya obligatoriska krav på livsmedelsinformation ***samt på presentationsformerna för denna information*** bör emellertid endast införas om och när så är nödvändigt, i enlighet med principerna om subsidiaritet, proportionalitet, ***insyn*** och hållbarhet.

(22) Bestämmelserna om livsmedelsinformation bör ***komplettera de nuvarande bestämmelserna mot vilseledande reklam och*** förbjuda ***varje antydan om egenskaper*** som skulle kunna vilseleda konsumenterna***, i synnerhet i fråga om livsmedlens energivärde, härkomst*** eller ***sammansättning***. Detta förbud bör för att vara verksamt även gälla reklam för och presentation av livsmedel.

(23) Om vissa livsmedel anges det att konsumtionen av dem får konkreta hälsofrämjande effekter. Sådana uppgifter bör uttryckas på ett sådant sätt som säkerställer att effekterna av att livsmedlen konsumeras går att mäta och kan bekräftas.

Onsdagen den 16 juni 2010

(24) För att förhindra en fragmentering av bestämmelserna om livsmedelsföretagarnas ***ansvar för oriktig, vilseledande eller bristfällig*** livsmedelsinformation ***är det nödvändigt att*** deras skyldigheter på detta område ***fastställs på ett klart sätt. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19 i förordning (EG) nr 178/2002 bör livsmedelsföretagare med ansvar för detaljhandels- eller distributionsverksamhet som inte påverkar livsmedelsinformationen omedelbart vidta åtgärder när de får veta att sådan information inte uppfyller bestämmelserna i denna förordning.***

(25) En förteckning bör upprättas över alla obligatoriska uppgifter som ▌bör tillhandahållas för alla livsmedel som är avsedda för slutkonsumenter och storkök. I denna förteckning bör de uppgifter behållas som redan krävs enligt befintlig lagstiftning, med tanke på att de allmänt anses vara ett värdefullt regelverk för konsumentinformation.

(26) Den nya informations- och kommunikationstekniken kan spela en viktig roll vid förmedling av kompletterande information till konsumenterna, eftersom den gör det möjligt att utbyta information snabbt och till en låg kostnad. Man kan föreställa sig att konsumenterna får tillgång till kompletterande information via terminaler som placeras i livsmedelsaffärer. Dessa terminaler skulle, genom läsning av streckkoden, ge information om produkten. Det är också möjligt att föreställa sig att konsumenterna får tillgång till ytterligare information via en webbsida på Internet.

▌

(27) Vissa ingredienser och andra ämnen ***kan***, när de används vid tillverkningen av livsmedel och fortfarande finns kvar, ***förorsaka*** allergi eller intolerans hos ***människor***, och ***i*** vissa ***enskilda fall kan de rentav utgöra*** en hälsorisk för de drabbade. Det är ***därför*** viktigt att uppgifter om förekomsten av livsmedelstillsatser, processhjälpmedel och andra ämnen med ***vetenskapligt påvisad*** allergiframkallande effekt ***eller som ökar sjukdomsrisken*** ges till konsumenter, så att ***framför allt*** de som lider av allergi eller intolerans mot ett livsmedel kan göra ***riktade*** val ***och välja livsmedel som är säkra för dem. Även spår av sådana ämnen bör anges så att personer med allvarligare allergier kan göra trygga val. Gemensamma regler bör i detta syfte utarbetas.***

(28) Livsmedelsetiketter bör vara tydliga och förståeliga för att hjälpa konsumenter som vill göra ***målinriktade*** livsmedels- och kostval. Studier visar att ***god läsbarhet*** är en viktig faktor för i hur hög grad informationen i märkningen påverkar konsumenterna och att ***oläsbar produktinformation*** är en av de största orsakerna till att konsumenter är missnöjda med livsmedelsetiketter. S***ådana faktorer som teckensnitt, färg och kontrastverkan i förening med varandra bör därför beaktas.***

(29) För att säkerställa att livsmedelsinformation ges, är det nödvändigt att ***inkludera*** distansförsäljning av livsmedel. Även om det är klart att livsmedel som säljs på distans bör uppfylla samma informationskrav som livsmedel som säljs i affärer, är det nödvändigt att förtydliga att den relevanta obligatoriska livsmedelsinformationen i dessa fall även ***måste*** finnas tillgänglig innan köpet avslutas.

(30) För att konsumenterna ska få den livsmedelsinformation som de behöver för att kunna göra välgrundade val, bör det även för alkoholhaltiga blanddrycker ges information om deras ingredienser.

(31) Kommissionen bör tillsammans med medlemsstaterna fastställa en definition av drycker såsom alkoläsk, vilka är särskilt utformade för att tilltala ungdomar, i enlighet med Europaparlamentets resolution av den 5 september 2007 om en EU-strategi för att stödja medlemsstaterna i arbetet med att minska de alkoholrelaterade skadorna [1]***, Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 september 2008 om livsmedelsinformation till konsumenterna, kommissionens arbete och allmänhetens oro över alkoholrelaterade skador, särskilt bland unga och utsatta konsumenter. Eftersom alkoläskerna är alkoholhaltiga bör de omfattas av strängare märkningskrav och förvaras åtskilt från läskedrycker i affärerna.***

[1] EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 160.

Onsdagen den 16 juni 2010

(32) Det är även viktigt att konsumenterna ges information om andra alkoholhaltiga drycker. Det finns redan särskilda unionsbestämmelser för märkning av vin. I rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ([1]) finns en uttömmande uppsättning tekniska normer som täcker alla oenologiska metoder, framställningsmetoder och sätt att presentera och märka viner, vilket säkerställer att alla steg i kedjan omfattas och att konsumenterna är skyddade och får ordentlig information. I synnerhet beskrivs i den förordningen på ett precist och uttömmande sätt de ämnen som kan komma att användas i produktionsprocessen, tillsammans med villkoren för användningen av dem, genom en positivlista över oenologiska metoder och behandlingar. Metoder som inte ingår i denna lista är förbjudna. Det är därför lämpligt att vin tills vidare undantas från kravet på ingrediensförteckning och näringsvärdesdeklaration. För öl och spritdrycker enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker ([2]), ska samma slags undantag gälla för att säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt och överensstämmelse med villkoren för vin. Kommissionen kommer emellertid att lägga fram en rapport fem år efter den här förordningens ikraftträdande och kan då, vid behov, föreslå särskilda krav inom ramen för den här förordningen.

(33) ***Det bör vara obligatoriskt att lämna in*** uppgift om ett livsmedels ***härkomstland*** eller härkomstort ***i enlighet med artikel 9.1 k*** om avsaknad av denna uppgift kan vilseleda konsumenterna i fråga om livsmedlets rätta ursprungsland eller härkomstort. I övriga fall bör uppgift om ursprungsland eller härkomstort lämnas på ett sätt som inte vilseleder konsumenterna och bör baseras på tydligt definierade kriterier som säkerställer lika villkor för näringslivet och förbättrar konsumenternas förståelse av informationen om ett livsmedels ursprungsland eller härkomstort. Dessa kriterier bör inte gälla uppgifter relaterade till livsmedelsföretagarens namn eller adress.

(34) ***Om*** livsmedelsföretagare ***anger*** att ett livsmedels ursprung är ***unionen*** för att fästa konsumenternas uppmärksamhet på varans kvaliteter och EU:s produktionsnormer ***måste*** dessa uppgifter uppfylla de harmoniserade kriterierna. ***Detsamma gäller i förekommande fall för medlemsstaternas uppgifter.***

(35) Europeiska unionens bestämmelser om ursprung som inte medför förmånsbehandling fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([3]) och dess tillämpningsföreskrifter i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 ([4]). Ett livsmedels ursprungsland kommer att fastställas enligt de bestämmelserna, som handlare och myndigheter känner till väl och som därför bör underlätta tillämpningen.

(36) Näringsvärdesdeklarationen på ett livsmedel innehåller uppgifter om innehållet av energi och vissa näringsämnen ***och ingredienser*** i livsmedel. Obligatorisk näringsvärdesinformation ***på förpackningens framsida och baksida*** bör ***stödjas med hjälp av sådana åtgärder från medlemsstaternas sida som en handlingsplan för näringsfrågor, som ingår som ett led i deras folkhälsopolitik och ger specifika rekommendationer för*** utbildning av allmänheten i näringsfrågor och främja välgrundade livsmedelsval.

(37) I kommissionens ovannämnda vitbok av den 30 maj 2007 framhålls vissa näringsämnen som är viktiga för folkhälsan. Det är därför lämpligt att kraven på obligatorisk näringsvärdesinformation ***följer vitbokens rekommendationer***.

(38) Konsumenterna är i allmänhet inte medvetna om alkoholhaltiga dryckers bidrag till deras totala näringsintag. Det ***skulle*** därför ***vara*** till ***nytta om tillverkarna lämnade*** information om ***energiinnehållet*** i alkoholhaltiga ***drycker***.

([1]) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.
([2]) EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.
([3]) EGT L 302, 19.10.1993, s. 1.
([4]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

(39) För att säkerställa att ***unionslagstiftningen ger rättssäkerhet*** och ***är*** koherent bör frivilliga näringspåståenden och hälsopåståenden på livsmedelsetiketter göras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel ([1]).

(40) För att undvika onödig belastning på ***livsmedelstillverkarna och livsmedelssäljarna*** bör vissa kategorier av livsmedel som är obearbetade, eller för vilka näringsvärdesinformation inte är en avgörande faktor vid konsumenternas ***köpbeslut, eller vilkas yttre förpackning eller etikett är så liten att den obligatoriska märkningen inte ryms där***, undantas från kravet på ***en*** obligatorisk näringsvärdesdeklaration, såvida inte det i annan ***unionslagstiftning*** föreskrivs att sådan information måste uppges.

(41) Informationen bör vara ▌ lätt att förstå för att uppskattas av genomsnittskonsumenten och för att tjäna det informationssyfte för vilket den införs. ***Det är lämpligt*** att informationen ***presenteras*** i ***ett och samma synfält,*** för att säkerställa att konsumenterna enkelt kan se den viktigaste näringsvärdesinformationen när de köper livsmedel ▌.

(42) Nya sätt att uttrycka näringsvärdesdeklarationen, på andra sätt än per 100 g/100 ml/portion, som används av vissa medlemsstater och organ i livsmedelsbranschen tyder på att konsumenterna ställer sig positiva till sådana system eftersom de kan hjälpa dem att göra ***snabba*** val. Det finns emellertid inga ***vetenskapliga*** uppgifter från hela ***unionen*** om hur genomsnittskonsumenten förstår och använder de alternativa sätten att uttrycka informationen. ***För att produkter i olika förpackningsstorlekar ska kunna jämföras är*** det därför lämpligt att ***näringsvärdet fortfarande obligatoriskt anges per 100 g/100 ml samt att dessutom uppgifter per portion tillåts***, om så är lämpligt. ***Om livsmedlet är färdigförpackat i portionsförpackning bör det vara obligatoriskt att ange näringsvärdet per portion. För att undvika vilseledande uppgifter vid portionsangivelserna bör portionernas storlek standardiseras över hela unionen genom ett samrådsförfarande.***

(43) Deklarationen i det huvudsakliga synfältet av mängden av näringskomponenter och jämförelseindikatorer i en lätt igenkännlig form möjliggör en bedömning av ett livsmedels näringsegenskaper och bör i sin helhet betraktas som en del av näringsvärdesdeklarationen och inte behandlas som en grupp enskilda påståenden.

(44) Erfarenheterna visar att frivillig livsmedelsinformation ofta utformas på ett sätt som försämrar den obligatoriska livsmedelsinformationens tydlighet. Det bör därför fastställas kriterier som hjälper livsmedelsföretagare och tillsynsmyndigheter att nå en balans mellan obligatorisk och frivillig livsmedelsinformation.

(45) ***Uppgifter om potentiella allergener är mycket viktiga för allergiker i samband med*** livsmedel som inte är färdigförpackade ***och livsmedel i storkök***. Konsumenterna bör därför alltid ***kunna*** få tillgång till denna information.

(46) Medlemsstaterna bör inte få anta andra bestämmelser än dem som fastställs i denna förordning på det område som harmoniseras i förordningen, om det inte särskilt anges i den. ***Eftersom nationella märkningskrav kan hindra den fria rörligheten på den inre marknaden bör medlemsstaterna kunna visa varför vissa åtgärder är nödvändiga och ange vilka mått och steg de kommer att vidta för att se till att åtgärderna tillämpas på det sätt som är till minst hinder för handeln.***

(47) Bestämmelserna om livsmedelsinformation bör kunna anpassas till sociala, ekonomiska och tekniska förhållanden som förändras snabbt.

(48) När det gäller vissa aspekter av livsmedelsinformation som ger upphov till nya innovativa och moderna affärsmetoder är det nödvändigt att tillåta försök och konsumentforskning i tillräcklig omfattning och att ge grundliga kunskaper om de bästa systemen. Unionens lagstiftning om livsmedelsinformation bör i dessa fall därför begränsas till de obligatoriska, väsentliga krav som bestämmer nivån på konsumentskyddet och konsumentinformationen och lämna utrymme för flexibilitet i fråga om hur kraven uppfylls, på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna om den inre marknaden.

([1]) EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

Onsdagen den 16 juni 2010

(49) För att säkerställa att mer detaljerade krav på livsmedelsinformation utformas och fastställs på ett dialektiskt sätt och utgår från bästa metoder, bör det finnas flexibla mekanismer på unionsnivå och nationell nivå som grundas på öppna och tydliga offentliga samråd och kontinuerlig samverkan mellan många olika representativa berörda parter. Dessa mekanismer kan leda till att nationella icke-bindande system utarbetas på grundval av grundlig konsumentforskning och brett samråd med berörda parter. Det bör finnas mekanismer som ger konsumenterna möjlighet att identifiera livsmedel som märkts i enlighet med det nationella systemet, t.ex. ett identifieringsnummer eller en symbol.

(50) För att säkerställa att resultaten i medlemsstaterna är likvärdiga är det nödvändigt att främja ständigt utbyte av bästa metoder och erfarenheter mellan medlemsstaterna och med kommissionen och uppmuntra berörda parter att delta i dessa utbyten.

(51) Medlemsstaterna bör utföra offentliga kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning följs i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ([1]).

(52) Hänvisningarna till direktiv 90/496/EEG i förordning (EG) nr 1924/2006 och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel ([2]) bör uppdateras så att hänsyn tas till den här förordningen. Förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

(53) För att göra det möjligt för berörda parter, särskilt små och medelstora företag, att förse sina varor med näringsvärdesinformation, bör tillämpningen av bestämmelserna om obligatorisk näringsvärdesinformation ske gradvis genom utökade övergångsperioder, med en ytterligare övergångsperiod för mikroföretag.

(54) Varor från den hantverksmässiga livsmedelsindustrin samt färska beredningar, som inom detaljhandeln med livsmedel tillverkats direkt på försäljningsstället, kan innehålla ämnen som framkallar allergier eller intolerans hos känsliga personer. Eftersom just icke-färdigförpackade livsmedel säljs vid direkt kundkontakt bör motsvarande upplysningar kunna fås till exempel muntligen från försäljaren eller med hjälp av ett klart synligt anslag i försäljningslokalen eller framlagt informationsmaterial.

(55) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(56) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ***anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå***.

([1]) EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.
([2]) EUT L 404, 30.12.2006, s. 26.

Onsdagen den 16 juni 2010

(57) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att anta tekniska riktlinjer för tolkningen av förteckningen över ingredienser som orsakar allergi eller intolerans, för att bestämma hur datum för minsta hållbarhetstid bör anges samt för ställningstagande till nationella bestämmelser som antagits av en medlemsstat. I enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget bör regler och allmänna principer för medlemsstaternas mekanismer för övervakning av hur kommissionen utövar sina genomförandebefogenheter fastställas på förhand med hjälp av en förordning antagen enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I avvaktan på att denna nya förordning antas och med hänsyn tagen till att denna förordning måste antas så snabbt som möjligt bör medlemsstaternas övervakning utföras i enlighet med bestämmelserna i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1] till den del dessa föreskrifter fortfarande stämmer överens med de ändrade fördragen, med undantag för det föreskrivande förfarandet med kontroll som inte är tillämpligt, under förutsättning att dessa bestämmelser är förenliga med de ändrade fördragen. Hänvisningar till dessa bestämmelser bör dock ersättas med hänvisningar till de regler och principer som fastställts i den nya förordningen, så fort den förordningen träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

▌

1. I denna förordning fastställs allmänna principer, krav och ansvarsområden i fråga om livsmedelsinformation, i synnerhet livsmedelsmärkning. I förordningen fastställs metoder som ska trygga konsumenternas rätt till information och förfaranden för tillhandahållande av livsmedelsinformation, med hänsyn till behovet av tillräcklig flexibilitet för att man ska kunna reagera på framtida utvecklingar och nya informationskrav.

2. Denna förordning gäller alla steg i livsmedelskedjan ***vilka*** rör tillhandahållandet av livsmedelsinformation till ***slutkonsumenterna***.

Den ska gälla alla ***färdigförpackade*** livsmedel som är avsedda för ***överlåtelse till*** slutkonsumenter ▌och livsmedel som är avsedda för storkök.

Den ska inte gälla livsmedel som förpackas direkt på försäljningsstället innan de överlåts till slutkonsumenten.

Storkökstjänster som utförs av trafik- eller transportföretag omfattas av denna förordning endast om tjänsterna erbjuds under transporter mellan två punkter på unionens territorium.

3. Denna förordning ska endast tillämpas på livsmedel som beretts som ett led i affärsverksamhet, varvid begreppet affärsverksamhet förutsätter att verksamheten i viss mån utövas fortlöpande och är organiserad. Verksamhet som tillfällig hantering, servering och försäljning av livsmedel av privatpersoner i samband med t.ex. välgörenhet eller lokala marknader och sammankomster omfattas inte av denna förordning.

4. Livsmedel från tredjeländer får distribueras i unionen endast om de uppfyller kraven i denna förordning.

[1] ***EUT L 184, 17.7.1999, s. 23.***

Onsdagen den 16 juni 2010

5. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av märkningskrav som föreskrivs i särskild ***unionslagstiftning*** om vissa livsmedel. ***Kommissionen ska senast den … (*) offentliggöra en omfattande och uppdaterad förteckning över alla märkningskrav som föreskrivs i särskild unionslagstiftning om vissa livsmedel och göra förteckningen tillgänglig på Internet.***

Senast den … (**) ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur dessa särskilda märkningskrav uppfyller denna förordning. Om så är lämpligt ska kommissionen till rapporten foga ett lämpligt förslag om ändring av denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska följande definitioner gälla:

a) Definitionerna av ”livsmedel”, ”livsmedelslagstiftning”, ”livsmedelsföretag”, ”livsmedelsföretagare”, ”detaljhandel”, ”utsläppande på marknaden” och ”slutkonsument” i artiklarna 2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.7, 3.8 och 3.18 i förordning (EG) nr 178/2002.

b) Definitionerna av ”bearbetning”, ”obearbetade produkter” och ”bearbetade produkter” i artikel 2.1 m, n och o i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien ([1]).

c) Definitionerna av ”livsmedelstillsatser” och ”processhjälpmedel” i artikel 1.2 och 1.3 a i rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel ([2]).

d) Definitionen av ”arom” i artikel 1.2 a i rådets direktiv 88/388/EEG av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer ([3]).

e) Definitionerna av ”kött” och ”maskinurbenat kött” i punkt 1.1 och 1.14 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung ([4]).

f) Definitionerna av ”påstående”, ”näringsämne”, ”annat ämne”, ”äringspåstående” och ”hälsopåstående” i artikel 2.2.1–2.2.5 i förordning (EG) nr 1924/2006.

2. Dessutom gäller följande definitioner:

a) ”livsmedelsinformation”: information om ett livsmedel som görs tillgänglig för slutkonsumenterna genom en etikett, annat åtföljande material eller andra metoder, inklusive ***modern teknik*** eller muntlig kommunikation. Definitionen omfattar inte kommersiella meddelanden enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden. ([5]).

▌

(*) ***Datum för ikraftträdandet av denna förordning.***
(**) ***18 månader efter ikraftträdandet av denna förordning.***
([1]) EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.
([2]) EGT L 40, 11.2.1989, s. 27.
([3]) EGT L 184, 15.7.1988, s. 61.
([4]) EGT L 139, 30.4.2004, s. 55.
([5]) EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

Onsdagen den 16 juni 2010

b) ”storkök”: varje inrättning (inklusive ***en automat,*** ett fordon eller ett fast eller mobilt försäljningsstånd), t.ex. restauranger, personalrestauranger, skolor, sjukhus ***och cateringföretag***, där man i sin affärsverksamhet tillagar livsmedel ▌ avsedda ***att direkt konsumeras av*** slutkonsumenter.

c) ”färdigförpackat livsmedel”: varje enskild vara som i oförändrat skick är avsedd att tillhandahållas slutkonsumenter och storkök och som består av ett livsmedel ***i en*** förpackning ▌, oavsett om förpackningen omsluter livsmedlet helt eller endast delvis, men förutsatt att förpackningen omsluter livsmedlet på ett sådant sätt att innehållet inte kan ändras utan att förpackningen öppnas eller ändras.

d) ”icke-färdigförpackat livsmedel”: livsmedel som i oförpackad form erbjuds slutkonsumenten och först vid försäljningen till slutkonsumenten förpackas, om så över huvud taget sker, samt livsmedel och färska beredningar som färdigförpackas på försäljningsstället för direkt försäljning.

e) ”hantverksmässigt framställda livsmedel”: livsmedel som framställts direkt för konsumenten i ett företag som i enlighet med nationell handelsrättslig lagstiftning har registrerats som ett hantverksföretag.

f) ”ingrediens”: varje ämne, inklusive livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer, och varje ***ingrediens*** i en sammansatt ingrediens som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel och som ***ingår*** i den färdiga varan, om än i annan form ▌.

g) ”härkomstort”: ***land eller region där jordbruksprodukterna eller jordbruksingredienserna i sin helhet framställts,*** i enlighet med ***artikel 23.2*** i förordning (EEG) nr 2913/92.

h) ”sammansatt ingrediens”: en ingrediens som själv är en produkt av fler än en ingrediens.

i) ”etikett”: varje påskrift, märke, bild eller annan beskrivning som återges i skrift, tryck, stencil, prägling, relief eller stämpel på en behållare som innehåller livsmedel eller som fästs på denna.

j) ”märkning”: ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol som gäller ett livsmedel och som anbringas på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller krage som medföljer eller avser sådant livsmedel.

k) ”synfält”: samtliga ytor på en förpackning som kan läsas från ett och samma blickfält, vilket ger konsumenterna snabb och enkel tillgång till märkningsinformation ▌.

l) ”läsbarhet”: skrift, tryck, prägel, markering, gravyr, stämpling etc. som gör det möjligt för en konsument med normal syn att utan optiska hjälpmedel ta del av texter, såsom etiketter på och märkning av livsmedel; läsbarheten betingas av teckenstorlek, teckensnitt, strecktjocklek, avstånd mellan ord och bokstäver, radavstånd, förhållandet mellan bokstävernas bredd och höjd samt kontrasten mellan text och bakgrund.

▌

m) ”vedertagen beteckning”: en beteckning som ***uppfattas*** som livsmedlets beteckning utan att konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet saluförs behöver ytterligare förklaringar.

n) ”beskrivande beteckning”: en beteckning som ger en beskrivning av livsmedlet, och vid behov dess användning, som är tillräckligt tydlig för att konsumenterna ska kunna känna till dess sanna natur och särskilja det från andra varor som det skulle kunna förväxlas med.

▌

Onsdagen den 16 juni 2010

o) **"livsmedel med en enda ingrediens"**: ***alla livsmedel som utöver salt, socker, kryddor, vatten, tillsatsämnen, aromer eller enzymer innehåller endast en ingrediens.***

p) "väsentliga krav": de krav som fastställer nivån på konsumentskydd och livsmedelsinformation i en viss fråga och som fastställts i en ***unionsrättsakt***.

q) "bästföredatum": den dag fram till vilken livsmedlet vid ***angiven*** förvaring***, eller vid sådan särskild förvaring som anges på förpackningen,*** har kvar sina särskilda egenskaper.

r) **"sista förbrukningsdag"**: ***den dag då livsmedlet senast ska förbrukas och efter vilken det inte längre får vare sig tillhandahållas en konsument såsom livsmedel eller vidareförädlas.***

s) **"tillverkningsdatum"**: ***den dag då livsmedlet tillverkats och, i förekommande fall, förpackats och djupfrysts.***

t) "bästa metoder": normer, system, initiativ eller annan verksamhet som stöds av behöriga myndigheter och som genom erfarenhet och forskning har visat sig vara de effektivaste för flertalet konsumenter och som anses vara exempel som andra bör följa.

u) **"livsmedelsimitation"**: ***ett livsmedel som ger sken av att vara ett annat livsmedel och där en normalt ingående ingrediens helt eller delvis blandas med eller ersätts med en annan ingrediens.***

3. I detta direktiv avses med ett livsmedels "ursprungsland" ett livsmedels ursprung som fastställts i enlighet med artiklarna 23–26 i förordning (EEG) nr 2913/92.

4. De särskilda definitionerna i bilaga I ska också gälla.

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER FÖR LIVSMEDELSINFORMATION

Artikel 3

Allmänna mål

1. Syftet med livsmedelsinformation är att uppnå en hög ***nivå av hälsoskydd, insyn och jämförbarhet i fråga om livsmedel, något som ligger i*** konsumenternas ***intresse*** och ***ska*** ge ***en utgångspunkt för*** välgrundade val och ***säker användning av*** livsmedel.

2. Livsmedelsmärkningen ska för genomsnittskonsumenten vara lätt igenkännlig, läsbar och begriplig.

3. Syftet med lagstiftningen om livsmedelsinformation är att uppnå fri rörlighet i unionen för livsmedel som produceras och marknadsförs lagligt ▌.

4. När nya krav införs i livsmedelslagstiftningen***, såvida inte dessa krav inte avser skydd av människors hälsa,*** ska en övergångsperiod ***beviljas*** efter det att de nya kraven trätt i kraft, under vilken livsmedel vars etiketter inte uppfyller de nya kraven får släppas ut på marknaden och lager av sådana livsmedel som släppts ut på marknaden före övergångsperiodens slut får fortsätta att saluföras tills de är slut. ***Då nya märkningsbestämmelser för livsmedel införs ska de åtföljas av ett enhetligt första tillämpningsdatum som ska fastställas av kommissionen i samråd med medlemsstaterna och intressegrupper.***

Artikel 4

Principer för obligatorisk livsmedelsinformation

1. Livsmedelsinformation som enligt lagstiftningen är obligatorisk ska särskilt gälla information som faller inom en av följande kategorier:

a) Information om livsmedlets identitet och sammansättning, ***mängder,*** egenskaper eller andra särdrag.

b) Information om skydd av konsumenternas hälsa och säker användning av ett livsmedel. Detta gäller särskilt information om

i) egenskaper hos sammansättningen som kan vara skadliga för hälsan hos vissa grupper av konsumenter,

ii) hållbarhet, förvaring***, eventuella förvaringskrav för öppnade produkter*** och säker användning,

▌

c) Information om näringsegenskaper så att konsumenterna, även de som har särskilda kostbehov, kan göra välgrundade val.

2. När behovet av obligatorisk livsmedelsinformation övervägs, ska det tas hänsyn till ***potentiella kostnader och fördelar för de berörda parterna, inklusive konsumenter, producenter med flera, med att tillhandahålla*** vissa uppgifter ▌.

Artikel 5

Samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

Åtgärder inom ramen för lagstiftningen om livsmedelsinformation som sannolikt påverkar folkhälsan ska antas efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (myndigheten).

KAPITEL III

ALLMÄNNA KRAV PÅ LIVSMEDELSINFORMATION OCH LIVSMEDELSFÖRETAGARNAS SKYLDIGHETER

Artikel 6

Grundläggande krav

Varje livsmedel som är avsett för slutkonsumenter eller storkök ska åtföljas av livsmedelsinformation i enlighet med denna förordning.

Artikel 7

Rättvisande information

1. Livsmedelsinformation får inte vara vilseledande ▌, i synnerhet

a) ***genom att*** livsmedlet ***beskrivits och/eller i bild presenterats på ett sätt som skulle kunna vilseleda konsumenterna om*** dess natur, identitet, egenskaper, sammansättning, ***enskilda ingredienser och mängderna av dem i livsmedlet***, hållbarhet, ursprungsland eller härkomstort, framställnings- eller produktionsmetod,

b) genom att konsumenterna med hjälp av beskrivningen eller presentationer i bild på förpackningen förleds att tro att livsmedlet innehåller någon viss produkt eller ingrediens, fastän det egentligen handlar om ett imiterat livsmedel eller ett livsmedel som innehåller en ersättning för en ingrediens som normalt används i en produkt. I sådana fall ska förpackningen på väl synlig plats förses med tillägget "imitation" eller "tillverkad med (beteckning för det ersättande ämnet) i stället för (beteckning för det ämne som ersatts)",

Onsdagen den 16 juni 2010

c) genom att det, i samband med köttprodukter, antyds att det handlar om ett sammanhängande köttstycke trots att produkten består av sammanfogade köttstycken. I sådana fall ska produkten på förpackningens framsida märkas med hänvisningen "sammanfogat kött – består av sammansatta köttstycken",

d) genom att livsmedlet tillskrivs verkningar eller egenskaper som det inte har,

e) genom att det antyds att livsmedlet har speciella egenskaper, då i själva verket alla liknande livsmedel har sådana egenskaper***, eller genom att det särskilt framhålls att vissa ingredienser och/eller näringsämnen inte ingår i livsmedlet, trots att de i princip inte brukar ingå i livsmedel av motsvarande slag,***

f) genom att det i reklamen för ett livsmedel uttryckligen påstås att innehållet av socker och/eller fett avsevärt minskats, trots att energiinnehållet inte samtidigt (uttryckt i kilojoule eller kilokalorier) minskats i motsvarande grad,

g) genom att beteckningen "lämpligt för personer med särskilda kostbehov" används trots att livsmedlet inte motsvarar unionsbestämmelserna för livsmedel för personer med sådana behov,

h) i fråga om mjölk, genom att påstå att mjölken är "färsk" om sista förbrukningsdagen följer mer än sju dygn efter förpackningsdagen.

2. Livsmedelsinformation ska vara korrekt, tydlig och lätt att förstå för konsumenterna.

3. Om inte annat följer av undantag i ***unionslagstiftning*** för naturliga mineralvatten och specialdestinerade livsmedel, får livsmedelsinformation inte tillskriva livsmedel förmågan att förebygga, behandla eller bota mänskliga sjukdomar eller antyda sådan förmåga.

4. ***Punkterna 1 och 3*** ska även tillämpas på

a) reklam,

b) presentationen av livsmedel, särskilt med avseende på deras form, utseende eller förpackning, de förpackningsmaterial som används och det sätt på vilket livsmedlen arrangeras samt den miljö i vilken de exponeras.

Artikel 8

Skyldigheter

1. Den person som är ansvarig för livsmedelsinformationen ska se till att märkningsuppgifterna finns med och ▌är korrekta.

2. Med den person som är ansvarig för livsmedelsinformationen avses den livsmedelsföretagare som för första gången släpper ut ett livsmedel på unionens marknad eller, i förekommande fall, den livsmedelsföretagare under vars namn eller firmanamn livsmedlet saluförs.

3. Livsmedelsföretagare ska***, i den utsträckning som livsmedelsinformationen hänför sig till det företag som står under deras kontroll,*** se till att ***den information som tillhandahålls uppfyller bestämmelserna*** i ***denna förordning***.

4. Livsmedelsföretagare som ansvarar för detaljhandels- eller distributionsverksamhet som inte påverkar livsmedelsinformationen ska, inom ramen för sin verksamhet, ***med*** vederbörlig omsorg ***bidra till att bestämmelserna för livsmedelsinformation följs***, i synnerhet genom att ***avhålla sig från att*** leverera livsmedel som de, på grundval av den information som de besitter ***samt*** i egenskap av fackmän, vet eller misstänker inte uppfyller kraven.

Onsdagen den 16 juni 2010

5. Livsmedelsföretagare ska, inom det företag som står under deras kontroll, säkerställa att information om livsmedel som inte är färdigförpackade ***görs tillgänglig för*** den företagare som ***hanterar*** livsmedlet ***för återförsäljning eller vidareförädling*** så att ***vederbörande på begäran kan tillhandahålla*** slutkonsumenterna den obligatoriska livsmedelsinformation som anges i ***artikel 9.1 a–c och f och h***.

6. I följande fall ska livsmedelsföretagare, inom det företag som står under deras kontroll, säkerställa att de obligatoriska uppgifter som krävs enligt artikel 9 finns på den yttre förpackning i vilken livsmedlet presenteras när det saluförs, eller i de handelsdokument som avser livsmedlen, om det kan garanteras att dessa dokument antingen åtföljer de livsmedel som de avser eller skickas före eller samtidigt med leveransen:

a) När färdigförpackade livsmedel är avsedda för slutkonsumenter men saluförs i ett handelsled före försäljningen till slutkonsumenten och under förutsättning att försäljning till storkök inte sker i detta handelsled.

b) När färdigförpackade livsmedel är avsedda för leverans till storkök för beredning, behandling eller uppdelning.

Trots vad som sägs i första stycket ska livsmedelsföretagare säkerställa att de uppgifter som avses i ***artikel 9.1 a, e, f, h och j*** även finns på den yttre förpackning i vilken livsmedlet presenteras när det saluförs.

KAPITEL IV

OBLIGATORISK LIVSMEDELSINFORMATION

AVSNITT 1

INNEHÅLL OCH PRESENTATION

Artikel 9

Förteckning över obligatoriska uppgifter

1. I enlighet med artiklarna 11-33 och om inget annat följer av undantagen i detta kapitel, ska det vara obligatoriskt att ange följande uppgifter:

a) ***Det namn under vilket varan säljs***.

b) Ingrediensförteckningen.

c) Ingredienser som förtecknas i bilaga II och som orsakar allergi eller intolerans samt ämnen som framställts därav***, med iakttagande av specifika bestämmelser för livsmedelsprodukter som inte är färdigförpackade***.

d) Mängden av vissa ingredienser eller kategorier av ingredienser ***enligt bilaga VII***.

e) Livsmedlets nettoinnehåll ***vid förpackningstillfället***.

f) Bästföredatum eller***, i fråga om livsmedel som ur mikrobiologisk synpunkt är lättfördärvliga,*** sista förbrukningsdag.

g) Tillverkningsdatum för djupfrysta produkter.

h) Särskilda förvarings- ***och/eller*** användningsanvisningar***, inklusive uppgifter om djupfrysning och lagringsvillkor samt om hur produkten ska förvaras före och efter öppnandet av förpackningen, om det utan dessa upplysningar skulle vara omöjligt att använda livsmedlet på rätt sätt***.

Onsdagen den 16 juni 2010

i) Bruksanvisning, om det utan en sådan skulle vara omöjligt att använda livsmedlet på rätt sätt.

j) Namnet ▌***,*** firmanamnet ***eller registrerat varumärke*** på och adressen till tillverkaren ▌som är etablerad inom ***unionen, förpackaren och, för produkter från tredjeländer, namnet på säljaren/importören eller, i tillämpliga fall, på livsmedelsföretagaren i vilkens namn eller firmanamn livsmedlet marknadsförs***.

k) Uppgift om ▌härkomstland eller ort ***för följande varor:***

— ***Kött.***

— ***Fjäderfä.***

— ***Mejeriprodukter.***

— ***Färsk frukt och färska grönsaker.***

— ***Övriga produkter med en enda ingrediens.***

— ***Kött, fjäderfä och fisk när de används som ingredienser i bearbetade livsmedel.***

För kött och fjäderfä får en enda plats anges som ursprungsland eller härkomstort endast om djuren fötts, uppfötts och slaktats i samma land eller på samma ort. I annat fall ska upplysningar ges om varje plats där djuren fötts, uppfötts eller slaktats.

Om det finns orsaker som gör det opraktiskt att ange härkomstland- eller ort får följande anges i stället – "Av ospecificerat ursprung".

För alla andra livsmedel ska härkomstlandet- eller orten anges i de fall där underlåtenhet att lämna sådana uppgifter skulle kunna vilseleda konsumenterna på ett avgörande sätt i fråga om livsmedlets rätta härkomstland- eller ort, i synnerhet om den information som åtföljer livsmedlet eller etiketten som helhet annars skulle antyda att livsmedlet har ett annat ursprungsland eller en annan härkomstort; i dessa fall ***det fastställas hur uppgifterna ska lämnas genom delegerade akter i enlighet med bestämmelserna i artikel 42 med förbehåll för de villkor som anges i 43 och 44.***

▌

l) För drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol, den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym.

m) En näringsvärdesdeklaration.

2. Uppgifterna i punkt 1 ska anges med ord och siffror ▌.

▌

Artikel 10

Undantag för mikroföretag

Produkter tillverkade för hand av mikroföretag ska undantas från de krav som anges i artikel 9.1m. Dessa produkter får också undantas från informationskraven i artikel 9.1 a–l, om de säljs på produktionsstället och försäljningspersonalen på begäran kan stå till tjänst med information. Alternativt får informationen ges via etiketter på hyllorna.

Onsdagen den 16 juni 2010

Artikel 11

Ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel

1. Förutom de uppgifter som anges i artikel 9.1 fastställs ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel i bilaga III.

2. Kommissionen får ändra bilaga III ***genom delegerade akter i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44***. ▌

▌

Artikel 12

Mått och vikt

Artikel 9 ska inte påverka tillämpningen av mer specifika unionsbestämmelser om mått och vikt. ***Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder (1) ska följas.***

Artikel 13

Obligatorisk livsmedelsinformations tillgänglighet och placering

1. Den obligatoriska livsmedelsinformationen enligt denna förordning ska finnas tillgänglig och vara lättåtkomlig för alla livsmedel.

2. För färdigförpackade livsmedel ska den obligatoriska livsmedelsinformationen finnas på förpackningen ▌.

▌

Artikel 14

Presentation av obligatoriska uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskild ***unionslagstiftning*** tillämplig på vissa livsmedel i fråga om kraven i artikel 9.1 a-l, ska de obligatoriska uppgifterna i artikel 9.1, när de anges på förpackningen eller den etikett som är fäst vid denna, vara tryckta på förpackningen eller etiketten ▌ på ett sådant sätt att ***de klart och tydligt går att läsa. Hänsyn ska tas till sådana kriterier som teckenstorlek, teckensnitt, kontrasten mellan text och bakgrund, radtäthet och teckentäthet.***

Kommissionen ska inom ramen för ett samrådsförfarande, tillsammans med berörda parter, bland dem också konsumentorganisationer, genom delegerade akter i enlighet med artikel 42 och på de villkor som fastställs i artiklarna 43 och 44, ta fram bindande riktlinjer för läsligheten i konsumentinformation om livsmedel.

2. När det gäller specialdestinerade livsmedel enligt definitionen i kommissionens direktiv 1999/21/EG av den 25 mars 1999 om dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål (2) och modersmjölkersättning, tillskottsnäring och avvänjningskost för spädbarn och småbarn, vilka omfattas av kommissionens direktiv 2006/141/EG av den 22 december 2006 om modermjölksersättning och tillskottsnäring (3) och av kommissionens direktiv 2006/125/EG av den 5 december 2006 om spannmålsbasreade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn (4) och för vilka ytterligare obligatoriska märkningskrav gäller, förutom dem som avses i artikel 9.1 i denna förordning, ska sådan teckenstorlek användas att livsmedelsinformationen till konsumenterna blir läsbar och kraven på information som hänför sig till livsmedlens speciella användningsändamål kan uppfyllas.

(1) ***EUT L 247, 21.9.2007, s. 17.***
(2) ***EGT L 91, 7.4.1999, s. 29.***
(3) ***EUT L 401, 30.12.2006, s. 1.***
(4) ***EUT L 339, 6.12.2006, s. 16.***

Onsdagen den 16 juni 2010

3. De uppgifter som anges i artikel 9.1 a, e och l ska finnas i samma synfält.

▌

4. Punkt 3 ska inte tillämpas på de livsmedel som avses i artikel 17.1 och 17.2. ***Medlemsstater som har fler än ett officiellt språk får anta särskilda nationella bestämmelser för sådana förpackningar eller behållare.***

5. Förkortningar, inbegripet initialer, får inte användas om de kan vilseleda konsumenterna.

6. Obligatorisk livsmedelsinformation ska placeras på väl synlig plats så att den är lätt att se, klart läsbar och, om så är tillämpligt, outplånlig. Annan text, illustrationer eller annat infogat material ***eller livsmedelsförpackningen själv, till exempel till följd av häftflikar,*** får inte på något sätt dölja, skymma ▌eller avbryta den obligatoriska livsmedelsinformationen.

7. Den obligatoriska livsmedelsinformationen får varken leda till att storleken och/eller massan på livsmedlets förpacknings- eller förvaringsmaterial ökar, eller öka miljöbelastningen på något annat sätt.

Artikel 15

Distansförsäljning

Utan att det påverkar informationskraven i artikel 9 ska följande gälla i fråga om livsmedel som erbjuds till försäljning genom tekniker för distanskommunikation enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ([1]):

a) ***Den*** livsmedelsinformation ***som föreskrivs i artiklarna 9 och 29*** ska ***på kundens begäran*** finnas tillgänglig innan köpet avslutas och ***får*** finnas på stödmaterialet för distansförsäljningen eller tillhandahållas på andra lämpliga sätt.

b) De uppgifter som anges i ***artikel 9.1 f och i*** är obligatoriska först när varan levereras.

Artikel 16

Språkkrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.2 ska obligatorisk livsmedelsinformation anges på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna i de medlemsstater där ett livsmedel saluförs.

2. De medlemsstater där ett livsmedel saluförs får på sitt territorium föreskriva att uppgifterna ska anges på ett eller flera av unionens officiella språk.

3. Livsmedel som säljs i en skattefri zon får släppas ut på marknaden med märkning endast på engelska.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ska inte förhindra att uppgifterna anges på flera språk.

Artikel 17

Undantag från kravet att tillhandahålla vissa obligatoriska uppgifter

1. För returglas som har märkning som är outplånlig och därför saknar etikett, ring eller krage är endast uppgifterna i ***artikel 9.1 a, c, e och f*** obligatoriska.

([1]) EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

Onsdagen den 16 juni 2010

2. För förpackningar eller behållare med en största ***tryckbar*** yta som är mindre än ***80 cm²*** är endast uppgifterna i artiklarna 9.1 a, c, e och f ***och 29.1 a*** obligatoriska på förpackningen eller etiketten. ***Det ska vara möjligt att frivilligt ange ytterligare uppgifter på förpackningen.*** De uppgifter som anges i artikel 9.1 b ska tillhandahållas på andra sätt eller göras tillgängliga på konsumentens begäran.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av annan unionslagstiftning som kräver obligatorisk näringsvärdesdeklaration är den ***näringsvärdesdeklaration*** som avses i artikel 9.1 m inte obligatorisk för de livsmedel som förtecknas i bilaga IV.

4. För varor som inte är färdigförpackade och varor i storkök enligt definitionen i artikel 2.2 b är uppgifterna i artiklarna 9 och 29 inte obligatoriska.

AVSNITT 2

NÄRMARE BESTÄMMELSER OM OBLIGATORISKA UPPGIFTER

Artikel 18

Livsmedlets beteckning

1. Livsmedlets beteckning ska vara dess ***i tillämplig lagstiftning*** föreskrivna beteckning. Om det inte finns någon sådan beteckning, ska livsmedlets beteckning vara dess vedertagna beteckning eller, om det inte finns någon vedertagen beteckning eller denna inte används, ska en beskrivande beteckning av livsmedlet ges.

2. Särskilda bestämmelser om användningen av livsmedlets beteckning och uppgifter som ska åtföljа den fastställs i bilaga V.

Artikel 19

Ingrediensförteckning

1. Ingrediensförteckningen ska ha en passande överskrift eller inledning som består av eller innehåller ordet ”ingredienser”. Förteckningen ska omfatta samtliga ingredienser i livsmedlet i fallande storleksordning efter den vikt som ingrediensen hade vid framställningstidpunkten.

2. Om en produkt innehåller nanomaterial ska detta klart anges i ingrediensförteckningen med tillägget ”nano”.

3. Ingredienserna ska, om så är tillämpligt, anges med sina specifika beteckningar i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 18 och bilaga V.

4. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkterna 1 och 3 fastställs i bilaga VI.

Artikel 20

Generella undantag från kravet på att förteckna ingredienser

Följande livsmedel behöver inte åtföljas av en ingrediensförteckning:

a) Färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis, som inte skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt.

b) Kolsyrat vatten, om det framgår av beskrivningen att vattnet har kolsyrats.

c) Ättika som framställts genom jäsning och som utvunnits ur en enda basprodukt och inte tillsatts någon annan ingrediens.

Onsdagen den 16 juni 2010

d) Ost, smör, kulturmjölk och syrad grädde som inte tillsatts någon annan ingrediens än mjölkprodukter, enzymer och kulturer av mikroorganismer som är nödvändiga för framställningen, eller det salt som behövs för framställning av annan ost än färskost och smältost.

e) ***Alkoholhaltiga drycker***. Kommissionen ska efter den … (*) lägga fram en rapport om tillämpningen av ***denna punkt*** på dessa produkter och kan låta rapporten åtföljas av särskilda åtgärder där bestämmelserna om ***att ge konsumenterna näringsvärdesuppgifter om dessa produkter*** fastställs. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas ***genom delegerade akter, i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för villkoren i artiklarna 43 och 44.***

f) Livsmedel som består av endast en ingrediens, om

i) livsmedlets beteckning är densamma som ingrediensens beteckning, eller

ii) livsmedlets beteckning gör att ingrediensens natur klart framgår.

Artikel 21

▌

Som ingredienser i livsmedel ***räknas inte*** följande ▌:

a) De beståndsdelar i en ingrediens som under framställningsprocessen tillfälligt avskilts men senare åter tillförts livsmedlet i proportioner som inte överskrider de ursprungliga.

b) Livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer

i) vars förekomst i ett visst livsmedel uteslutande beror på att de ingått i en eller flera ingredienser i det aktuella livsmedlet, förutsatt att de inte har någon teknisk funktion i den färdiga varan, eller

ii) som används som processhjälpmedel.

c) Ämnen som används i sådana mängder som lösningsmedel eller bärare för näringsämnen, livsmedelstillsatser***, enzymer*** eller aromer som är absolut nödvändiga.

d) Ämnen som inte är livsmedelstillsatser men som används på samma sätt och med samma syfte som processhjälpmedel och som finns kvar i den färdiga varan, om än i annan form.

e) Vatten

i) om vattnet används under framställningsprocessen enbart för att rekonstituera en ingrediens som används i koncentrerad eller torkad form, eller

ii) om detta utgör en lag som normalt inte konsumeras.

Artikel 22

Märkning av vissa ämnen som orsakar allergi eller intolerans

1. De ingredienser som förtecknas i bilaga II eller ämnen som härrör från en ingrediens som förtecknas i den bilagan ska, om inget annat följer av den bilagan, ***alltid*** anges på ***ett sådant sätt på ingrediensförteckningen att mottagarna omedelbart och tydligt kan urskilja ingrediensernas eller ämnenas potential att framkalla allergi eller intolerans***.

(*) Fem år efter det att förordningen har trätt i kraft.

Onsdagen den 16 juni 2010

En sådan angivelse behövs inte om

a) livsmedlets beteckning innehåller en klar hänvisning till ingrediensen i fråga,

b) den ingrediens som förtecknas i bilaga II från vilken ett ämne härrör redan ingår i ingrediensförteckningen, eller

c) livsmedlet inte är färdigförpackat; I detta fall måste det finnas ett klart synligt anslag i försäljningslokalen eller på matsedlarna om att

— ***kunderna kan få upplysningar om allergiframkallande ämnen vid muntlig kontakt med försäljaren och/eller med hjälp av framlagt informationsmaterial,***

— ***en korskontaminering inte kan uteslutas.***

2. Förteckningen i bilaga II ska omprövas systematiskt och, vid behov, uppdateras av kommissionen på grundval av de senaste vetenskapliga och tekniska rönen ***genom delegerade akter, i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44***.

3. Om det är nödvändigt kan tekniska riktlinjer utfärdas för tolkningen av förteckningen i bilaga II, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 23

Mängdangivelse för ingredienser

1. Mängden av en ingrediens eller kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel ska anges om

a) ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga ingår i ***den*** beteckning ***som livsmedlet säljs under*** eller vanligtvis förknippas med den beteckningen av konsumenterna, eller

b) ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga framhävs i märkningen genom ord, bild eller grafik, eller

c) ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga är nödvändig för att kännetecknа livsmedlet och särskilja det från varor som det skulle kunna förväxlas med på grund av sin beteckning eller sitt utseende.

I

2. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkt 1, inklusive särskilda fall där mängden av vissa ingredienser inte behöver anges, fastställs i bilaga VII.

Artikel 24

Nettoinnehåll

1. Ett livsmedels nettoinnehåll ska, beroende på vad som är lämpligt, uttryckas i liter, centiliter, milliliter, kilogram eller gram, och anges i

a) volymenheter i fråga om vätskor ***enligt rådets direktiv 85/339/EEG av den 27 juni 1985 om förpackningar för drycker och flytande livsmedel*** ([1]),

([1]) ***EGT L 176, 6.7.1985, s. 18.***

Onsdagen den 16 juni 2010

b) viktenheter i fråga om andra varor.

2. Kommissionen får***, genom delegerade akter, i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44,*** fastställa att vissa specificerade livsmedels nettoinnehåll får uttryckas på ett annat sätt än det som föreskrivs i punkt 1. ▌

3. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkt 1, inklusive särskilda fall där nettoinnehållet inte behöver anges, fastställs i bilaga VIII.

Artikel 25

Bästföredatum, sista förbrukningsdag *och* **tillverkningsdatum**

1. I fråga om livsmedel som från mikrobiologisk synpunkt är lättfördärvliga och som därför efter en kort period kan antas utgöra en omedelbar fara för människors hälsa, ska bästföredatum ersättas med sista förbrukningsdag.

2. Datumet ***får inte vara dolt och*** ska anges ***på väl synlig plats. Datumet ska anges enligt följande:***

a) Bästföredatum:

i) datumet skall föregås av orden

— "Bäst före …" när datumet omfattar uppgift om dagen,

— "Bäst före utgången av …" i övriga fall.

ii) De ord som anges i led i ska åtföljas av

— antingen själva datumet, eller

— en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

Om det är nödvändigt ska dessa uppgifter följas av de förvaringsanvisningar som måste iakttas för att varan ska hålla sig under den angivna perioden.

iii) Datumet skall bestå av dag, månad och år i okodad kronologisk form.

Dock i fråga om livsmedel

— med kortare hållbarhetstid än tre månader ska dag och månad anges,

— med längre hållbarhetstid än tre månader men kortare än 18 ska månad och år anges,

— med längre hållbarhetstid än 18 månader tillräckligt att ange året.

Detaljerade bestämmelser för angivande av bästföredatum enligt detta led iii kan antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2.

iv) Bästföredatum ska anges på varje enskild färdigförpackad portion.

v) Om inte annat följer av unionsbestämmelser som fastställer andra typer av datummärkning, ska uppgift om hållbarhetsdatum inte krävas för:

— *färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis som inte skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt; detta undantag ska inte tillämpas på groddar och liknande produkter såsom skott av baljväxter,*

— *viner, likörviner, mousserande viner, kryddade starkviner och liknande produkter framställda av andra frukter än druvor samt drycker enligt KN-numren 2206 00 91, 2206 00 93 och 2206 00 99 som har framställts av druvor eller druvmust,*

— *drycker som innehåller minst 10 volymprocent alkohol,*

— *läskedrycker, fruktjuicer, fruktnektar och alkoholhaltiga drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol i separata behållare på mer än fem liter och avsedda för storkök,*

— *bageri- eller konditorivaror som på grund av sin beskaffenhet normalt konsumeras inom 24 timmar efter tillverkningen,*

— *ättika,*

— *koksalt,*

— *socker i fast form,*

— *konfektyrvaror som nästan enbart består av smaksatt och/eller färgat socker,*

— *tuggummi och liknande produkter.*

b) Sista förbrukningsdag:

i) Datumet ska föregås av orden "används före".

ii) De ord som anges i led i ska åtföljas av

— *antingen själva datumet, eller*

— *en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.*

Dessa uppgifter ska följas av en beskrivning av de förvaringsanvisningar som man måste rätta sig efter.

iii) Datumet skall bestå av dag, månad och eventuellt år i denna ordning och i okodad form.

Onsdagen den 16 juni 2010

c) Tillverkningsdatum:

i) Datumet ska föregås av orden "tillverkat den"

ii) De ord som anges i led i ska åtföljas av

— antingen själva datumet, eller

— en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

iii) Datumet skall bestå av dag, månad och eventuellt år i denna ordning och i okodad form.

▌

Artikel 26

Bruksanvisning

1. Bruksanvisningen till ett livsmedel ska vara utformad så att livsmedlet kan användas på ett ändamålsenligt sätt. ***I tillämpliga fall ska det finnas anvisningar om kylning och förvaring och om när livsmedlet senast bör förbrukas efter det att förpackningen öppnats.***

2. Kommissionen får***, genom delegerade akter, i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44,*** fastställa bestämmelser om hur bruksanvisningen ska utformas för vissa livsmedel. ▌

Artikel 27

Alkoholhalt

1. De bestämmelser som gäller uppgift om alkoholhalten uttryckt i volym ska i fråga om varor som faller under rubrikerna 22.04 och 22.05 i Gemensamma tulltaxan fastställas i de särskilda unionsbestämmelser som gäller dessa varor.

2. Den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym för andra drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol än dem som avses i punkt 1 ska anges i enlighet med bilaga IX.

AVSNITT 3

NÄRINGSVÄRDESDEKLARATION

Artikel 28

Förhållande till andra rättsakter

1. Bestämmelserna i detta avsnitt gäller inte livsmedel som omfattas av följande rättsakter:

a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott ([1]).

b) Rådets direktiv 80/777/EEG av den 15 juli 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten ([2]).

([1]) EGT L 183, 12.7.2002, s. 51.
([2]) EGT L 229, 30.8.1980, s. 1.

Onsdagen den 16 juni 2010

2. Bestämmelserna i detta avsnitt ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 89/398/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel ([1]) och de särdirektiv som avses i artikel 4.1 i det direktivet.

Artikel 29

Innehåll

1. Näringsvärdesdeklarationen ska innehålla följande uppgifter (nedan kallade ”obligatorisk näringsvärdesdeklaration”):

a) Energivärde.

b) Mängden av fett, mättade fettsyror, ▌sockerarter, och salt.

c) Mängden av protein, kolhydrater, kostfibrer, naturliga och artificiella transfettsyror.

Denna punkt ska inte tillämpas på ***drycker som innehåller alkohol***. Kommissionen ska senast den … (*) lägga fram en rapport om tillämpningen av denna punkt på dessa produkter och kan låta rapporten åtföljas av särskilda ***bestämmelser för hur konsumenterna ska ges näringsvärdesinformation om*** dessa produkter***, antagna genom delegerade akter, i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44***.

2. Näringsvärdesdeklarationen får även innehålla mängden av en eller flera av följande:

▌a) Enkelomättade fettsyror.

b) Fleromättade fettsyror.

c) Polyoler.

d) Kolesterol.

e) Stärkelse.

▌

f) De mineralämnen eller vitaminer som ***förekommer i betydande mängder enligt*** del A punkt 1 i bilaga X och som ***förtecknas*** i del A punkt 2 i bilaga X.

g) Övriga ämnen i enlighet med del A i bilaga XII samt beståndsdelar av dessa näringsämnen.

h) Övriga ämnen enligt förordning (EG) nr 1925/2006.

3. Det är obligatoriskt att deklarera mängden av de ämnen som tillhör eller ingår i någon av de kategorier av näringsämnen som anges i punkt 2 om ett näringspåstående och/eller hälsopåstående görs.

▌

Artikel 30

Beräkning

1. Energimängden ska beräknas med hjälp av omräkningsfaktorerna i bilaga XI.

([1]) EGT L 186, 30.6.1989, s. 27.
(*) Fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Onsdagen den 16 juni 2010

2. Omräkningsfaktorer för de vitaminer och mineralämnen som förtecknas i del A punkt 1 i bilaga X i syfte att noggrannare beräkna innehållet av dem i livsmedel ***ska*** fastställas och infogas i bilaga XI av kommissionen***, genom delegerade akter, i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44***.

3. De mängder av energi och näringsämnen som avses i artikel 29.1 och 29.2 ska vara de som finns i livsmedlet vid försäljning.

Vid behov får denna information avse livsmedlet efter tillagning, under förutsättning att tillräckligt detaljerade tillagningsanvisningar lämnas och att informationen gäller livsmedlet när det är färdigt att konsumeras.

4. De deklarerade värdena ska vara genomsnittsvärden ***i fråga om slutet på bästföredatum med hänsyn till en lämplig toleransnivå*** som, beroende på det enskilda fallet, ***ska grunda*** sig på

a) tillverkarens analys av livsmedlet, eller

b) en beräkning baserad på de kända eller faktiska genomsnittsvärdena för de använda ingredienserna, eller

c) en beräkning baserad på allmänt fastställda och godtagna uppgifter.

Bestämmelserna om tillämpningen av deklarationen av energi och näringsämnen i fråga om de deklarerade värdenas noggrannhet, t.ex. skillnaderna mellan de deklarerade värdena och de värden som fastställs i samband med offentliga kontroller, ***ska, efter det att myndigheten avgett sitt yttrande, antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44.***

Artikel 31

Uttrycksformer

1. Mängden av energi och näringsämnen eller deras beståndsdelar enligt artikel 29.1 och 29.2 ska uttryckas med de måttenheter som förtecknas i ▌bilaga XII.

2. ***Näringsvärdesdeklarationen på framsidan av förpackningen ska innehålla mängden energi uttryckt i kcal, i enlighet med artikel 29.1 a, samt de obligatoriska näringsämnena enligt artikel 29.1 b uttryckta i gram.***

Informationen ska presenteras i ett tydligt format och i följande ordning: energi, fett, mättade fettsyror, sockerarter och salt.

3. Näringsvärdesdeklarationen på baksidan av förpackningen ska innehålla mängden energi uttryckt i kcal, alla obligatoriska näringsämnen enligt artikel 29.1 och i förekommande fall även de frivilliga näringsämnena enligt artikel 29.2.

Informationen ska presenteras i den ordning som anges i del C i bilaga XII och uttryckas både per 100 g/ml och per portion.

Informationen ska anges i tabellform med siffrorna under varandra.

4. Den obligatoriska näringsvärdesdeklarationen ska, beroende på vad som är lämpligt, anges i procent av de rekommenderade intag som fastställs i del B i bilaga X per 100 g, per 100 ml eller per portion. Om innehållet av vitaminer och mineralämnen deklareras ska även det anges i procent av det rekommenderade intaget i del A punkt 1 i bilaga X.

5. Om uppgifter ges i enlighet med punkt 4 ska följande tillägg finnas i omedelbar närhet av den aktuella tabellen: "Genomsnittligt dagsbehov för en medelålders kvinna. Ditt personliga dagsbehov kan skilja sig från detta."

6. Deklarationen av polyoler och/eller stärkelse och deklarationen av typen av fettsyror, förutom den obligatoriska deklaration av mättade fettsyror ***och transfettsyror*** som föreskrivs i artikel 29.1 b, ska göras i enlighet med ▌bilaga XII.

▌

Artikel 32

Andra uttrycksformer

Förutom de uttrycksformer som anges i artikel 31.2- 31.4 får näringsvärdesdeklarationen ***dessutom upprepas*** på andra sätt ***och vid behov även på annan plats på förpackningen, genom till exempel grafik eller symboler***, förutsatt att ***följande krav uppfylls:***

a) ***Dessa uttrycksformer får inte vilseleda*** konsumenten ***eller avleda konsumentens uppmärksamhet från den obligatoriska näringsvärdesdeklarationen;*** och

b) De baseras antingen ***på de*** rekommenderade ***intagen enligt del B i bilaga X*** eller ***på vederhäftiga*** vetenskapliga ***rön*** om intag av energi eller näringsämnen.

c) De stöds av ***vetenskapliga*** belägg för att genomsnittskonsumenten kan förstå och använda informationen såsom den är utformad.

d) De stöds av rön från oberoende konsumentforskning som visar att genomsnittskonsumenten förstår uttrycksformen.

Artikel 33

Presentation

▌1. Den energideklaration som anges i artikel 29.1 a och del B i bilaga X ska, utöver den näringsvärdedeklarationen enligt artiklarna 29 och 31, även finnas i nedre högra hörnet på förpackningens framsida i en ram med en teckenstorlek på 3 mm.

2. Presentförpackningar är undantagna från den obligatoriska upprepningen av energiinnehållet på förpackningens framsida i enlighet med punkt 1.

3. ***Den frivilliga, utvidgade*** näringsvärdesdeklarationen för näringsämnena i artikel 29.2 ska, i förekommande fall, anges ▌i den ordningsföljd som föreskrivs ▌i bilaga XII. ***Punkt 1 ska gälla i tillämpliga delar.***

4. När det på grund av ett närings- eller hälsopåstående är obligatoriskt med näringsvärdesdeklaration för livsmedel av det slag som finns förtecknade i bilaga IV ska det inte krävas att denna deklaration finns med i det huvudsakliga synfältet.

5. Punkt 1 ska inte tillämpas på de livsmedel som anges i direktiv 89/398/EEG och de särdirektiv som anges i artikel 4.1 i det direktivet.

Onsdagen den 16 juni 2010

6. Om mängden av energi eller ett eller flera näringsämnen i en vara är obetydlig får näringsdeklarationen för dessa näringskomponenter ersättas med ett meddelande såsom ”Innehåller obetydliga mängder av …” i anslutning till näringsvärdesdeklarationen, när en sådan finns.

▌

7. Kommissionen får fastställa andra bestämmelser om andra aspekter av presentationen av näringsvärdesdeklarationen ***genom delegerade akter i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44.***

8. Kommissionen ska den … (*) lägga fram en utvärderingsrapport om den presentationsform som beskrivs i punkterna 1–7.

KAPITEL V

FRIVILLIG LIVSMEDELSINFORMATION

Artikel 34

▌Krav

▌1. Frivillig information får inte anges så, att det tillgängliga utrymmet för obligatorisk information minskar.

2. All relevant information om system för frivillig livsmedelsinformation, såsom underliggande kriterier och vetenskapliga studier, ska göras tillgänglig för allmänheten.

3. Ytterligare frivilliga uppgifter om näringsvärdet för bestämda målgrupper, såsom barn, ska fortsätta att ges, så länge som det finns vetenskapliga belägg för dessa specifika referensvärden och de inte vilseleder konsumenterna och stämmer överens med de allmänna krav som fastställts i denna förordning.

4. Utan att det påverkar bestämmelserna om märkning i enlighet med särskild unionslagstiftning, ska punkt 5 gälla när ett livsmedels ursprungsland eller härkomstort anges frivilligt för att informera konsumenterna om att ett livsmedel härrör eller kommer från unionen eller ett visst land eller en viss ort.

▌

5. För annat kött än nötkött får ursprungsland eller härkomstort endast uppges vara en enda plats om djuren har fötts, fötts upp och slaktats i samma land eller på samma ort. I andra fall ska uppgift om varje plats för födsel, uppfödning och slakt ges.

▌

6. Begreppet ”vegetarisk” ska inte tillämpas på livsmedel som består av, eller som har tillverkats från eller med hjälp av produkter med animalt ursprung från djur som har dött eller slaktats eller djur som dör till följd att de äts. Begreppet ”vegan” ska inte tillämpas på livsmedel som består av, eller som har tillverkats från eller med hjälp av djur eller animala produkter (inklusive produkter från levande djur).

▌KAPITEL VI

NATIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 35

Princip

Medlemsstaterna får endast anta bestämmelser om livsmedelsinformation när detta tillåts enligt denna förordning.

(*) ***Fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft.***

Onsdagen den 16 juni 2010

Artikel 36

Nationella bestämmelser om ytterligare obligatoriska uppgifter

Förutom de obligatoriska uppgifter som avses i artiklarna 9.1 och 11, kan medlemsstaterna, i enlighet med förfarandet i artikel 39, kräva ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel som motiveras av att man vill

a) skydda folkhälsan,

b) skydda konsumenterna,

c) förebygga bedrägeri,

d) skydda industriella och kommersiella äganderätter, uppgifter om ***regionalt*** ursprung och registrerade ursprungsbeteckningar samt förebygga illojal konkurrens.

Sådana åtgärder får inte hindra den fria rörligheten för varor på den inre marknaden.

Artikel 37

Mjölk och mjölkprodukter

Medlemsstaterna kan medge undantag från artiklarna 9.1 och 11.2 i fråga om mjölk och mjölkprodukter i returglas.

De ska utan dröjsmål överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

▌

Artikel 38

▌ Icke-färdigpackat livsmedel

1. För ***icke-färdig packat*** livsmedel ska ***uppgifterna i artikel 9.1 c*** anges.

2. ▌ De ***övriga*** uppgifter som avses i ***artiklarna 9 och 11 är inte obligatoriska***. ▌

3. Medlemsstaterna får anta detaljerade bestämmelser för hur de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska göras tillgängliga.

4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål överlämna texten till de åtgärder som avses i punkterna 1 och 3 till kommissionen.

Artikel 39

Anmälningsförfarande

1. När det hänvisas till denna artikel ska den medlemsstat som anser det vara nödvändigt att anta ny lagstiftning om livsmedelsinformation i förväg anmäla de planerade åtgärderna och skälen för dessa till kommissionen och de andra medlemsstaterna.

2. Kommissionen ska samråda med ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, inrättad genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002, om den anser att ett sådant samråd behövs eller om någon medlemsstat begär det. ***Kommissionen ska också införa ett formellt anmälningsförfarande för samtliga berörda parter, i överensstämmelse med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ([1])***

([1]) ***EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.***

Onsdagen den 16 juni 2010

3. Den berörda medlemsstaten får vidta de planerade åtgärderna först tre månader efter den anmälan som avses i punkt 1, förutsatt att kommissionen inte lämnat ett negativt yttrande.

4. Om kommissionens yttrande är negativt ska den inleda det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2 före utgången av denna tremånadersperiod för att avgöra om de planerade åtgärderna kan genomföras. Kommissionen kan begära att vissa ändringar görs i fråga om de planerade åtgärderna. Den berörda medlemsstaten får vidta de planerade åtgärderna först efter det att kommissionen antagit sitt slutgiltiga beslut.

▌

KAPITEL VII

TILLÄMPNINGS-, ÄNDRINGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 40

Tekniska anpassningar

Med förbehåll för bestämmelserna om ändring av bilagorna II och III enligt artiklarna 11.2 och 22.2, får kommissionen ändra bilagorna. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i ***genom delegerade akter i enlighet med artikel 42 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 43 och 44.***

Artikel 41

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

▌

Artikel 42

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 9.1 k, 11.2, 14.1, 20e, 22.2, 24.2, 26.2, 29.1, 30.2, 30.4, 33.7 och 40 ska ges till kommissionen för en period på fem år från den … (*)***. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fem år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 43.***

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen på de villkor som anges i artiklarna 43 och 44.

(*) Datumet för denna förordnings ikraftträdande.

Onsdagen den 16 juni 2010

Artikel 43

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 9.1 k, 11.2, 14.1, 20 e, 22.2, 24.2, 26.2, 29.1, 30.2, 30.4, 33.7 och 40 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas och skälen för återkallandet.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angett datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 44

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akten ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 45

Ändringar av förordning (EG) nr 1924/2006

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1924/2006 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Skyldigheten och de närmare föreskrifterna om att lämna information i enlighet med kapitel IV avsnitt 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/… av den … om livsmedelsinformation till konsumenterna (*) när ett näringspåstående och/eller hälsopåstående görs, ska gälla i tillämpliga delar, med undantag för allmänt hållen reklam.

Dessutom ska, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, mängderna av det eller de ämnen som ett näringspåstående eller hälsopåstående gäller, om de inte ingår i näringsvärdesdeklarationen, också anges inom samma synfält som näringsvärdesdeklarationen och uttryckas i enlighet med artiklarna 30 och 31 i förordning (EU) nr …/…[om livsmedelsinformation till konsumenterna].

(*) EUT L …”.

Onsdagen den 16 juni 2010

Artikel 46

Ändringar av förordning (EG) nr 1925/2006

Förordning (EG) nr 1925/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.6 ska ersättas med följande:

"6. Tillsättning av ett vitamin eller ett mineralämne i ett livsmedel ska leda till att livsmedlet innehåller åtminstone en betydande mängd av det vitaminet eller mineralämnet, om en sådan mängd definieras i del A punkt 2 i bilaga X till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/… av den … om livsmedelsinformation till konsumenterna (*). De lägsta mängderna, inbegripet eventuella lägre mängder som avviker från de betydande mängder som nämns ovan, ska för särskilda livsmedel eller livsmedelskategorier fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

(*) EUT L …".

2. Artikel 7.3 ska ersättas med följande:

"3. Näringsvärdesdeklarationer ska vara obligatoriska för sådana produkter med tillsats av vitaminer och mineralämnen som omfattas av denna förordning. Den information som ska lämnas ska bestå av de uppgifter som anges i artikel 29.1 i förordning (EG) nr …/… [om livsmedelsinformation till konsumenterna] och av de totala ingående mängderna av de vitaminer och mineralämnen som tillsatts i livsmedlet.".

Artikel 47

Upphävande

1. Direktiven 87/250/EEG, 94/54/EG, 1999/10/EG, 2000/13/EG, 2002/67/EG och 2004/77/EG samt förordning (EG) nr 608/2004 ska upphöra att gälla den … (*)

2. Direktiv 90/496/EEG ska upphöra att gälla den … (**).

3. Hänvisningar till de upphävda rättsakterna ska anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 48

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 14.1 ska tillämpas från och med den … (***)

Artiklarna 29–33 ska tillämpas från och med den … (***), med undantag av livsmedel märkta av livsmedelsföretagare som den … (****) har färre än ***100 anställda*** samt en omsättning och/eller balansomslutning som inte överstiger ***5 miljoner EUR*** per år, för vilka de ska tillämpas från och med den … (*****).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Datumet för ikraftträdande av denna förordning.
(**) Fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft.
(***) Första dagen i månaden 36 månader efter denna förordning har trätt i kraft.
(****) Datumet för ikraftträdandet för denna förordning.
(*****) Första dagen i månaden 60 månader efter denna förordning har trätt i kraft.

Onsdagen den 16 juni 2010

BILAGA I

SÄRSKILDA DEFINITIONER

Enligt artikel 2.4

1. ”näringsvärdesdeklaration”: uppgifter ***om***

   a) energivärde, eller

   b) energivärde och minst ett av näringsämnena ***och deras beståndsdelar***

      — fett,

      — kolhydrater,

      — kostfibrer,

      — protein,

      — salt,

      — vitaminer och mineralämnen som förtecknas i del A punkt 1 i bilaga X och som förekommer i betydande mängder enligt definitionen i del A punkt 2 i bilaga X.

2. ”fett”: sammanlagda mängden lipider, även fosfolipider.

3. ”*mättade fettsyror*”: fettsyror utan dubbelbindning.

4. ”transfettsyror”: fettsyror med minst en icke-konjugerad (dvs. åtskild av minst en metylengrupp) kol-koldubbelbindning i transställning.

5. ”enkelomättade fettsyror”: fettsyror med en cis-dubbelbindning.

6. ”fleromättade fettsyror”: fettsyror med metylenåtskilda cis-cis-dubbelbindningar.

7. ”kolhydrat”: varje kolhydrat som kan omvandlas i människokroppen, även polyoler.

8. ”sockerarter”: alla monosackarider och disackarider som förekommer i livsmedel, dock inte polyoler***, isomaltulos och D-tagatos.***

9. ”polyoler”: alkoholer som innehåller mer än två hydroxigrupper.

10. ”protein”: den proteinhalt som beräknas med följande formel: protein = sammanlagda kvävemängden enligt Kjeldahl × 6,25***, respektive kvävemängden enligt Kjeldahl × 6,38 för mjölkproteiner.***

11. ”salt”: den salthalt som beräknas med följande formel: salt = natrium × 2,5.

12. ”ätbart bladguld”: en ätbar dekoration för livsmedel och drycker, som består av bladguld med en tjocklek på cirka 0,000125 mm, i form av flingor eller pulver.

13. ”genomsnittsvärde”: det värde som bäst representerar den mängd näringsämne som ett visst livsmedel innehåller, och som avspeglar årstidsbetingade variationer, konsumtionsmönster och andra faktorer som kan göra att det faktiska värdet varierar.

14. ***”förpackningens framsida”: den sida eller den yta på en livsmedelsförpackning*** som med största sannolikhet visas eller är synligt under normala eller sedvanliga försäljnings- eller användningsförhållanden.

Onsdagen den 16 juni 2010

BILAGA II

INGREDIENSER SOM ***KAN ORSAKA*** ALLERGI ELLER INTOLERANS

1. Spannmål som innehåller gluten (dvs. vete, råg, korn, havre, spelt, kamut eller hybridiserade sorter därav) och produkter därav, med följande undantag:

   a) Vetebaserad glukossirap, inklusive glukos ([1]).

   b) Vetebaserade maltodextriner ([1]).

   c) Kornbaserad glukossirap.

   d) Spannmål som används för framställning av ***alkoholdestillat*** ▌.

2. Kräftdjur och produkter därav.

3. Ägg och produkter därav.

4. Fisk och produkter därav, med följande undantag:

   a) Fiskgelatin som används som bärare för vitamin- eller karotenoidpreparat.

   b) Fiskgelatin eller husbloss som används som klarningsmedel i öl och vin.

5. Jordnötter och produkter därav.

6. Sojabönor och produkter därav, med följande undantag:

   a) Fullständigt raffinerad sojaolja och fullständigt raffinerat sojafett ([1]).

   b) Naturliga blandade tokoferoler (E306), naturligt D-alfa-tokoferol, naturligt D-alfa-tokoferolacetat, naturligt D-alfa-tokoferolsuccinat från sojabönor.

   c) Fytosteroler och fytosterolestrar framställda av vegetabilisk sojabönsolja.

   d) Fytostanolestrar framställda av steroler från vegetabilisk sojabönsolja.

7. Mjölk och produkter därav (inklusive laktos), med följande undantag:

   a) Vassle som används för framställning av ***alkoholdestillat*** ▌.

   b) Laktitol.

8. Nötter, dvs. mandel (*Amygdalus communis* L.), hasselnöt (*Corylus avellana*), valnöt (*Juglans regia*), cashewnöt (*Anacardium occidentale*), pekannöt (*Carya illinoinensis* (Wangenh.) K. Koch), paranöt (*Bertholletia excelsa*), pistaschmandel (*Pistacia vera*), makadamianöt och Queenslandsnöt (*Macadamia ternifolia*), samt produkter därav, med följande undantag:

   a) Nötter som används för framställning av ***alkoholdestillat*** ▌.

9. Selleri och produkter därav.

10. Senap och produkter därav.

11. Sesamfrön och produkter därav.

12. Svaveldioxid och sulfit i koncentrationer på mer än 10 mg/kg eller 10 mg/liter uttryckt som SO_2***, i den produkt som konsumeras***.

13. Lupin och produkter därav.

14. Blötdjur och produkter därav.

([1]) Gäller även produkter framställda därav, förutsatt att bearbetningsprocessen inte förmodas ha ökat den allergenicitet som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet fastställt för den produkt de härrör från.

Onsdagen den 16 juni 2010

BILAGA III

LIVSMEDEL DÄR MÄRKNINGEN SKA INNEHÅLLA EN ELLER FLERA TILLÄGGSUPPGIFTER

TYP ELLER KATEGORI AV LIVSMEDEL	UPPGIFTER
1. LIVSMEDEL SOM FÖRPACKATS I VISSA GASER	
1.1 Livsmedel vars hållbarhet förlängts med hjälp av förpackningsgaser som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	”Förpackad i en skyddande atmosfär”
2. KÖTTPRODUKTER FRÅN SÄRSKILD SLAKT	
2.1 Kött respektive köttprodukter från djur som inte har bedövats innan slakten, dvs. de har blivit rituellt slaktade	***Kött från slakt utan bedövning***
3. LIVSMEDEL SOM INNEHÅLLER SÖTNINGSMEDEL	
3.1 Livsmedel som innehåller ett eller flera sötningsmedel som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	Uppgiften ”innehåller sötningsmedel” ska åtföljs livsmedlets beteckning ***i det huvudsakliga synfältet***
3.2 Livsmedel som innehåller såväl en eller flera tillsatta sockerarter som ett eller flera sötningsmedel som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	Uppgiften ”innehåller socker och sötningsmedel” ska åtföljs livsmedlets beteckning
3.3 Livsmedel som innehåller aspartam som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	”Innehåller ***aspartam”***
3.4 Livsmedel som innehåller mer än 10 % tillsatta polyoler som godkänts enligt direktiv 89/107/EEG	”Överdriven konsumtion kan ha laxerande effekt”
4. LIVSMEDEL SOM INNEHÅLLER GLYCYRRHIZINSYRA ELLER AMMONIUMSALT AV GLYCYRRHIZINSYRA	
4.1 Konfektyrer eller drycker som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (*Glycyrrhiza glabra*) i en koncentration av 100 mg/kg eller 10 mg/l eller däröver	”Innehåller lakrits” ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen, om inte ordet ”lakrits” redan finns i ingrediensförteckningen eller i livsmedlets beteckning. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtföljs livsmedlets beteckning.
4.2 Konfektyrer som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (*Glycyrrhiza glabra*) i en koncentration av 4 g/kg eller däröver	”Innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck bör undvika överdriven konsumtion” ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtföljs livsmedlets beteckning.
4.3 Drycker som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (*Glycyrrhiza glabra*) i en koncentration av 50 mg/l eller däröver, eller 300 mg/l eller däröver för drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol [1].	”Innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck bör undvika överdriven konsumtion” ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtföljs livsmedlets beteckning.
5. LIVSMEDEL SOM INNEHÅLLER GLUTAMINSYRA ELLER SALTER AV GLUTAMINSYRA	
5.1 Livsmedel som innehåller en eller flera av livsmedelstillsatserna E620, E621, E622, E623, E624 och E625	***”Innehåller aptitstimulerande ingredienser”***

Onsdagen den 16 juni 2010

TYP ELLER KATEGORI AV LIVSMEDEL	UPPGIFTER
6. KÖTT SOM BESTÅR AV SAMMANSATTA KÖTTDELAR	
6.1 Kött som består av sammansatta köttdelar och kan ge intryck av att vara framställt av en enda del	***ska åtföljas av uppgiften "kommer från sammansatta köttdelar" i samband med namnet på livsmedlet***
7. DRYCKER MED HÖG KOFFEINHALT	
7.1 Drycker – med undantag av sådana drycker som baseras på kaffe, te, kaffeextrakt eller teextrakt och vars beteckning innehåller orden "kaffe" eller "te" – som — är avsedda att konsumeras utan vidare beredning och innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa, eller — är i koncentrerad eller torkad form och efter rekonstituering innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa	"Hög koffeinhalt" i samma synfält som dryckens beteckning, följt av en hänvisning, inom parentes och enligt artikel 14.4 i denna förordning, till koffeinhalten i mg/100 ml.
8. LIVSMEDEL MED TILLSATS AV FYTOSTEROLER, FYTOSTEROLESTRAR, FYTOSTANOLER ELLER FYTOSTANOLESTRAR	
8.1 Livsmedel eller livsmedelsingredienser med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler eller fytostanolestrar	1. "Med tillsats av växtsteroler" eller "med tillsats av växtstanoler" i samma synfält som livsmedlets beteckning. 2. Mängden av tillsatta fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler eller fytostanolestrar (uttryckt i procent eller som gram av fria växtsteroler/växtstanoler per 100 g eller 100 ml av livsmedlet) ska anges i ingrediensförteckningen. 3. Meddelande om att varan är avsedd enbart för personer som vill sänka kolesterolhalten i blodet. 4. Meddelande om att patienter som tar kolesterolsänkande läkemedel endast bör inta varan under medicinsk övervakning. 5. Väl synligt meddelande om att livsmedlet från näringssynpunkt kan vara mindre lämpligt för gravida och ammande kvinnor samt barn under fem år. 6. Råd om att livsmedlet ska användas som en del av en balanserad och varierad kost som innefattar regelbundet intag av frukt och grönsaker för att upprätthålla karotennivåerna. 7. I samma synfält som meddelandet enligt punkt 3 ovan: meddelande om att intag av mer än 3 g per dag av tillsatta växtsteroler/växtstanoler bör undvikas. 8. En definition av en portion av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen i fråga (helst i gram eller milliliter) med uppgift om hur mycket växtsteroler/växtstanoler en portion innehåller.
9. KÖTT- OCH FJÄDERFÄPRODUKTER	
9.1 Nötkötts- eller grisköttsproteiner som har använts vid framställningen av kycklingprodukter.	***Användning av kött- och grisproteiner ska alltid tydligt anges på förpackningen.***

([1]) Värdena ska tillämpas på produkter som saluförs konsumtionsfärdiga eller som rekonstitueras enligt tillverkarens anvisningar.

Onsdagen den 16 juni 2010

BILAGA IV

LIVSMEDEL SOM ÄR UNDANTAGNA FRÅN KRAVET PÅ OBLIGATORISK NÄRINGSVÄRDESDEKLARATION

— ***Färsk frukt och färska grönsaker samt*** obearbetade produkter som innehåller endast en ingrediens eller kategori av ingredienser.

— Bearbetade produkter vars bearbetning endast består i rökning eller mogning och som innehåller endast en ingrediens eller kategori av ingredienser.

— ***Naturliga mineralvatten eller andra*** vatten som är avsedda som livsmedel, inbegripet sådana som endast tillsatts koldioxid och/eller aromer.

— Örtkryddor, ***aromämnen,*** kryddor eller blandningar därav.

— Salt och saltersättningar.

— ***Socker och nya sockerarter.***

— ***Mjölsorter.***

— Varor som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt ([1]), samt hela eller malda kaffebönor och hela eller malda koffeinfria kaffebönor.

— Örtte, te, koffeinfritt te, snabbte, pulverte eller teextrakt, koffeinfritt snabbte, pulverte eller teextrakt som inte innehåller tillsatta ingredienser.

— Ättika som framställts genom jäsning och ättikersättning, inbegripet sådan som endast tillsatts aromer.

— Aromer.

— Livsmedelstillsatser.

— Processhjälpmedel.

— Livsmedelsenzymer.

— ***Färgande livsmedel.***

— ***Ätbart bladguld.***

— Gelatin.

— Gelébildande produkter.

— Jäst.

— ***Tuggummiprodukter.***

— ***Livsmedel med en design eller förpackning som säsongs-, lyx- eller presentartikel.***

— ***Säsongsanknuten konfekt och säsongsanknutna figurer av socker och choklad.***

— ***Mixade flerpack.***

— ***Blandningar***.

— Livsmedel i förpackningar eller behållare vars största yta är mindre än ***75 cm²***. ***Energiinnehållet såsom det anges i artikel 29.1 a ska fortfarande anges i det huvudsakliga synfältet.***

— Livsmedel som säljs av privatpersoner inom ramen för tillfällig verksamhet och inte som en del i en företagsverksamhet som skulle kräva en viss kontinuitet i verksamheten och ett visst mått av organisation.

— ***Livsmedel som inte är färdigförpackade, inklusive i storkök, och avsedda för direkt konsumtion.***

— ***Hantverksprodukter.***

([1]) EGT L 66, 13.3.1999, s. 26.

Onsdagen den 16 juni 2010

— ***Livsmedel som säljs direkt på jordbruket.***

— Livsmedel som ***småföretag i*** små mängder levererar direkt till slutkonsumenter eller till lokala detaljhandelsföretag som levererar direkt till slutkonsumenter.

— Livsmedel i inre förpackning som inte är avsedda för försäljning utan den yttre förpackningen (information om näringsvärdet ska ges på den yttre förpackningen såvida livsmedlet inte tillhör de kategorier av livsmedel som är undantagna enligt denna bilaga).

— ***Livsmedel i mängder på mindre än 5g/ml.***

— ***Glasflaskor med outplånlig märkning.***

BILAGA V

LIVSMEDLETS BETECKNING OCH SÄRSKILDA ÅTFÖLJANDE UPPGIFTER

DEL A – LIVSMEDLETS BETECKNING

1. Det ska vara tillåtet att i den medlemsstat där livsmedlet saluförs använda den beteckning under vilken varan lagligen tillverkas och saluförs i den medlemsstat där tillverkningen sker.

   Om övriga bestämmelser i denna förordning, särskilt i artikel 9, inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där varan saluförs får kännedom om livsmedlets sanna natur och kan särskilja det från livsmedel som det skulle kunna förväxlas med, ska livsmedlets beteckning emellertid kompletteras med ytterligare beskrivande information i ***samma synfält som*** beteckningen ***och skrivas med ett tydligt och lättläst teckensnitt***.

2. I undantagsfall får livsmedlets beteckning i den medlemsstat där tillverkningen sker inte användas i den medlemsstat där livsmedlet saluförs, när det livsmedel som beteckningen gäller skiljer sig så mycket i fråga om sammansättning eller framställning från det livsmedel som är känt under den beteckningen att bestämmelserna i punkt 1 inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet saluförs ges korrekt information.

3. Ett immaterialrättsligt skyddat namn, märkesnamn eller fantasinamn får inte ersätta livsmedlets beteckning.

DEL B – OBLIGATORISKA UPPGIFTER SOM SKA ÅTFÖLJA LIVSMEDLETS BETECKNING

1. Livsmedlets beteckning ska omfatta eller åtföljas av uppgifter om livsmedlets fysiska tillstånd eller den särskilda behandling som livsmedlet genomgått (t.ex. pulvrisering, ***omfrysning,*** frystorkning, djupfrysning, snabbfrysning, ***upptining,*** koncentrering, rökning) i samtliga fall då avsaknaden av sådan information skulle kunna vilseleda konsumenten.

2. Livsmedel som behandlats med joniserande strålning ska förses med någon av följande uppgifter:

   ”bestrålad” eller ”behandlad med joniserande strålning”.

3. För köttprodukter i form av styckningsdel, stek, skivad bit, portion eller slaktkropp och för fiskprodukter ska livsmedlets beteckning ange alla tillagda ingredienser av annat animaliskt ursprung än det huvudsakliga animaliska innehållet.

4. För köttprodukter i form av styckningsdel, stek, skivad bit, portion eller slaktkropp eller saltade/rimmade köttprodukter ska livsmedlets beteckning i märkningen inkludera en uppgift om

a) alla tillagda ingredienser av annat animaliskt ursprung än resten av köttet, och

b) all tillsats av vatten enligt följande:

— ***För tillrett och icke tillrett kött, eller tillrett saltat/rimmat kött, allt tillsatt vatten som utgör mer än 5 procent av produktens vikt.***

— ***För icke tillrett saltat/rimmat kött, allt tillsatt vatten som utgör mer än 10 procent av produktens vikt.***

Onsdagen den 16 juni 2010

5. För fiskprodukter i form av styckningsdel, filé, skiva, eller portion av fisk ska livsmedlets beteckning i märkningen inkludera en uppgift om

a) alla tillagda ingredienser av vegetabiliskt ursprung och av animaliskt ursprung förutom fisk, och

b) all tillsats av vatten som utgör mer än 5 procent av produktens vikt.

DEL C – SÄRSKILDA KRAV PÅ BETECKNINGEN ”MALET KÖTT”

1. Krav på sammansättning vid kontroll av den genomsnittliga dagsproduktionen:

	Fetthalt	Förhållande mellan bindväv och köttprotein
– Magert malet kött	≤ 7 %	≤ 12
– Malet nötkött	≤ 20 %	≤ 15
– Malet kött som innehåller griskött	≤ 30 %	≤ 18
– Malet kött av andra djurarter	≤ 25 %	≤ 15

2. Genom avvikelse från kraven i avsnitt V kapitel IV i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004 ska märkningen innehålla följande ord:

   ”fetthalten lägre än …”,

   ”förhållandet mellan bindväv och köttprotein lägre än …”.

3. Medlemsstaterna får tillåta att malet kött som inte uppfyller kraven i punkt 1 i denna del släpps ut på de nationella marknaderna med ett nationellt märke som inte kan förväxlas med de märken som föreskrivs enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 853/2004.

DEL D – SÄRSKILDA KRAV FÖR MÄRKNING AV KORVSKINN

I ingrediensförteckningen tas korvskinnet upp på följande sätt:

— ***”Naturtarm” används när skinnet kommer från tarmarna på klövdjur som används i korvtillverkningen***

— ***”konsttarm” i övriga fall.***

Om en konsttarm inte är ätbar måste detta anges.

DEL E – OFFICIELL BETECKNING FÖR LIVSMEDEL SOM GER SKEN AV ATT VARA ANDRA LIVSMEDEL (DEN EFTERFÖLJANDE FÖRTECKNINGEN INNEHÅLLER EXEMPEL)

Livsmedel som ger sken av att vara andra livsmedel eller i vilka en ingrediens ersatts med ett surrogat ska märkas på följande sätt:

Avvikelse i fråga om art, beskaffenhet och sammansättning	*Försäljnings-beteckning*
Ost där mjölkfettet helt eller delvis ersatts med vegetabiliskt fett	***”Ostimitation”***
Skinka där sammansättningen förändrats genom finfördelade ingredienser med avsevärt mindre andel kött.	***”Skink-imitation”***

Onsdagen den 16 juni 2010

BILAGA VI

ANGIVANDE OCH BENÄMNING AV INGREDIENSER

DEL A – SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM ANGIVANDE AV INGREDIENSER I FALLANDE STORLEKSORDNING EFTER VIKT

Kategori av ingrediens	Bestämmelser om angivande i storleksordning efter vikt
1. Tillsatt vatten och flyktiga ämnen	Ska anges i storleksordning efter vikt i den färdiga varan. Den mängd vatten som tillsatts som ingrediens i ett livsmedel ska beräknas genom att den färdiga varans totala mängd minskas med den totala mängden av övriga använda ingredienser. Denna mängd behöver inte beaktas om den är mindre än 5 % av den färdiga varans vikt.
2. Ingredienser som används i koncentrerad eller torkad form och som rekonstitueras under framställningen	Får anges i storleksordning efter den vikt som de hade innan de koncentrerades eller torkades.
3. Ingredienser som används i koncentrerade eller torkade livsmedel som är avsedda att rekonstitueras genom tillsats av vatten	Får anges i storleksordning efter proportion i den rekonstituerade varan, förutsatt att ingrediensförteckningen åtföljs av uttrycket ”ingredienser i den rekonstituerade varan” eller ”ingredienser i den konsumtionsfärdiga varan” eller ett liknande uttryck.
4. Frukt, grönsaker eller svamp, varav ingen påtagligt dominerar med hänsyn till vikt, vars proportioner kan variera och som används blandade som ingredienser i ett livsmedel	Får grupperas tillsammans i ingrediensförteckningen under beteckningen ”frukt”, ”grönsaker” eller ”svamp” följt av upplysningen ”ivarierande proportion”, omedelbart följt av en uppräkning av de frukter, grönsaker eller svampar som ingår. I sådana fall ska blandningen anges i ingrediensförteckningen i enlighet med artikel 19.1 på grundval av den samlade vikten av de frukter, grönsaker eller svampar som ingår.
5. Blandningar ***eller beredningar*** av kryddor eller örtkryddor där ingen krydda eller örtkrydda påtagligt dominerar med hänsyn till vikt	Får anges i en annan ordning, förutsatt att ingrediensförteckningen åtföljs av uttrycket ”ivarierande proportion” eller ett liknande uttryck.
6. Ingredienser som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan	Får anges i en annan ordning efter de övriga ingredienserna.
7. Ingredienser som är av liknande slag eller inbördes utbytbara, som kan komma att användas vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel utan att dess sammansättning, natur eller uppfattade värde ändras och som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan	Får anges i ingrediensförteckningen med uttrycket ”innehåller … och/eller …” i de fall där minst en av högst två ingredienser ingår i den färdiga varan. Denna bestämmelse ska inte gälla livsmedelstillsatser eller ingredienser som förtecknas i del C i denna bilaga.

DEL B – BENÄMNING AV VISSA INGREDIENSER GENOM BETECKNINGEN PÅ EN KATEGORI I STÄLLET FÖR EN SPECIFIK BETECKNING

Ingredienser som tillhör någon av de kategorier av livsmedel som förtecknas nedan och som är beståndsdelar i ett annat livsmedel behöver anges endast med beteckningen på denna kategori.

Definition av livsmedelskategori	Kategoribeteckning
1. Raffinerade oljor utom olivolja	”Olja” tillsammans med antingen adjektivet ”animalisk” ***(eller angivande av vilket djur oljan kommer från) eller med angivande av deras specifika vegetabiliska ursprung.*** ***Om det inte kan garanteras att vissa vegetabiliska oljor inte ingår ska produkten märkas med texten ”Kan innehålla”.*** Adjektivet ”härdat” ska åtföljas uppgiften om ett härdat fett.

Onsdagen den 16 juni 2010

Definition av livsmedelskategori	Kategoribeteckning
2. Raffinerade fetter	”Fett”, tillsammans med en uppgift om deras specifika vegetabiliska eller animaliska ursprung. Adjektivet ”härdat” ska åtföljа uppgiften om ett härdat fett såvida inte mängden mättade fettsyror och transfettsyror ingår i näringsvärdesdeklarationen.
3. Blandningar av mjöl från två eller flera sädesslag	”Mjöl” åtföljt av en uppräkning av de sädesslag det består av i fallande storleksordning efter vikt
4. Stärkelse: stärkelse som modifierats genom fysikaliska processer eller med hjälp av enzymer***, rostad eller dextrinerad stärkelse, stärkelse som är modifierad med behandling med syra eller alkali och blekt stärkelse***	”Stärkelse”
5. Alla arter av fisk om fisken utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd fiskart	”Fisk”
6. Alla ostsorter om osten eller ostblandningen utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd ostsort	”Ost”
7. Alla kryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt	”Krydda”, ”kryddor” eller ”kryddblandning”
8. Alla örtkryddor eller delar av örtkryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt	”Örtkrydda”, ”örtkryddor” eller ”blandning av örtkryddor”
9. Alla slag av gummiberedningar som används vid framställningen av gummibas för tuggummi	”Gummibas”
10. Alla slag av bakade, finfördelade och torkade spannmålsprodukter	”Ströbröd” eller ”skorpsmulor”
11. Alla slag av sackaros	”Socker”
12. Vattenfri glukos eller glukosmonohydrat	”Druvsocker”
13. Glukossirap och vattenfri glukossirap	”Glukossirap”
14. Alla slag av mjölkproteiner (kasein, kaseinater och vassleproteiner) och blandningar därav	”Mjölkproteiner”
15. Pressat, expellerpressat eller raffinerat kakaosmör	”Kakaosmör”
16. Naturliga extrakt från frukt, grönsaker och ätbara växter och växtdelar som har utvunnits på mekaniskt/fysiskt sätt och som i koncentrerad form används för färgning av livsmedel.	***”Färgande livsmedel.”***
17. Alla slag av viner som definieras i förordning (EG) nr 1493/1999	”Vin”
18. Skelettmuskulatur [1] av däggdjurs- och fågelarter som är tjänliga som livsmedel, med naturligt ingående eller angränsande vävnad, i de fall den totala fett- och bindvävshalten inte överstiger de värden som anges nedan, och köttet utgör en ingrediens i ett annat livsmedel. ***Kött som mekaniskt avlägsnats från köttben och*** som ***inte*** omfattas av ***definitionen*** av ”maskinurbenat kött” ***enligt förordning (EG) nr 853/2004, omfattas av*** denna definition. Maxgränser för halten av fett och bindväv för ingredienser som betecknas ”… kött”	”… kött” i kombination med namnet/namnen [2] på den eller de djurarter som det kommer från

Onsdagen den 16 juni 2010

Definition av livsmedelskategori			Kategoribeteckning
Art	Fett (%)	Bindväv (1) (%)	
Däggdjur (med undantag av kaniner och svin) och blandningar av olika djurarter där däggdjursinslaget dominerar	25	25	
Svin	30	25	
Fåglar och kaniner	15	10	
(1) Halten av bindväv beräknas utifrån förhållandet mellan köttets kollagen- och proteinhalt. Med kollagenhalten avses hydroxiprolinhalten multiplicerad med 8.			
Om dessa maxgränser överskrids, men alla andra kriterier för ”kött” är uppfyllda, ska halten av ”… kött” justeras nedåt i enlighet med detta och ingrediensförteckningen innehålla, förutom beteckningen ”… kött”, uppgifter om innehållet av fett och/eller bindväv.			
19. Alla slag av varor som omfattas av definitionen av ”maskinurbenat kött”			”Maskinurbenat kött” i kombination med namnet/namnen (2) på den eller de djurarter som det kommer från

(1) Mellangärdesmusklerna och tuggmusklerna är delar av skelettmuskulaturen, medan hjärta, tunga, huvudets muskler (utom tuggmusklerna), musklerna nedanför karpalled och tarsalled samt på svansen är undantagna
(2) Vid märkning på engelska kan denna beteckning ersättas av det generiska namnet på kött från djurarten i fråga.

DEL C – BENÄMNING AV VISSA INGREDIENSER GENOM BETECKNINGEN PÅ DERAS KATEGORI FÖLJT AV DERAS SPECIFIKA BETECKNING ELLER E-NUMMER

Livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer som inte anges i artikel 21 b och som tillhör en av de kategorier som förtecknas i denna del måste benämnas genom beteckningen på den kategorin följt av deras specifika beteckning eller, om så är lämpligt, E-nummer. Om en ingrediens tillhör mer än en av kategorierna, ska den kategori anges som är lämpligast med hänsyn till ingrediensens huvudsakliga funktion i det aktuella livsmedlet. Beteckningen ”modifierad stärkelse” måste dock alltid åtföljas av en angivelse av vilken specifik växt den framställs ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten.

Syra

Surhetsreglerande medel

Klumpförebyggande medel

Skumdämpningsmedel

Antioxidationsmedel

Fyllnadsmedel

Färgämne

Emulgeringsmedel

Smältsalter (1)

Enzymer (2)

Konsistensmedel

Smakförstärkare

Mjölbehandlingsmedel

Geleringsmedel

Ytbehandlingsmedel

Fuktighetsbevarande medel

Modifierad stärkelse (2)

Cellulosaextrakt (2)

(1) Endast för smältost och smältostprodukter.
(2) Specifik beteckning eller E-nummer behöver inte anges.

Konserveringsmedel

Drivgas

Bakpulver

Stabiliseringsmedel

Sötningsmedel

Förtjockningsmedel

DEL D – BENÄMNING AV AROMER I INGREDIENSFÖRTECKNINGEN

1. Aromer ska benämnas antingen med ordet ”arom(er)” eller med en mer specifik beteckning eller beskrivning av aromen.

2. Kinin och/eller koffein som används som aromer vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel ska anges i ingrediensförteckningen med sin beteckning direkt efter ordet ”arom(er)”.

3. Ordet ”naturlig” eller något annat ord med väsentligen samma innebörd får endast användas om aromer vars aromkomponent uteslutande innehåller aromämnen enligt definitionen i artikel 1.2 b i i direktiv 88/388/EEG och/eller arompreparat enligt definitionen i artikel 1.2 c i det direktivet.

4. Om aromens beteckning innehåller en hänvisning till de ingående ämnenas vegetabiliska eller animaliska art eller ursprung, får ordet ”naturlig” eller något annat ord med väsentligen samma innebörd inte användas, om inte aromkomponenten uteslutande eller nästan uteslutande har avskilts från livsmedlet eller den aktuella aromkällan genom lämpliga fysikaliska, enzymatiska eller mikrobiologiska processer eller genom vedertagna metoder för beredning av livsmedel.

DEL E – BENÄMNING AV SAMMANSATTA INGREDIENSER

1. En sammansatt ingrediens uttryckt i total vikt får ingå i ingrediensförteckningen under sin egen beteckning, förutsatt att denna fastställts enligt lag eller sedvana och omedelbart följs av en uppräkning av de ingredienser som ingår i den sammansatta ingrediensen.

2. Ingrediensförteckningen för sammansatta ingredienser ska inte vara obligatorisk

   a) om den sammansatta ingrediensens sammansättning är fastställd i gällande unionslagstiftning, och förutsatt att den sammansatta ingrediensen utgör mindre än 2 % av den färdiga varan; denna bestämmelse ska dock inte gälla i fråga om livsmedelstillsatser, såvida inte annat följer av artikel 21 a–d, eller

   b) för sammansatta ingredienser som består av blandningar av kryddor och/eller örtkryddor som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan, med undantag av livsmedelstillsatser, om inte annat följer av artikel 21 a–d, eller

   c) om den sammansatta ingrediensen är ett livsmedel för vilket det inte krävs någon ingrediensförteckning enligt unionslagstiftningen.

BILAGA VII

MÄNGDANGIVELSE FÖR INGREDIENSER

1. Angivelse av mängd krävs inte

   a) i fråga om en ingrediens eller kategori av ingredienser

      i) vars avrunna nettovikt anges i enlighet med punkt 5 i bilaga VIII, eller

      ii) vars mängd, enligt unionsbestämmelserna, redan är obligatorisk i märkningen, eller

      iii) som används i små mängder i aromgivande syfte, eller

Onsdagen den 16 juni 2010

iv) som, trots att den ingår i livsmedlets beteckning, inte styr konsumenternas val i den medlemsstat där livsmedlets saluförs, då variationen i mängd inte är avgörande för att kännetecknа livsmedlet eller inte är sådan att den särskiljer livsmedlet från liknande livsmedel, eller

b) om särskilda unionsbestämmelser exakt föreskriver mängden av en ingrediens eller kategori av ingredienser utan att föreskriva att detta ska anges i märkningen, eller

c) i de fall som anges i del A punkterna 4 och 5 i bilaga VI.

2. Artikel 23.1 a och b ska inte tillämpas på

a) ingredienser eller kategorier av ingredienser som omfattas av uppgiften ”innehåller sötningsmedel” eller ”innehåller socker och sötningsmedel”, om den uppgiften åtföljer livsmedlets beteckning, i enlighet med bilaga III, eller

b) tillsatta vitaminer och mineralämnen om dessa ämnen ska anges i en näringsvärdesdeklaration.

3. Mängden av en ingrediens eller kategori av ingredienser ska

a) uttryckas i procent, vilket ska motsvara mängden av ingrediensen eller ingredienserna vid den tidpunkt då de används, och

b) anges antingen i eller intill livsmedlets beteckning eller i ingrediensförteckningen i anslutning till ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga.

4. Genom undantag från punkt 3 gäller följande:

a) För livsmedel vars fukthalt minskat till följd av uppvärmning eller annan behandling, ska mängden uttryckas i procent och motsvara mängden av de använda ingredienserna i den färdiga varan, såvida inte den mängden eller den sammanlagda mängden av samtliga ingredienser som anges i märkningen överstiger 100 %, då mängden ska anges grundat på vikten på de ingredienser som använts för att bereda 100 g av den färdiga varan.

b) Mängden av flyktiga ingredienser ska anges i storleksordning efter vikt i den färdiga varan.

c) Mängden av ingredienser som används i koncentrerad eller torkad form och som rekonstitueras under framställningen får anges i storleksordning efter den vikt som ingredienserna hade innan de koncentrerades eller torkades.

d) För koncentrerade eller torkade livsmedel till vilka det är nödvändigt att tillsätta vatten, får mängden av ingredienserna anges i storleksordning efter vikt i den rekonstituerade varan.

BILAGA VIII

ANGIVANDE AV NETTOINNEHÅLL

1. Angivande av nettoinnehåll är inte obligatoriskt för livsmedel

a) som minskar avsevärt i volym eller vikt ***eller*** som ***oförpackat*** säljs styckevis eller vägs i köparens närvaro, eller

b) vars nettoinnehåll är mindre än 5 g eller 5 ml; dock ska denna bestämmelse inte gälla kryddor och örtkryddor, eller

c) för vilka undantag fastställts genom andra rättsliga bestämmelser.

2. Om unionsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser föreskriver att innehållet ska anges på ett visst sätt (t.ex. nominell mängd, minimimängd, genomsnittsmängd) ska denna mängd anses som nettoinnehåll enligt denna förordning.

3. Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata färdigförpackningar som innehåller samma mängd av samma vara, ska nettoinnehållet anges genom uppgift om nettoinnehållet i varje separat förpackning och det totala antalet sådana förpackningar. Dessa uppgifter är dock inte obligatoriska om det totala antalet separata förpackningar är klart synligt och lätt kan räknas utifrån och minst en uppgift om nettoinnehållet i varje enskild förpackning är klart synlig från utsidan.

4. Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata förpackningar som vid försäljning inte betraktas som enheter, ska nettoinnehållet anges genom uppgift om det totala nettoinnehållet och det totala antalet separata förpackningar.

5. Om ett livsmedel i fast form ligger i en lag, ska även livsmedlets avrunna vikt anges.

I denna punkt avses med en lag följande varor, eventuellt i blandningar och även i fryst eller djupfryst tillstånd, förutsatt att vätskan endast är ett komplement till den aktuella beredningens väsentliga beståndsdelar och således inte en för köpet avgörande faktor: vatten, saltlösningar, saltlake, livsmedelssyror lösta i vatten, ättika, sockerlag, vattenlösningar med andra sötningsmedel; i fråga om frukt eller grönsaker, frukt- eller grönsaksjuicer.

I

BILAGA IX

ALKOHOLHALT

Den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym för drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol ska anges med högst en decimal. Den ska följas av angivelsen ”vol. %” och får föregås av ordet ”alkohol” eller förkortningen ”alk.”.

Alkoholhalten ska bestämmas vid 20° C.

De tillåtna positiva och negativa avvikelserna i absoluta tal när det gäller uppgift om alkoholhalten uttryckt i volym anges i nedanstående tabell. Avvikelserna ska gälla utan att påverka de avvikelser som beror på den analysmetod som används för att bestämma alkoholhalten.

Beskrivning av drycken	Positiv eller negativ avvikelse
1. Öl med en alkoholhalt som inte överstiger 5,5 volymprocent; drycker som klassificeras under underrubriken 22.07 B II i Gemensamma tulltaxan och som framställs av druvor	0,5 volymprocent
2. Öl med en alkoholhalt som överstiger 5,5 volymprocent; drycker som klassificeras under underrubriken 22.07 B I i Gemensamma tulltaxan och som framställs av druvor; cidersorter, päronviner, fruktviner och liknande som framställs av andra fruktslag än druvor, oavsett om de är icke-mousserande, pärlande eller mousserande; drycker som är baserade på jäst honung	1 volymprocent
3. Drycker som innehåller uppblötta frukter eller växtdelar	1,5 volymprocent
4. Övriga drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol	0,3 volymprocent

Onsdagen den 16 juni 2010

BILAGA X

REKOMMENDERADE INTAG

DEL A – REKOMMENDERAT ***DAGLIGT*** INTAG FÖR VITAMINER OCH MINERALÄMNEN (VUXNA)

1. Vitaminer och mineralämnen som får deklareras samt rekommenderat dagligt intag (RDI) av dessa

Vitamin A (µg)	800	***Klorid (mg)***	***800***
Vitamin D (µg)	5	Kalcium (mg)	800
Vitamin E (mg)	***12***	Fosfor (mg)	***700***
Vitamin K (µg)	***75***	Järn (mg)	14
Vitamin C (mg)	***80***	Magnesium (mg)	***375***
Tiamin (***Vitamin B1***) (mg)	***1,1***	Zink (mg)	***10***
Riboflavin (mg)	***1,4***	***Koppar (mg)***	***1***
Niacin (mg)	***16***	***Mangan (mg)***	***2***
Vitamin B6 (mg)	***1,4***	***Fluorid (mg)***	***3,5***
Folsyra (µg)	200	***Selen (µg)***	***55***
Vitamin B12 (µg)	***2,5***	***Krom (µg)***	***40***
Biotin ***(µg)***	***50***	***Molybden (µg)***	***50***
Pantotensyra (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalium (mg)	***2 000***		

2. Betydande mängd av vitaminer och mineralämnen

I regel bör ett innehåll på 15 % av det rekommenderade intaget enligt punkt 1, i 100 g eller 100 ml eller i en förpackning som endast innehåller en portion, utgöra grund när man bestämmer vad som utgör en betydande mängd.

DEL B – REKOMMENDERADE ***DAGLIGA*** INTAG FÖR ENERGI OCH VISSA ANDRA NÄRINGSÄMNEN ÄN VITAMINER OCH MINERALÄMNEN (VUXNA) [1]

Energi eller näringsämne	Rekommenderat intag
Energi	▌2 000 kcal ▌
Protein	***80 g***
Totalt fett	70 g
Mättade fettsyror	20 g
Kolhydrater	230 g
Sockerarter	90 g
Salt	6 g

[1] ***De rekommenderade intagen är vägledande och kommer att fastställas mer exakt av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.***

Onsdagen den 16 juni 2010

BILAGA XI

OMRÄKNINGSFAKTORER

OMRÄKNINGSFAKTORER FÖR BERÄKNING AV ENERGI

Det deklarerade energivärdet ska beräknas med följande omräkningsfaktorer:

— Kolhydrater (utom polyoler)	4 kcal/g ▌
— Polyoler	2,4 kcal/g ▌
— Protein	4 kcal/g ▌
— Fett	9 kcal/g ▌
— Salatrim	6 kcal/g ▌
— Alkohol (etanol)	7 kcal/g ▌
— Organiska syror	3 kcal/g ▌

BILAGA XII

ENHETER OCH ORDNINGSFÖLJD VID NÄRINGSVÄRDESDEKLARATION

DEL A – ENHETER VID NÄRINGSVÄRDESDEKLARATIONEN

Följande enheter ska användas i näringsvärdesdeklarationen:

— Energi	kJ och kcal
— Fett	gram (g)
— Kolhydrater	
— Kostfibrer	
— Protein	
— Salt	
— Vitaminer och mineralämnen	De enheter som anges i del A punkt 1 i bilaga X
— Andra ämnen	Lämpliga enheter för ämnena i fråga

DEL B – ORDNINGSFÖLJD VID NÄRINGSVÄRDESDEKLARATION AV TYPER AV KOLHYDRATER OCH FETTER

1. När polyoler och/eller stärkelse deklareras ska uppgifterna stå i följande ordning:

Kolhydrater	g
varav:	
— Sockerarter	g
— Polyoler	g
— Stärkelse	g

Onsdagen den 16 juni 2010

2. När mängden och/eller typen av fettsyror deklareras ska uppgifterna stå i följande ordning:

Fett	g
varav:	
— Mättade fettsyror	g
— Transfettsyror	g
— Enkelomättade fettsyror	g
— Fleromättade fettsyror	g

DEL C – ORDNINGSFÖLJD VID PRESENTATION AV ENERGI OCH NÄRINGSÄMNEN SOM INGÅR I EN NÄRINGSVÄRDESDEKLARATION

Ordningsföljden vid presentation av uppgifter om energi och näringsämnen ska, i förekommande fall, vara som följer:

Energi	▌kcal
Fett	g
▌	
— Mättade fettsyror	g
— ***Socker***	***g***
— ***Salt***	***g***
— ***Protein***	***g***
Kolhydrater	g
▌	
— ***Kostfibrer***	***g***
— ***Naturliga transfettsyror***	***g***
— ***Artificiella transfettsyror***	***g***
Enkelomättade fettsyror	***g***
Fleromättade fettsyror	***g***
Polyoler	***g***
Kolesterol	***g***
Stärkelse	***g***
Vitaminer och mineralämnen	De enheter som anges i del A punkt 1 i bilaga X
Andra ämnen	***Lämpliga enheter för ämnena i fråga***

Torsdagen den 17 juni 2010

Värdepapper som erbjuds till allmänheten och harmonisering av insynskraven (ändring av direktiven 2003/71/EG och 2004/109/EG) ***I

P7_TA(2010)0227

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och av direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (KOM(2009)0491 – C7-0170/2009 – 2009/0132(COD))

(2011/C 236 E/48)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0491),

— med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 44 och 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0170/2009),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),

— med beaktande av artikel 294.3 och artiklarna 50 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska centralbanken ([1]),

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 18 februari 2010 ([2]),

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0102/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 19, 26.1.2010, s. 1.
([2]) Ännu ej offentliggjord i EUT.

Torsdagen den 17 juni 2010

P7_TC1-COD(2009)0132

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 17 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/…/EU om ändring av direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och av direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2010/73/EU.)

Program för dokumentation av fångst av blåfenad tonfisk (Thunnus thynnus) ***I

P7_TA(2010)0228

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett dokumentationsprogram för fångst av blåfenad tonfisk (Thunnus thynnus) och om ändring av förordning (EG) nr 1984/2003 (KOM(2009)0406 – C7-0124/2009 – 2009/0116(COD))

(2011/C 236 E/49)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0406),

— med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0124/2009),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden” (KOM(2009)0665),

— med beaktande av artikel 294.3 och artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 mars 2010 ([1]),

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A7-0119/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

Torsdagen den 17 juni 2010

P7_TC1-COD(2009)0116

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 17 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om inrättande av ett dokumentationsprogram för fångst av blåfenad tonfisk (*Thunnus thynnus*) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1984/2003

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 640/2010.)

Tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem (SIS) i Republiken Bulgarien och Rumänien *

P7_TA(2010)0229

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 juni 2010 om utkastet till rådets beslut om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem (SIS) i Republiken Bulgarien och Rumänien (06714/2010 – C7-0067/2010 – 2010/0814(NLE))

(2011/C 236 E/50)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (06714/2010),

— med beaktande av artikel 4.2 i anslutningsakten av den 25 april 2005, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0067/2010),

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0199/2010).

1. Europaparlamentet godkänner rådets förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

3. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som är föremål för samråd.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdagen den 17 juni 2010

RÅDETS FÖRSLAG	ÄNDRINGSFÖRSLAG
Ändringsförslag 1 **Utkast till beslut** **Skäl 3**	
(3) Den XXXX 2010 konstaterade rådet att villkoren på detta område uppfyllts av Republiken Bulgarien och Rumänien. Det är därför möjligt att fastställa en tidpunkt från och med vilken Schengenregelverkets bestämmelser rörande Schengens informationssystem (SIS) kan tillämpas i dessa medlemsstater.	(3) Den XXXX 2010 konstaterade rådet att villkoren på detta område uppfyllts av Republiken Bulgarien och Rumänien. Det är därför möjligt att fastställa en tidpunkt från och med vilken Schengenregelverkets bestämmelser rörande Schengens informationssystem (SIS) kan tillämpas i dessa medlemsstater. ***Båda medlemsstaterna bör inom sex månader efter det att detta beslut har trätt i kraft underrätta Europaparlamentet och rådet skriftligen om hur de avser att följa upp de rekommendationer som ingår i bedömningsrapporterna och som nämns i uppföljningen, men som ännu inte genomförts.***

2011/C 236 E/17 Handel med tortyrredskap

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning 107

2011/C 236 E/18 Situationen på Koreahalvön

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om situationen på Koreahalvön 111

2011/C 236 E/19 Bosnien och Hercegovina

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om situationen i Bosnien och Hercegovina 113

2011/C 236 E/20 Luftfartsavtal EU-Förenta staterna

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om luftfartsavtalet mellan EU och Förenta staterna 121

2011/C 236 E/21 Genomförande av direktiven om det första järnvägspaketet

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om genomförande av direktiven i det första järnvägspaketet (2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG) 125

2011/C 236 E/22 Översvämningar i centraleuropeiska länder, särskilt Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern och Rumänien samt i Frankrike

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om översvämningarna i Centraleuropa, särskilt i Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern och Rumänien samt i Frankrike 128

2011/C 236 E/23 Juridisk utbildning

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om rättslig utbildning – Stockholmsprogrammet 130

2011/C 236 E/24 Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket (2009/2107(INI)) 132

2011/C 236 E/25 Demokratiska republiken Kongo: fallet Floribert Chebeya Bahizire

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om Demokratiska republiken Kongo: fallet Floribert Chebeya Bahizire 142

2011/C 236 E/26 Nepal

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om Nepal 145

2011/C 236 E/27 Avrättningar i Libyen

Europaparlamentets resolution av den 17 juni 2010 om avrättningar i Libyen 148

Onsdagen den 23 juni 2010

2011/C 236 E/28 Europeiskt system för tidig varning för pedofiler och sexualbrottslingar

Europaparlamentets förklaring av den 23 juni 2010 om inrättandet av ett europeiskt system för tidig varning för pedofiler och sexualbrottslingar 152

SV

(forts. på nästa sida)

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 15 juni 2010

2011/C 236 E/29 Anpassning av arbetsordningen till Lissabonfördraget

Europaparlamentets beslut av den 15 juni 2010 om anpassning av arbetsordningen till Lissabonfördraget (2009/2062(REG)) . . . 153

2011/C 236 E/30 Inrättande av delegationen till parlamentarikerkommittén Cariforum-EG samt sammansättningen av denna

Europaparlamentets beslut av den 15 juni 2010 om tillsättning av delegationen till den parlamentariska kommittén Cariforum-EU och antalet ledamöter i denna delegation . . . 159

Onsdagen den 16 juni 2010

2011/C 236 E/31 Inrättande av ett särskilt utskott för de politiska utmaningarna och budgetmedlen för en hållbar Europeisk union efter 2013 samt sammansättningen av detta

Europaparlamentets beslut av den 16 juni 2010 om inrättande av ett särskilt utskott för de politiska utmaningarna och budgetmedlen för en hållbar Europeisk union efter 2013 samt fastställande av dess befogenheter, sammansättning och mandatperiod . . . 160

III *Förberedande akter*

Europaparlamentet

Tisdagen den 15 juni 2010

2011/C 236 E/32 Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ES/Comunidad Valenciana

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0216 – C7-0115/2010 – 2010/2066(BUD)) . . . 161

BILAGA . . . 163

2011/C 236 E/33 Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Irland/Waterford Crystal

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0196 – C7-0116/2010 – 2010/2067(BUD)) . . . 164

BILAGA . . . 166

SV

2011/C 236 E/34 Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ES/Castilla-La Mancha

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0205 – C7-0117/2010 – 2010/2068(BUD)) 167

BILAGA 169

2011/C 236 E/35 Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0182 – C7-0099/2010 – 2010/2060(BUD)) 170

BILAGA 171

2011/C 236 E/36 EU:s finansiella bidrag till Internationella fonden för Irland (2007–2010) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens finansiella bidrag till Internationella fonden för Irland (2007–2010) (KOM(2010)0012 – C7-0024/2010 – 2010/0004(COD)) 173

P7_TC1-COD(2010)0004

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om Europeiska unionens finansiella bidrag till Internationella fonden för Irland (2007–2010) 173

2011/C 236 E/37 Europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 juni 2010 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (11069/5/2009 – C7-0043/2010 – 2008/0247(COD)) 174

P7_TC2-COD(2008)0247

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 15 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik 174

Onsdagen den 16 juni 2010

2011/C 236 E/38 Gemensamt forsknings- och utvecklingsprogram för Östersjön (Bonus-169) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens deltagande i ett gemensamt forsknings- och utvecklingsprogram för Östersjön (Bonus-169) som genomförs av flera medlemsstater (KOM(2009)0610 – C7-0263/2009 – 2009/0169(COD)) 175

P7_TC1-COD(2009)0169

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr …/2010/EUom unionens deltagande i ett gemensamt forsknings- och utvecklingsprogram för Östersjön (Bonus) som genomförs av flera medlemsstater 175

SV

(forts. på nästa sida)

2011/C 236 E/39 Strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering (KOM(2009)0139 – C7-0103/2009 – 2009/0047(COD)) 176

P7_TC1-COD(2009)0047

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om inrättande av Europeiska GNSS-organet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 176

2011/C 236 E/40 Europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) (2011-2013) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om det europeiska jordobservationsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011-2013) (KOM(2009)0223 – C7-0037/2009 – 2009/0070(COD)) 177

P7_TC1-COD(2009)0070

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011–2013) 178

2011/C 236 E/41 Ingående av stadgan för den Internationella byrån för förnybar energi (Irena) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till rådets beslut om ingående av stadgan för Internationella byrån för förnybar energi (Irena) av Europeiska unionen (08612/2010 – C7-0109/2010 – 2009/0085(NLE)) 178

2011/C 236 E/42 Bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (09898/2/2010 – C7-0145/2010 – 2010/0066(NLE)) 179

2011/C 236 E/43 Estland: införande av euron den 1 januari 2011 *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till rådets beslut om Estlands införande av euron den 1 januari 2011 (KOM(2010)0239 – C7-0131/2010 – 2010/0135(NLE)) 181

2011/C 236 E/44 Förslag till ändringsbudget nr 4/2010: Avsnitt III – Kommissionen (2009 års överskott)

Europaparlamentets resolution av den 16 juni 2010 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 4/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – kommissionen (10930/2010 – C7-0153/2010 – 2010/2056(BUD)) 184

2011/C 236 E/45 Rätt till tolkning och översättning i brottmål ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätt till tolkning och översättning i brottmål (00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD)) 185

P7_TC1-COD(2010)0801

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/…/EU om rätt till tolkning och översättning i brottmål 186

SV

2011/C 236 E/46 Arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/15/EG om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (KOM(2008)0650 – C7-0354/2008 – 2008/0195(COD)) 186

2011/C 236 E/47 Information till konsumenterna om livsmedel ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om livsmedelsinformation till konsumenterna (KOM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD)) 187

P7_TC1-COD(2008)0028

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om livsmedelsinformation till konsumenterna, ändring av förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 och upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 94/54/EG, 1999/10/EG, direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG, 2004/77/EG och kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 [1] 188

BILAGA I 219

BILAGA II 220

BILAGA III 221

BILAGA IV 223

BILAGA V 224

BILAGA VI 226

BILAGA VII 229

BILAGA VIII 230

BILAGA IX 231

BILAGA X 232

BILAGA XI 233

BILAGA XII 233

Torsdagen den 17 juni 2010

2011/C 236 E/48 Värdepapper som erbjuds till allmänheten och harmonisering av insynskraven (ändring av direktiven 2003/71/EG och 2004/109/EG) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och av direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (KOM(2009)0491 – C7-0170/2009 – 2009/0132(COD)) 235

SV

[1] Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

P7_TC1-COD(2009)0132

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 17 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/…/EU om ändring av direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och av direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad 236

2011/C 236 E/49 Program för dokumentation av fångst av blåfenad tonfisk (Thunnus thynnus) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 juni 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett dokumentationsprogram för fångst av blåfenad tonfisk (Thunnus thynnus) och om ändring av förordning (EG) nr 1984/2003 (KOM(2009)0406 – C7-0124/2009 – 2009/0116(COD)) 236

P7_TC1-COD(2009)0116

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 17 juni 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2010 om inrättande av ett dokumentationsprogram för fångst av blåfenad tonfisk (*Thunnus thynnus*) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1984/2003 237

2011/C 236 E/50 Tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem (SIS) i Republiken Bulgarien och Rumänien *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 juni 2010 om utkastet till rådets beslut om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem (SIS) i Republiken Bulgarien och Rumänien (06714/2010 – C7-0067/2010 – 2010/0814(NLE)) 237

SV

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
***	Samtyckesförfarandet
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ‖.

SV

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till *Europeiska unionens officiella tidning* (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett ”meddelande till läsarna” i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på http://europa.eu

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV